

जीमिषाथनमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ १ ॥
मेजीशिवाअपरिदिता ॥ आदिअनादिमायातीता ॥
पूर्णब्रम्हानंदशायिता ॥ हरिचत्तालाजगद्गुरु ॥ २ ॥
ज्योतिर्मयस्वरूपापुराणपुरुषा ॥ अनादिसिद्धा
नंदवनविलासा ॥ मायाचक्रचालकाअविनाशा ॥ अ
नंतविषाजगत्यती ॥ ३ ॥ जयजयविरूपाक्षायचवद
ना ॥ कर्माध्यक्षाण्डरुचैतन्या ॥ विश्वंभरकर्मभो
चक्रगहना ॥ मनोजदहनामनमोहनजो ॥ ४ ॥ भानु
वल्गुभट्टहिमनगजामान ॥ गाललचननरेशीव
रुमानाय ॥ मस्तकैस्त्रयुक्तोविराजित ॥ जातीरक्ष
हारवत् ॥ ५ ॥ पक्षिरथयथापुरातनक ॥ यक्ष

तामिषमनापाक॥ दससरवावध्यमकसुमाक॥ न
ष्कलंकतवमस्तनी॥ २॥ विशालशालकपूरगो
री॥ काकोलभाक्षकनिजभक्तस्वप्न॥ विश्वसाक्षी
प्रस्यलेपन॥ भक्तोचनभयहारकजी॥ ६॥ जोसरी
रित्येनभक्त्या॥ भिषकुपाणीशार्दूलचर्मनपन॥
स्नेहतातसहस्रस्थवदन॥ मायाविपिनदहनजो॥ ७॥
जोसचिदानंदनिर्मल॥ शिवशातज्ञानयनअचक
जोभारुकोरीतेजअटक॥ सर्वकाकल्यकजो॥
॥ ८॥ कलकलिमलदहनाकलमधमोचन॥ अने
वग्रभूतनायकजगत्सुखा॥ पञ्चजतातभनरंजन
अनेमैरगानाशकरी॥ ९॥ कमलेभक्तसुखवर

सिद्धसुखदार्ककंतीरव ॥ जगदानंद कंदकृपाणव
हिमनोचिरीहैमवर्नधव ॥ हिमकंदारअगिनवजो
॥ २० ॥ पंचमकुटुम्बायामलहरणा ॥ निशिदिनगमो
आत्मायगुण ॥ नाहो जगत्पदिसम्भावसान ॥ म
क्रिकार्जनशील्यजस ॥ २१ ॥ लोकाकारिजन
कान्तकप्रियकर ॥ हजलानागहरजोअनीकर ॥ ते
यनिष्ठतमहोराव ॥ गमेरवरचमदुर ॥ २२ ॥ जे
विष्णुशिवाकवाचमा ॥ राजप्रजितप्रधानतमा
पुद्गानगार्थव्यासहिमा ॥ निगमागुभाअवर्ग ॥ २३ ॥
ब्रह्मानंदमूयोर्ध्वविद ॥ तदुपपायोवप्रगाथ ॥
तेयैशुलिनिर्गतकपोह ॥ २४ ॥ नपवनीपरतले

तां ॥ २४ ॥ कनकाद्रीसहितं दिनाचं वजन ॥ व-
त्तवता जवा आधूका इव ॥ व्योमसांपदसं-
रोसे सां वषाकोरु वै जायते ॥ २५ ॥ मंदिनी विसनो-
वै जल आणिसि कृता ॥ को गजसापे मो नू आता ॥
प्रकाशावया आदित्या ॥ दीपसरता के विहोय ॥ २६ ॥
धरत्री चें करुनो पय कुधर कज्जल जलधो मविश-
व ॥ स्फुरत रूची देखणी विचित्र ॥ करुनी लिहित प्र-
जकन्या ॥ २७ ॥ तही ते ये राहिली तटस्थ ॥ तसे आ-
तां केवी करुं यय ॥ जरी नू मनीं धरि सीयथार्थ ॥ करे
काय करुन होय ॥ २८ ॥ दितिये च किशोर इंड ॥ त्या
सी जिणो दरी वाहती दोन वंधु ॥ ते सलुवे गुण करुण

त्रिनेत्र॥ आपल्या आंगाची साउली करी पंचवक्त्र॥
अहोरात्र रक्षीतयां॥ ५४॥ मंत्र जाप काला शुनी॥-
शिवमूणामी तुमचा भूणी॥ परितो मंत्र गुरु मुरे वेंक
रूनी॥ घेईजे आधी विधीनें॥ ५५॥ गुरु करावा मुख
वर्ण॥ प्राप्ति वैराग्य दिव्य ज्ञान॥ सर्वज्ञ उदार दयाळू
पूर्ण॥ याचि नें करूनी मंडित जो॥ ५६॥ मित भाषणी
शांत दांत॥ अंगीं अमानित्व अदंभित्व॥ अहिंसक अ
तिविरक्त॥ तोचि गुरु करावा॥ ५७॥ वर्णानां प्रामूणो-
पुस्त॥ हें वेदकर्म निर्धार॥ होत्या पासोनी मंत्रोच्चार॥
करून घ्यावा प्रीतीनें॥ ५८॥ जरीं आपणासी गऊका
॥ गुरु मुरे वेंक्यानिर्धार॥ उगाची जपे जो अ-

युक्त ॥ जैको प्राणी गुरु विरहित ॥ ५९ ॥ काम क्रोध मद
लें बहूत ॥ परीत्याचें मुरंवन पाहावें ॥ ६० ॥ चिदशास्त्र-
शोधन ॥ जरी झालें अपरोक्ष ज्ञान ॥ करीसोतीं शींच-
वी पूर्ण ॥ तरी गुरु वीण तरेना ॥ ६१ ॥ एक म्हणती स्व-
र्ग्यो आम्हाते ॥ मंत्र सांगितला भगवंतें ॥ आदरें सांगो-
लोकांतें ॥ तरी तो गुरु वीण तरेना ॥ ६२ ॥ प्रत्यक्ष येऊ
नियां देव ॥ सांगितला जरी गुह्य भावें ॥ परी तो न तरे-
वी स्वयमेव ॥ गुरु सी शरण न रिघतें ॥ ६३ ॥ मों जी बं-
धने वीण गाथी मंत्र ॥ जपे तो भ्रष्ट अपवित्र ॥ वरा-
वीण वहाडी समग्र ॥ काय व्यर्थ मिळोनी ॥ ६४ ॥ तो-

कचकशालाबहुवस ॥ परीत्याचैनचुकती ॥ गर्भवा-
स ॥ मृणालसं प्रदाय युक्तगुरुस ॥ शरणजावेनिधी-
रें ॥ ६५ ॥ जरीगुरुकेला भलताएकं ॥ परीपूर्णसंप-
दायनसेठाउक ॥ जैसें यमोधांसंय्यक ॥ वर्णयुक्त
स्वरूपनकळे ॥ ६६ ॥ असोत्यामंत्राचें पुरश्चरण ॥
उत्तमसेत्रीकरावें पूर्ण ॥ काशीकुरुसेत्रनैमिषारंण्य
जो कर्गस्मादी करूनो ॥ ६७ ॥ शिवविष्णुसेत्रसंगम
यवित्रस्तुळी जपावासयेस ॥ नरीयेचि विदयीं एगज
न उत्तम ॥ कथासंगेन ते ऐका ॥ ६८ ॥ श्रवणीं पठ-
णी निजध्यास ॥ आदरें धरावादिवसोदिवस ॥ अ-
वसोदत्तदेतांकथेस ॥ सर्वपापास क्षय होय ॥ ६९ ॥

श्रवणमनननिजध्यास॥ धरितासाक्षात्कारहोयसम
रस॥ ब्रम्हमार्गमितामस॥ श्रवणपावनसवहाना॥
॥७०॥ तरोमथकरानामनगर॥ यादववंशीं पयसपवि-
त्र॥ लशर्हिनामैराजेन्द्र॥ अतिउदारसलक्षणो॥७१॥
सर्वराजेदेतीकरभार॥ करजोडूनिनमितीवारंवार॥-
त्याच्यामुकुटरत्नकिरणेंसाचार॥ प्रपदेंज्याचींउजळ-
लीं॥७२॥ मुकुटघर्षणेंकरूनी॥ निरणेंपडलींदिस-
तीचरणी॥ जणेंसत्तावसनपसरूनी॥ पाळाणिली-
कुंभिनीहे॥७३॥ उभारिल्यायशध्वज॥ जेवांसरत्ना-
कांचाद्विजराज॥ सांपलप्रजाआणिइज॥ चिंति-
तीकल्याणजयाचें॥७४॥ जैसादत्तद्वितीयेचाहि-

मांश ॥ तेवीं ऐश्वर्यचंदे विशेष ॥ जो दुर्बुद्धी दासी
स्पर्शन करी काल भरी ॥ ७५ ॥ स्रबुद्धि धर्म पत्नी ॥
रत ॥ स्वरूपासितुलिजेरतिनाथ ॥ दान्तरचक्रमस्त
याचकांचें दारिद्र्य निवदिलें ॥ ७६ ॥ भूफळां करी जा
मदम्य ॥ समरंगणीं जेवी प्रळयांस ॥ नागानचकेरणी
हून ॥ कुठार घायें भूरुह जैसा ॥ ७७ ॥ चतुर्दश दिव
चौसष्टी कळा ॥ आकळी जेवी करतळींचा आवळा ॥
जेणें दान भेयें निवदिला ॥ दारिद्र्य फरोळायाचकां-
चा ॥ ७८ ॥ बोलणें अतिम थर ॥ भेय गजें जे विंगंभी
र ॥ प्रजाजनार्चें चित्त मयूर ॥ नृत्य करिती स्वानंदें ॥
॥ ७९ ॥ ज्याचा सेनासिंधु देखावोनी अंजुत ॥ जलसिं

धूमेवमयाभीतं॥निश्चक अंबरिचाध्रवसत्य॥प
चनतेविनचळेचि॥८०॥ त्याचीकांतारूपवतीसती
काशिराजकुमरीनामकलावती॥जीवस्वरूपपू
सरस्वती॥विश्ववदनंकरोनियां॥८१॥जेलाव-
गयसागरीचीलहरी॥खंजनाक्षीविंबाधरी॥मृदु
भाषणीपीकस्वरी॥हंसगमनाहरिमध्या॥८२॥श
शिवदनाभजंगवेणी॥अलंकाराशोभाजिचीतनू
आणी॥दशनझळकतीजेविहिरेखाणी॥बोलतां
दनींप्रकाशपडे॥८३॥सकलकुलानिपुणा॥याला
गीनामकलावतीपूणी॥जेसौंदर्यवैरागरीचेंरत्न॥जे-
निधानचातुर्यभूमीचें॥८४॥आंमींचासुवासनमा

येसदनांत॥ जीचें सुरवाळुदेखतांचृपनाथ॥ नेत्रमि
लिंगरंजी घालित॥ धनीपाहतांनपुरेची॥ ८५॥ नू-
तनआणिलीपणू॥ मनसिजेंआकर्षिलेंरायाचेंद-
न॥ बोलावूं पाठविलेंप्रीतीकरून॥ गरितेनयेचिप्र-
थितां॥ ८६॥ स्वरूपशृंगारजाळेंपसरून॥ आकर्षि-
लानृपमानसमीन॥ यालागींदाशाहंराजाउगेन॥-
आपणचिगेलातिजपारीं॥ ८७॥ म्हणेशृंगारवल्ली
शुभांगी॥ ममत्तनुवृक्षासीआलिंगी॥ उत्तमपुत्रफ-
लप्रसवसीजगीं॥ अत्यानंदेंसर्वदेखतां॥ ८८॥ तंव
तेशृंगारसरोवराराळी॥ बोलेसहास्यवदनवेल्ला-
ळी॥ हळोम्याउपासिलाशशि मौळी॥ सर्वकाळप्रत

स्थजते ॥ ८९ ॥ जेस्त्रीरोगिष्टअत्यन्त ॥ गर्भिणीकिं
वाक्रतुस्नात ॥ अमुक्तअथवावतस्थ ॥ वृद्धअश-
क्तनमोगावी ॥ ९० ॥ स्त्रीपुरुषेहर्षयुक्त ॥ असावीत
रुणारूपवंत ॥ अष्टमोगैकरुनियुक्त ॥ चिंताग्रस्त
नसावी ॥ ९१ ॥ पर्वकाळव्रतदिननिरुक्त ॥ उत्तमका
ळीषडूसान्नमद्वन ॥ मगललनामोगावीप्रीतीकरु
न ॥ राजलक्षणसत्यहे ॥ ९२ ॥ रावकाममदेमत्तप्रचं
ड ॥ रतिपरंपसरोनीदोर्दंड ॥ लंगनदेतांबकेप्र-
चंड ॥ शरीरत्याचेंपोळलें ॥ ९३ ॥ लोहगर्लातत्यअ-
त्यंत ॥ तैशीफलावतीचीतनूपोक्त ॥ नृपवेगळाहो
ऊनिपुसत ॥ कैसावृतांतसंगहा ॥ ९४ ॥ शृंगारसद-

नविलासिनी ॥ मम हृदयानंदवर्धिनी ॥ सकलसं-
शयराकूनी ॥ मुक्तीं हनीगोष्ठीसांग ॥ ९५ ॥ म्हणे हेरा
जचक्रमुकुटअवतंस ॥ भोवें भरोतेदीमानस ॥ मा-
झागुरूस्वामीदुर्वास ॥ अनंतगात्मजमहाराज ॥
॥ ९६ ॥ त्यागुरूने परमपवित्र ॥ मजदिधलाशिवपं-
चाक्षरमंत्र ॥ तोजयतांअहोरात्र ॥ परमपावनपुनो-
तमी ॥ ९७ ॥ ममांगशीतकअत्यंत ॥ तवकलेवरण
पसंयुक्त ॥ अगम्यागमनकेलेंविचाररहित ॥ अभि-
क्ष्यति तु कें भासिलें ॥ ९८ ॥ मजश्रीगुरूदयेकरून ॥
राजेद्राआहेत्रिकाकज्ञान ॥ तुजजयतपशिपार्चन
चडवें नाहीसर्वथा ॥ ९९ ॥ घडलेंनाहींगुरुसेवन ॥

पुढें तज्यांतीं नरक दाहण ॥ ऐकतां राव अनुतापें क
रून ॥ सद्गदीत जाहला ॥ १०० ॥ म्हणें कलावती गुण
गंभीरे ॥ तो शिव मंत्र मज देई आदरें ॥ ज्याचे निज पें-
सर्वत्र ॥ महत्यापें भस्म होती ॥ १ ॥ तो म्हणें हे भूभुज
द्र ॥ मज सांगा वया नाही अधिकार ॥ मी वल्लभा तू प्रा
णेश्वर ॥ गुरूनिधीरें तू माझा ॥ २ ॥ तरियादव कुबीं
रुवरिष्ठ ॥ गगमुनी महाराज श्रेष्ठ ॥ जो ज्ञानिकंसा
जी दिव्य मुकुट ॥ विद्यावरिष्ठ तर ॥ ३ ॥ जैस वास-
धुवामंदे वज्ञानी ॥ तैसाच महाराज गगमुनी ॥ त्या
सी नृप श्रेष्ठा शरण जाउनी ॥ शिवदासा धेइजे ॥
॥ ४ ॥ मग कलावती सहित भूपाद ॥ गगं श्रमी पात

लातात्काळ ॥ साष्टांगनमुनीकरकमळ ॥ जोडुनी
उभाअकला ॥ ५ ॥ अष्टभावेदाहूनिहृदयी ॥ म्हा
णेशिवदोक्षामज्जदेयी ॥ म्हाणोनिपुदतीलामोयनी
मेतीनाहीमावार्थी ॥ ६ ॥ याद ॥ गगमुनी ॥ कृतां
तभागिनीतिरावेउनी ॥ पुण्यवृक्षातकीवैसोनी ॥ म्हा
नकरवीयमुनचे ॥ ७ ॥ उभायतानीकरूनीरुनान ॥ यथा
सांगकेलेंशिवपूजन ॥ यावरीदिव्यरत्नेआणून ॥ अ-
भिषेककेलागुरुसी ॥ ८ ॥ दिव्याभरणेंदिव्यवस्त्रें ॥ गु-
रूपूजिलानृपेंआदरें ॥ गुरुदक्षिणेसीभांडारें ॥ दाशा
हरायेसमर्पिली ॥ ९ ॥ तनुमनधनेसीउदार ॥ गगंचर-
गांमनेनृपवर ॥ असोनिगुरुसीवंचिनीजेपामर ॥ -

नैदारुणनिरयभोगिनी ॥ १० ॥ गुरुचेघरीं आपदा ॥
आपणभोगीसर्वसंपदा ॥ कैचेंज्ञानत्यामतिमंदा ॥ गु-
रुब्रम्हानंदानभजेजो ॥ ११ ॥ एकम्हणतीतनुमनधन
नाशिवंतगुरुसीकायदेऊन ॥ परमचांडांकृत्यांचेंशब्दा
न ॥ कदांबदननपाहावें ॥ १२ ॥ धिगविद्याधिगज्ञान ॥
धिगवैराग्यधिकसाधन ॥ तोचतुर्वेदशारनेंआलाप-
दन ॥ धिगपठणातयाचें ॥ १३ ॥ जेसागरपृष्ठीवरचि-
दन ॥ षड्रसींदर्वाव्यर्थफिरवून ॥ जेविग्नपेंतंदुलमोजु-
न ॥ इकडूनतिकडेदाकिती ॥ १४ ॥ घ्राणाक्षरसगा-
की ॥ इतरसेवितीरसनज्वाळी ॥ कींपात्रांतशर्करासां-
गविली ॥ परीगोडीनकळेतया ॥ १५ ॥ असोतेअभा-

विवरवळ ॥ तैसानहेतांदाशार्हचूपाळ ॥ षोडशोपच्या
रेंनिर्मळ ॥ पूजनकेलेंगुरूचे ॥ १६ ॥ उभाठाकलाकर-
जोडून ॥ मगतोगर्गेहृदयींधरून ॥ मस्तकींहस्तठेवू-
न ॥ शिवषडस्तरमंत्रसांगे ॥ १७ ॥ तद्द आकाशमु-
वर्णी ॥ उगवळानिजबोधतरणी ॥ अज्ञानतमतेचुदा-
णी ॥ निरसूनीनवलजाहालें ॥ १८ ॥ अद्भुतमंत्राचेम-
हिमान ॥ रायाचियाशरिरामधून ॥ कोल्यावधीकाक-
निघून ॥ पळतेझालेतेधवां ॥ १९ ॥ कितीएकांचेपक्षज-
ळाले ॥ चडफडितबाहेरआले ॥ अवघेचिभस्महोरू-
निगेले ॥ संख्यानाहींतयांची ॥ २० ॥ जैसाकिंचित्पड-
ताकृशान ॥ दग्धहोयकंदकवन ॥ तैसेकागगेलेपळो

न॥ देरने निरावनवलकरी ॥२१॥ गुरुसीनमुनीपुसें
नृप॥ काककैचेनिघालेअमुप॥ माझेझालेंदिव्यरूप॥
निर्जराहूनआगळे ॥२२॥ गुरुसूणेऐकसाक्षेपें॥ अ-
नंतजन्मींचींमहापापें॥ बाहेरनिघालींकादरूपें॥ -
शिवमंत्रअतापेंभस्मजाहलीं ॥२३॥ निघ्यापझाला
नृपवर॥ गुरुस्तवनकरीवारंवार॥ धन्यपंचाक्षरमंत्र
तुंधन्यगुरूपंचाक्षरी ॥२४॥ पंचभूतांचीझाडणीकरू
न॥ सावधकेलेंमजलागून॥ ज्यारदहनिस्सून॥ पा-
वनकेलेंगुरुराया ॥२५॥ पंचवीससन्धांचामेळ॥ त्यां-
तसांपडलेंबहुकाळ॥ भोधमहिपासरसबळ॥ का-
मवेताळधुसधुशी ॥२६॥ आशामनिघातुष्टाकल्प

ना ॥ प्रांती मुली इच्छावसना ॥ याजस्विणीयस्वि-
णीनाना ॥ विटंबीतमज होत्या ॥ २७ ॥ ऐसा ह्यअव-
धामायांमंढ ॥ तुवांनिरसिलातात्वाळ ॥ धन्यपंचा-
क्षरीमंत्रनिर्मळ ॥ गुरुदयाळधन्यतूं ॥ २८ ॥ सहस्र-
जन्मपर्यंत ॥ मजज्ञानझालेंसमस्त ॥ पापेंजळालें ॥
असंख्यात ॥ काकरूपेंदेखिलींम्या ॥ २९ ॥ सुवर्णी-
स्तंभअपश्यभक्षक ॥ सुरापानगुरुतल्पक ॥ पर-
दारागमनगुरुनिंदक ॥ ऐशींनानामहत्यादे ॥ ३० ॥
गोहत्याब्रम्हहत्याधर्मलोपक ॥ स्त्रीहत्यागुरुद्वया-
ब्रम्हणाळळक ॥ परनिंदापशुहिसक ॥ वृत्तिहारक
अगन्दस्त्रीगमन ॥ ३१ ॥ मित्रद्रोहीगुरुद्रोही ॥ वि

भवद्रोहीवेदद्रोही॥ आसादभेदलिंगभेदंगार्हा॥ पंक्ति
भेदहरिहरभेद॥ ३२॥ ज्ञानचोरपुस्तकचोरगक्षिघात-
क॥ पारवंडमन्त्रीमिथ्यावादक॥ भेदबुद्धीभ्रष्टमार्गस्था-
पक॥ स्त्रीलंपटदुराचार्यारी॥ ३३॥ कृतघ्नपरद्रव्यापहा-
रक॥ कर्मभ्रष्टतीर्थमहिमाउच्छेदक॥ वकध्यानीगुरु-
छळक॥ मातृहतकपितृहत्याशुदुर्वकघातककर्ममार्गी-
घ्न॥ दीनहत्यारीपाहातीपैं शून्य॥ तृणदाहकपीडि-
तीसज्जन॥ गोत्रवधभगिनीवध॥ ३४॥ कन्याविक्र-
यगोविक्रय॥ हयविक्रयरसविक्रय॥ ग्रामदाहकआ-
त्महत्यापाहे॥ भूणहत्यामहापापें॥ ३५॥ हींमहापा-
पेंसंगितली॥ क्षुद्रपापेंनाहींगणिली॥ इतकीकाक

रुपेनिधालां ॥ भस्मजाहलीं प्रत्यक्षः ॥ ३७ ॥ कांहींगा
दींसापुगयहीनेपरम ॥ नृगोचीनरदे हयावले ॥ उत्तम ॥
गुरुप्रतापेंतरलेनिःसीम ॥ कायनाहेमाबोले ॥ आतां
॥ ३८ ॥ गुरुस्तवनकरुनिअयाग ॥ याजातआलाहा
शार्हचूपन ॥ सर्वेकलावतीपरमचतुर ॥ कैलाष्टा
ररायाचा ॥ ३९ ॥ जपनांशिवमंत्रनिनेक ॥ राज्यव
र्धनझाणेंसकळ ॥ अवर्षणदोषदुष्काळ ॥ देशांत
नीपळाले ॥ ४० ॥ वैधव्यआगिरोगमृत्यु ॥ नाहींच
कोरेंदेशांतु ॥ आलिंगितांकलावतीशीचूपनाथ ॥ श
शीरोशीशीतकवाटे ॥ ४१ ॥ शिवमजनीलाविलेस
कळजन ॥ घरोघरीहोतशिवकीर्तन ॥ रुद्राभिषे

कशिवपूजन ॥ ब्राम्हणं भोजनयथाविधी ॥ ४२ ॥
दाशाहं शयने आरव्यान ॥ जेलिहितीरेकतीक्षरि
तीपठण ॥ प्रीतीकरुनी प्रथरसणा ॥ अनुमोदन-
देतीजे ॥ ४३ ॥ सफळत्यांचा संसार ॥ त्यासी निजां
गैरक्षी श्रीशंकर ॥ धन्य धन्य ते चिन्नर ॥ शिवमहि-
मा वर्णितीजे ॥ ४४ ॥ पुढें कथासरसफार ॥ अमु-
ताहू निरसिक अपार ॥ ऐकं नृपं विनचतुर ॥ गुरुह-
क्त प्रमळ ज्ञानीजे ॥ ४५ ॥ पूर्णब्रह्म जलपाणी-
॥ श्रीधरसुरवनिमिन्नकरुनी ॥ नो गवेल वीतविच्या-
रोनी ॥ पहावे गजानिर्धारें ॥ ४६ ॥ श्रीधरवरदण्ड
रंग ॥ वेणें शिरां धरिलें शिवलिंग ॥ पूर्णब्रह्मानंद अ

भंग॥ नन्दे विरंगकालचरी॥ ४०॥ शिवलीलामृ-
तग्रंथप्रचंड॥ स्वंदपुराणब्रह्मोत्तरखंड॥ परिसंत
सज्जनअखंड॥ प्रथमोऽध्यायगोडहा॥ ४८॥ ॥१॥
॥ ४९॥ श्रीसांबसदाशिवार्पणमस्तु॥ ५॥ ओ० सं०
१४८॥ ॥ ४९॥ ॥ ४९॥ ॥ ४९॥ ॥ ४९॥ ॥ ४९॥

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ जैथेंसर्वदांशिवस्मरण॥ तैथें
भुक्तिमुक्तिसर्वकल्याण॥ नानासंकटविघ्नैतारुण॥
नबाधतीकालत्रयी॥ १॥ संकेतेन अथवाहास्येंकरू-
न॥ मलत्याभिषेघडोशिवस्मरण॥ नकळतांपरिसा-
सीलोहजाण॥ संघटनांसवर्णकरीकीं॥ २॥ नकळ-
तांप्राशिलेंअमृत॥ परीअमरकरीकींयथार्थ॥ औ-
पधीनेणतांभक्षित॥ परीरोगसर्वथाहरीकीं॥ ३॥
शुष्कतृणपर्वतअद्भुत॥ नेणतांबाळकअकस्मा-
त॥ अग्निरफुलिंगटाकित॥ परीभस्मयथार्थकरी-
कीं॥ ४॥ तैसैनकळतांघडेशिवस्मरण॥ परीसक-
ळदोषांहोयदहन॥ अथवागिनोदेंकरून॥ शिव-

स्मरणघडोकां ॥ ५ ॥ हेनकाव्यर्थहानाफोडिती ॥
शिवशिवनामंओरडती ॥ अरेकांहेउगेनराहती ॥
हरहरगर्जतीवेळोवेळां ॥ ६ ॥ शिवनामाचाकरिती-
कोल्हाळ ॥ माझेउठविलेंकपाळ ॥ शिवशिवमूण-
तीवेळोवळ ॥ काययेतेयांच्याहातां ॥ ७ ॥ ऐसीहे-
ळणाकरीसगक्षणीं ॥ परिउमावल्लभनामयेवदनीं
पुत्रकन्यानामंकहूनी ॥ शिवस्मरणघडोकां ॥ ८ ॥ स-
हाप्रीतीनेंकरितांशिवस्मरण ॥ आदरेकरितांशिव
ध्यान ॥ शिवस्वरूपमानूनिब्राम्हण ॥ संतर्पणकरी
सदां ॥ ९ ॥ ऐसीशिवीआवडीधरी ॥ त्याहीमाजीआ-
लीशिवरात्री ॥ उपवासजागरणकरी ॥ होयबाहेरी

महत्पापा ॥१०॥ ते दिवशीं बिल्वदलैर्घेऊन ॥ यथा
सांगय डेल शिवार्चन ॥ तरीं सहस्रजन्मींचें पाप संप-
पूर्ण ॥ भस्म होऊन जाईल ॥११॥ नेत्य बिल्वदलै-
शिवासीं वाहत ॥ त्या एवढा नाहीं पुण्यवंत ॥ तो तरे
लुहें नवल नव्हें सत्य ॥ त्याच्या दर्शनें बहुतरती ॥१२
॥ प्रातः काळीं घेतां शिवदर्शन ॥ यामिनीचें पाप जा-
यजळो ॥ पूर्वजन्मीचे दोष गहन ॥ माध्याह्नीं द-
र्शन घेतां नुरती ॥१३॥ सायंकाळीं शिववाहातां स-
प्रेम ॥ सत्यजन्मीचें पाप होय भस्म ॥ शिवरात्रीचा स-
हिमा परम ॥ शेषर्हावर्ण शकेना ॥१४॥ कपिलाष-
ष्ठी अर्धे दिवसंक्रमण ॥ महोदय गजन्माचा ग्रहण

इतुकेहीपर्वकाळवोंवाळन ॥ शिवरात्रीवरूनटाका-
वे ॥ १५ ॥ शिवरात्रीआधीचपुण्यादिवस ॥ त्याहीव-
रीपूजनजागरणविशेष ॥ त्रिकाळपूजाआणेरु-
द्रघोषत्याज्यापुण्यासीपारनाहीं ॥ १६ ॥ वसिष्ठ-
विश्वामित्रादिमुनीश्वर ॥ सरगणगंधर्वकिन्नर ॥
सिद्धचारणविद्याधर ॥ शिवरात्रीघृतकरिताती ॥
॥ १७ ॥ यदर्थासरसकथाबहुत ॥ शौनकादिकोंसां-
गसूत ॥ तीश्रोतींऐकावीसावचित्त ॥ अत्यादरेक-
रूनियां ॥ १८ ॥ तरीयासाभाजीमध्यमास ॥ ज्या-
चाज्यासमहिमावणीविशेष ॥ त्याहामाजोकृष्ण-
चतुर्दशीस ॥ मुख्यशिवरात्रजाणिजे ॥ १९ ॥ विं-

ध्यात्रीवासी एकव्याध ॥ मृगपक्षीघातकपरम-
निषिद्ध ॥ महानिर्दयहिंसकनिषाद ॥ केलेश्रमपरा-
धबहतेयों ॥ २० ॥ धनुष्यबाणधेइनिकरीं पारधी
सचालिलादुराचारी ॥ पाशबाणराकक्षेसीधरी
कवचलतहरितनयों ॥ २१ ॥ करींगोधांगुलीबा-
ण ॥ आणीकहातीं पारस्वसामयी घेइत ॥ कान-
नींजातां शिवस्थान ॥ शोभायमानदेखिलें ॥-
॥ २२ ॥ तपतोशिवरात्रीचादिन ॥ यात्राआली-
चहं कडोन ॥ शिवमंदिरशृंगारून, शोभाआ-
णिली केल्यासींची ॥ २३ ॥ शरद्वरजततगदवर्ण
॥ देवालयझळकेशोभायमान ॥ गरानचुंबित

ध्वजपूर्ण॥ रत्नजडितकळसतळपनी॥ २४॥ मध्येः
मणिमयशिवलिंग॥ भक्तपूजाकरितीसांग॥ अमि
षेकधाराअमंग॥ विश्वधरितीरुद्रघोषें॥ २५॥ एक
राळभृदंगघेऊन॥ रापेमेंकरितीकीर्तन॥ श्रोतेकर
जाळीवाजवून॥ हरहरशब्दघोषकरिती॥ २६॥ ना
नापरिमळद्रव्यसुवास॥ तेंणेंदशादिशादुमदुम-
ल्याविशेष॥ लक्षदीपांनप्रकाश॥ जलजघोषघंटा
रुव॥ २७॥ शशिमुखवागजतीमैरी॥ त्यांचानाक्षमा
येअंवरी॥ एवंचतुर्विधवाद्येंनानापरी॥ भक्तवाज
वितीआनंदें॥ २८॥ तींतेयेव्याधपातला॥ समोर-
विलोकीसवसोहळा॥ एकसुहृत्तुभावाकला॥ -

हांसतबोलित्प्रविनोदें ॥२९॥ हेमूरव अवधेजन ॥
येथेंद्रव्यकायव्यर्थनासोन ॥ आंतदगडबा हेरपा
षाण ॥ देवपणयेथेंकेंचें ॥ ३० ॥ उत्तमअन्नसांड
न ॥ व्यर्थकाकरितीउपोषण ॥ रोशाचेष्ठाकरीतंत
थोन ॥ काननाप्रतीजातसे ॥ ३१ ॥ लोकनामंगर्जता
वारंवार ॥ आपणहीविनोदें म्हणेशिवहरहर ॥ सह
जसव्यघालोनिशिवमंदिर ॥ घोरकांतारप्रवेशला
॥ ३२ ॥ वाचेशींलागलातोचवेध ॥ विनोदेंबोलेशि
वशिवशाह ॥ नामप्रतापेंदोषअगाध ॥ झडतसर्व
चालिले ॥ ३३ ॥ घोरदरसेवितांवनुगाढळतीचजी-
वलगुदारुण ॥ तोंवरुपादिग्वधूचेंसदन ॥ वासरम

गी प्रवेशला ॥ ३४ ॥ निशा प्रवर्तली सबक ॥ कीं ब्र
ह्मांड करंडा भरलें काजळ ॥ कीं विशाळ कृष्ण कुं ब
ळ ॥ मंडप काय उभारला ॥ ३५ ॥ विगत धवाजी वि
कामिनी ॥ तेवि नशो भेक दाया मिनी ॥ जरी मंडीत
दिसे उडुगणी ॥ गरीपती ही नरजनीते ॥ ३६ ॥ जैसा
पंडित गोलियास में तुन ॥ मूर्ख जल्यती पारवाड शा
न ॥ तेवि अस्ता जाता सहस्र कीर्ण ॥ उडुगणें मारी
झळकती ॥ ३७ ॥ असो ऐशी निशा दादली सबक
अवघावेळ उपवासी निषाद ॥ तो एक सरोवर अगा
ध ॥ दृष्टी देखिलें शोधिता ॥ ३८ ॥ अनेक सपत्नीस
भाग्यसदनी ॥ तेवि सरावरी शोभती कुसुदिनी ॥

तनीं बिल्ववृक्षगनीं ॥ शोभायमानपसरले ॥ ३९ ॥
॥ योगभ्रष्टकर्मभूमीसपावतीजनन ॥ तेविबिल्व
डाहाकिथागगनीहून ॥ भूमीसलागल्यायेऊन ॥ -
माजीरविशशिकीर्णनदिस ॥ ४० ॥ त्यांततमदारले
दारुण ॥ माजीबैसलाव्याधजाऊन ॥ शरासनीं शि
रलावून ॥ कानाडीओरूनसाकजलक्षी ॥ ४१ ॥ ह-
ष्टीबिल्वदळेदारलींबहुत ॥ तींदक्षिणहस्तेंखुडोनि
राकित ॥ तोंतेथेंपद्मजहस्तेंस्थापित ॥ शिवलिंग
दिव्यहोते ॥ ४२ ॥ त्यावरीबिल्वदळेपडत ॥ तेणेंस
तोषलाअपर्णानाथ ॥ व्याधासउपवासजाग्रणघ
उत ॥ साद्यासनकरितांअनायासे ॥ ४३ ॥ वाचेसी

शिवनामाचाचाळा ॥ हरहर म्हणें वेळों वेळों ॥ पापा-
चाक्षय होत चालिला ॥ पूजन स्मरण सर्व घडलें ॥-
॥ ४४ ॥ एक याम झालि चार जनी ॥ तों जळ पाना ला-
गीं एक हरिणी ॥ आली ते थेंग भिणी ॥ पस्मस कुसा-
र तेजस्वी ॥ ४५ ॥ व्याधति गें लसिला दुरेन ॥ कृतो-
त्तवत् परमदारुण ॥ आकर्ण बोदिला बाण ॥ देर बो-
नि हरिणी बोलत से ॥ ४६ ॥ म्हणो महा पुरुषा अन्वा-
धावीण ॥ कांमजवरी लाविला बाण ॥ मीतं वहरण-
आं हे गभिणी ॥ वधतु वां न करावा ॥ ४७ ॥ उदरांत ग-
र्भ सूक्ष्म अज्ञान ॥ वधितां दोष तुजदारुण ॥ एकरथ-
भारी जीव वधितां सान ॥ तरी एक बस्त वधियेला ॥-

॥४८॥ शतवस्तवधितां एक ॥ वृषभहृत्ये चें पातक
॥ शतवृषभते गोहत्यादेख ॥ घडली शारुवदत्ते
॥४९॥ शतगोहृत्ये चें पातक पूर्ण ॥ एकवधिता हो-
यब्राम्हणा ॥ शतब्रम्हहृत्ये चें पातक जाण ॥ एक
वधिलिया ॥५०॥ शतस्त्रियां हनि अधिक ॥ एक गुरु
हृत्ये चें पातक ॥ त्या हनि शतगुणी देख ॥ एक गभिणी
वधिलिया ॥५१॥ तरीं अन्यायनसतां ये अवसरीं-
मजमा रिसीकां वनांतरीं ॥ व्याधमृगो कुटुंबघरीं ॥
उपवासी वाटपाहान ॥५२॥ मीहि आजि निराहार
अन्न नाहीं अणुमात्र ॥ परी मृगी होउनी सुंदर ॥
गोष्ठीवदसी शारुबींच्या ॥५३॥ मज आश्चर्य वाटतें

पोदीं ॥ चरांगेशा सांगसी गोष्टी ॥ तुज देखा नियां हं
ष्टी ॥ दया हृदयीं उपजत से ॥ ५४ ॥ पूर्वी तूं होती स
कोण ॥ तुज येव दे ज्ञान को हून ॥ तूं विशाळ नेत्री-
रूप लावय ॥ सर्व वर्तमान मज्ज सांगे ॥ ५५ ॥ सुगी
म्हणों ते अवसरीं ॥ पूर्वी मंथन करितां क्षीर सागरीं
॥ चतुर्दश रत्ने काढिलीं सुरासुरीं ॥ महा प्रयत्ने कृ-
रू नियां ॥ ५६ ॥ त्या माजी मीर भाचतुर ॥ मज देखा
नी भुलतीं सरवर ॥ नाना तपें आचरींनीं अपार ॥ त
पुं स्वीपावती आम्हां ते ॥ ५७ ॥ म्यान यन कदा क्षां
कें पसरून ॥ बांधिले निर्जरांचे मन मीन ॥ मां श्रिया-
अंग सवासा वेधुन ॥ मुनि मरधांदती ॥ ५८ ॥ मा

सैंगायनऐकावयासरंग ॥ सुधापांनीधावतीकुरंग ॥
॥ मीभोगीस्वर्गीचेदिव्यभोग ॥ स्वरूपेनमान्नीकोणा
सी ॥ ५९ ॥ मदअंगीचदलाबहुत ॥ शिवभजनदा-
किलेंसमस्त ॥ शिवरात्रीसोमवारप्रदोषव्रत ॥ शि
वार्चनसोडिलेंम्यां ॥ ६० ॥ सोडोनियांसुधापान ॥
करूलागलेंमद्यप्राशन ॥ हिरण्यनामादैत्यदारु
ण ॥ सुलसोडोनीरतलेंत्यासी ॥ ६१ ॥ ऐसेलोदले
काळअपार ॥ मृगयेसगेलातोअसर ॥ त्यादुष्टा-
संगेअपुणीवर ॥ भजनपूजनविसरलें ॥ ६२ ॥ म
नासरेसेवादलेंपरिपूर्ण ॥ असरगेलामृगयेलायुन
॥ इतक्यांतध्यावेंशिवदर्शन ॥ म्हणोनीगेलेंकैला-

सा ॥ ६३ ॥ मज्जदेवतां हिमनंगजां मातं ॥ परं मक्षो
भोनीशापदेत ॥ तं परमपापिणीयथार्थ ॥ मृगीहोर्दे
मृत्युलोकीं ॥ ६४ ॥ तुङ्ग्यासरव्यादोधीजणी ॥ त्या
होतीलजसर्वेहरिणी ॥ हिरण्यअस्फरमीक्षियेभ-
जनीं ॥ असावधसर्वदा ॥ ६५ ॥ तोहीमृगहोवोनीस-
त्य ॥ तुम्हांसीचहोईलरत ॥ ऐकव्याधासावचित्त ॥ म
गम्यांशिवमार्थिला ॥ ६६ ॥ हेपंचवदनाविरूपाक्षा ॥
दक्षमखदलनासर्वसाक्षा ॥ सच्चिदानंदकर्मध्व
क्षा ॥ उः शापदेईआम्हांतें ॥ ६७ ॥ फोकाचगुर्वनी
दयाळ ॥ उः शापवदलापयः फेनधवल ॥ द्वादशव
र्षेभरतांतात्काळ ॥ पावालमाक्षिषायदातें ॥ ६८ ॥

मग आम्ही मृगयोनी ॥ जन्मलो येक म अवनो ॥ त
रीमीगभिण आहे हरिणी ॥ प्रसूत काळ समीप अ
से ॥ ६९ ॥ तरीमी आपुल्या स्वस्थळा जाउन ॥ सत्व
र येते गर्भ ठेउन ॥ मग तूं सरवे घेई पाण ॥ सत्य वच
न हे माझे ॥ ७० ॥ ऐशी मृगी बोलली सावचित्त ॥ या
वरी तो व्याध काय बोलत ॥ तूं गोड बोल सीयथार्थ ॥
परी विश्वास मजन वाटे ॥ ७१ ॥ नाना परी असत्य
बोलोन ॥ करावे शरीराचे संरक्षण ॥ हे पाणिमात्रा
सु आहे ज्ञान ॥ तरी तूं शपथ वदे आतां ॥ ७२ ॥ महत्वा
पे उच्चारून ॥ शपथ वदेयथार्थ पूर्ण ॥ यावरी ते
हरिणी दीन वदन ॥ वाहते आणारे काने ॥ ७३ ॥ बा

मृणाकुर्छोउपजोन ॥ जोनकरीवेदशास्त्राध्ययन
सत्यशौचवर्जितसंध्याहीन ॥ माझे शिरीं पातक ते-
॥ ७४ ॥ एकवेदविक्रय करिती पूर्ण ॥ कृतमपरपीड
कनावडे भजन ॥ एकदानासी करिती विघ्न ॥ गुरु-
निंदा श्रवण एक करिती ॥ ७५ ॥ रमावर उमावराची
निंदा ॥ त्या पापाची मज हो आपदा ॥ दानदिधलें जे-
ब्रह्मवृंदा ॥ हिरोनि घेती माघारें ॥ ७६ ॥ एक यति-
निंदा करिती ॥ एक शास्त्रें पाहाती द्वैतनिर्मिती ॥ नां
नाममार्ग आचरती ॥ स्वधर्म उपासोडो नियां
॥ ७७ ॥ देवालयामाजीं जाउती ॥ हरिकथा पुराण
श्रवणीं ॥ जैबैस ती कि ॥ ते कोडी होती पा

गिये ॥ ७८ ॥ जे देवळांत ... स्त्रीसंभोग ॥ कीं स्त्री
भ्रतारासी करिती वियोग ॥ तेन पुंसक होऊनि भ्रा-
त्य ॥ उपजती या जन्मीं ॥ ७९ ॥ वर्मकर्म निंदा करित ॥
तों जगपुरीष भक्षक काव होत ॥ शिष्यासी विद्या अ-
सोनीन सांगत ॥ तों पिंगळा होत निर्धारें ॥ ८० ॥ अनुचि-
त प्रतिगृहब्राम्हण घेती ॥ त्या निमित्तें गंडमाळा होती-
परक्षेत्रांच्या गाई वळनि आणित्ती ॥ ते अल्पायुषी-
होती ये जन्मीं ॥ ८१ ॥ जो राजा करी प्रजापीडण ॥
तो या जन्मीं व्याघ्रकांसर्प होय दारुण ॥ बृथा करी-
साधुळळण ॥ निर्वंशपूर्ण होय त्याचा ॥ ८२ ॥ स्त्रे-
यावर्तेंगे मकरित ॥ भ्रतारासी अज्हेरित ॥ धनधा

न्य असोनी वंचित ॥ त्या वागुळा होती या जन्मीं ॥
॥ ८३ ॥ पुरुष कुरूप म्हणो नियां त्या गिती ॥ त्या या
जन्मीं वाळविध वा होतो ॥ तेथे ही ज्या रकमें करिती
मग त्या होती वारंगना ॥ ८४ ॥ ज्या भ्रतारा सीनि
भेसिती ॥ त्या दासी किंवा कुलरा होती ॥ सेवक स्वा
मीचा द्रोह करिती ॥ ते जन्माचे ती श्वानाच्या ॥ ८५ ॥
सेवका पासून सेवा घेऊन ॥ त्यांचे न दे जो वेतन ॥ तो
अत्यंत भिकारी होऊन ॥ दारोदार हिंडतसे ॥ ८६ ॥
स्त्री पुरुष गुजबोलतां ॥ जो जाऊ गेले केत त्वतां ॥
त्याची स्त्री दुरावे हिंडतां ॥ अन्न न मिळे तया तें ॥ -
॥ ८७ ॥ जारणामा ॥ ते मृतप्रेत पिशा

चहोती॥ यतीउपवा... ॥ त्यातेंदुष्काळज
न्मवरी॥ ८८॥ स्त्रीरजस्वलाहोउनी॥ गृहींवावरे-
जेपापिणी॥ पूर्वजरुथिरींपडतीपतनीं॥ तेगृहीदे-
वपितृगणनयेती॥ ८९॥ जेदेवांच्यादीपांचेंतेलने-
ती॥ तेयाजन्मींनिपुत्रिकहोती॥ ज्यारांधितांअन्न-
चोरोनीभक्षिती॥ त्यामार्जारीहोतीयाजन्मीं॥ ९०
॥ ब्राम्हणासकदान्नुद्यालुन॥ आपणभक्षितीषड्
सपकान्त॥ त्यांचेगर्भपडतीगळोन॥ आयुलियाक
र्मवशें॥ ९१॥ जोमातपित्यासीशिष्यावीत॥ तोयेज
न्मींमर्कटहोत॥ सास्रश्चशरांरक्तभ्राताजित॥ त
रींबाळकनवांचेतियेनें॥ ९२॥ मृगीभ्रूणेव्याधा-

लागुन॥ जरींमींनयेपदतोन॥ तरीहींमहत्पायेसंपू
र्ण॥ माझ्यामायांबैसोत॥ ९३॥ हेमिथ्यागोष्टहाय
साचार॥ तरीघडोशिवपूजेचाअपहार॥ ऐशीशापय
ऐकतांनिर्धार॥ व्याधशंकलामानसीं॥ ९४॥ म्हणोप
तिवतेजाईंआतां॥ सत्वरयेईनिशिसरतां॥ हरिणी
म्हणोशिवपदांसीतत्वतां॥ पुण्यवंताजाशील॥ ९५॥
उदकपानकरूनींवेगीं॥ निजाश्रमागेलीतेकुरंगी॥
इकडेव्याधदक्षिणभागीं॥ टाकीबिल्वदळेंखुडोनि-
यां॥ ९६॥ दोनप्रहरझालीयामिनी॥ द्वितीयपूजा-
शिवेंमानुनी॥ अर्धपापजाळिलेंभुकींहुनी॥ सत्पज
नीचेंतेथवां॥ ९७॥ नगरीं—नडलीपूर्ण॥ व्या

धकरीशिवस्मरण ॥ भृगु ॥ मुत्तव ॥ कलेंनिरुपण ॥ स
हजजागरणघडलेंतया ॥ ९० ॥ तेंडुसरीहरिणीअक
स्मात ॥ पांतलीतेथेंचतृषाक्रांत ॥ व्याधेंबाणओरि
तांत्वरित ॥ करुणाभाकीहरिणीते ॥ ९१ ॥ म्हणोन्या-
धाऐकयेसंमयीं ॥ मजकामानकेंपीडिलेंपाहीं ॥ प
तीसभोगदेउनीलवलाहीं ॥ परतोनयेतेंसत्वर ॥ -
॥ १०० ॥ त्यागआश्रयकरीमनांत ॥ म्हणोशपथबो-
लोनीजाईत्वरित ॥ धन्यतुमचेंजीवित्व ॥ सर्वशास्त्रा
र्थसाउका ॥ १ ॥ वापीतडागसरोवर ॥ जोपतितमोडी-
देवागार ॥ गुरुनिंदकमद्यपानीदुसऱ्या ॥ तींयापेंस
मस्तमस्तकींमाझ्या ॥ २ ॥ महासभियआगणम्हणा

विन ॥ समरंगणीं मार्गे पकत ॥ वृत्ती हरिं सीमा धेंलो
स्ति ॥ ग्रंथ निंदित महापुरुषांचे ॥ ३ ॥ वेदशास्त्रांची
निंदा करी ॥ संत भक्तां सो द्वेष धरी ॥ हरिहर चरित्रें अ
व्हेरी ॥ माझे शिरीं तीं पायें ॥ ४ ॥ धनधान्य असो निपाही
पतिलागां शिणवी म्हणे नाही ॥ पती सांडोनी निजे पर
गृही ॥ तीं पायें माझिया माथां ॥ ५ ॥ पुत्ररूपास चा
मों वर्ततां ॥ त्यासी गांजित जे व्यर्थ न पाहतां ॥ ते कुरूप हो
ती तत्त्वतां ॥ हिंडतां भिक्षा न मिळेची ॥ ६ ॥ बंधुबंधु
जे वैर करिती ॥ ते या जन्मां मत्स्य होती ॥ गुरूचें उणें
जे पाहती ॥ त्यांची संपत्ती दग्ध होय ॥ ७ ॥ जे भार्गव
चीं वस्त्रें हरिती ॥ ते अविश्वरूपी वस्त्रें पाधुरती ॥ आ

म्हीतपस्वीभूयोना अनाचार करती ॥ तेषु लेहोती
मोकाट ॥ ८॥ दासी स्वामीची सेवान करी ॥ ती ये जन्मी
होय मगरी ॥ जो कन्या विक्रय करी ॥ हिंसक यो ना निप
जैतो ॥ ९॥ स्त्री भित्ताची सेवा करित ॥ ती सजो व्यर्थ
ची गांजित ॥ त्याचा गृह भंग होत ॥ जन्म जन्मांतरांनी
सुटे ॥ १०॥ ब्राम्हण करी रस विक्रय ॥ घेतो देतो मद्यपी
होय ॥ जो ब्रम्हवृंदा अपमानिता हे ॥ तो होय ब्रम्हरा
क्षस ॥ ११॥ एकें उपकार केला ॥ जो नष्ट न ठवी त्या-
ला ॥ तो कृतमजंत झाला ॥ पूर्व कर्म जाणजे ॥ १२॥-
विप्र श्राद्ध जे बुनी ॥ स्त्री भोग करी ते दिनी ॥ तो श्वान
सू करयोनी ॥ उपजे लपिः संशयें ॥ १३॥ अवहारां-

दहांतवैसोन॥खोटीसाक्षदेईगज्जेनि॥पूर्वजनरं
कीपावतीपतन॥असत्यसाक्षदेतांची॥१४॥दोघी
स्त्रियाकरून॥एकीचेंचराखीजोमन॥तोगोचोड-
होयजाण॥सारमेयशरीरीं॥१५॥पूर्वजन्मीकोंडीं-
उदक॥त्याचामळमूत्रनिरोधदेख॥करितांसाधुनिं
दाआवश्यक॥सत्वरदेत भय होती॥१६॥देवालयें
करीभोजन॥तरींयेजन्मीहोयक्षीण॥पृथ्वापती-
चीनिंदाकरितांजाण॥उदरंमंदाग्नीहोयपें॥१७॥-
ग्रहणासमयींकरीभोजन॥त्यासीपित्तरोगहोयदा-
रुण॥परनाळेविकीपरदेशीनेउन॥तरींरुर्वागां-
दुष्टभरे॥१८॥जीरूनीकरीगर्भपातन॥तीउपजेव

ध्याहोऊन॥ देवालयदा फल नष्ट ॥ तरी अंगभंग
होय त्याचा ॥ १९ ॥ अपराधाविणें स्त्रीसगां जित्ता हे
त्याचें येजन्मी एक अंग जाय ॥ ब्राम्हणाचें अन्न हार
ता पापिये ॥ त्याचा वंश न वाढे कधीं ॥ २० ॥ गुरुसंत-
माता पिता ॥ त्यांसी जो होय निर्भर्त्सिता ॥ तरी वाचां
जाय तत्त्वतां ॥ अडरवके बोलतां क्षयाक्षया ॥ २१ ॥
जो ब्राम्हणासी दंडमारी ॥ त्यासी व्याधी तिडकालाग
ती शरीर ॥ जो सतासी वादविवाद करी ॥ दीर्घदंत हो-
ती त्याचे ॥ २२ ॥ देवद्वारीचें तरुवर ॥ अश्वत्यादि वृक्ष
साचार ॥ तोडितां पांगुळ होय निर्धार ॥ भिक्षानभिके

हिंडतां ॥ २३ ॥ जो सूतक अन्न भक्षित ॥ त्याचे उद-
रान्नाना रोग होत ॥ आपणचिपरिमळद्रव्यें भोगी-
समस्त ॥ तरी दुर्गंधी सत्य सर्वांगी ॥ २४ ॥ ब्राम्हणा-
चें रीण न देतां ॥ तरी बाळ्यणीं मृत्यु पावे पिता ॥ ज-
ल वृक्ष छाया मोडितां ॥ तसें एक ही रच्छ कनमिके-
त्यातें ॥ २५ ॥ ब्राम्हणासी आशाला वून ॥ चाळवी-
ने दीकदां दान ॥ तो येजचीं अन्न अन्न ॥ करीत हिंडे
घरो घरीं ॥ २६ ॥ जो पुत्र दैव करीत ॥ आणितरि द्री-
याचें लग्न मोडित ॥ तरी स्त्रीस सल्लाह पोदांत ॥ वं-
ध्यानि श्रित संसारीं ॥ २७ ॥ जेणें ब्राम्हण बांधिले
निग्रहून ॥ त्यासी सांडसे तो नीग्रह नंदन ॥ जो नरो-

केकथाग्रंथपावन॥ बाधरुहान्भाजनीं॥२८॥
जोपीडीमातापितयांस॥ त्याचासर्वदाहोईलकार्य
नाश॥ रुकासभजेनिंदीसर्वदेवांस॥ तरीएकचि
पुत्रहोयत्यासी॥२९॥ जोचांडाळगोवधकरी॥ -
त्यारीमिकेकर्कशांनाही॥ वृषभवधितांनिर्धारी॥ शं
नमूर्खपुत्रहोयत्यासी॥३०॥ उदकतृणोंवीणपशुस
रित॥ तरीमुक्याचप्रजाहोतीसमस्त॥ जोपतिघते-
सीभोगूंडछित॥ तरीकुरूपनारीकर्कशांमिके॥३१॥
जोपारधीबहुजीवसंहारी॥ तोफेपराहोयसंसारो॥ -
गुरुत्वात्यागजोचांडाळकरी॥ तोउपजतांचीमृत्युपा
वें॥३२॥ नित्यअथवारविवारींमुनेरविसमोर॥ त्याचे

बाळपणीं दंतभग्नं केशरात्रि ॥ जे मृनवाळारों रूद-
ती निर्धार ॥ त्यास हांसतानि पुत्रो क होय ॥ ३३ ॥ हरि-
णी म्हणो व्याधाला गुन ॥ मी सत्वर येतें पतीस भाग दे
उन ॥ न येतरीं हीं पापें संपूर्ण ॥ माझ्या माथां बेसोतें पें
॥ ३४ ॥ व्याधमनांत रांकोन ॥ म्हणो धन्य धन्य तुमचें-
ज्ञान ॥ सत्वर येई घरास जाउन ॥ सत्य संपूर्ण सोभाळी-
॥ ३५ ॥ मग जलपान करूनीं वीगीं ॥ आश्रमागेली ते कु-
रंगीतों मृग हा जतेच प्रसंगीं ॥ जलपानार्थ पातला ॥
॥ ३६ ॥ व्याधें ओढिला बाण ॥ तों गृगबोले दीन वदन-
म्हणो माझ्या स्त्रिया पतिव्रतास गुण ॥ त्यांसी पुसोन ये
तों मी ॥ ३७ ॥ शयथो वे न नि ॥ चीन करिती प्रेम

कमक्त॥ लोकथारंगमोडितां नवंशहोत॥ तें पापस-
त्यमममाथां॥ ३८॥ ब्रम्हकर्मवेदोक्त॥ शूद्रनिजांगें-
आचरत॥ तो अधमनरकीं पडत॥ परधर्म आचरतां
॥ ३९॥ तीर्थयात्रेसी विमेंकरी॥ वाठपाडी वस्त्रें द्रव्यह-
री॥ तरी सर्वांगी व्रण अघोरी॥ नरकीं पडे कल्पयये-
त॥ ४०॥ शास्त्रकोशींनाहीं प्रमाण॥ कूदकविताक-
रीक्षद्रलक्षून॥ हरिती ब्राम्हणाचामान॥ तरी सं-
तानतयाचें न वादे॥ ४१॥ हरिदिनीं शिवदिनीं उपो-
षण॥ विधियुक्तनकरी द्वादशी पूर्ण॥ तरीं हस्तपा-
दक्षीण॥ होती त्याचे निधीरें॥ ४२॥ एक शिवहरी-
प्रतिमा फोडिती॥ एक भगवद्भक्तां विभकरिती॥

एकशिवमहिमाउच्छेदती॥नरकोंहोतीकीटकते॥-
॥४३॥मातृद्रोहीत्यासीव्याधीभरे॥पितृद्रोहीपिशा-
चविचरे॥गुरुद्रोहीतात्काळमरे॥भूतप्रेतगणींवि-
चरेतो॥४४॥विषआहारबहुतजेविती॥त्यांसजो-
होसोदुर्मती॥त्याचेसुरवींअरोचकरोगनिश्चिती॥-
नसोडितीजन्मवरी॥४५॥एकगोविक्रयकरिती॥-
एककन्याविक्रयेद्रव्यअर्जिती॥तेनरमार्जारमस्त-
होती॥बाळेंभक्षितीआपुलीं॥४६॥जोकन्याभगि-
नीअभिलाषी॥कामदृष्टीन्याहाळीपातिव्रतेशी॥प्र-
मेहरोगहोयत्यासी॥कीरवडागुत्यांतदादला॥४७
॥प्रासादभंगालिंगभंग- ॥ ॥चींउपकरणीअलं

कारचोरी ॥ देवप्रतिष्ठा अह ॥ ५६ ॥ पडुरोग होय त्याने ॥
॥ ४८ ॥ एक मित्रद्रोह विश्वासघात करिती ॥ मातृ-
पितृहत्या गुरुसी संकरीं पाडिती ॥ ब्रम्हवध गोवध-
नवारिती ॥ अंगीं सामर्थ्य असो निया ॥ ४९ ॥ ब्राम्ह-
णवैसवो निबाहेरी ॥ उत्तमान्न जेविती गृहांतरीं ॥ सी-
यन्यांची प्रार्थना करी ॥ संग्रहणी पोदथूळ होय तया ॥
॥ ५० ॥ एक कर्मप्रपंचय जन करिती ॥ एक ब्राह्म-
णांची सदनं जाळिती ॥ एक दीनासी मार्गाना गवि-
ती ॥ एक संतांचा करिती अपमान ॥ ५१ ॥ एक करि-
ती गुरूछळण ॥ एक म्हणती पाहों यांचें लक्षणा ॥
नाना दोष आरोपिती अज्ञान ॥ त्यांचें संज्ञान नवा-

दे॥५२॥ जो सदा पितृ द्वेष करी॥ जो ब्रह्म वृंदासी अ-
व्हेरी॥ शिव कीर्तन गेकतां त्रासे अंतरी॥ तरा पितृ वीर्य
जन व्हेतो॥५३॥ शिव कीर्तनी न व्हे सादर॥ तरां कर्ण
मूल रोग निर्धार॥ न सत्याच गोष्ठी जल्ये अपार॥ तो द-
रु होय निर्धारें॥५४॥ शिव कीर्तन किंवा पुराण श्रव-
ण॥ तेथें शयन करितां सर्प होय दारुण॥ एक अति प्रा-
द कळकळ जाण॥ ते पिराच योनी पावती॥५५॥ ए-
का देवार्चनी दीखे त॥ ब्राम्हण पूजा वया केवळ त॥
तीर्थ प्रसाद अव्हेरीत॥ त्याच्या आखंड ज्ञान प्रकाशि-
त॥५६॥ मृग मूषा ऐशीं पायें अपार॥ मम मस्तकीं-
होई लपर मभार॥ मग पांथी मग पांथी मग पांथी मग पांथी-

नाजार्द्धमृगवर्या ॥ ५७ ॥ व्याधारावगमैर्गर्जति क्षणां
कंठसद्भूतअश्रुनयनीं ॥ मासुतीबिल्वदकेरुबुद्धी-
नी ॥ शिवावरीरांकितअसे ॥ ५८ ॥ चौप्रहरांच्यापू-
जाच्यारी ॥ संपूर्णआल्याशिवंजागरीं ॥ सत्यजन्मी-
चीं पापेंनिर्धारिं ॥ मुकीहनीभस्मआलीं ॥ ५९ ॥ तोपूर्व
दिशासुरवप्रक्षालित ॥ स्रपणीग्रजउदयपावत ॥ -
आरक्तवर्णशोभादिसत ॥ तेंचिकुंकुमप्राचीचें ॥ ६०
॥ तोंतिसरीमृगीआलीअकस्मात ॥ व्याधदेखिल्ला
कृतांतवत ॥ म्हणोमारुनकोमजयथार्थ ॥ बालासी
स्तनदेऊनयेतेंमीं ॥ ६१ ॥ व्याधअत्यंतहर्षभरित ॥ -
म्हणोहीकायबोलेलशास्त्रार्थ ॥ तोरांकावयाम्हण

त॥ शपथ करूनी जायतू ॥ ६२ ॥ या बरीं मृगीं म्हणे
व्याधारेक ॥ जो तृण दाहक ग्राम दाहक ॥ गोब्राम्हा
णाचें कोंडी उदक ॥ क्षयरोग त्या सीने सोडी ॥ ६३ ॥
ब्राम्हणांचीं सदनें हरिती देख ॥ त्यांचे पूर्वज रौखीं
पडती निःशंक ॥ मातृपुत्रां विघडविण करूनी पुरुषां
त विघड पाडिती ॥ ६४ ॥ देव ब्राम्हण देखोन ॥ रवालीं
न करती कदां मान ॥ निंदिती बोलती कठोर वचन ॥
यम कर चरण छेदीत यांचे ॥ ६५ ॥ परवस्तू चोराव
या देख ॥ अखंड लाविला सेरोरुद ॥ साधु सन्धानें
मानी दुःख ॥ त्या सीनें बरोगा तिडकान सोडिती ॥
॥ ६६ ॥ पुस्तक चोरते मते जे ॥ रत्न चोराचे नेत्र

जाती॥ अत्यंत गर्वीते सा हयहाता॥ पारधीनिश्चि
तयेनयसी॥ ६७॥ भक्तांची जो निरावृत्ति॥ -
त्याचे मुरवींदुर्गंधी घाणित॥ जो रत्नांपितयां सीत
डित॥ तो लुला होय तया लागां॥ ६८॥ जो अत्यंत
कृपण॥ धन न वेची अणु प्रमाण॥ तो महा भुजंग हो
ऊन॥ धुसकसीत बैसे तेथें॥ ६९॥ भिक्षेसीयनी
श्वर आला॥ तो ज्याणें रिता दवडिला॥ शिव त्या व
री जाण कोपला॥ संत ती संपत्ती होय दग्ध॥ ७०॥ -
ब्राह्मण बैसला पात्रावरी॥ उरवूनी घातला बाहेरी
त्या हानियां दुराचारी॥ दुसरा कोणी न सेचि॥ ७१॥
ऐसा धर्माधर्म ऐकोन॥ पारधीस दबोले वचन॥ -

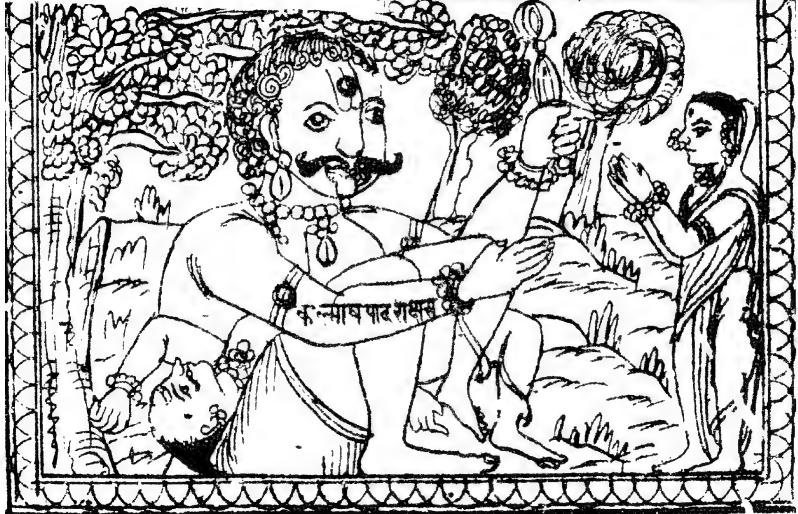
स्वस्थबाजाईजलपानकरून॥ बाढासीस्तनपानकरून
येई॥ ७२॥ ऐसंगेकोनीमृगीलवलास्या॥ गेलीजलपाश
नकरूनियां॥ बाढेंस्तनीलावूनियां॥ तृत्पकेलींतिथनें॥
॥ ७३॥ वडीलझालीप्रसूत॥ दुसरीपतीचीकामनापुरवि
त॥ मृगराजमृणेआतांत्वरित॥ जाऊंचलाव्याधापाशीं
॥ ७४॥ मृगपाडसांसहितसर्वही॥ व्याधापाशींआलींल
वलाही॥ मृगमृणेतिसमचीं॥ आधींमजबधीपारधि
या॥ ७५॥ मृगीमृणेहानव्हेविधी॥ आम्हीजाऊंपतीचा
आधीं॥ पालसंमृणतीभिशुद्धी॥ आम्हांसीवधीपारधि
या॥ ७६॥ त्यांचीवचनेंऐकतांतेक्षणां॥ व्याधसद्दस्या
लामनीं॥ अशुधारालोदल्यांमनीं॥ लागेच —

रणीतयांच्या ॥७७॥ म्हणायन्यः जणोंमाझे झाले
तुमचे निमुरपें निरूपण ऐकिलें ॥ बहुतांजनींचें -
पाप जळालें ॥ पावन केले शरीर ॥७८॥ माता पिता
गुरुदेव ॥ तुम्हीच आतां माझे सर्व ॥ कैचा संसार मि-
थ्या वाव ॥ पुत्र कलघ सर्व लढकें ॥७९॥ व्याध बो-
ले सधेमें करून ॥ आतां कधींमी शिव पदा पावेन ॥ तो
अकस्मात आलें विमान ॥ शिव गण बैसले त्यावरी ॥
॥८०॥ पंचवदन दशभुज ॥ व्याघ्रांबर नेसले महारा-
ज ॥ अद्भुत तयांचें तेज ॥ दिक्चक्रा माजी न समा-
ये ॥८१॥ दिव्य वाद्यें वाजविती किन्नर ॥ आलायक
रिती विद्याधर ॥ दिव्य रत्न मनांचे सभार ॥ सुरगण

स्वयेंवर्षती ॥ ८२ ॥ मृगेंपावलींदिव्यशरीर ॥ व्याध
करीसाष्टांगनभस्कार ॥ मुखेंम्हणोजयजयशिवह
रहर ॥ तोंशरीरभावयालुदला ॥ ८३ ॥ परिसांझा
डतांलोहहोयसुवर्ण ॥ तैसाव्याधझालादशभज
पंचवदन ॥ शिवगणींबहुतप्रार्थुन ॥ दिव्यविमानोंबै
सविला ॥ ८४ ॥ मृगेंपावलींदिव्यशरीर ॥ तोंहींवि-
मानोंआरुदलींसमग्र ॥ व्याधाचीस्कृतीवारंवार ॥
करितीसरगणसर्वही ॥ ८५ ॥ व्याधनेलाशिवपदाप्र
ती ॥ तारामंडळींमृगेंराहती ॥ अद्यापीमगनींझव-
कती ॥ जनयाहतींसर्वलोकां ॥ ८६ ॥ सत्यवतीहू
दयरत्नरवाणी ॥ रसभञ्जितोन्मिलालिंगपुराणी ॥

तेंसज्जनऐकोतदिनरचना॥ब्रम्हानंदेंकरूनियां॥
॥८७॥ धन्यतेंशिवरात्रीप्रत॥श्रवणेंप्रातकदंघहो
त॥हेंजेंपठपाकरितीसावधचित्त॥धन्यपुण्यवंत-
नरतेचि॥८८॥सज्जनश्रोतेंनिर्जरसत्य॥प्राशन-
करोतशिवलीलामृत॥निंदकअसरकुतर्कबहुत
त्यासप्रात्यकेंचेंहें॥८९॥कैलासनाथब्रम्हानंद॥त-
याचेंपदकल्हारसंगंध॥तेथेंश्रीधरअभंगवदप-
द॥रुंजीयालितशिवनामें॥९०॥शिवलीलामृतग्रंथ
प्रचंड॥स्कंदपुराणाब्रम्होत्तरखंड॥परिसोतसंतअ-
खंड॥द्वितियोध्यायगोडहा॥१९१॥अ०॥२॥छ॥-
॥ ॥ ॥ श्रीसांबसदाशिवार्यणमस्तु ॥ ॥ ॥

प्राय ३.

श्रीगणेशायनमः ॥ जयजयशिवमंगलभामा ॥ निजजन
हृदयआरामा ॥ चराचरफलांकितद्रुमा ॥ नामाअ नामा ती
नतू ॥ १ ॥ इंदिरावरभगिनिमनरेजना ॥ पदास्थजनकाश
रीध्वजदहना ॥ ब्रह्मानंदाभाललोचना ॥ भवभंजनाभिष्टुरां
का ॥ २ ॥ हे शिवसद्योजानवात्मधोरा ॥ तत्पुरुषार्थशानईश्व
रा ॥ अर्धनारीनटेश्वरा ॥ गिरिजारंगामिरीशा ॥ ३ ॥ गंगाधर
भोगिभूषणा ॥ सर्वव्यायकाअंधकमर्दना ॥ परमानातानि रं
जना ॥ गुणत्रयविरहिततू ॥ ४ ॥ हे पयः फेनधवलजगज्जीव
न ॥ द्वितीयाध्यायीकृपाकरुण ॥ अगाधसुरसआख्यान ॥
शिवरात्रीमहिमावर्णविला ॥ ५ ॥ यावरीकैलीकथेचीरचना ॥
वदवीपंचमुकुटपंचानना ॥ शौनकादिकाभुनिजना ॥ सूतसां

गेनैमिषारण्यां ॥६॥ इक्ष्वाकुवंशीं महाराज ॥ मित्रसहना-
में भूभुज ॥ वेदशारमसंपन्नसंतेज ॥ दुसरा विद्वीज पृथ्वीव-
री ॥७॥ दृढनावसनें करून ॥ घातलें उर्वीस पालाण ॥ दृढाप
सूर्य उगवला पूर्ण ॥ शत्रुभगणों मावळली ॥८॥ तो एकदां मृग
या व्याजें करून ॥ निघाला धुरंधर चमू येऊन ॥ घोरं धर प्रवेश
ला विपिन ॥ तों सावजें चहूकडून फुटली ॥९॥ व्याघरी सवृक
वनकरी ॥ मृगमृगी वनगौ वानरवानरी ॥ शशकजंबुकाच्या
हारी ॥ संहारी तनूपवर ॥१०॥ चातक मयूर बदक ॥ करनूरी
कुरंग जवारी विडालक ॥ नकुल राजहंस चक्रवाक ॥ पक्षी
श्यापदे धांवती ॥११॥ नृपें मारिले जीवचहुंस ॥ त्यांत एक
मारिला राक्षस ॥ महाभयानकतामस ॥ गत प्राण होऊनि

पडियेला ॥ १२ ॥ त्याचा बंधु परमदारुण ॥ नोलक्षिता झाला
दुरोन ॥ मनीकायत्यकल्पून ॥ म्हणेसूडघेईत बंधूचा ॥ १३ ॥
मित्रसहपातला खनगरास ॥ असुरेंधरिल्लामानववेष ॥ कृष्ण
सनंवेष्टितविशेष ॥ दर्वास्किंधींघेरुनियां ॥ १४ ॥ नृपासींभेडला
येउन ॥ ह्मणेमीसूपशास्त्रींपरमनिपुण ॥ अन्नशाकासुवासें
करीन ॥ देखोनसरनरभूळती ॥ १५ ॥ रायेंठेविलापाकसदनी
त्यावरीपितृनिशीलसुनी ॥ गुरुवसिष्ठघरालागुनी ॥ नृपश्रेष्ठें
आणिला ॥ १६ ॥ भोजनाआलाअन्ननंदन ॥ तीराक्षसेंका
पत्यसमरून ॥ शाकांतनरमांसशिजवून ॥ ऋषीसआणून
वाढिलें ॥ १७ ॥ त्रिकाळज्ञानीवसिष्ठमुनी ॥ सकळऋषीमा-
झीशिरोमणी ॥ कायत्यसकळजाणूनी ॥ मित्रसहशापिला

॥१८॥ ह्यणेंतूवनीं होय राक्षस ॥ जे येयें आहार न भिल्ले निःशे
ष ॥ मी ब्राह्मण मज नरमांस ॥ वाढिलें कैसें पापिया ॥ १९ ॥ राव
ह्यणे मी निगे सर्वथा ॥ बोलवा सूप शास्त्री जाणता ॥ तंव
तो पळाला क्षण न लागता ॥ गुत्प रूपें वना आं पुढ्या ॥ २० ॥ -
राव को पलादारुण ॥ मज शापिलें काय कारण ॥ मी ही तुज-
शापीन ह्यणीन ॥ उदक करीं घेन लें ॥ २१ ॥ तंव रायाची पट्टा-
णी ॥ मदयं नीना में पुण्य रवागी ॥ स्तूयें केवळ लावण्य हरिणी
चातुर्य उपमें जें विशारद ॥ २२ ॥ मदयं नी ह्यणे राया ॥ दूर दृष्टी माहे
विच्यास्तुनिया ॥ शिष्यें सुस्ती रापावयां ॥ अधिकार न-
हीं सर्वथा ॥ २३ ॥ सुस्ती राप देतां निर्धारी ॥ आपण नरक
भोगावे कल्पवरी ॥ राव ह्यणे चतुर संदरी ॥ बोलली ससाच ने

॥२४॥ म्हणे हें उदकरवालीं राकूं जरीं ॥ तरां पीकन पिके दध
होय धरत्री ॥ मंग आ पुल्याच प्रपदावरी ॥ जलटाकी मित्रस
ह ॥२५॥ तों जाचु पर्यंत चरण ॥ दग्ध झाले कृष्णवर्ण ॥ कुं-
परला मग ते धून ॥ कल्माष पादनाम त्याचे ॥२६॥ वसिष्ठ जा
णोनि वृत्तांत ॥ रायासीं उः शपदेत ॥ म्हणे द्वादश वर्षा ही सील
मुक्त ॥ येसी स्वस्थाना आ पुल्या ॥२७॥ गुरुयाचला अंतर्धान
मग कल्माष पादराक्षस होऊन ॥ सुधाक्रांत निशिदिन ॥ वनीं
भासी जीव सर्व ॥२८॥ परमप्रयानक असुर ॥ विशाळ देह क
पाटीं शेंदूर ॥ विक्राळ वदन बाहेर शुभ्र ॥ दंतदाढा वारुळि-
या ॥२९॥ जीव भाक्षिले आसमास ॥ वनीं हिंडतां तो राक्षस
एक ब्राह्मण कुमर डोळस ॥ द्वादश वर्षांचा देखिला ॥३०॥

तंवत्याची ललना चमणी ॥ दोघें क्रीडती कोंतु केंवनीं ॥ तं
वतो ब्राह्मण पुत्र राक्षसें धरुनी ॥ भक्षायचा शिंदू झाला ३१
तंवत्याची वधू काकुलती येत ॥ अरेतूं मित्र सह राजा पुण्यवं
त ॥ गो ब्राह्मण प्रतिपालक सत्य ॥ माझा कोंत मांरून को -
॥ ३२ ॥ गडबडालोळे सेंदरी ॥ करुणा प्राची पदर पसरी ॥
सवें चिजा कुनि चरण धरी ॥ सोडी झड करी पती माझा ३३
पतीस भक्षून कोरा जेंद्रा ॥ महत्या पेंघे कुन को ये सरा ॥ स्व
र्ग मार्ग तरी चिंतुता ॥ कैसाणा वशी अंत काळी ॥ ३४ ॥ ऐसी
करुणा भाकितां कामिनी ॥ निर्दयें भक्षि लाने चक्षणी ॥ ३५
स्थिपंजर ताकुनी ॥ तियें पुढें दिधला ॥ ३५ ॥ तंवती दुःखें क
रुनी ॥ आक्रोशें कपाळ पिरी धरणी ॥ मृत्तिका पें कुनिया

वदनीं ॥ कोणवनीं सांवरीतीनें ॥ ३६ ॥ मरतिणें शापदीध-
लारायते ॥ जो अलोठविधि हरिहरते ॥ ग्रणे मद्यंतीसं
गसरबां ॥ प्राण जाईल ते चक्षणीं ॥ ३७ ॥ कोणें येकें स्त्रीच ॥
मसोहका ॥ तुजनघडेरि च्याडाळा ॥ ऐसा शापवदोनि वे-
कां ॥ कैल्याणोका अस्विपतीच्या ॥ ३८ ॥ तात्काळ प्रवेश-
ली अग्नी ॥ इकडे द्वादश वर्षे शाप गुक्त होउनी ॥ रावस्वनग
रायेउनी ॥ वर्तमान सांगे स्त्रियेसीं ॥ ३९ ॥ येरी कयाळ पिटी आ
क्रोशें करून ॥ हणें झालें वंशखंडन ॥ पतीम म्हणे ब्रह्मचर्य
धरून ॥ प्राण आपुलारक्षीकां ॥ ४० ॥ अनिवार अत्यंत मन
॥ नकरी कोणे स्त्रिगर्सीसं भाषण ॥ खंदिरागाराची शेज आ
जपासून ॥ झाली तुज लागी जाण्या ॥ ४१ ॥ परमनळम-

कीराजेंद्र ॥ जैसासांपकाकोडिलाव्याघ ॥ कीमंहाफ्रजं
गाचंदंतसमग्र ॥ पडोनीगारुडीदीनकरी ॥ ४२ ॥ कीनासि-
कीवेसणघालून ॥ महावृषाकरितीदीन ॥ कीरणींनिरंकुश
वारण ॥ धरूनक्षीणकरितीमग ॥ ४३ ॥ नैसाकुलमाधपाद-
भूप ॥ होनीराहिलार्दानरुष ॥ पुढेंप्रकाशावयाकुळदीप-
आपणधर्मशास्त्रपाहातसे ॥ ४४ ॥ तेथिचेंपाहोनिप्रमाण
वसिष्ठेंमदयेंतीराभोगदेउन ॥ अमोघवार्थपडतांपूर्ण ॥ दि-
व्यपुत्रजाहाला ॥ ४५ ॥ तेणेंपुढेंवंशचालिला ॥ असोतीरां
वमृगायेसनिघाला यथारण्यतथायह वाटेनृपाला ॥ भोग
त्यजिलेसर्वही ॥ ४६ ॥ मनांतमनोजविकार उठन ॥ विवेकं
कुशेंकामइतअवरित ॥ म्हणेस्त्रीसवैधव्यमजमृत्यु ॥ नै

कर्गसहसानकरावे ॥ ४७ ॥ आपुलीकर्मानीगहन ॥ प्रा-
नविचित्रदारुण ॥ देवावरीकायबोलनेऊत ॥ भोगिल्याव-
णनमरेची ॥ ४८ ॥ ऐसारावउदासकुल ॥ वनींहिंडनांम-
गेंपाहान ॥ तोंपिशाच्यप्रधानकअत्यंत ॥ रायापाठीउके, स-
दां४९रपन्येंपूर्वीमारिलीं ॥ तीब्रहाहत्यापाठीसीलागली ॥
राजानोथींहिंडनांसकळींपरीकदाकाळींनसीडी ॥ ५० ॥ न-
सोडीस्वर्णजिगृतींत ॥ महाविष्णूकदांतकरकरांरवांत ॥
रायेंवृत्तेकैलींबहुत ॥ दानदेतबहुसाल ॥ ५१ ॥ ऐसाहिंडनां
रावभागला ॥ मिथुळानगरासमिपआला ॥ वनश्रीदेरवतां-
आनंदला ॥ परीब्रह्महत्यापाठीसीउभी ॥ ५२ ॥ वृक्षलाग-
लेबहुत ॥ आश्रवृक्षफळभारेडोलत ॥ पौफळींरातांजननि

राजत ॥ कळोनारळीखजुंरिया ॥ ५३ ॥ चंपकजाईजुईमाल
ती ॥ मोगरेपुन्नागरायशेवंती ॥ मलयागरकृष्णागरजाती
जपाकरवीरकोविदार ॥ ५४ ॥ वडपिंपळऔदुंबर ॥ पारिजा
तकबकुळदेवदार ॥ कपित्थबिल्वअंजिर ॥ अर्जुनपिचुमंद
कदंबते ॥ ५५ ॥ ऐसियावनामाजिन्नपती ॥ क्षणयेकपावला-
विश्रान्ती ॥ परीतेपावीसीं पापमती ॥ ब्रह्महत्याउभोअसे ॥
॥ ५६ ॥ तोंडगवलाभायवासरमणी ॥ कींनिधानजोडेरंका-
लागुनी ॥ कींक्षुधितापुढेंउचंबळेनी ॥ क्षीराब्धिजैसापा-
तला ॥ ५७ ॥ कींमरनीयाच्यामुरवांत ॥ अकस्मातधातलें
मृत ॥ कींवितायस्तासींघातप ॥ चिंतामणीजालहला ॥ ५८ ॥
तैसात्तापसियामाजीमुगुदमणी ॥ शिष्यगोदीसवेंधेउनी ॥

महाराजतपस्वीगौतममुनी॥ तयेस्थानीपातला॥ ५९॥ र-
येंधातलेलोरांगण॥ दाटलाअष्टभावेकरून॥ उभावाक-
लाकरजोडुन॥ करीस्तवनप्रीतीने॥ ६०॥ सहजहोनांसंत-
र्शन॥ पापेंसंहारतीसंपूर्ण॥ तूविलोकिसीजरींकृपावरू-
न॥ तरीरंकसहस्रनयनहोय॥ ६१॥ यावरीतोमहाराजगौ-
तम॥ कल्माषपादापुसेकुशलक्षेम॥ राज्यराष्ट्रजप्रजाअ-
भात्यपरम॥ सुरेंकरूननांदतीकीं॥ ६२॥ ब्राह्मणक्षत्रियवै-
श्यशूद्र॥ स्वधर्मआचरतीकींसमग्र॥ पशुसेवकपुत्रकलत्र-
समस्तसरवरूपआहेतकीं॥ ६३॥ रावम्हणेआपुलंकृपेक-
रून॥ समस्तआहेतक्षेमकल्याण॥ परीआलासिवादेतेदु-
रून॥ आनंदघनदिसतोसी॥ ६४॥ तुझ्यादर्शनेंमजवांटेस-

लसमग्र ॥ मगपूर्वकभेआपुलेदु
स्तर ॥ ऋषीं प्रतिनिवेदिलें ॥ ६५ ॥ गौतमं म्हणे परमपवित्र
भूकैलासगोकर्णक्षेत्र ॥ तेथूनिमी आलों अपार ॥ महिमा
तेथिचानवर्णवे ॥ ६६ ॥ ओंकाररूपेकैलासनाथ ॥ भवानी
सहित तेथें नंदन ॥ स्तर अस्तर किं नरसेवित ॥ अर्धमात्रा-
पीरजे ॥ ६७ ॥ त्यागोकर्णाचे शिवदर्शन ॥ ब्रम्हादिकांदुर्ल-
भजाण ॥ तेथें इंद्रिं सहित जनादंन ॥ नयगहन आचरत ॥
॥ ६८ ॥ कोटीसूर्याची प्रभा ॥ मृडानी सहित शिव उभा ॥ कै-
वल्यगर्भाची पूर्ण गाभा ॥ तेथिची शोभा नवर्णवे ॥ ६९ ॥
इंद्रसनकादिक ब्रम्हपुत्र ॥ तेथें तीवस्ती ॥ होरात्र ॥ जेथि
नेपाषाण तरुवर ॥ समग्र निर्जर अवतरले ॥ ७० ॥ सत्य-

तीत्तदयरत्न ॥ जेथेंकरीअनुष्ठान ॥ वसिष्ठभृगुजामदर ॥
गोकर्णक्षेत्रींसदावसती ॥ ७१ ॥ पाहादयारुडानीनायक ॥ मं
हयघसणीहोतसेदेख ॥ नारदतुंबरगायक ॥ जेथेंगातींशिव
लिला ॥ ७२ ॥ गोकर्णाप्रोवतेसमग्र ॥ उपीअखंडदेवांबभा
र ॥ मुरखेंगर्जतीशिवहरहर ॥ आनंदथोरहोतसे ॥ ७३ ॥ भ्र
षीकरितीवेदघोष ॥ अष्टनायकांचेंनृत्यविशेष ॥ किन्नरां
धर्वगायकस्वरस ॥ तोषवितीमहेशाति ॥ ७४ ॥ तेंअतिउत्त
मस्थान ॥ तेजोमयप्रकाशगहन ॥ नानावृक्षलागलेसघ
न ॥ कैलासभुवनप्रत्यक्ष ॥ ७५ ॥ शुभ्रसिंहासनठखल
चित ॥ चारींदारेंनणिमयरवचित ॥ ऐरावतारूढअमरनाग
पूर्वदारींतिष्ठतसे ॥ ७६ ॥ दक्षिणेसीरक्षीसूर्यनंदन ॥ पश्चि

मेसीं वारुणीरमणं ॥ उत्तरेसीं वैश्ववण ॥ प्राणमित्रशिवा
चा ॥ ७७ ॥ कर्पूरगौरभवानीसहित ॥ यवयवीततेजें विर
जित ॥ भूकैलाससाक्षांत ॥ माहेरसंतसाधकांचें ॥ ७८ ॥ त्या
मूर्तीचें करवें ध्यान ॥ त्याभोंवतें महासिद्धिचें पूजन ॥ त्या-
भोंवतें कात्यायनी आवरण ॥ अष्टभैरवपूजिजे ॥ ७९ ॥ -
द्वादशमित्रएकादशरुद्र ॥ तेथेच वसती अहोरात्र ॥ अष्ट
वक्त्रदिव्याळसमग्र ॥ जोडोनी करउभे तेथें ॥ ८० ॥ अष्ट-
सिद्धीनवनिधी करजोडूनी ॥ अखंड आराधिती धिनाक्या
णी ॥ रायासीं ह्यणे गौतममुनी ॥ मीहीं वसनीं सदां तेथें ॥ ८१ ॥
वरकडक्षेत्री लक्षवर्षे जाण ॥ तय आन रत्ननिर्माण ॥ जो
कर्णी एकदिन ॥ होय प्रसन्न सदां शिव ॥ ८२ ॥ अमावास्या

संक्रांतीसोमवार॥ प्रदोषपर्वकाळशिववासर॥ समुद्रमं
नकरिनांसमग्र॥ फळहोयसकळतीर्थार्चिं॥ ८३॥ रावण-
कुंभकर्णविप्रिषण॥ त्यांहींपूर्वीकिलेंतेथेंअनुष्ठान॥ तेंनि
र्वाणलिंगदशाननेजाण॥ कैलासाहुनीआणिलें॥ ८४॥ गणे
शेंस्थापिलेंतेंलिंग॥ अर्घीमहणतीसूनानेकथासांग॥ ऐका
वयालीलासरंग॥ श्रवणवादयाहाती॥ ८५॥ यावरीसूनव
क्तानियुण॥ रावणमातेसीकैकयीअसेअभिधान॥ तीनित्य
लिंगपूजनावीणजाण॥ उदकप्राशननकरीच॥ ८६॥ पंचधा
न्याचेंपिष्टकरून॥ लिंगकरीकामनाधरून॥ व्हावेंरावणाचेंक
ल्याण॥ जयसंपूर्णप्रात्यव्हावा॥ ८७॥ शकेंतीचेंलिंगनेक
न॥ समुद्रीयाकिलेंद्वेषेंकरून॥ त्यालागींरात्रदिन॥ रावणमा

ताअननय ॥८८॥ रावणहृणमातेलगुन ॥ मीमुख्य आत्म-
लिंगाणि नो जाउन ॥ कैलासाप्रतिद्विपंचवदन ॥ जानाझाला
साक्षेपं ॥८९॥ तप आचरलादारुण ॥ जोचतुः षष्टिकळाप्र-
धीण ॥ जेणेवेदांचीं खंडे करून ॥ सारासारनिवडिलें ॥ ९० ॥ च-
तुर्दशविद्यापारंगत ॥ शिवासीं आवडे अत्यंत ॥ दशमुखें गाय-
न अच्युत ॥ कैलेल्याणें स्वामीपुढें ॥ ९१ ॥ आपुलें शीर के दून स्व-
हस्ते ॥ शिराच्या तेंती करून निस्वरयुक्त ॥ दशमुखगात येमम-
रित ॥ उमानाथ संतोषे जेणे ॥ ९२ ॥ रागउपरागभार्यासरित ॥
मूर्च्छनाशरीरकंपित ॥ सत्यस्वरतालसंगीत ॥ शास्त्रप्रमाण-
गातसे ॥ ९३ ॥ गद्यपद्यरचनानानाकळा ॥ र्गभयबंध अरं-
डनाममाळा ॥ शांतांप्रीतीनें शीवलीळा ॥ शंभुतोषला अच्युत

॥९४॥ ह्यणे प्रगल्भालोदशमुरवा ॥ ह्येनमागतुजर्षाय
 जेंकां ॥ दशकद्वयनयनह्यणकामानका ॥ आत्मलिङ्गम
 देई ॥९५॥ यात्रिभुवनांतजेसंदर ॥ ऐसीलल्लजादेईगळ-
 मार ॥ ऐकूनसंनोषलाकपूरगौर ॥ भोळाउदारचक्रवर्ती ॥
 ॥९६॥ कांदिचंद्रसूर्याचीप्रभापूर्ण ॥ ऐसेलिंगकादिलेंददया
 नून ॥ कांदिमहानंदरसमुरीन ॥ दिव्यलिंगवोनिलें ॥९७॥ स-
 हसबालकसूयेपयतीसरी ॥ ऐसीप्रभापडलीदशदिशांत-
 रीं ॥ दीधलेंशंखणांचेकरां ॥ जेंअनर्घ्यधन्यादिकां ॥९८॥ जें
 मुनिजनाचेंध्वेयध्यान ॥ जेंमनकादिकांचेंदेवतार्चन ॥ वेदशा-
 स्त्रपुराण ॥ दिव्यलिंगवर्णिनी ॥९९॥ जेंत्रिभुणानीतपरब्रह्म
 जेंअजअर्जानप्रनाम ॥ साच्चिदानंदनिर्वाणधाम ॥ योगीआ

रामपावतीजिये ॥ १०० ॥ अनंतब्रह्मांडंविचित्रं ॥ जेणैरचिह्नां
इच्छामात्रं ॥ ज्याकारणं भांडनीवेदशास्त्रं ॥ तेंदिव्यलिंगपुरात
न ॥ १ ॥ तेंलिंगरावणं हार्तां येउन ॥ म्हणेहेत्रिलोचनविदोषश
मन ॥ लावण्यसागरीचैनिधान ॥ त्रिभुवनसंदरभलनांद ॥ २ ॥
जीअपणेंचीअपरप्रतिमा ॥ ऐसीदेईमजसर्वानिमा ॥ सच्चिदानं
दपूर्णब्रह्मा ॥ नामानामातीतनूं ॥ ३ ॥ शिवम्हणेदुचीप्रतिमा-
विशेष ॥ निर्मनशकेविधीश ॥ भोळाचक्रवर्तीमहेश ॥ म्हणेहे
चिनेईआपणानूं ॥ ४ ॥ रावणंअवश्यम्हणोनी ॥ स्वंधीयेन-
लीस्वंदजननी ॥ दिव्यलिंगहार्तां येउनी ॥ लंकानाथचालिल्ल-
॥ ५ ॥ दक्षिणपंथेंजातांसत्वर ॥ गजबजिलेसाकसत्वर ॥ ६ ॥
गज्याननस्वंदवीरभद्र ॥ नंदिकेश्वरतळमळानी ॥ ६ ॥ म्हणतो

हेसदाशिवभिनयन ॥ हेँकैसंतुझेँउदारपण ॥ भवानीकैपला
सिंदउन ॥ पंचवदनहांसनसे ॥ ७ ॥ ह्यणेतिथेचाँकैवार्थिवैकुं
ठनाथ ॥ धांवेलआतांस्नेहभारित ॥ इकडेभवानीस्तवनक-
रिनि ॥ हेपयजनांतधांववेगीं ॥ ८ ॥ वारिजनयनइंदिरावशा ॥
निगमागमवंचसुहास्यवक्त्रा ॥ हेँनीलययोधरगात्रा ॥ धांववे-
गींसोडवीमज ॥ ९ ॥ हेमधुकैठभनरकमुरभंजना ॥ हेदशावता
रधरापीतवसन्ना ॥ हेमदनांतकमानसरंजना ॥ हेजनार्दनाजग
दुम् ॥ १० ॥ हेँकोटिमनोजनानाश्रीधर ॥ अस्तरमर्दनपरमउ-
दार ॥ ऐसेँस्तवनऐकतांसेर्वेश्वर ॥ विप्रसूयेँआडवाआला ११
ह्यणधन्यधन्यद्वियंचवदना ॥ कोठेंमिळविलीऐसीलल्लना ॥ द-
शमुखमूणेहेअपगा ॥ सदाशिवेँदीधली ॥ १२ ॥ विप्रमूणे

॥ पाहें इचे वदन ॥ रावण पाहें न वन

कुलक्षण ॥ अत्यंत कुरूप देखिली ॥ १३ ॥ भवयोस आठो अ
मंगळ पूर्ण ॥ वृद्ध गाल वै सल्ले दंत हीन ॥ गदगदां विप्रहासें देखु
न ॥ दोकोनी रावण चालिला ॥ १४ ॥ मगर माधवें तवे स्थळीं ॥
स्थापिल्लें माना पादकाळीं ॥ इकडे असुर शिवाजवळी ॥ ह्य-
णं स्त्री अमंगळ कैसी दीधळी ॥ १५ ॥ शिव म्हणे सत्यचचन ॥
ते तुज नारोये कौरालिन ॥ अनंत ब्रह्मोंडें दाखन ॥ सर्वें झिल
पवील तत्वंनां ॥ १६ ॥ मग श्रीधरें आंगीची मकी काढुन ॥ स्व
हं स्तेन निर्मिली रूप संयन ॥ मया सखाचे उदरीं जाण ॥ उत्पन्न
झाली ते विषे ॥ १७ ॥ तिच्या स्वरूपाची प्रती ॥ नाहीं नाहीं मि
जगतीं ॥ आंगीच्या सखासें थांबतीं ॥ काद्रवेय चत्रो प्रीतीनं

॥१८॥ तिचेंनाममंदोदरी ॥ जिचीप्रतिमाजाहीउर्वाकरी ॥ विं
शनीनेचाचेचत्तरी ॥ पट्टमहिषीपतिघ्नता ॥ १९॥ सयासूर
करालकन्यादान ॥ वरीएकशर्त्तीदेईल आंदण ॥ सत्यके
दिमंत्राचंगहन ॥ सामर्थ्यअसेजियेमाजी ॥ २०॥ नेमिर्वा-
णसांगानीणशर्त्ती ॥ तुजयात्पहंईललंकापनी ॥ महाश
भूवरीनिवांगोती ॥ घेरावात्वांसत्यपें ॥ २१॥ ऐसेंऐकतांचि-
रावण ॥ परतलालंगधेऊन ॥ पूर्वस्ककासीआलाजाण ॥
तोंगज्यानेनगाईराखी ॥ २२॥ गज्याननाचेंस्तवन ॥ देव-
करिनीकरजोडन ॥ ह्यणतीदिव्यलिंगसोडून ॥ स्थापी-
त्यसर्वागणपती ॥ २३॥ ऐसांदवींपार्थिल्लाएकदंन ॥ नंद
रावणासीमूत्रलगलेंबहुन ॥ पुढेंपाऊलनयालयत ॥ चर

फडी नमूत्र भरे ॥ २४ ॥ भूमीवरी लिंग न ठेवावे ॥ ऐसे पूर्व
सांगी न लं उमाधवे ॥ हातीं येऊ निलघुशंके सब सावे ॥ हे हि
कर्म अनुचित ॥ २५ ॥ न वनो सिद्धी बुद्धी चादाता ॥ विप्र वैषे-
गाईरास्तिता ॥ त्यासी लंकानाथ म्हणे न त्वना ॥ लिंग हातीं
धरी हे ॥ २६ ॥ विप्र म्हणे लंकापती ॥ माझ्या गाईरा नो राती
पळती ॥ तुझ्या मूत्रां केस वेळ किती ॥ लागेल हे न कळे म-
ज ॥ २७ ॥ रावण म्हणे न लगतां क्षण ॥ येतो मूत्रां काक-
रून ॥ विप्र म्हणे ती न वेळा बाहिन ॥ न येसी तशी लिंगा की
न भूमीवरी ॥ २८ ॥ अवश्य म्हणे लंकापती ॥ लिंग दंत-
विषाच्या हाती ॥ दूर जाऊन एकांत सिती ॥ लघुशंके भवि
सला ॥ २९ ॥ अगाध गज मुख चें चरित्र ॥ जो साक्षात् अप

वनरत्नाइंदिरावर ॥ शिवउपासनाकराव यापवित्र ॥ ज्ञाता-
पुत्रशंभूचा ॥ ३० ॥ असोरावणासींमूलाचेपूर ॥ लोहकनना-
वरतीअनिवार ॥ एकघटकालोदतांइभवंकं ॥ हाकफोडीग-
जेंनी ॥ ३१ ॥ माझ्यागाईगेल्यादुरी ॥ हेंअपुलेंलिंगघईकरीं
रावणनबोलेंचनिर्धारी ॥ हस्तसंकेतेंथांबम्हणे ॥ ३२ ॥ दुसरी
घटिकाझालीपूर्ण ॥ हाकफोडीगजानन ॥ एवंगटिकाझा-
ल्यातीन ॥ कन्यापीरावणनउठेचि ॥ ३३ ॥ जेंसेंगारवांढीयाचें
कुमत ॥ अंसेरचिचारितांपंडित ॥ तेंसेंरावणाचेंमूचनसरेसत्य
॥ पुनः एकदंतहाकफोडी ॥ ३४ ॥ राक्षसाआपुलेंलिंगसांभा-
ळीं ॥ ह्यणोनीठेविलेंभूमंडळीं ॥ अक्षयस्थापिलेंकदाकाळीं
ब्रह्मादिकांउपडेना ॥ ३५ ॥ पृथ्वीसहितअंभंग ॥ एकचिझा

लेंदिव्यलींग ॥ रावणयांचेस्वर्ग ॥ अशौचअपवित्रकाधप्र-
रें ॥ ३६ ॥ लिंगउपडीतांडळमळेकुंभिनी ॥ महाबळेंदशमुख
पाहेउपडोनी ॥ परीनउपडे तयालागुनी ॥ अखंडअभांगजा
हलें ॥ ३७ ॥ गुत्यझालागजानन ॥ गार्हपृथ्वीतजातीलपोन
रावणेंएकगार्हचाकर्ण ॥ धांवोनियांधरियेला ॥ ३८ ॥ तोहीन
उपडे तयालागुन ॥ मगतेथेंचकेलेंलिंगपूजन ॥ गोकर्णमहाब-
ळेश्वरतेथून ॥ नामजाणपडियेलें ॥ ३९ ॥ रावणमातातेथेंरो-
उन ॥ तेनित्यकरीशिवपूजन ॥ आदिलिंगहेंजाणोन ॥ करि-
तीं अर्चनसरकधी ॥ ४० ॥ रावणकुंभकर्णविभिषण्य ॥ ते-
थेंचकरितीअनुष्ठान ॥ त्याच्याबळेंकरून ॥ देवजिंकिलेंराव-
णें ॥ ४१ ॥ मयासरमंदोदरीआणिशक्ती ॥ दत्तात्राला राव-

णाप्रती ॥ लक्षपुत्रनातूगणती ॥ सवालक्षजयाचे ॥ ४२ ॥ इ
द्वजिताऐसापुत्र ॥ अष्टदशाक्षीणीवाद्यप्रद ॥ जेथिन्नाप्र
ष्ठानें अपार ॥ रावणपावलासंपत्ती ॥ ४३ ॥ गीतमहागौराजोत्ति
मा ॥ ऐसागोकर्णचिमहिमा ॥ वर्णनशकेमथवाब्रह्मा ॥ धेणिं
आह्यातेथूनिजाहलें ॥ ४४ ॥ मिथुकेश्वराच्यायागाकारणें ॥
आम्हीयेतअसनांत्वरें ॥ अद्भुतएकवर्तेलेंतुजकारणें ॥
कथातेचिसंगतो ॥ ४५ ॥ एकवृक्षन्यग्रोधविशाळ ॥ त्याखा
लीं आम्हीचैसलोंसकळ ॥ तोएकचांडाळीअमंगळ ॥ अति
अपवित्रदेखिली ॥ ४६ ॥ सर्वरोगवेष्टितपूर्ण ॥ जन्मांधगालि
तकुष्ठप्रारलेंजाण ॥ किडेपडलेसर्वांगीब्रण ॥ दुर्गंधीउठली
बहूंकडे ॥ ४७ ॥ रक्तपितीप्ररोन ॥ हस्तपादबोटेगेलींझडो

न ॥ परमकुशितकुलक्षण ॥ कैचें अन्नउदकतियेते ॥ ४८ ॥
देतहीनकर्णहीन ॥ ग्राभीचि तियेचेगेलेलोचन ॥ कर्णनाशिक
झडोन ॥ किडेपडलेबुचबुचि ॥ ४९ ॥ अंगीचेंचर्मगेलेझडो
न ॥ वृश्चप्रडिलेंगळोन ॥ धुळींतलोळेचांडाळीन ॥ पापपू-
र्वीचेंभोषित ॥ ५० ॥ निचामरणकाळ जवळीआलाजाण ॥
वरतेपाहिलेंआलीविलोकून ॥ तोंशिवेंधाडिलेंदिव्यविमान
॥ तियेलागीन्यावया ॥ ५१ ॥ वराहजणेंचवदन ॥ शिखरून
सलेचौधेजण ॥ कोटिसूर्यनंतविराजमान ॥ घामाशशिसमा-
नएकाची ॥ ५२ ॥ कोणीअसितेंजेविराजित ॥ भालचंद्रसौ
भिवंत ॥ दिव्यविमाचलखलखलीत ॥ वाईकजतीचतुर्भुज
॥ ५३ ॥ अष्टनाथिकासुखकरिती ॥ किन्नरगंधर्वशिर्गलीका

गाती ॥ गौतमहणैरेकनृपती ॥ यगतयापनिपूसिले ॥ ५४ ॥
हेंदिव्यविमानवेऊन ॥ कोणाचेंकरूंजानांउधारण ॥ तेह्मव्य-
तीतयाच्याडाळिणीलागुन ॥ शिवेंआणवेलेंनिजपदा ॥ ५५ ॥
मृगम्यांतयांसींपुसिले ॥ इणेंपूर्वीकायनपकेले ॥ मगनेशिव
दूतबोलिले ॥ पूर्वजचीचावृत्तांत ॥ ५६ ॥ पूर्वीकेंकयनामात्रा-
हण ॥ त्याचीकन्यासमिन्नापूर्ण ॥ आपल्यासोंदर्यगर्वेंकरून
कोणासहीमानिना ॥ ५७ ॥ हीबालपणींविधवाझाली ॥ तारु-
ण्यमदेस्वधर्मविसरली ॥ जारकर्मकरूलागली ॥ बापेंशिकवि-
ल्यानायके ॥ ५८ ॥ तोंहेझालीगरोदर ॥ लोकनिंदाकरितीस-
मग्र ॥ मगबापेंकेशधरूनिसत्वर ॥ बाहेरधातलेइयेसीं ॥ ५९ ॥
मगहेहिंडतांदेशांतर ॥ कोणीएकसमाख्यशूद्र ॥ नेणेंइतेस्त्री

करून सत्वरं समग्र द्रव्य वोपिलें ॥ ६० ॥ तेथें अपत्ये झालीं बहुत
हे अत्यंत मद्यमांसीरंत ॥ पुष्ट जाहली बहुत ॥ घूर्णित लोचन उ
घडीना ॥ ६१ ॥ शूद्र घेवो निदासीदास ॥ गेला क्षेत्रीं कृषिकर्मा
स ॥ हे स्फुटित आठ कुनिमां सास ॥ शस्त्र घेउनी चालिली ॥ -
॥ ६२ ॥ मद्यें माजली नुघडी लोचन ॥ हावस्तची आहे ह्मणी
न ॥ गोवत्साचे कंठीं जाण ॥ पापिणी सरी घाली तसे ॥ ६३ ॥
तें अराहास्यें आरडत ॥ पाई हुंबरो निअनर्थ करित ॥ झणें
कंठ छेदोनि गृहांत ॥ वत्सनेलें त्वरेनें ॥ ६४ ॥ डोळे उघडूनियां
है पापिणी ॥ मग गोवत्स ओळखिलें जें वत्सणी ॥ ते व्हांवूं शि
वशिव उच्चारुनी ॥ ह्मणे करणी न कळती केली ॥ ६५ ॥ मग अ
र्धवत्समांस भक्षून ॥ उरलें राकी बाहेर नेऊन ॥ लोकांत रू-

दविलेंपूर्ण॥ कींगोवत्समारिलेंव्याघ्रानें॥६६॥ त्यागौरीहेका
केंमृत्युपावता॥ येऊनियांयमदूत॥ इगेजनेलेंमारित॥ वस्तु
जाचिननिर्दयपणें॥६७॥ कुंभीपाकीं गालिती॥ असिपथवनी
हिंडविती॥ तत्पगूमीवरीलोकनिनी॥ स्तंभकंवटाकवितीतत्प
जेकां॥६८॥ चित्रगुत्यासींपुसेसूर्यनंदन॥ इचेंकांहींआहेकांना
हींपुण्य॥ तेमृणतीशिवनामउच्चारून॥ गोवत्सवधइणेंकेला॥
॥६९॥ मगयनेंदिथलेंलोहून॥ चांडाकयोनींतिपावलीजनन॥-
गभांधकुश्रुककुलक्षण॥ विष्णुमुनेंभरलीसदा॥७०॥ श्वान
चेंउक्षिप्तसिजाण॥ तंवमायबापेंगेलीसरून॥ मगहीहानीं-
कारीघेउन॥ गांवोंगांवींहिंडतसे॥७१॥ तोंशिवरात्रपर्वका-
कलक्षुन॥ गोकर्णक्षेत्राप्रतिसेपूर्ण॥ यात्राचालिलीघोषगंह

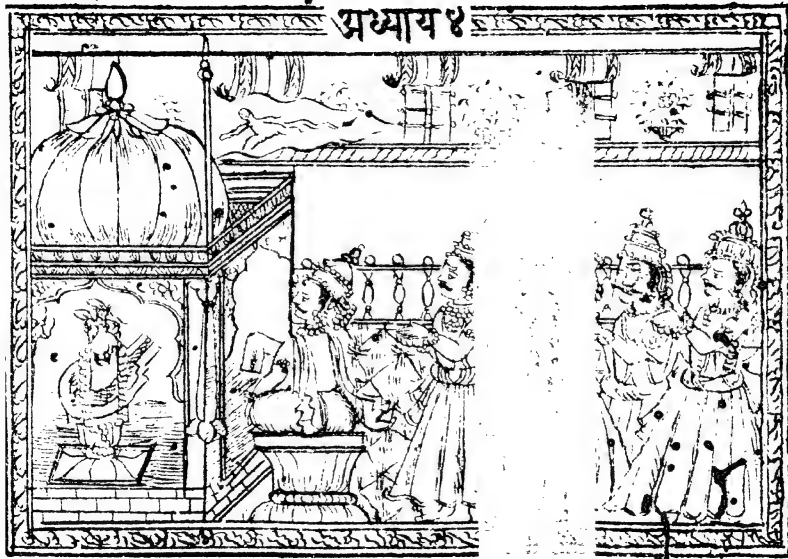
न ॥ नानाविधवाद्योंचा होतसे ॥ ७२ ॥ शिवनामाचा पोष अणार
शिवभक्त करिती वारंवार ॥ त्यांच्या संगें दुस्रचार ॥ च्यांडाकी हे-
चालिली ॥ ७३ ॥ गोकर्णक्षेत्रांगेली चोंडाकी ॥ पडली भद्रका
कीच्या देउळाजवळी ॥ म्हणे भज अन्नाचा वेयेवेळी ॥ बहुत पापि
णीमी आहेत ॥ ७४ ॥ हाका फोडीत हात पसरोन ॥ तों म्हासिणा क-
रिती भक्तजन ॥ एकें बिल्वपत्र नेउन ॥ तिचे हातीं घातले ॥ ७५
तें विदळचांच पोत पाहत ॥ मुरवीं घालावयाची नाही वस्त ॥ ह-
णोनी रागें भिरकावित ॥ तें पडत शिवलिंगावरी ॥ ७६ ॥ शिव
रात्री सदुपोषण ॥ बिल्वदळे घडले शिवपूजन ॥ शिवभक्तां
सर्वे जागरण ॥ घडले संपूर्ण चोंडाळणीसं ॥ ७७ ॥ शिवविमिं
गर्जती जन ॥ हेही करीत ते संच स्मरण ॥ तोही वडोखाळीये

उन ॥ पडली आहे च्यांडाकी ॥ ७८ ॥ ऐसा तिचा पूर्ण वृतांत ॥ गौ-
तमें सांगितला समस्त ॥ मग ते दिव्य देहावे नीवें सत ॥ शिव वि-
मानी ते धवां ॥ ७९ ॥ आपलें पूर्व कर्म आठवून ॥ करूं लागली शि-
व स्मरण ॥ मग शिव गणीनें नृन ॥ शिव पदीं स्थापिली ॥ ८० ॥ -
गौतम म्हणे ऐकराया सादर ॥ तूं गोकर्णी प्रती जाय सत्वर ॥ शि-
वरात्री सपार्वती परमेश्वर ॥ बिदकें कस्तुरि प्रचीकां ॥ ८१ ॥ ऐसें
बोले निगौतम मुनी ॥ गेला जनकाच्या यागाला शुनी ॥ कल्मा-
ष पाद ते वक्षणीं ॥ गोकर्ण सेत्री पातला ॥ ८२ ॥ शिवरात्री स-
दिव्यलिंग ॥ मित्र सहें स्वयेनू जिलें सांग ॥ अंतरीस प्रेम अनुरा-
ग ॥ उमरंग संतोषला ॥ ८३ ॥ ब्रम्ह हत्येचें पातक विशेष ॥ ज-
ह्म निराव झाला निर्दोष ॥ तों कैलासाहूनि आदि पुरुष ॥ पाद-

वीतदिव्यावमान॥ विमानविस्मलेशिवगण॥ परमतेजस्वीदे
 दीर्घ्यमान॥ अनंतविजांचेरसपिळोन॥ मूर्तीवोतल्यावाटने॥-
 ॥८५॥ अनंतवाद्येयेकवेळा॥ तेणेरंग ॥ दिव्यसम
 नाच्यामाळ॥ वर्धनीवरूनवृंदारक॥ ८६॥ दिव्यदेहपावो
 न॥ आलादशाहुजपंचनन॥ इंद्रचंद्रादि ॥ न॥ बेलाभिर
 वतशिवपदा॥ ८७॥ स्वरूपतामुक्तिप ॥ वरूपांमिळा-
 लाआनंदघन॥ धन्यशिवरात्रीप्रतपाव ॥ कर्णशिवकं
 दिर॥ ८८॥ गौतमभ्रुषीपरमधन्य॥ ते ॥ ससांगितल्य
 पावन॥ धन्यश्रोतेतुम्हीसज्जन॥ श्रव ॥ वन्त॥ ८९॥
 मानससरोवरवेष्टित॥ मराळजेसेविरा ॥ निधनांभीं
 तेरुमस्त॥ साधकजेसेवैसर्ती॥ ९०॥ तुम्हीचतुर॥

नुमचिं प्रवधानदिव्याङ्ककार ॥ देवोनिगौरवाधीधर ॥ ब्रम्हानं-
देकरूनियां ॥ ९१ ॥ श्रीमद्दीमातदविलासा ॥ ब्रम्हानंदाआदि
पुरुषा ॥ श्रीधरवरदाकैलासविलासा ॥ कथारसयदवीपुटे ॥
॥ ९२ ॥ श्रीशिवलीलामृतयन्त्रप्रचंड ॥ स्कंदपुराणब्रह्मोत्त-
खंड ॥ तेंपरिसोतसज्जनअखंड ॥ नृनीयोध्यायगोडहा ॥
॥ १९३ ॥ ॥ श्रीसांबसदाशिवार्पणमस्तु ॥ ॥ शक्तप्रभवतु ॥
ओव्यासंख्या १९३ ॥ ७७ ॥ ७७ ॥ ७७ ॥ ७७ ॥

अध्याय ४

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ धराधरेंद्रनंदिनीगनससरोपर ॥ म
राऊउदारकर्पूरगौर ॥ अगम्यगुणअपार ॥ तुझेवर्णितीसर्व
दां ॥ १ ॥ नकळेजयाचेंमूळमध्यअवसान ॥ आपणाचिसर्वक
र्त्ताकारण ॥ कोठेंप्रकटेलजयाचेंआगमन ॥ ठाईनपडेब्रह्मा
दिकां ॥ २ ॥ जाणूनभक्तानेंमानस ॥ तेथेंचिप्रगटेजगन्निधा
स ॥ येचविषयींसूतेंइतिहास ॥ शौनकाप्रतीसांगीतला ॥ -
॥ ३ ॥ किरातदेशांचाराजाविमर्शन ॥ परमप्रतापीशत्रुभंज
न ॥ मृगयाकरीतहिंसकदारुण ॥ मद्यमांसरतसदां ॥ ४ ॥ च
तुर्वर्णांच्यास्त्रियाभोगित ॥ निर्दयअधर्मचवर्तत ॥ परीशिव
भजनींअसेरत ॥ विधीनंपूजितनित्यशिवांसीं ॥ ५ ॥ त्याचे-
स्त्रियेचेंनावकुसुह्मती ॥ परमचतुरगुणवती ॥ पतीप्रतीपु-

॥ सायनोत्तरी ॥ काप ॥ कुनीयां ॥ ६ ॥ म्हणेशिवप्रतेः-
आचरतांबहुवस ॥ शिवरात्रीसोमवारप्रदोषं ॥ गीतनृत्यस्वयं
करितांविशेष ॥ शिवलीलाभृतवर्णितां ॥ ७ ॥ दोषहीघड्नांतु-
ह्मापासोन् ॥ इकडे शिवभजनींसावधान ॥ शमलोराजाविश-
र्जन ॥ वर्तमानसंगेपुरातनये ॥ ८ ॥ श्रीपूर्वीयपात्तामनगरीं ॥
सारमेयहोतांसंदरी ॥ तांमाधवचननृदशीशिवरात्री ॥ शिव-
मंदिराससारआलों ॥ ९ ॥ शिवपूजागहिलीसमस्त ॥ दारींअ-
होतेराजदूतं ॥ तिर्हांदंडमारितांतवरित ॥ सव्यपलनप्रदक्षि-
णांकरी ॥ १० ॥ आर्णाकआलोंपरतोन् ॥ बलिप्रिबुप्रान्हो-
ईलह्यणोनी ॥ सागुनीदसविनांत्याणीं ॥ मंदसिणांकन्त-
शिवसदनाभसागुतीविसर्गयिजन ॥ तंविजरींकोथीमारि

लाबाण ॥ म्याशिवलिंगपुढें लक्ष्मणे ॥ तेथें च बाण सोडि
ला ॥ १२ ॥ त्यापुण्यकर्म करून ॥ आतां राजदेह पावलों ज्म
ण ॥ परी श्वानाचे दुष्ट गुण ॥ नानादोष आचरें ॥ १३ ॥ कुमुद
ती म्हणेतु म्हासी पूर्वज्ञान ॥ तरी मी कोण होत्यें सांगां मजला
गुन ॥ मगतो बोले विमर्शन ॥ कपोती होतीस पूर्वी तूं ॥ १४ ॥
मांस पिंडनेतां सुरवीं धरून ॥ पाठीला गला पक्षी श्येन ॥ शि
पालयास प्रदक्षिणातीन ॥ करून बैसलीस शिरवरीं ॥ १५ ॥
तूं श्वमलीस अत्यंत ॥ तुज श्येन पक्षी मारित ॥ शिवसदनास
भोरशरीर पडत ॥ तीराणीस तज्ज्ञालीस तूं ॥ १६ ॥ मग कुमुद
ती म्हणेतो यास ॥ तूं ब्रिकळ ज्ञानी पुण्य पुरुष ॥ तुम्ही आम्ही
जाऊं कोण्या जन्मास ॥ सांगस मस्तवृत्तां नहा ॥ १७ ॥ याव-

री तो रावम्हणे ॥ एक मृग नेत्रे इम गमन ॥ सिधु दशा चानृप
इंदु वदने ॥ होई न पुढील जन्मीं मी ॥ १८ ॥ तूं ज्या नामें राज
कन्या होशी ॥ मज लागीं राज से वरिशी ॥ तिसरे जन्मीं त्रौ राघ
राव ने मेसी ॥ होई न सत्य गुण सरिते ॥ १९ ॥ तूं कलिंग कन्या
होउन ॥ मज वरीशी सस जाण ॥ चौथे जन्मीं गांधार राव होऊ
न ॥ तूं मागध कन्या होउन वरिशी मज ॥ २० ॥ पांचवे जन्मीं अ
वंती राज ॥ दशार्ह कन्या तूं पावसी मज ॥ सहावे जन्मीं अमर्त
पती सहज ॥ तूं ययाती कन्या गुणवती ॥ २१ ॥ सातवे जन्मीं
पांड्य राजा होउन ॥ तूं यय राज कन्या ब्रह्म मती पूर्ण ॥ तेथे
मी बहु तरव्याती करून ॥ शत्रू दंडी न शिव प्रभापे ॥ २२ ॥ मंहा
धर्म वाढवीन ॥ जन्मो जन्मीं शिवा जन करीन ॥ मग त्याज-

चीपुत्रासराज्यदेउन ॥ तपासि जाई नम हावरी ॥ २३ ॥ शर
णरिघेन अगस्तीस ॥ शैवदीक्षा घेई न निर्दोष ॥ शक्रो वदने तु
ज समवेत कैलास ॥ पदपावेन निर्धारि ॥ २४ ॥ सूत म्हणे जीन
कादिकां प्रती ॥ नित केही जन्म घेउनी तो भूपती ॥ ब्रम्हवेनी
होउनी अंतो ॥ अस्य शिव पद पावला ॥ २५ ॥ ऐसा शिव ज
जनाचा महिमा ॥ वर्णून शक्ति दुहिण सुभामा ॥ वेदशास्त्रा
सीसीमा ॥ नकुळे जन्वी वर्या वया ॥ २६ ॥ ऐकोनी शिव गु
ण कीर्तन ॥ सद्गदन होय जया चें मन ॥ अश्रु धारान यत्न त्या
चे कदां न वाहती ॥ २७ ॥ धिक्कृत्या चें जिणें धिक्कर्म ॥ धि
क्कविद्या धिक्कधर्म ॥ तो वांचोनी काय अधम ॥ दुरात्मा व्यर्थ
संसारो ॥ २८ ॥ ऐका शिव भजनाची थोरी ॥ उज्जनी नामें स-

हानगरी ॥ रावचंद्रसेनराज्यकरी ॥ न्यायनीतीकरूनिया
॥ २९ ॥ ज्योतिर्लिङ्गमहाकाळेश्वर ॥ त्याचे भक्तनीरतनृप-
वर ॥ मित्र एक नामें मणिभद्र ॥ प्राणसरवारायाचा ॥ ३० ॥
मित्रचतुस्त्राणीपवित्र ॥ देशिकसर्वज्ञदयासागर ॥ शि-
ष्यभाविक आणित्दार ॥ पूर्वस्कृते मातृहोय ॥ ३१ ॥-
गृहिणीसुंदर आणित्वना ॥ पुत्रभक्त आणी सप्राग्य-
ना ॥ व्युत्पन्न आणित्तरसवक्ता ॥ होय विशेषस्कृते ॥-
॥ ३२ ॥ दिव्यहिरा आणी परिस ॥ मुक्ताफलसदात्तरस-
॥ पिताज्ञानी गुरुतोचिविशेष ॥ हे अपूर्वत्रिमुवर्ती ॥ ३३ ॥
ऐसानोरावचंद्रसेन ॥ मित्रमणिभद्र अति संज्ञाण ॥ तेथीं-
एक मणी दीधला आणोन ॥ चढकिरपाइसत्तपें ॥ ३४ ॥-

अष्टधातूंचाहोतांस्पर्श ॥ होयचामीकरबावनकस ॥ स
र्पव्याघ्रतस्करवास ॥ राष्ट्रांतनसेत्याकरितां ॥ ३५ ॥ त्यासं
ण्याचेंहोतांचिदर्शन ॥ सर्वरोगजातीभस्महोऊन ॥ दुर्गि
क्षशोकअवर्षण ॥ दरिद्रनाहीनगरांत ॥ ३६ ॥ तोकंठीबां-
धितांयकाशवंत ॥ रावदिसेजिसापुरुहूत ॥ समरंगणीजय
अद्भुत ॥ नयेअपेशकालत्रयीं ॥ ३७ ॥ जेकरावयायेतीवैर
तेआपणचिहोतीयाणमित्र ॥ आयुरारोग्यरुश्वर्यअपार ॥
चढतचालिलेंचृपाचें ॥ ३८ ॥ भूपतोसर्वगुणीवरिष्ठ ॥ कींशि
वभजनीगंगेचालोट ॥ कींविवेकभावरत्नाचामुकट ॥ समु-
द्रसुभटचातुर्याचा ॥ ३९ ॥ कींवैराग्यसरोवरींचामराळ ॥
कींशांतीउद्यानींचातयस्वीनिर्मळ ॥ कींज्ञानाभृतांचाविश

क॥ कूपचिकंयउचंचल॥ ४०॥ ऐश्वर्यवादतांयबकं
हंषकरितीपृथ्विचिभूपाळ॥ मणीमागोपाठवितीसकळ॥
स्पर्धाबळेंचिवादविती॥ ४१॥ बहुतांसीअसत्त्वआले॥ अ
वनीचिभूभुजएकवटले॥ अपारदळघेऊनिआले॥ वेढिलेंन
पररायाचें॥ ४२॥ इंदिरावरकमलदलनयन॥ त्याचेंकडीं-
कोस्तुभजाण॥ कींमृडानीवरमोकिरोहिणीरमण॥ प्रका-
शयनमणीतैसा॥ ४३॥ तोघणीआम्हासीदेत्वस्त॥ सप्यो
नीनृपानींपाठविलेदूत॥ मगरावविचारीभनंत॥ कैसाअ-
नर्थवोटवला॥ ४४॥ थोरवस्तूचेंसंग्रहण॥ तेंचिअनर्थ-
सीकारण॥ ज्याकारणेंजेंभूयण॥ तेंचिदूषणरूपहोय॥
॥ ४५॥ अतिरूपअतिधन॥ अतिविद्याअतिप्रोतीपूर्ण॥-

अतिभोगअतिदूषण ॥ विघ्नासीकारणबैचिहोय ॥ ४६ ॥
रोसेबोलैरावचंद्रसेन ॥ मणीजरीद्यावायालागुन ॥ तरीजा
यीलक्षावपण ॥ युद्धदारुणनकरविं ॥ ४७ ॥ आतांस्वाभी
महाकाकेश्वर ॥ करुणासिंधुकर्पूरगौर ॥ जोदीनरक्षणज
गदोद्धार ॥ वज्रपंजरभक्तांसी ॥ ४८ ॥ त्यासीशरणजाऊंये
अवसरीं ॥ जोभक्तकाजकैवारी ॥ जोत्रिपुरांतकहिमनग-
कुमारी ॥ याणवल्लभजगदात्मा ॥ ४९ ॥ पूजासामग्रीसिद्ध
करून ॥ शिवमंदिरींबैसलाजाऊन ॥ सकळचिंतासोडून ॥ वि-
धियुक्तपूजनआरंभिलें ॥ ५० ॥ बाहेरसेनाघेऊनप्रधात ॥ यु-
द्धकरितीशिवस्मरून ॥ महायंत्रांचेनगरावरून ॥ मारहो-
नीअनिवार ॥ ५१ ॥ सर्वचिंतासोडूनिचंद्रसेन ॥ चंद्रचूडआरा

धिलार्पितांकरुण ॥ कर्णश्रौतमिश्रितव्यं वक् पूजन ॥ मानं
सध्यानयथाविधीन ॥ ५२ ॥ बाहेरजुंझतीपृथ्वीचेभूपाक ॥ प
रिचिंतारहितभूपतीप्रेमक ॥ देवद्वारींवाद्यांचाकल्होळ ॥ च
तुर्विधवाद्येवाजनाती ॥ ५३ ॥ रावकरीतमहापूजन ॥ पौरज
विलोकितीमिळोन ॥ त्यांतरकगोपगृहिणीयतिहीन ॥ कुम
रकडियेघेडनपातली ॥ ५४ ॥ साहावर्षीचाबाळक ॥ राजा
पूजाकरितां पाहेसकळ ॥ निरखूनियांबहूतवेळ ॥ गोपगृ-
हीणीआलींघरा ॥ ५५ ॥ कुमरकडेखाळताउतरून ॥ आ
पणकरीगृहीकारण ॥ शेजारीउदस्रवृणसद्व ॥ बाळजा
ऊनबैसलातेशीं ॥ ५६ ॥ लिंगाकृतीपाषाणपाहून ॥ मृत्ति
केचीचेदिकाकरून ॥ दिव्यशिवप्रतिमासांडून ॥ कुरीस्थाप

नंभीतीने ॥५७॥ कोणीदुर्जेनाहीतेथ ॥ रुघुपाषाणआणू
नित्वरित ॥ पद्यासर्नीपूजायथार्थ ॥ पाषाणचिवाहेपीती-
ने ॥५८॥ राजपूजामनांतआठवून ॥ यदार्थमात्राविषयीवा
हेपाषाण ॥ धूपदीपनैवेद्यपूर्ण ॥ तेणेंचिकरूनकरीतसे ॥-
॥५९॥ आर्द्रतृणपुष्पसुवासहीन ॥ तेंचिवाहेआवडीकरून
नाहींठाउकेंमंत्रध्यानआसन ॥ प्रेमभावेपूजीतसे ॥६०॥ प-
रिमलद्रव्येंकैन्हींजवळी ॥ शिवावरीमृत्तिकाचिउधळी ॥ मृ-
त्तिकाचिथेऊनकरकमळीं ॥ पुष्पांजलीसमर्पित ॥६१॥ एवं
रायाऐसेंकेलेपूजन ॥ मगमानसपूजाकरजोडोन ॥ ध्यानक-
रीनेत्रझांकुन ॥ शंकरींमनदृढजडिलें ॥६२॥ मातेनेंस्वयंपा-
ककरून ॥ येबाकरींगुत्राभोजन ॥ बहुवेळांहाकफोडून ॥-

पाचारितां नेंदी प्रत्युत्तर ॥ ६३ ॥ म्हणो नीबाहेर येई निपाहे ॥
तंव शून्य गृही बेंसला आहे ॥ म्हणो अर्भकामाडिलें कायु ॥
चाल भोजना झडकरी ॥ ६४ ॥ परी तो नेंदी प्रत्युत्तर ॥ माते नें-
भोधें करून निसत्वर ॥ त्याचें लिंग आणि पूजांस मग ॥ निरखू-
नियां झुगारिली ॥ ६५ ॥ चाल भोजना सीत्वरित ॥ म्हणूनि ह-
स्त धरून निवोदित ॥ बाक नेत्र उघडोनी पाह्यात ॥ तंव शिव पूजा
विदारिली ॥ ६६ ॥ अहा शिव शिव म्हणून ॥ घेत संवत्सर स्थळ
बडवून ॥ दुःस्वें पडिला मूर्छा येऊन ॥ म्हणो प्राण देयां न मी आं-
तां ॥ ६७ ॥ गालि प्रदानें देऊन ॥ मान्न जाऊचकरी भोजन ॥
जीर्ण वस्त्र पांघरून ॥ नृण सेजे पडुडलीं ॥ ६८ ॥ इकडे पूजां-
पंगिली म्हणोन ॥ बाकर डें शिव नाम घेवूच ॥ तंव तो दयाळ

मारमणा ॥ अस्तु नवलपैकेलें ॥ ६९ ॥ तृणागृहहोते जें जें
र ॥ झालें रत्नरवचित शिवमंदिर ॥ हिरेयाचे स्तंभ वरी शि-
स्वर ॥ नानारत्नाचे ककस झककती ॥ ७० ॥ चाही द्वार स्तं-
रवचित ॥ मध्यं मणिमय दिव्यलिंग विराजितं ॥ चंद्रप्रभो हनि-
अमित ॥ प्रभाज्योतिर्लिंगावी ॥ ७१ ॥ नेत्रउघडूनि बाळपा-
हात ॥ तंव राजोपचार पूजा दिसत ॥ सिद्धकरूत ठेविली सम-
स्त ॥ बाळनाचत ब्रम्हानंदें ॥ ७२ ॥ यथासांग महापूजन ॥ बा-
ळेंकेलें प्रीतीकरूत ॥ घोंडशोपचार पूजा समर्पून ॥ पुष्पांज-
लीवाहातसे ॥ ७३ ॥ शिवनामावळी उच्चारित ॥ बाळकीर्तन
रंगीनाचत ॥ शिवमूणे मागतवरित ॥ प्रसन्न झालें बाळकोर
॥ ७४ ॥ बाळकक्षणे तेवळीं ॥ मममातेनें तुझी पूजा मंगिली

तोअन्यायंगोरांतयालो॥ चंद्रमौकिअवश्यमृण ॥७५॥ मा
तेसीदर्शनाआपितांयथ ॥ मृणोनिगेलाआपुल्यागृहांत॥
तंवतेंदेखिलेंरत्नखचित ॥ मातानिद्रिस्थदिव्यमंचकीं ॥ ॥
॥७६॥ पहिलेंस्वरूपयालयेन ॥ आलीतेनारीपयिण ॥ सर्वा
लंकारेंकरून ॥ शांभायमानपहुडली ॥७७॥ तिजलावाळ
केंजागेंकरून ॥ हंगेचाळघेयांशिवदर्शन ॥ तंवतेयाहेचहूंक
डेविलोकुन ॥ अन्दुतकरणीशिवार्चा ॥७८॥ हृदयींधरूनि-
हटबाळ ॥ शिवाल्याआलीतत्काळ ॥ मृणोधन्यतूंशिवद-
याळ ॥ धन्यबाळभक्तहा ॥७९॥ गेप्रदारांगेलीरत्नगृहा-
धांबून ॥ चंद्रसेनासांगेवर्तमान ॥ राखवैगींआलाभीतीक-
रून ॥ धरीवरणवाळकाचें ॥८०॥ शंकराचीअन्दुतकरणी

रावआश्चर्यकरूनिपाहेनयनीं ॥ नगरीकजनौ च्याक्षोणी-
धांवतीबाळपाहावया ॥ ८१ ॥ दिगंतरींगाजलीहांकबहु-
त ॥ बाळकासीपावलाउमानाथ ॥ अवंतीनगरायेतीधांव-
त ॥ जनअपारपाहावया ॥ ८२ ॥ चंद्रसेनरायाप्रती ॥ नृपअ-
वनीचेसांगूनिपाठविती ॥ धन्यधन्यतुझीभक्ती ॥ गिरिजा-
वरप्रसन्नतूतें ॥ ८३ ॥ आम्हींटाकूनिद्वेषदुर्वासना ॥ तुझ्या-
भेरीसीयेऊंचंद्रसेना ॥ तोबाळपाहूनयना ॥ कैलासराणाप्र-
सन्नज्यासी ॥ ८४ ॥ ऐसेंऐकतांचंद्रसेन ॥ प्रधानासमवेत-
बाहेरयेउन ॥ सकळरायांसीभेटून ॥ आलामिरवतयेनियां-
॥ ८५ ॥ अवंतीनगरींचीरचना ॥ पोहातांआश्चर्यवाटेमनां ॥-
सत्यपुरीतश्रेष्ठजाणा ॥ उज्जनीनामतियेचें ॥ ८६ ॥ राजे-

सकळकरजाडून ॥ शवमादराप्रतायालतालागण ॥ त्या
बाळकासीवंदून ॥ आश्चर्यकरितीसर्वही ॥ ८७ ॥ म्हणतीजें
शिवप्रसन्न ॥ तैत्तृणकुंदीहोयसुवर्णसदन ॥ शत्रुतेपूर्णमि-
त्रहोऊन ॥ वोळंगतीसर्वस्वें ॥ ८८ ॥ गृहींच्यादासीसिद्धीहो-
ईन ॥ नम्रांगतंपुरवितीइच्छिलेंपूर्ण ॥ अंगणीचेद्रुमकल्य-
तरूहोऊन ॥ कल्पिलेंफळदेतीति ॥ ८९ ॥ मुकाहोयीलपंडित
पांगुळापवनापुढेंधांवत ॥ जन्मांधरत्नैपारखित ॥ मूढअ-
त्यंतहोयवक्ता ॥ ९० ॥ रंकभणंगापाग्यपरम ॥ तोचिहोयील
सार्वभौम ॥ नकरितांसायासदुर्गम ॥ त्रिंतांमणीयेतहाना ॥
॥ ९१ ॥ त्रिभुवनभरीकीर्तीहोय ॥ राजेसंमंत्रवंदितीपाय ॥
जेथेंजेथेंखगूजाय ॥ तेथेंतेथेंविधानेंसंपडती ॥ ९२ ॥ अ

स्थितसनकरितांबहुवस ॥ सांपडेवेदाचासारांश ॥ राकळ-
कळायेतीहातास ॥ उमाविलासामेरेजेव्हां ॥ ९३ ॥ गोपतीह
गोगोरक्षबाळा ॥ त्यासीगोवाहनप्रह्लादसाला ॥ गोविषप्र
तिपाकींस्नेहाळ ॥ धन्यनृपराजचंद्रसेन ॥ ९४ ॥ यात्रादाष्ट-
लीबहुत ॥ सर्वराजेआश्चर्यकरित ॥ तोंतेथेंप्रकटलाहनुमे
त ॥ वायुसुतअंजनीप्रियजो ॥ ९५ ॥ जोराघवचरणारविंद
भ्रमर ॥ भूगर्भरत्नमानससंतापहर ॥ वृत्रारिशत्रुजनकन
गर ॥ दहर्नमदनदमनजो ॥ ९६ ॥ द्रोणाचक्रउत्पाटण ॥ ऊर्मि
लजीवनपाणारक्षण ॥ ध्वजस्तंभोंबैसून ॥ पाकीतृतीय-
नंदनपृथ्वीचा ॥ ९७ ॥ ऐसाप्रकटतांमारुती ॥ समस्तक्षोणी
पाळचरणालागती ॥ राघवप्रियकरबाळाप्रती ॥ हृदयींध-

रुद्र उपदेशी ॥ ९८ ॥ शिवपंचाक्षरीमंत्र ॥ उपदेशितं साक्षात्
रुद्र ॥ न्यासमातृकाध्यानप्रकार ॥ प्रदोषसौमवारघृतसंगे ॥
॥ ९९ ॥ हनुमंतेमस्तकीं ठेविलाहात ॥ झालाचतुर्दशविधावंत
॥ चतुःषष्टिकळाआकळित ॥ जैसाआमलकहस्तकीं ॥ १००
॥ त्याचेंनामश्रीकर ॥ ठेविताझालावायुकुमर ॥ सकळरावकारि
तीजयजयकार ॥ पुष्पेंसुरवरवर्षती ॥ ११ ॥ यावरीअंजनीह
दयाळुमिलिंद ॥ श्रीकरासीहणेतुजहोआनंद ॥ तुझेआ-
ठवेपिढीसनेंद ॥ जचेलगोपराजगोकुळीं ॥ १२ ॥ त्याचापुत्र
पीतवसन ॥ होयीलश्रीकृष्णकंसदघ्न ॥ शिवापाळानंक-
कौरवमर्दन ॥ पांडवपाळकगोविंद ॥ १३ ॥ श्रीहरीच्याअनेंत
अवनारयेत्ती ॥ मागेंझाल्यापुढेंहीहोती ॥ जेविंजपमाळे

चेमणीपरतो नयेती ॥ अवतारस्थितीतैसीच ॥ ४ ॥ कींसे
वत्सरमासतिथिवार ॥ तेविपरततीदारुंवार ॥ तैसा अवतार-
धरीश्रीधर ॥ श्रीकरासत्यजाणपां ॥ ५ ॥ ऐसें हंरि कुंकू भूषण
बोलोन ॥ पावलातेथेंचि अंतर्धान ॥ सर्वभूभुज हणती ध-
न्यधन्य ॥ सभा ग्यपणजे श्रीकराचें ॥ ६ ॥ ज्याचा श्रीगुरूहू-
नुमेत ॥ त्यासी काय न्यून पदार्थ ॥ श्रीकरचंद्रसेन नृपना-
थ ॥ बोलूवीत सर्वभूपांतें ॥ ७ ॥ वस्त्रें भूषणें देउनी ॥ बो-
ळविले पावले स्वस्थानी ॥ मग सोमवार प्रदोष प्रीती करुनी
श्रीकरचंद्रसेन आचरती ८ शिवरात्री उत्साह करिती ॥ या-
चकांचे मनोरथ पुरविती ॥ शिवलीला मृगत्यवणा करिती ॥
अंतीं शिवपदायती पावले ॥ ९ ॥ हा अध्याय करितां पठणा

संततीसंपत्तीआयुष्यवर्धन ॥ शिवार्चत्तीरतज्याचेंमन ॥
विघ्नेंभीतीतयासी ॥ १० ॥ शिवलीलामृतग्रंथवासरमणी ॥
देरबानिविकासतीसज्जनकमळिणी ॥ जीवशिवचंचकवर्णे
दोनी ॥ ऐक्यायेतीप्रीतीनें ॥ ११ ॥ निंदकंदुर्जनप्रपक्त-
॥ तेआंधारीलपतीदिवाभीत ॥ शिवनिंदकांसीवैकुण्ठनाथ
महानरकांतनेर्षनिघाली ॥ १२ ॥ विष्णुनिंदकजेअपवित्र
त्यांसीकुंप्रीपाकींघालीबिनेत्र ॥ एवंहरिहरनिंदकांसीसू-
र्यपुत्र ॥ नानाप्रकासेंजाचकरी ॥ १३ ॥ ग्रहांनंशयतिपयो ॥
श्रीप्रक्तकैलासाचळनिवासिया ॥ श्रीधरवरदासहारांभिया ॥ दु-
शीलीलावदवीतूं ॥ १४ ॥ शिवलीलामृतग्रंथमवेद ॥ स्कंदपुराण
ब्रम्होत्तरखंड ॥ परिसोतसज्जनअखंड ॥ चतुर्थीध्यायगोडहा ॥

॥११५॥ ॥ ओम्वा ११५ ॥ ॥ श्रीसांबसदाशिवार्पण
मस्तु ॥ ॥ शुभं भवतु ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

अध्याय ५

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ सदाशिवअक्षरेंच्यारी॥ सदाउच्चा
रीज्याचीवैरवरी॥ जोनित्यशिवार्चनकरी॥ तोउद्धरीबहुतांजि
वा॥ १॥ बहूतप्रायश्चित्तांचेनिर्धार॥ शास्त्रवक्तेकश्चितीविचा
र॥ परिजेशिवनामेशुद्धसाचार॥ कासयाइतरसाधनें॥ २॥
नामाचार्माहिमापरमास्तुत॥ त्यावरीप्रदोषव्रतआचरित॥
त्यासीसर्वसिद्धिप्राप्त्यहोत॥ सत्यसत्यत्रिवाचा॥ ३॥ तुष्टी
पुष्टीधृतीआयुष्यवर्धन॥ संततीसंपत्तीदिव्यज्ञान॥ याहि
जेतींहींप्रदोषव्रतपूर्णा॥ यथासांगकरावें॥ ४॥ प्रदोषव्रत
भावेंआचरतां॥ याजर्मींप्रचीतपाहावीतत्वता॥ दरिद्र-
आणिमहद्गंधा॥ निःशेषपकतीषणमासांत॥ ५॥ एक-
संवत्सरेंहोयज्ञान॥ द्वादशवर्षमहद्दास्यपूर्णा॥ हेंजोअस-

त्यमानीलव्यासवचन ॥ त्यासीबंधन कल्यांतवरी ॥ ६ ॥ त्या
चागुरूलटिकाचजाण ॥ त्याचीदोभीकभक्तीलटिकेज्ञा
न ॥ उमावल्लभचरणींज्याचेंमन ॥ त्याहूनिपावनकोणीना-
हीं ॥ ७ ॥ मृत्युगंडांतरेंदारुण ॥ प्रदोषघनेंजायनिरसोन-
॥ येविषयींइतिहासजाण ॥ सूतसांगेशौनकां ॥ ८ ॥ विद
भदेशींचाभूभुज ॥ सत्यरथनामेंतेजः पुंज ॥ सर्वधर्मर-
तपराक्रमीसहज ॥ बंदीजनवर्णितीसदां ॥ ९ ॥ बहुतदि
वसराज्यकरित ॥ परीशिवभजनींनाहीरत ॥ त्यावरी-
शाल्वदेशींचानृपनाथ ॥ बळेंआल्लुचालूवियां ॥ १० ॥
आणीकत्याचेआत्य ॥ क्षोणीयालसाह्यझालेबहुत ॥
सत्यदिवसपर्यंत ॥ युद्धअनुत्तजाहलें ॥ ११ ॥ हाएकल

तेबहुत ॥ समरभूमीसीसत्यरथ ॥ धारातीर्थीपावलासू-
त्य ॥ शत्रूनगरांतप्रवेशले ॥ १२ ॥ राजपत्नीगरोदरांज-
स ॥ प्रात्यझालेनवमास ॥ एकलीन्वयायींयळतांवनास-
॥ थोरअनर्थबोदवला ॥ १३ ॥ परमसकुमारलावण्यं ह-
रिणी ॥ कंदकसरांटेरुततीचरणीं ॥ मूर्च्छनायेऊनपडे
धरणी ॥ उठूनिपाहेमागेंपुढें ॥ १४ ॥ शत्रूवरितीलअ-
कस्मात् ॥ म्हणूनिपुढतीउठुनिपळत ॥ किंवांतविद्युल-
ताफिरत् ॥ अवनीवरीवादतसे ॥ १५ ॥ वस्त्रेंअंककारम-
डित ॥ हिच्याऐसेदंतझळकत ॥ जिचामुखेंदुंदरवतार
तीकांत ॥ तत्रयहोऊनिनृत्यकरी ॥ १६ ॥ पहाकर्माची
गतीगहन ॥ जिच्याअंगुष्ठींनयडेसूर्यकिरण ॥ तेगरो-

दरहिंडे विपिन ॥ मृगनारी राजगामिनी ॥ १७ ॥ बनीं हिंडे
महासती ॥ जेविनै पधरायाची दमयंती ॥ कीं मिली रूपें
हिमवंती ॥ दुस्तर वर्ना तैसीं हिंडे ॥ १८ ॥ कर्मन दीच्या प्र-
वाहीं जाण ॥ पडिली तीस काढील कोण ॥ असो एका वृ-
क्षारवालीं येऊन ॥ परम व्याकूळ पडियेली ॥ १९ ॥ शतां-
चीं शतें दासी ॥ वोळंगती सदैव जिये पासीं ॥ इंदु मतीना म-
तियेसीं ॥ तें मूमी वरी लोळत ॥ २० ॥ चहूंकडे पाहे दीन-
वदनी ॥ जिह्या मुखवाळ लें न मिळे पाणीं ॥ तों प्रसूत झाली
तेचि क्षणीं ॥ दिव्य पुत्र जन्मला ॥ २१ ॥ तृपेजेंत कन-
की अत्यंत ॥ कोण उदक देईल तेथ ॥ बाळराकून उठत
बसत ॥ गेली एक्या सरोवरा ॥ २२ ॥ उदकांत प्रवृशली

तैंचक्षणीं॥ अंजुळीभरूनीघेतलेंपाणी॥ तैंवग्रहेंनेली
बोटुनी॥ विदारूनिभक्षिली॥ २३॥ घोरकर्माचेंविदांन
वनीएकलारडेरानंदन॥ तंवउभानीभकधिप्रफुल्ली-
जाण॥ विगतथवापातली॥ २४॥ मातापिताबंधूपाहीं
तयालागींकोणीनाहीं॥ एकवर्षाचापुत्रतीसही॥ क-
डियेघेऊनिआलीतेथें॥ २५॥ तोंनाहींकेलेंनालच्छे-
दन॥ ऐसेंबाळुउमादेरवोन॥ ह्मणेअहाऐसेंपुत्ररत्न॥-
कोणीराकिलेंदुस्तरवनीं॥ २६॥ ह्मणेकोणयातीकोण
वर्ष॥ मीकैसेंनेऊंउचलून॥ जावेंजरीराकून॥ वृकव्या
घभक्षितीलकीं॥ २७॥ स्तनींरादूनिफुटलापान्हा॥ नै-
र्भाटकतीअश्रुजीवना॥ बाळपुढेघेऊनितेललना॥ सुं

खकमकींस्तनलावी ॥ २८ ॥ संशयसमुद्रीपडिलीवेल्ला
क ॥ म्हणनेऊंकीनकोबाक ॥ तंवतोवूपाकूपयःफेनधव
ल ॥ यतीरूपधरुनीपातला ॥ २९ ॥ उमेलगीं हणोत्रिपु-
रारी ॥ बाकनेईसंशयनधरीं ॥ महन्दाग्यतुझेंसुंदरी ॥ क्ष
त्रियराजपुत्रतुजसांपडला ॥ ३० ॥ कोणासीनसांगेंही-
मात ॥ समानयाकींदोन्हीसुत ॥ भणगासीपरीसहोय-
यात्य ॥ तैसेंतुजजाहलें ॥ ३१ ॥ अकस्मातनिधीजोडत
॥ कींचिंतामणीपुढेंयेऊनीपडत ॥ कींमृताच्यामुरबांत
पडेअमृतपूर्वदत्तें ॥ ३२ ॥ ऐसेंबोलूनित्रिपुरारी ॥ तु
झालातेअक्सरीं ॥ मगतेदोघेपुत्रघेऊनीतेनारी ॥ दे
शामांतरींहिंडत ॥ ३३ ॥ ब्रम्हपुत्राचेनामसुचिंघत ॥ -

राजपुत्राचेंनायेंवेविलेंधर्मगुत्य ॥ घरोघरींभिक्षामागतं
॥ कडियेखांदीघेऊनियां ॥ ३४ ॥ लोकपुसतांउमासांगे
त ॥ माझेचीपोरीचेदोघेसुत ॥ ऐसीहिंडंतहिंडत ॥ छत्रच
भुनगरायतीपातली ॥ ३५ ॥ घरोघरींभिक्षामागत ॥ तों
शिवालयदेखिलेंअकस्मात ॥ आंतहिजदारलेबहुत ॥
शांडिल्य त्यांतमुखभ्रूषी ॥ ३६ ॥ शिवाराधनाकरितीवि
धिसुक्त ॥ तोंउमाआलीशिवाल्यांत ॥ क्षणएकपूजावि
लोकित ॥ तोंशांडिल्यभ्रूषीबोलिला ॥ ३७ ॥ अहाकर्म-
कैसेंगहन ॥ हाराजपुत्रहिंडेदीनहोऊन ॥ कैसेंनिचित्र
प्राक्तन ॥ उमावचनएकतीझाली ॥ ३८ ॥ भ्रूषीचेचर-
णउमाधरित ॥ त्रयोद्याचसांगेंपूर्ववृत्तांत ॥ तूंचिकाल

ज्ञानीमहांसमर्थ॥ भूतभाविव्यविज्ञानतुह्यां॥ ३६॥-
याचीमातापिताकोण॥ आहेतकींमावलींमरण॥ या-
वरीशांडिल्यसांगेवर्तमान॥ याचापिताजाणसत्यरथ
॥ ४०॥ तोपूर्वीहोतानृपजाण॥ प्रदोषसमयींकरीशि-
वार्चन॥ तोशत्रूआलेचहूंकडून॥ नगरत्याचेंवेदिलें॥-
॥ ४१॥ शत्रूंचीगजबजऐकून॥ उठिलातैसीचपूजा-
साडून॥ तंवप्रधानआलापुढेंधावून॥ शत्रूधरूनीआ-
णिले॥ ४२॥ त्यांचाशिरच्छेदकरून॥ पूजापूर्णनकरि
तोउत्तमपण॥ तैसाचजाऊनकरींमोजन॥ मोहींस्म-
रणविषयां॥ ४३॥ त्याकरितांयाजचींजाण॥ सत्य-
रथअल्पाधुषीहोऊन॥ अत्यवयांतगेलामरून॥ म्ह-

णूंनिपूजननसोडावें ॥ ४४ ॥ याच्यामातेनंमवेतमोरि-
ली ॥ तीजकींविक्कीझाली ॥ पूर्ववैवोहूनिनेली ॥ को
धेंभक्षिलीविदारुनी ॥ ४५ ॥ हारार्जपुत्रधर्मगुण्य ॥ या
णेंकाहींचकेलेनाहींशिवघन ॥ म्हणोंनियांमातापिता
रहित ॥ अरण्यांतपडियेला ॥ ४६ ॥ याकरितांप्रदोष-
काकीं ॥ अव्यग्रपूजावाइंदुमोकी ॥ पूजनसांडूनकदा
काकीं ॥ सर्वथाहीनउठावें ॥ ४७ ॥ भवानीसबसेवूनकै
लासनाथ ॥ प्रदोषकाकींपुढेंनृत्यकरित ॥ वाग्देवीवीणा
वाजवित ॥ वेणूपुरहूतवाजवीतसे ॥ ४८ ॥ अंबुजसंभव
तालसांवरी ॥ मारगवीगातसेमधुरस्वरीं ॥ मृदंगवाजवीम
धुकेंठमारी ॥ नृत्यगतीपाहूनियां ॥ ४९ ॥ यक्षमतीशिव

प्राणमित्रं ॥ हस्तजोडूनि उभासमूरु ॥ यक्षगणगंधर्वकि-
न्नर ॥ सुरासुरउभो असती ॥ ५० ॥ ऐसा प्रदोषकाळीचा-
महिमा ॥ अगोचरनिगमागमा ॥ मग कायचोले उभा ॥ म
मपुत्रदरिद्रीकांझाला ॥ ५१ ॥ तुझ्यापुत्रे प्रतियहबहुता ॥
पूर्वीयेतले दुष्टअमित ॥ दानकेलें नार्हा किंचित ॥ शिवा-
चैननकरीकदा ॥ ५२ ॥ परान्नेंजिक्कादग्धयथार्थ ॥ दुष्टप्र-
तियहेदग्धहस्त ॥ स्त्रीअभिलाषेनेअदग्धहोत ॥ मंत्रा-
सिसामर्थ्यमगकैचें ॥ ५३ ॥ मगउमेनेपुत्रदोनी ॥ घात-
लेअग्धचेचरणी ॥ तेणेंपेचाक्षरसंग्रउपदेशनेनि ॥ प्र-
दोषव्रतउपदेशिलें ॥ ५४ ॥ यस्यप्रदोषशनिप्रदोष ॥
महिमावर्णिलाअतिविशेष ॥ निराहारअस्त्रावेअयो-

दशीस ॥ दिवसासत्कर्मआचरावे ॥ ५५ ॥ तीनघटिका-
झालियारजनीं ॥ प्रदोषपूजाआरंभावीप्रीतीकरुनी-
गोमयेमूमीसारवूनी ॥ दिव्यमंडपउभारिजे ॥ ५६ ॥ नि-
ब्रविचित्रवितान ॥ कर्दळीस्तंभइसुदंडकरून ॥ मंडप-
कीजेशोभायमान ॥ रंगमाळानानापरी ॥ ५७ ॥ शुभ्रव-
स्त्रनेसावेआपण ॥ शुभ्रगंधसुवाससुमन ॥ मगशिष-
लिंगस्थापून ॥ पूजाकरावीविधियुक्त ॥ ५८ ॥ प्राणाया-
मकरूनदेखा ॥ अंतर्बाह्यन्यासमातृका ॥ दक्षिणभा-
गीपूजावेसुरांतका ॥ सव्यभागीअग्नीतो ॥ ५९ ॥ वीर-
भद्रगजानन ॥ अष्टमहासिद्धीअष्टभैरवपूर्ण ॥ अष्ट-
दिक्पालपूजन ॥ सत्यावरणीशिवपूजा ॥ ६० ॥ यथा-

सांगशिवध्यान ॥ मगकरावेंशिवपूजन ॥ राजोपचा-
रेंसर्वसमर्पन ॥ करावेंस्तवनशिवाचें ॥ ६१ ॥ जयजयगो-
रीनाथनिर्मळ ॥ जयजयकोटिचंद्रसुशीतळ ॥ सच्चिदा-
नंदधनअदळ ॥ पूर्णब्रम्हसनातन ॥ ६२ ॥ ऐसें प्रदोष
व्रतऐकून ॥ बाळउपदेशिलेदोषेजणा ॥ मगएकमनेक
रून ॥ राहतेझालेएकचर्फी ॥ ६३ ॥ चारमहिनेपर्यंत ॥
दोषेहीआचरतीप्रदोषव्रत ॥ गुरुवचनेंयथार्थ ॥ शि-
वपूजनेंकरितीये ॥ ६४ ॥ शिवपूजानद्यावीसर्वथा ॥
नद्यावेंप्रसादतीर्था ॥ शतब्रम्हहत्केजेंपापमयां प्रहोय
सांगताशाडित्य ॥ ६५ ॥ सर्वपापांहूनपापथोर ॥ शि-
वपूजेचाअपहार ॥ असोतेदोषेकिशोर ॥ सदांसादर

शिवपूजनीं ॥ ६६ ॥ ब्रह्मपुत्रशुचिघन ॥ एकलानदी
तीर्त्तार्थीडन ॥ दरडीदोसंकनां अकस्मात् ॥ द्रव्यघटसो
पडला ॥ ६७ ॥ धरासी आलायेऊनीं ॥ मानसंतेक्षली
देखीन ॥ म्हणेंपदोपवताना महिमाजाण ॥ ऐश्वर्यच
दूतचालिलें ॥ ६८ ॥ राजपुत्रासीं म्हणेंतेसमयीं ॥ अ-
धद्रव्यविभागघेयीं ॥ येरू म्हणेंसहसाही ॥ विभागन-
घेयीं अग्रज ॥ ६९ ॥ या अवर्ततीलधन ॥ आमचेच-
आहेसंपूर्ण ॥ असोतेदोघे शिवध्यान शिवस्मरण ॥ न
विसरतीकदाही ॥ ७० ॥ यावरी एकदोघेजण ॥ गेले
वज्रविहारालागुन ॥ तोंगंधर्वकन्यायेऊन ॥ श्रीडतां द-
ष्टीदेखिल्या ॥ ७१ ॥ दोघेपाहतीदुरूनी ॥ परमसौंदर्य

लावण्यरवाणी ॥ शुचिघ्नतमूणेराजपुत्रालागुनीधव
रक्षारानयनीनपाहाव्या ॥ ७२ ॥ दर्शनेहरतीचित्त ॥
स्पर्शनेबलवीर्यहरित ॥ कौटिल्यदंभासंयुक्त ॥ महाअ
नर्थकारिणी ॥ ७३ ॥ ब्रम्हसुतासीतिथेंदेवून ॥ राजपुत्र
वालिल्गांसुलक्षणा ॥ स्वरूपसुंदरमन्मथाहून ॥ आकर्ण
नयनकोमलांग ॥ ७४ ॥ जवळीयेऊनपाहात ॥ तंवमुख
नायिकाविनवित ॥ अंशुमतीनामेंविरव्यात ॥ गंधर्वकन्या
पयिनी ॥ ७५ ॥ तवमुखालुदेखतांआनंद ॥ झेंपावती
ममनयनमिलिंद ॥ कींतवचनगर्जतांअंबुद ॥ त्रिमंशि
तशिरवीनृत्यकसी ॥ ७६ ॥ कोट्टविणेंनामगंधर्ववनी ॥
याचीकन्याअंशुमती ॥ पितृपुसेमहेशायनी ॥ हेक-

न्याअर्पूकोपांते ॥ ७७ ॥ मगबोलेहिमनगजांमोत ॥ धर्म
गुत्पसत्परथावासुत ॥ तोमाझापरमभक्त ॥ त्यासींदेयीअ
शुमती ॥ ७८ ॥ हेपूर्वीचेंशिववचन ॥ असींयावरीअंशुमती
पाहेदुरून ॥ न्याहाळीतराजनंदन ॥ वाटेपंचबाणदुसरा ॥ ७९
क्षीरसिंधूंतरोहिणीरमण ॥ कायआलाकलंकधुवान ॥ तेसैं
राजपुत्राचेंवदन ॥ अंशुमतीन्याहाळीत ॥ ८० ॥ बत्तीसलक्ष
णसंयुक्त ॥ अजानबाहूचापशरमंडित ॥ विशाळवक्षस्थळ
चालत ॥ करिनायकज्यापरी ॥ ८१ ॥ ऐसातोगुणाढ्यत्वविरत
पाहनांअंशुमतीसरव्यांप्रतीसांगत ॥ तुम्हीदुज्यावनप्रतीजा
ऊनसमस्त ॥ सुमनेंआणावींसुगंधें ॥ ८२ ॥ अवश्यहणोनि
सातळना ॥ जात्याझान्याआणिकावनां ॥ अंशुमतीएवढी

जाण ॥ राजपुंशारवुणावीत ॥ ८३ ॥ मूरुहपल्लवपसंस्त ॥
एकांतींयानलेंआसन ॥ वरीवृक्षडाहाकियांभेदोन ॥ घूमीव-
रीपसरल्या ॥ ८४ ॥ असोतेथेंवैसल्यायेऊन ॥ राजपुत्रसुहा-
स्यवदन ॥ विशाळभाळआकर्णनयन ॥ आरक्तओष्ठसकु-
मार ॥ ८५ ॥ मंजुळभाषिणीनेत्रकराक्षबाणी ॥ विंधिली-
तेलावण्यहरिणी ॥ मनोजमूर्च्छनासांवस्ती ॥ वर्तमानपुसे
तयाते ॥ ८६ ॥ शृंगारसरोवशतुजयासीं ॥ मीसेवाकरीनराज
हैसी ॥ देरवतांतवचदनदिव्यशशी ॥ मममानसचकोरनृत्य-
करी ॥ ८७ ॥ तवमुरवाज्जदेरवतांआनंद ॥ झेंपावतीमज्जेन
मिलिंद ॥ कीतन्नवचनगर्जतांअंबुद ॥ ममंभित्तशिरवीचृत्य
करी ॥ ८८ ॥ कविगुरुदूनिजविशाळ ॥ आत्मकंठीचीका

दिलीमुत्ताफळमाळ॥ कंठींसूदलीतत्काळ॥ चरणींभाळ
ठेवित॥ ८९॥ म्हणोमीकायांवाचामनेंकुरू॥ तुझीलळ
नाझाल्येपूर्ण॥ यावरीधर्मगुत्यगुत्यधर्बन॥ कायबोद्धता
झालायें॥ ९०॥ मोजनकजननीविरहित॥ रांज्यभ्रष्टदरि-
द्रीअत्यंत॥ तवपित्यासींकळतांमात॥ घडेकैसेंबरानने॥
॥ ९१॥ यावरीतेअंशुमती॥ म्हणोतीनदिवसींयेथीनयास्थ
ळाप्रती॥ तुम्हीत्यावेंशीघ्रगती॥ लज्जसिध्दीसाधावया॥ ९२
ऐसेंबोल्हंमिंतेचातुर्यरासी॥ वेगींआलीपितयाणासीं॥-
झालेंवर्तमानसांगेत्यासी॥ परममानसींसंतोषला॥ ९३॥
राजपुत्रगेलापरतोष॥ बंधूप्रतीसांगेवर्तमान॥ शांडिल्य
गुरूचेवचनस्मरून॥ म्हणतीप्रसादपूर्णत्याचाहा॥ ९४॥

गुरुचरणीज्यांवेमनं ॥ त्यासीरोश्वर्यासीकायन्यून ॥ काळ
घृत्युप्रयायासोन ॥ सर्वदारक्षीदेशिकतो ॥ ९५ ॥ यावरी-
तेदोघेबंधूयेऊन ॥ मातेसीसांगतीवर्तमान ॥ येरीम्हणेधं-
न्यधन्यशिवप्रजन ॥ फळदेतचालिलें ॥ ९६ ॥ यावरीनिस
रेदिवसीं ॥ दोघेहीगेलेत्यावनासी ॥ गंधर्वराजसहपरिवा-
रेंसी ॥ सर्वसामग्रीघेऊनिआला ॥ ९७ ॥ दृष्टीदेखतांजा-
मात ॥ गंधर्वआनंदसमुद्रींघोंहत ॥ लब्धसेनासुखासनल
रित्ति ॥ धाडुनिउघाआणविली ॥ ९८ ॥ यावरीयथासांगल
ग ॥ चारीदिवसझालेंपूर्वी ॥ कोणीएकपदार्थन्यून ॥ मिडि
लानाहींतेधवां ॥ ९९ ॥ स्वर्गीच्यादिव्यवस्तुअमोलिकंसते
जबिहिणीसदेजगंधर्वराज ॥ लक्षरथदहासहस्रगज ॥

तेजःपुंज एकलक्षवाजी ॥ १०० ॥ एकलक्षदासदासी ॥
अक्षयकोशरत्नरासी ॥ अक्षयभातेदेतशक्तीसी ॥ दिव्य
चायबहुसाल ॥ १ ॥ अपारसेनासं मेदेत ॥ एकसेनाप्री-
गंधर्वबकिवंत ॥ उमादोघांयुत्रांसमवेत ॥ मानदेऊनिबोळ
विली ॥ २ ॥ सुखासनासूट अंशुमती ॥ पतीसवेंचालिली
शीघ्रगती ॥ कनकवेत्रपाणीपुढेंधांवती ॥ वाहनासवेंचिजे
च्या ॥ ३ ॥ चतुर्विधवाद्यांचेगजर ॥ चतुरंगचालिलादक-
प्रार ॥ येऊनिवेढिलेंविदर्भनगर ॥ सत्यरथपितयाचें ॥
॥ ४ ॥ नगरदुर्गावरुनीअवार ॥ उल्हाटयंत्रांचाहोतसेभ-
डिसार ॥ परिगंधर्वचैवककार ॥ येतलेंनगरक्षयार्थ ॥
॥ ५ ॥ मेघेषूचीपितामारिलाजाण ॥ त्याचेंनामदुर्मर्षण ॥

सोमिनाचिधरूनिजाणा॥ आयुलाकज्जसोडिलां॥ ६॥ दे
शोदेशानिप्रजाजन॥ धांवतीकरभारयेऊन॥ उत्तममुहूर्तपा
हून॥ सिंहासनारूढझाला॥ ७॥ माताउमाबंधुशुचिघ्नत॥
त्यांसमवेत्तराज्यकरित॥ दहासहस्रवर्षेपर्यंत॥ यशवंत-
राज्यकरा॥ ८॥ शांडिल्यगुरूआणून॥ शतपथअर्पिलेंध
न॥ रत्नाभिषेककरून॥ अळंकारवस्त्रेंदीधलीं॥ ९॥ दुर्भि
क्षजलशोषअवर्षण॥ आधिव्याधिवैधव्यमरण॥ दुःख
शोककलहविघ्न॥ राज्यांतूनपळालीं॥ १०॥ प्रजाभूदेव
दायाद॥ द्वेतीरायासीआशीर्वाद॥ क्वेणासहीनाहोस्वेद॥
सदांआनंदघरोघरीं॥ ११॥ ऐसाअंशुमंतीसमवेत॥ धर्म-
गुत्तराज्यकरित॥ युवराज्यशुचिघ्नतासीदेत॥ पारिपत्य

सर्वकरी ॥ ११ ॥ ऐसेंद हासहस्त्रवर्षेसज्यकरून ॥ सुदत्त
पुत्रासीराज्यदेऊन ॥ चिंतितांमनीउमाधवचरणे ॥ दिव्य
विमानधाडिलें ॥ १२ ॥ दिव्यदेहपार्श्वनिनृपती ॥ प्राता
बंधूसमवेतअंशुमती ॥ शिवविमानीवैसती ॥ करिती-
स्तुतीशिवाची ॥ १४ ॥ कैलासपदासीजाऊन ॥ जगदा-
त्माशिवविलोकून ॥ जयजयकारकरून ॥ लोटांगणाय-
लिती ॥ १५ ॥ दीनबंधूजगन्नाथ ॥ पतितपावनकृपाव-
त ॥ हृदयींधरूनसमस्त ॥ अक्षयपदीस्थापिलीं ॥ १६ ॥
हेंधर्मगुत्पाचेंआरव्यान ॥ करितीजेश्रवणपठणा ॥ ले-
खनरक्षणाअनुमोदन ॥ तरीपंचवदनरक्षीतयां ॥ १७ ॥
सकळयायाहोयक्षत्र ॥ जेथेंजायतेथेंविजय ॥ धनधान्य

वृद्धी होय ॥ भ्रूण जाय निरसूनिया ॥ १८ ॥ प्रदोष महिमा-
अलुत ॥ जे आचरती ऐकूनि ग्रंथ ॥ त्यांचे तेथे कैचे दारिद्र्य-
त्य ॥ सत्य सत्य त्रिवाचा ॥ १९ ॥ ज्या चिया गृहीं शिवलीला
मृत ग्रंथ ॥ त्यांची शिवपाठी राखत ॥ सदा हिंडे उमाकांत ॥
अंती शिवपद पात्यतया ॥ २० ॥ हा ग्रंथ आसवृक्ष सुरस-
पद्य रचना फळे आली पाडास ॥ कुतर्कवादी जे वायस ॥
मुखरोग त्यां सनावडे ॥ २१ ॥ जय जय ब्रम्हानंदा विरूपा-
क्षा ॥ श्रीधर वरदा सर्वसाक्षा ॥ दुष्ट कर्म मोचका कर्माध्य-
क्षा ॥ नयने सीलक्षानि गमागमा ॥ २२ ॥ शिवलीला मृत ग्रंथ
थपचंड ॥ स्कंद पुराण ब्रम्होत्तर वंड ॥ परिसोत सज्जन
न अखंड ॥ पंचमोऽध्याय गोड हा ॥ २३ ॥ ॥ ओं व्या

१२३॥ ॥ श्रीसोवसदाशिवाय नमस्तु ॥ ॐ ॥

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ जयजयमदनान्तकर्मनमोहना॥ सं
दमत्सरकाननदहना॥ हेमवभयपाशनिवृत्तना॥ प्रवर्णीरं
जनाप्रियहारका॥ १॥ हिमाद्रिज्यामीतागंगाधरा॥ सिंदुर-
वदनजनकाकर्पूरगोरा॥ पद्मनाभमनरंजनात्रिपुरहारा॥-
त्रिदोषशमनात्रिभुवनेरा॥ २॥ नीलश्रीवासुहास्यवदना॥ नं
दीवहनाअंधकमर्दना॥ गजांतकदक्षक्रतुदलना॥ दानवदं
नादयानिधे॥ ३॥ अमितभक्तप्रियकरा॥ तारिकांतकपूज्य
त्रितापहरा॥ तुल्यगुणवर्णाचयादशशतवल्गु॥ शक्तिनक्षेत्रि
सर्वया॥ ४॥ नित्यशान्तनिर्विकल्पनिरंजना॥ आशायाशर
हितविरक्तपूर्णा॥ निजभक्तपाशविमोचना॥ जहमरणा
मोचकजो॥ ५॥ जैविषयकामनायुक्त॥ तुजस्वामीअनन्य-

भजत ॥ त्यांसीपुसविसीविषयपदार्थ ॥ जेजेइच्छितसर्व-
ही ॥ ६ ॥ सकामासीकामनापुरवुन ॥ तूनिजध्यानींलावि-
सीमन ॥ तेचपरमविरक्तहोरुन ॥ पदनिर्वाणपावतीं ॥ -
॥ ७ ॥ सोमवारशिवरात्रीप्रदोष ॥ आचरतांतरलेअसंख्य
स्त्रीपुरुष ॥ येचविषयींकथानिर्दोष ॥ सूतसांगेशौनकादि
कां ॥ ८ ॥ आर्यावर्तदेशपवित्र ॥ तेथिचाचित्रवर्मानामेंनृष-
वर ॥ जैसेपूर्वीनलहरिश्चंद्र ॥ तैसापुण्यशीकप्रतापी ॥
॥ ९ ॥ जैसांजनकरसीबाळस्नेहाळ ॥ तैसागोविप्रपाळ-
कनृपाळ ॥ दुष्टदुर्जनशत्रुरवळ ॥ त्यांसींकाळदंडाघया ॥
॥ १० ॥ प्रयत्नाविषयींभगीरथ ॥ बळांसउपमाजेंवायुसु-
त ॥ समरपूमीसभार्गवजिते ॥ विरोचनात्मजदानावि

षयीं ॥ १११ ॥ शिवप्राणिश्रीधर ॥ त्वं च्याप्राप्तिं सीतल्यर
त्यासझाले बहुलपुत्र ॥ पितया तुल्य प्रतापी ॥ १२ ॥ बहु-
तनवसंकरिता पंचवदना ॥ एकत्वन्या झाली शुभमनना ॥
सुलोचनानैषध अंगना ॥ उपमे सति च्यान पुरती ॥ १३ ॥
तारकारी जनकशत्रु प्रिया ॥ वृत्रारिशत्रु जनकजाया ॥ उप-
मा देतां हि जराज प्रार्थी ॥ बहुत वाटती हळुवट ॥ १४ ॥ ते-
अपरप्रतिमा प्रार्थनी ॥ उपमा साजे हि मवतीची ॥ कीं
द्रुहिण जाया पुत्रिमिवाची ॥ उपमा साचद्यावी तितें ॥-
॥ १५ ॥ कलंकरहित रोहिणी धव ॥ तैसा मुख झशिशि अभि-
नव ॥ त्रैलोक्य सौंदर्य गाळूनि सर्व ॥ ओतिली वाटे कमलो-
द्भवं ॥ १६ ॥ तिच्या जन्म काळीं हि ज सर्व ॥ जात कषणि

तीअभिनुव॥ चित्रवर्मरायासींअपूर्व॥ सुरनवादलेंबहुत
ची॥ १७॥ एकद्विजबोलेसत्यवाणी॥ हेहोईलपृथ्विची
स्वामिणी॥ दहासहस्रवर्षेकामिनी॥ राज्यकरीलअव
धीचें॥ १८॥ ऐकतांतोषलारावबहुत॥ द्विजांसधनवस्त्रें
अलंकारदेत॥ ज्याणेंजेंमागीतलेंतेंपुरवीत॥ नाहीने-
दीनसणेची॥ १९॥ तिचेंनामसीमंतिनी॥ सीमास्वरूपा
चीझालीतेशुनी॥ लावण्यगंगाच्यातुर्यस्वापी॥ शारदे
शीजाणिजे॥ २०॥ रावसंतोषेंकोंदलाबहुत॥ तोंअमृ-
तांतविषब्रिंदुपडत॥ तैसाएकपंडित॥ प्रविष्टार्थबोले
ला॥ २१॥ चक्रावेवर्षीसिमंतिनीसीवैधव्ययेंईलनिश्च
येसीं॥ ऐसेंऐकतांरावमानसीं॥ उद्विग्नबहुतजाहला॥

॥२२॥ वादेव ज्ञपडिलें आंगावरी ॥ कींसीदामिनीकोस
कलीशिरीं ॥ किंवाकाळजींघातलीसुरी ॥ तैसंझालेंरायां
सीं ॥२३॥ पुनतीबोलेतोब्राह्मण ॥ रायाशिवदयेकरून
॥ होईलसोभाग्यवर्धन ॥ सत्यसत्यबिवाचा ॥२४॥ विप्र-
सदनागेलेंसवेग ॥ रायासींलागलाचिंतारोग ॥ नंवतीशु-
भांगीउद्देग ॥ रहिनउपवरजाहली ॥२५॥ सकळकळा-
प्रविण ॥ च्यामुर्यरवाणीचेंदिव्यरत्न ॥ जिचेंऐकतांसुस्वर
गायन ॥ धरितीमौनकोकिळा ॥२६॥ आंगींचासुवासपा-
हून ॥ कस्तुरीमृगघेतीरान ॥ पितयास आवडेप्राणाहुन
॥ पाहातांनयननधाती ॥२७॥ वदनपाहुंनिरतिपतिलज्जि-
त ॥ कवीदेरवोनीद्वरिषदननंदाखवित ॥ गमनदेरवोनिळं

पत ॥ मराकमानसं सरोवरीं ॥ २८ ॥ क्षणायैकचालिगजं
गती ॥ देखोनिशंकलकरिपती ॥ कुरककेशदेखोनिभ्रम
पंक्ती ॥ रुंजीघालितीसुवासा ॥ २९ ॥ कमलमृगमीनरव-
जन ॥ लज्जितदेखोनिजिचेनयन ॥ वेणीचींआकृतीपाहून
॥ गुजंगधिवरींदडाले ॥ ३० ॥ यावृक्षावरूनित्यावृक्षीदेख
॥ शुकपळतीपाहतांनासिक ॥ बिंबफळेंअतिसुरेख ॥ ल
ज्जितअधरदेखतां ॥ ३१ ॥ पद्मदाकिंबबीजसुरंगबहुत
॥ त्यासलाजवितीजिचेदेत ॥ कुचंदेखोनि कमंडलुशंकि
त ॥ स्वरूपअद्भुतवर्णकिती ॥ ३२ ॥ तनुचासवासुअ-
त्यंत ॥ जायदअयोजनपर्यंत ॥ सूर्यप्रभासमंकांतीभास
त ॥ शशिसमंजनोरमा ॥ ३३ ॥ झालीअसतांउपवर ॥ -

जिच्यायचीणीसरव्यासंदर ॥ विन्नरकन्यामनोहर ॥ गा
यनकरितीतिजयासीं ॥ ३४ ॥ त्यांच्यापुरेवंकरोनी ॥ वा
र्ताऐकेंसिमंतिनी ॥ चतुर्दशवर्षांआवणांलागुनी ॥ वैध
व्यकथिलेंअर्षानें ॥ ३५ ॥ परमसंतापपावलीतिसमर्थी-
॥ याज्ञवल्क्याचीरत्नीमैत्रेयी ॥ तिचेपायधरुनीलवलां-
ही ॥ पुसेसद्गदहोवोनी ॥ ३६ ॥ सौभाग्यवर्धनघन ॥ माये-
कोणातेंसंगलरित ॥ कोणातेंपुजूंदेवत ॥ कोणात्यागुरु
सींशरणजाऊं ॥ ३७ ॥ सांगीतलासकळवृत्तांत ॥ चौदा
वेवर्षांवैधव्ययथार्थ ॥ मणमैत्रेयीबोलत ॥ धरीव्रतसो
मकर ॥ ३८ ॥ सांगेशिवमंत्रपंचाक्षरी ॥ तांभिकक्रिया-
सर्वश्रुतकरी ॥ निशीमालियापूजावधिपुरारी ॥ षोड-

शोषच्यारेसंयेम ॥ ३९ ॥ म्हणोनुजदुःखझालेंजरींघा-
त्य ॥ तरीनसोडीहेंव्रत ॥ ब्राम्हणभोजनदपत्यबहुत ॥
पुजीमायेअत्यादरे ॥ ४० ॥ पडिलेदुःखाचेपर्वत ॥ तरीं
राकूनवशेहेंव्रत ॥ उबगनधरीमनांत ॥ बोलनठेवीव्रता-
तें ॥ ४१ ॥ त्यावरीनैषधराजनकजाण ॥ त्याचापुत्रइंद्र-
सेन ॥ त्याचातनयचित्रांगदसुजाण ॥ केवळमदनदूस-
रा ॥ ४२ ॥ चतुःषष्ठीकळायुक्त ॥ जैसापितामहनकवि-
ख्यात ॥ सर्वलक्षणींदिसेंमंडित ॥ चित्रांगदतेंसाचि ॥
॥ ४३ ॥ कुंभिनीशोधिलीसमग्र ॥ परीत्याहूनिनाहीसुं-
दर ॥ तोतीसभोजिलावर ॥ राशीनक्षत्रपाहूनी ॥ ४४ ॥
इकडेसिमंविनीआचरेव्रत ॥ सांगीतल्याहूनीविशेष-

करित ॥ आद्यदिवसां अकराशिव ॥ दंपत्येवंस्त्रालंकारेषु
जित ॥ ४५ ॥ आणिकहीब्राम्हणभोजन ॥ आल्याअति
तादेनअन्न ॥ सांगकरीशिवपूजन ॥ जागरणांसोमंनिशी
॥ ४६ ॥ पंचसूत्रांशिवालंग ॥ मणिमयशिवसदनसुरंग ॥
कोणोयेकन्यूनप्रसंग ॥ नंधडेसिमंतिनीपासुनी ॥ ४७ ॥
शिवासअभिषेकितांपापसंहार ॥ शिवपूजनंसास्त्राज्य
अपार ॥ गंधक्षतामालापरिकर ॥ सौभाग्यवर्धनत्याक
रितां ॥ ४८ ॥ शिवाष्टुदेधूपजाकितांबहुकर ॥ तेणेंअंगहो
यसुवास ॥ दीपचालुवितांवंश ॥ वर्धमानहोयये ॥ ४९ ॥
आणीकहीदीपाधारुण ॥ कांतीविशेषआयुष्यवर्धन ॥
नैवेद्येभोग्यपूर्ण ॥ वर्धमानलक्ष्मीहोय ॥ ५० ॥ तांबूलदा

नेयथार्थ॥सिद्ध्यारीपुरुषार्थ॥नमस्कारेंआरोग्यहोत
प्रदक्षिणेंभ्रमनाशे॥५१॥जपेंसाधेमहासिद्धी॥होम
हवनेंहोयकोशवृद्धी॥कर्त्तनकरितांकृपानिधी॥सांब-
ठाकेंपुढेंउभा॥५२॥ध्यानेंहोयमहाज्ञान॥श्रवणेंआ-
धिव्याधिहरण॥नृत्यकरितांजन्ममरण॥धूर्जटीदूरक-
रीतसे॥५३॥तंतवितंतघनसुस्वर॥शिवप्रीत्यर्थकरि-
तांवाद्यसमूह॥तेणेंकंठसुरसकिर्तीअपार॥रत्नदानेंने
अदिव्यहोती॥५४॥एवंसर्वअलंकारवाहतां॥सर्वाठा-
र्यांजयलागतत्वतां॥ब्राम्हणाभोजनकरितां॥वृणिलें
सर्वयात्यहोय॥५५॥मैत्रेयीनेंपूर्वीव्रत॥सिमंतिनीसां
सांगितलेंसंस्त॥त्याहूनीतेविशेषआचरत्र॥शिवपू

जितआदरे ॥ ५६ ॥ त्यावरीनैषधाचापौत्र ॥ चैत्रांगद-
नामैंगुणगंभीर ॥ त्यासींआणोनियांसादर ॥ सीमंति-
नीदीधली ॥ ५७ ॥ च्यारीदिवसपर्यंत ॥ सौहृदाझाला-
जोअस्तुत ॥ तोंवर्णितांगंथयथार्थ ॥ पसरेलसमुद्राऐसा
॥ ५८ ॥ सहस्रअर्बुदेंधनजाणा ॥ रायेंदीधलीवरदक्षिणा
वरसेंअळंकारनवरत्ना ॥ गणनाकोणानकरवे ॥ ५९ ॥ अ-
श्वशाळागजशाळा ॥ रत्नखचितयानेंविशाळा ॥ चित्रशा-
ळानृत्यशाळा ॥ आंदणदीधलेंज्यामाता ॥ ६० ॥ च्यारीं-
दिवसपर्यंत ॥ च्यारीवर्णकेलितूस ॥ विद्यांसदक्षिणादीध-
लीअपरिमित ॥ नेतांदिजकंटाळती ॥ ६१ ॥ आश्रमाधन
नेतांआहूण ॥ कटेसटाकितीननेववेम्हणून ॥ याचकां-

मुरवीं हें चिक्कन ॥ पुरे पुरे किती न्यावें ॥ ६२ ॥ सयाचें ओ
स्य कृशान ॥ दरिद्रानटा किलें जाळून ॥ दुराशा दुष्कंठ
कवन ॥ दग्ध झालें मुकी दुनी ॥ ६३ ॥ धन मेघ वर्षतां अंषा
र ॥ दरिद्र थुरोळा बैसला समय ॥ याचकतृ सितृणां कुर
॥ टवटवीत विरूढले ॥ ६४ ॥ असो नैषध पुरींचे जन ॥ पाह
ती सिमंतिनीचें वदन ॥ इंदुकळा षोडश चिरून ॥ द्विज ओ
तिले बत्तीस ॥ ६५ ॥ कळंकळा दुनीनिःशेष ॥ द्विज संधी
प्रारित्यारांजस ॥ मुरवीचें निघतां श्वासोश्वास ॥ सुगंधरा
ज तो चिवाटे ॥ ६६ ॥ जलज मुरवी जलज कंद ॥ जलज मा
ला तेज वरिष्ठ ॥ जलज निंब पत्रें करूं निष्कवट ॥ ओवा
कूनिटा कितां शशि मुरवा ॥ ६७ ॥ असो सांडे झालिया पू

र्ण॥ नैषधदेवागिलाइंद्रसेन॥ सकळवन्हाडीअनुदिस
॥ सौंदर्यवर्णितीसिमंतिनीचें॥ ६८॥ विजयादशमीदि
पवाळीलक्षुन॥ ज्यामातराहाविलांमनेंकरून॥ कि-
तीयेकदिवसघेतलावेन॥ चित्रवर्मरांजेदें॥ ६९॥ जै
साश्रीरंगआणिइंदिरा॥ तिसाजोडादिसेसाजिरा॥ नाना
उपचारवधुवरा॥ समयोचितकरीबहु॥ ७०॥ कोणेए-
केदिवसींचित्रांगद॥ सवेंघेऊनिसेवकवृंद॥ धुरंधरसे-
नाअगांध॥ जातमृगयेलागुनी॥ ७१॥ वनींरवेळतांश्र
मलाफार॥ घर्मआलातत्यशरीर॥ जाणोनिनैकासुंद-
र॥ यमुनाडोहींधांतली॥ ७२॥ त्यांतमुरव्यसेवकघेऊ-
न॥ बैसल्याचित्रांगदगुणनिधान॥ आवलेअवलित्तीच

हुकडून ॥ कौतुके भाषया करिताती ॥ ७३ ॥ कृतांत भ-
गिनीचें उदक ॥ कृष्णावर्ण भयानक ॥ त्या उदकाचा अंत
सम्यक ॥ कधीं कोणी निघेतला ॥ ७४ ॥ तों प्रभंजन सं-
ला अद्भुत ॥ नौका तेथें लळमळित ॥ आवले आक्रोशें-
बोलत ॥ नौका बुडाली म्हणोनियां ॥ ७५ ॥ मया भीत झाले
समस्त ॥ नौका बुडाली अकस्मात ॥ एकचि वर्तला-
आकांत ॥ नाही अंत महाशब्द ॥ ७६ ॥ तरीं सेना होती
अपार ॥ त्यांच्या दुःखासी नाही पार ॥ त्रिभांगदाचे पारि-
राखे वीर ॥ आकांत करिती एकसरे ॥ ७७ ॥ सेवक धाव-
ती हाका फोडित ॥ बिभ्रवर्मा सीं जाणें धितीमार्त ॥ सु-
वक्षस्कळ मंडवीत ॥ चरणीं धोंवत यमुनातिरी ॥ ७८ ॥

शिविके मासु बैसोनी ॥ माता समवेत सिमंतिनी ॥ धां
वत आली ते चक्षणी ॥ पडती धरणी सर्वही ॥ ७९ ॥ दुः
खार्णवी पडली येक सरी ॥ तेथें कोणासी कोण सांवरी
॥ सिमंतिनी पडली अवनीवरी ॥ पिता सांवरी तिथेसी
॥ ८० ॥ माता धांवो नि उडा उठी ॥ कन्येच्या गळां घातली
मिठी ॥ शोक करी तेणें सृष्टी ॥ आकांत एकचि वर्तला
॥ ८१ ॥ सिमंतिनी चा शोक ऐकोनी ॥ डळमळ लागली
कुंभिनी ॥ मेदिनी वसनाचें पाणी ॥ तत्पश्चात् ऐक सरें
॥ ८२ ॥ पशुपक्षी वनचरें समस्त ॥ वृक्षगुल्म लज्ज पर्वत ॥
त्यांसही शोक अत्यंत ॥ सिमंतिनी सां पाहातां ॥ ८३ ॥ शो
कें मूर्च्छना येऊनी ॥ निचे छित पडली सिमंतिनी ॥ तों इंद्र

सेनासहितगृहिणी॥ आलीवार्ताऐकोनियां ॥ ८४ ॥ अ
वधींझालीएकत्र॥ दुःखार्णवाचानलागोपार ॥ सुषेतेंदे-
खूनिश्चशर ॥ शोकाशीचेंकवळिला ॥ ८५ ॥ चित्रांग-
दाचीमातापडलीक्षिती ॥ तिचेंनामलावण्यवती ॥ स
कळस्त्रियासांवरिती ॥ नाहींमितीशोकासी ॥ ८६ ॥ मृ
तिकाघेवोनिहस्तकीं ॥ लावण्यवतीझालीमुरवीं ॥ मूणे
गहनपूर्वकर्मकीं ॥ शोकझालायथार्थ ॥ ८७ ॥ माझाये
कुलतायेकबाळ ॥ चित्रांगदपरमस्नेहाळ ॥ पूर्वपापाचेंहें
फळ ॥ कालिंदीकाळझालीआम्हा ॥ ८८ ॥ माझीअंधा-
चीकाठीपाहीं ॥ कोणेंबुडविलीयमुनाडोहीं ॥ मजअना
याचीकाठीयहीं ॥ कोणेंसोडिलीनिर्दयें ॥ ८९ ॥ माझा

दावागेराजहंस॥ कोणेनेलेगेमाझेपाडस॥ माझाचि
भ्रांगदडोळस॥ कोणेचेरूननेलागे॥ ९०॥ म्हणेम्यापूर्वी
कायकेलें॥ प्रदोषव्रतमध्येचराकिलें॥ कींशिवरात्रीसअ
न्नघेतलें॥ कींघृतमोडिलेंसोमवार॥ ९१॥ कींरमाधवउमा
धव॥ यांतकेलाभेदभाष॥ कींहरिहरकीर्तनगोरव॥
कथारंगउच्छेदिला॥ ९२॥ कींपंक्तिभेदकेलानिःशेष॥
कींसंतमहतांलाविलादोष॥ कींपरधनाचाअभिला-
ष॥ केलापूर्वीम्यावारे॥ ९३॥ कींदानदेतेंह्यणचून॥ ब्रा
म्हणासींचाकविलेंबहुतदिन॥ कींदातादेतांदान॥ केलें-
विश्वम्यापूर्वी॥ ९४॥ कोणाच्यामुरवींचाघासकाटिला॥
कींगुरुद्रोहपूर्वीमजघडला॥ कींयात्रीब्राम्हणचैसलां-

तोबाहेरघानलांउठवूनी॥९५॥ कांकुरंगीयाडसाविष
उधिलें॥ कांपरिग्रजकाप्रतिनिंदिलें॥ तरीऐसेंमिधानगें
लें॥ त्याचदोषास्तंववादे॥९६॥ असोप्रधानवर्गीसा
वरूनी॥ सहपरिवारेंचिप्रवर्मासीमंतिनी॥ स्वनगरा-
सीनेवोनी॥ निजसदनींराहविलीं॥९७॥ इंद्रसेनला
वण्यवती॥ शोकेंसंतत्यस्वनगरजाती॥ तंवदायाद-
येऊनीपायमती॥ राज्यसर्वघेतलें॥९८॥ मगइंद्रसे
नलावण्यंवती॥ देशांतरांपळनिजाती॥ तेशुनिही-
शंभूधरोनिआणिती॥ बंदीघालित्तीहृदतेव्हां॥९९॥ इ
कडेंसिमंतिनीघत॥ नसोडीअत्यादरेंकरित॥ एकाद-
शशतदंपत्य॥ पूजीसंयुक्तविधीनें॥१००॥ सर्वहीभोग

वर्जनजाण ॥ यामिनीदिनी ॥ नम्रकरीशिवस्मरण ॥ ती-
नवर्षेझालीं पूर्णी ॥ यावरीवर्तमानऐकापुढें ॥ १ ॥ इकडे-
चिबांगदयमुनेंतबुडाला ॥ नागकल्यांनीं पाताळीं नेला ॥
नागभुवनींची पाहतां लीला ॥ तदस्थझालाराजपुत्र ॥ -
॥ २ ॥ दिव्यनारीदेखिल्यानागिणी ॥ पयिणीहस्तिनीचि
बिणी ॥ शंखिनीअतिचतुरपामिनी ॥ सुवासआंगीं ज्या
चिया ॥ ३ ॥ ज्यांच्यापदनरवींनिरंतर ॥ गुंजारवकरितीप्र-
मर ॥ ज्यांचादेखतांवदनचंद्र ॥ तपस्वीचकोरवेधले ॥ ४ ॥
नवरत्नांचेरवडे ॥ पसरलेथेंचहूंकडे ॥ स्वर्गसुखाहूनि
आवडे ॥ पाताळभुवनपाहतां ॥ ५ ॥ तक्षकराजनागप्र-
सिद्ध ॥ त्यापुढेंउभाकेलाचिबांगद ॥ साष्टांगनमीतसद्ध

द ॥ हावानास्तुता करीतस ॥ ६ ॥ निभयतेथैराजसुत ॥ तं-
क्षकवर्तमानपुसत् ॥ जेंजेंवर्तलेंसमस्त ॥ केलेंश्रुतचित्रों-
गदें ॥ ७ ॥ मागुतीनागराज आलाबोलता ॥ तुम्हीकोंण्या
देवतासी भजतां ॥ यावरिशिवमहिमातत्वतां ॥ आलाव-
र्णिताचित्रांगद ॥ ८ ॥ प्रकृतीपुरुषदोषेजणें ॥ निर्मितीं-
इच्छामात्रेंजणें ॥ अनंतब्रह्मांडेंप्रीतीनें ॥ रचियेलींहेळा
मात्रें ॥ ९ ॥ इच्छापरतत्तंजाण ॥ अनंतब्रह्मांडेंटाकी-
मोडून ॥ प्रकृतीपुरुषांतहोतीलीन ॥ पंचभूतेंतत्वांस-
हित ॥ १० ॥ मगदोषेंएकप्रांती ॥ आदिपुरुषामाजीसामा-
वती ॥ तोसदाशिवनिश्चिती ॥ आम्हांभजतांतयातें ॥
॥ ११ ॥ ज्याच्यामायेपासून ॥ झालेंहेंविभूतीविगुण ॥ त्या

सत्वांशैकस्त्व ॥ विष्णुज्येष्ठेणैर्मिला ॥ १२ ॥ रज्जांशैके-
लेंविरंचीस ॥ तमांशैरुद्रतामस ॥ तौशिवपुराणपुरुष
॥ आम्हीभजतोसर्वदां ॥ १३ ॥ याताळंअंतरिक्षदश-
दिशात्रिभुवनं ॥ पंचतत्त्वसरितामेदिनीवसन ॥ भस्म-
लोष्ठअष्टधातुव्यापुनं ॥ उरलातोशिवभजतोआम्ही
॥ १४ ॥ अष्टदशवनस्पतीसर्वबीजें ॥ आकाराआलींस
हजें ॥ व्याघिलेंज्येष्ठेणैकैलासराजें ॥ त्याचेउपासकआम्ही
असों ॥ १५ ॥ ज्याचेनेत्रसूर्यजाण ॥ रोहिणीवरज्याचेंम-
न ॥ रमारमणज्याचेंअंतःकरण ॥ बुद्धिद्रुहिणालयाची-
॥ १६ ॥ अहंकारज्याचारुद्र ॥ पाणीज्याचेपुरंदर ॥ कुतांत
दारातीघ्र ॥ विसृष्टपुरुषसर्वहीजो ॥ १७ ॥ एवंजितकेंदेष

ताचक्र॥ तें शिवाचें अवयवसमग्र॥ एकादशरुद्रद्वादश-
मित्र॥ उभेत्यापुढें करजोडुनी॥ १८॥ ऐसे ज्याचे गुण अंपा-
र॥ मी काय वर्ण मानव पामर॥ त्याच्या दासांचा ससकिंफ-
र॥ आम्ही असों करय पात्मजा॥ १९॥ ऐसे वचन ऐकूनि-
सतेज॥ परमसंतोषलादें दशूकराज॥ क्षेमालिंगन देऊ-
निकटुतनुज॥ नाना कौतुकें दारववीतया॥ २०॥ म्हणे दे-
वास जे दुर्लभ वस्त॥ ते जे येथें आहे समस्त॥ तूं मज आव-
डसी बहूत॥ राहावें स्वस्थ मज पारी॥ २१॥ विष्णू गद-
म्हणे महाराजा॥ शिव कर्णभूषण सतेज॥ जननी ज-
नकासी वेधसाझा॥ येवढा नमी पोंदीं तयांच्या॥ २२॥
चौदा वर्षांची सिमंतिनी॥ गुणानिधान लज्जण्यरवाणी॥

प्राणदेईल्ले नितं बिनी ॥ बोधतां नयनीं अश्रुआले ॥
॥२३॥ मातापितायांचे चरण ॥ रवंती सदती कधीं पांही
न ॥ माझी माता मज वीण कधीं जाणा ॥ नेत्रां प्राणपुर-
लासे ॥२४॥ तरीं मज घालवी नेऊन ॥ म्हणोनि धरिले
नागेंद्राचे चरण ॥ तक्षक होऊन प्रसन्न ॥ देत अपार वस्तू
तें ॥२५॥ हणोद्वादश सहस्रनागांचें बळ ॥ दीधलें तुज-
होईल सुफळ ॥ तैसा चिझाला तात्काळ ॥ चिभागदबोर
तो ॥२६॥ तू करसी लजे कां स्मरण ॥ तेव्हां तुज संकटीं-
पावेन ॥ मनै वेगवारू आणून ॥ चिंता मणी सधें दीधला
॥२७॥ दुर्लभ रत्नें मूंढकीं ॥ देत अमौल्य ते जागकीं ॥
पर्वताकार मोठ्ठ्यां धली ॥ शिरीं दीधली राक्षसाच्या ॥

॥२८॥ देतदिव्यपद्मे अळंकार ॥ सवेयेकदीधलाफ-
णिषर ॥ मनोवेगेभ्यमुनातीर ॥ भूमूनीबाहेरनिघाला-
॥२९॥ झालेतीनसंवत्सर ॥ चहूंकडेपाहेराजपुत्र ॥ तेच
समयीं सिमंतिनीस्नानासीसत्वर ॥ कालिंदीतिरापान
ली ॥३०॥ एकाकडे एकयाहाती ॥ आश्चर्यवादेओळ-
खनदेती ॥ दिव्यरत्नमंडितनृपती ॥ चित्रांगददिसतसे
॥३१॥ फणिमस्तकींचीं मुक्तेस तेजविशेष ॥ भुजपर्य
तडोलेअवतंस ॥ गजमुक्तांच्यामाळाराजस ॥ गळाशो
मंतीजयाच्या ॥३२॥ पाचाजडल्याकदीमेखळेवरी ॥
तेपेपूनाघीतगुर्विशरत्री ॥ मृगापशुधावंतीएकसरीं ॥ न-
ऐसीगतीइयेच ॥४४॥ ॥३३॥ मुक्ताकळंदेरोनि तेजा

॥ ५० ॥ ... ॥ वया ॥ ३४ ॥ आंगीं दिव्यचंदनसुगंध
॥ देरवो निधांवती मिलिंद ॥ दशदिशा व्यापिल्या सुबुद्ध ॥ -
घ्राणदेवता तृप्त होती ॥ ३५ ॥ विस्मृत झाली सीमंतिनी
॥ प्रमचक्री पडली विचार मनीं ॥ चित्रांगद ही तर स्थ हो
उनी ॥ क्षणाक्षणा न्याहाळीत ॥ ३६ ॥ कंठ भूषणें रहित
मंगळ सूत्र ॥ हरिद्रा कुंकुम विरहित वस्त्र ॥ अंजन विव
र्जित नेत्र ॥ राज पुत्र पाहातसे ॥ ३७ ॥ न्याहाळितां तर-
स्थ स्व रूपासीं ॥ वादती रंता उर्वशी दासी ॥ कुचदमंडलु
यांसीं ॥ उपमानाहीं घावया ॥ ३८ ॥ तत्पंचामी कर वर्ण डो
कस ॥ चिंताक्रान्त अंग झाले वृथा ॥ कींचंद्रकळाराज सजा-

ग्रहणकाळीझाकळती ॥३९॥ मगातेयपासीयेऊन ॥ शु-
सेसाक्षेपेंवर्तमान ॥ म्हणेतूंआहेसकोणाचीकोण ॥ मु-
कींषासुनिसर्वसांग ॥४०॥ मगाआपुल्याजन्मापासुन ॥
सांगितलेंचरित्रसंपूर्ण ॥ बोलतांअसुवेंनयन ॥ पस्तून-
यांचालिल्ले ॥४१॥ अश्रुधारास्त्रवतीरवालत्या ॥ लावि-
ल्यापयोधरलिंगासगळत्या ॥ दंतजियेचेबोलतां ॥ न-
क्षत्राऐसेंलखलखती ॥ सीमंतिनीच्यासरव्याचतुर ॥ रा-
जपुत्रासांगतीसमाचार ॥ तीनवर्षेझालीइचाभ्रतार ॥
बुडालायेथेंयमुनाजकीं ॥४३॥ इचीसासूरश्वसूरदोहीं
शत्रूनींघातलींनिंदिरवानीं ॥ हेसुभांगालावण्यरवाणी ॥
ऐसीगतीइथेच ॥४४॥ कंठदारोगसद्दीति ॥ वित्रांगद-

खाली पाहात । आरक्तरेशवांवि तनेत्र ॥ वस्त्रे पुसित वे
कीवेळां ॥ ४५ ॥ सिमंतिनी सरव्यांस सांगे खुण ॥ कोण
कोठील पुसावर्तमान ॥ सरव्या पुसती येणें कोहून ॥ झालें
खुण नाम सांगी ॥ ४६ ॥ तो म्हणे आम्ही सिद्ध पुरुष ॥ जा-
तों चिंतिलियां ठायास ॥ क्षणें स्वर्ग क्षणें पाताळास ॥ गम-
न आमुचें बिलोकीं ॥ ४७ ॥ कळतें भूत भविष्य वर्तमान ॥
भगसिमंतिनी सहातीं धरून ॥ कानीं सांगे अमृत वचन
॥ प्रतारुं झाजिवंत असे ॥ ४८ ॥ आजितीन दिवसां भेट
वीन ॥ लटिकें नव्हे कदा पिजाण ॥ श्रीसदाशिवाची आण ॥
असत्य नव्हे कल्पतीं ॥ ४९ ॥ सौभाग्य गंगेचा तुर्य विला-
सिनी ॥ तुझें रोश्चर्य चढेल येथूनी ॥ परी हे गोष्टी कोणाला-

गुनी ॥ दिवसत्रय प्रगटवूं नको ॥ ५० ॥ ऐसें सांगोनि परम-
स्नेहें ॥ येरी चोरइष्टीं मुरव पाहे ॥ म्हणे वाट तेचि बांग दहो-
य ॥ ऐसें काय घडूं शके ॥ ५१ ॥ मृत्यु पावला तो येई लंके-
सा ॥ मग आठवी भवानी महेशा ॥ करुणा करा पुराण पुरु-
षा ॥ न कळे लीला अगम्य तुझी ॥ ५२ ॥ हा पर पुरुष जरीं
असतां ॥ तरीं मज कां हातीं धरिता ॥ स्नेह उपजला मा-
झिया चित्ता ॥ परम आत्म्य वाट तसे ॥ ५३ ॥ काय पाशून-
आला अमृत ॥ कीं कां कें गिळोनि उगाळिला सत्य ॥ हे म-
दनांत कषडास्यतात ॥ तुझे कर्तृत्व न कळे मज ॥ ५४ ॥ ज-
गनि वासा हे करसील सत्य ॥ तरीं अकरालक्ष पुर्जन दंय-
त्य ॥ तितु कथाच वातीय थार्थ ॥ बिल्वदळे उपरि न ॥ ५५ ॥

यावरीबोलेसजपुत्र॥ सकुमोसदनासिजोसत्वर॥
तुझीसासूअणिवशुर॥ त्यासींसांयुजातोआतां॥
॥५६॥ तुमचापुत्रयेतोम्हणोन॥ शुभंसर्माच्यारत्यां-
ससांगेन॥ येरीकरूनहास्यवदन॥ निजंसदनाप्रतीगेली
॥५७॥ सरव्याबोलतीआणवाहून॥ तुझाभतारहाहीय
पूर्ण॥ ऐसापुरुषआहेकोण॥ जोतुझाहातधरूंशके॥-
॥५८॥ तुझीवचनेंऐकून॥ त्याच्यानेत्रींआलेंजीवन॥-
सीमंतिनीम्हणेवर्तमान॥ फोडूनकागेंउग्याराहा॥५९॥
सीमंतिनीच्यामुखकमळीं॥ सौभाग्यकळादिसूंलागली
॥ सुखासनारूढसदनागेली॥ कोठेंकाहीनबोले॥६०॥
मनोवेगांच्यावारूवरीत्वरित॥ आरूढलासीमंतिनीकांत

निजनगरीबाहेरउपवनांत ॥ जाऊनियांउतरला ॥ ६१ ॥
नागमनुष्यवेषधरून ॥ शत्रूससांगेवर्तमान ॥ द्वादशसं-
हस्रनागांचेंबळघेऊन ॥ चित्रांगदआलासे ॥ ६२ ॥ तु-
म्हीकैसेवांचालसत्य ॥ तंवतेसमस्तआलेभयाभीत ॥ ये-
रूमृणेंइंद्रसेनलावण्यवतीयथार्थ ॥ सिंहासनींस्थापा-
वेगी ॥ ६३ ॥ मगनागजाऊन ॥ मातापित्यासींसांगेवर्त-
मान ॥ त्यांसींआनंदआलापूर्ण ॥ त्रिभुवनांतनसमाये ॥
॥ ६४ ॥ तोंशत्रुहोवोनीशरणांगत ॥ उभयतांसींसिंहास-
नींस्थापित ॥ दायादकरजोडोनिसमस्त ॥ म्हणतींआम्हा-
रक्षावें ॥ ६५ ॥ मगसर्वदळभारसिद्धकरून ॥ भेदींसचि-
घालाइंद्रसेन ॥ वाद्यनादेंसंपूर्ण ॥ भूमंडळडळमळी ६६

मातापितादेवोन ॥ सयेमेंधांवे चित्रांगदसुर्जेण ॥ धरूनि
पितयाचेचरुण ॥ क्षेमालिंगनींमिसळला ॥ ६७ ॥ मगंला
वणयवतीधांवत ॥ चित्रांगदाच्यागर्कांमिठीधांलित ॥ जे
साकोसल्येसौंभेटलारघुनाथ ॥ चतुर्दशवर्षीनंतरें ॥ ६८ ॥
हारपलेंरत्नसांपडलें ॥ कींजन्मांथासींनेत्रआले ॥ कींशा
णज्जातांपडलें ॥ मुरवामाजीअमृत ॥ ६९ ॥ करभारघे-
ऊनअमुपग ॥ धांवतीदेशोदेशींचेभूष ॥ पौरजांचेभारस
मीप ॥ थैऊनियांभेटती ॥ ७० ॥ हनुमंतेआणिलगिरीद्रो
ण ॥ जेंविउठविलाउन्मिलारमण ॥ आनंदमयझालेंविभु
वन ॥ तैसेंचपूर्णपेंझालें ॥ ७१ ॥ मातापितयासमवेत ॥
चित्रांगदचालिलामिरवत ॥ नैषधपुरसमस्त ॥ शृंगारि-

लेंतेधवां ॥७२॥ चिंघवर्मासीसांगावयासमाचार ॥ धां-
वतीतीसेवकभार ॥ महाद्वारीयेतांसाचार ॥ मातफुटली
चहूंकडे ॥७३॥ चारजाऊनिरायासवंदत ॥ उठाजीतु-
मचआलेजा मात ॥ रावगजबजिल्लाधांवत ॥ नयनीलोद-
नआनंदासु ॥७४॥ कंठझालासद्दीत ॥ रोमांचअंगीउ
भेठाकत ॥ समाचारआणिलात्यासींआलिंगीत ॥ धनव-
स्तुदेतसिमेहनी ॥७५॥ अपारभरूनीरथ ॥ शर्करानग-
रांतवादिन ॥ मंयकतुरेअस्तुत ॥ वाजोलागलींएकसं॥
॥७६॥ धांवलेअपारभूसुर ॥ रायेकोशदाविलेसमप्र ॥
आवडेतिनुकेधनन्यांवसत्वर ॥ सुरवासींपारनाहीमा-
झ्या ॥७७॥ जयजयशिवउमानाथ ॥ म्हणोनिशवउडत

नाचत ॥ उपायने घेउनीधावत ॥ ४॥ जाजननगरीचे ॥ ७८ ॥
सिमंतिनीसींकेलावून ॥ दिव्यअलंकारलेखून ॥ जय-
जयकारकरून ॥ मगळसूत्रबांधिलें ॥ ७९ ॥ दिव्यकुंकुम
नेर्वांअंजन ॥ हरिद्रासुमनहारचंदन ॥ सौभाग्यलेखिती
जाया ॥ त्रयोदशगुणींविडेदेती ॥ ८० ॥ एकशृंगारसांव-
रिती ॥ एकपीकपात्रपुढेंकरिती ॥ नगरीच्यानारीथांव-
ती ॥ सिमंतिनीसीं पाहावया ॥ ८१ ॥ माताथांवलीसद्गदी
त ॥ सिमंतिनीसीं हृदयीं धरित ॥ मायेतुझासौभाग्यपर्वत
॥ असंभाव्यउचंबळला ॥ ८२ ॥ ऐश्वर्यद्रुमगेलातुटोन ॥
पुढतीविरूढलाभेरीतगगन ॥ तुझीसौभाग्यगंगाभरून
॥ अक्षयचालिलीठकरेना ॥ ८३ ॥ धन्यधन्यसौमवारकृत

अकरालक्षपुजित्मिदंयत्ये॥ जीतवनकरावयासज्यामात॥
बीलावुंधाडिलेंत्यरेने॥ ८४॥ मातापितयासमवेत॥ चि-
भंगदनगरयेत॥ चिंभवमीनृपतीत्वरित॥ सामोरत्येतत
यांसीं॥ ८५॥ ज्यामाताच्याकंठी॥ धांवोनीश्वसुरेंधात-
लीमिठी॥ ब्रह्मानंदेंभरलीसुखी॥ पुष्पवृष्टीकरितीदेव॥
॥ ८६॥ नगरामाजीआणिलींमिरवत॥ पुनः विवाहकेला
अल्लुत॥ मगयेकांतीचिभंगदनृपनाथ॥ बोलावीतसीमं
तिनीसीं॥ ८७॥ पाताळींचेअलंकारअल्लुत॥ सिमंति-
नीलागींलेववीत॥ नवरत्नप्रभाफांकलीअमित॥ फहा-
तांतरस्थनारीनर॥ ८८॥ पाताळींचासुगंधरांजनिपुती
॥ आत्महस्तेलेववीसिमंतिनीप्रती॥ नानावस्तूअपूर्व-

क्षितीं ॥ श्वशुरालागीदीधत्या ॥ ८९ ॥ सासूरे श्वशुराच्या
चरणीं ॥ मस्तंकडेवीसिमंतिनी ॥ मायेनूझासोभाय्यो
दधीउचंबळोनी ॥ मरला असोबहुकाळ ॥ ९० ॥ पुत्रसि
मंतिनीसहित ॥ इंद्रसेननैषधपुराजात ॥ अरुनीचेराजे
मिळोनिसमस्त ॥ कृत्रदेतचित्रांगदा ॥ ९१ ॥ समस्तराज
भारसमपून ॥ तपासींगेलाइंद्रसेन ॥ तेथेकस्तनियांशि-
वार्चन ॥ शिवदासींपावला ॥ ९२ ॥ आठपुत्रपितयासमा-
न ॥ सिमंतिनीसींझालेजाण ॥ दहासहस्रवर्षेनिर्विम ॥
राज्यकेलेनैषधपुरीं ॥ ९३ ॥ जैसापितामहनकराज ॥
परमपुण्यश्लोकतेजःपुंज ॥ तेसाचचित्रांगदभूभुज ॥
न्यायनीतींवर्ततसे ॥ ९४ ॥ शिवरात्रीसोमवारप्रदोषव्र-

श्रागणशायनमः॥ जयजयकिशोरचंद्रशेखरा॥ उर्वी
धरेंद्रनंदिनीवरा॥ भुजंगभूषणासत्यकरनेत्रा॥ लीला
विचित्रतृप्तिया॥ १॥ भानुकादितेजअपरिमिता॥ वि
श्वव्यापकाविश्वनाथा॥ रमाधवप्रियभूताधियतेअ
नंता॥ अमूर्तमूर्त्ताविश्वयते॥ २॥ परमानंदायंचवक्त्रा-
॥ परात्परपंचदशनेत्रा॥ परमपावनापयः फेनगात्रा-
परममंगलापरब्रह्मा॥ ३॥ मंदस्मितवदनदयाळा॥ ष
ष्ठा ध्यायींअनिनिर्मळा॥ सिमंतिनीप्रारब्धानलीळा
॥ स्नेहाळातूवदलासी॥ ४॥ श्रीधरमुखनिमित्तकूल-
तूंचिवदसीअंबुलंगुण॥ व्यासरूपेसूतासस्थापुन॥ र
सिकयुराणसंगविसी॥ ५॥ ऐसेंऐकतांदयच्छ॥ वदना

त ॥ सिमंतिनी च दत्ते करित ॥ ति चारव्याती अष्टुत ॥ सूत
सांगेशौनकाहिका ॥ ९५ ॥ हे सिमंतिनी आरव्यानसरस-
एकतां सोभाग्यवर्धनस्त्रियांस ॥ अंतरलाभनारबहुत
दिवस ॥ तो भेटेल परतोनी ॥ ९६ ॥ विगतधवाएकती ॥ -
त्याजन्मांतरां दिव्यभनारपावती ॥ शिवचरणींधरावी-
धीती ॥ सोमवारव्रतनसांडावे ॥ ९७ ॥ ऐसें ऐकतां आरव्या-
न ॥ अंतरलापुत्रभेटेल मागुतेन ॥ आयुरारोग्यऐश्वर्य-
पूर्ण ॥ होय ज्ञानविद्याबहू ॥ ९८ ॥ गंडांतरें मृत्युनिरसो-
निजाय ॥ गतधनप्राप्त्यशत्रुपराजय ॥ श्रवणें पठनें सर्व
कार्य ॥ पावेसिद्धियेणेंची ॥ ९९ ॥ सिमंतिनी आरव्यान-
प्रयागपूर्ण ॥ भक्तिमाघमासीं करितां स्नान ॥ विविधदो

श्रीगोपाळ ॥ विदर्शनगरीं एकसुशील ॥ वेदमि
त्रं नमं हि जहोता ॥ ६ ॥ तो वेदशास्त्रसंपन्न ॥ त्याचा मि
त्रसारस्वतनामं ब्राह्मण ॥ वेदमित्रास पुत्रसगुण ॥ सु
मेधानामं जाहला ॥ ७ ॥ सारस्वतसुतसोमवंत ॥ उम
यनांचें मित्रं त्वअत्यंत ॥ दशग्रंथी ज्ञानबहुत ॥ मुरवोद्व
तपुराणें ॥ ८ ॥ संहिता षड्भ्रम अरणा ब्राम्हणा ॥ छंद-
नियं रशिक्षा ज्ञाणा ॥ ज्योतीषकल्पव्याकरण ॥ निरु
क्त पूर्ण दशग्रंथी ॥ ९ ॥ ऐसां विद्याभ्यास करिता ॥ षोड
शं वर्षे झालीं नृत्वंतां ॥ दोघांचे पिते म्हणती आतां ॥
भैरानृपनाथा वेदभासी ॥ १० ॥ विद्यादां वून अद्भुत ॥
मेळवावें द्रव्य बहुत ॥ मग वधू पाहूनि यथार्थ ॥ लभें क

करुं तूमर्चीं ॥ ११ ॥ यावरीति फलपुत्र ॥ विदर्भरायासीभिं
टले सत्वर ॥ विद्याधनानेभांडा ॥ उषडोनीदावितीनृप
चैष्टा ॥ १२ ॥ विद्यायाहातांतोषलाराव ॥ परिधि नोदमां
डिला अभिन्नव ॥ ह्योमी एकसांगेनभाव ॥ धरातुम्ही
दोषेही ॥ १३ ॥ नैषधपुरीचानृपनाथ ॥ त्याचीयत्तीसिमं-
तिनी विख्यात ॥ मृत्युजयमृडानी प्रीत्यर्थ ॥ दंपत्यपू-
जाकरीबहू ॥ १४ ॥ तरीतुम्ही एकपुरुष एकनितंबिनी ॥
होऊनि जावें येक्षणीं ॥ दिव्यअळकारबहुतधनीं ॥ पू-
जीलतुम्हाकारणें ॥ १५ ॥ नैथूनियावें परतोन ॥ मगमी-
हीदेईनयथेष्टधन ॥ मातापितागुरुनृपवचन ॥ कदाअमा-
न्यकरुंनये ॥ १६ ॥ तंवबोलतीदोषेकिशोर ॥ हेंअनुचित-

कमनिधफार॥ पुरुषासस्त्रीवेषदेखतांसाचार॥ सचै-
लस्नानकरावें॥ १७॥ पुरुषासीनारीवेषदेखतां॥ पाहा-
णारजातीअधःपातां॥ वेषधेणारहीतत्वंतां॥ जन्मोज-
न्मीरंघीहोय॥ १८॥ हेंहीपरत्रींकर्मअनुचित॥ तैसेंचशा-
स्त्रबोलत॥ त्याहीवरीआम्हींविद्यावंत॥ धनअमितमेक
वू॥ १९॥ आमुचीविद्यालक्ष्मीसतेज॥ तोषवूंअवनीचे-
भूभुज॥ आमचेंनमुनीचरणांबुज॥ धनदेतीप्रार्थूनियां
॥ २०॥ पंडित्ताचीविद्यामायसद्गुणी॥ विद्याअकाळींफल
दायिनी॥ विद्याकामधेनूसांडोनी॥ निंदकर्मनकरंक्रुदा
॥ २१॥ मातापितृदहनीविद्याआगळी॥ संकरींप्रवासीं
प्रतिपाळी॥ पृथ्वीचेप्रभुसंकळी॥ देखोनियांजोडिनी

कर ॥ २२ ॥ त्रिधाहीनतोपाधाणदेख ॥ जनाची मृततो-
शतमूर्ख ॥ त्याचें न पाहावें मूर्ख ॥ जननी व्यर्थ श्रम वि-
ली ॥ २३ ॥ राव म्हणो दोघाला गुन ॥ माझे मान्य करावें ये
वढें वचन ॥ परम संकट पडलें म्हणून ॥ अवश्य म्हणाती
तेथवां ॥ २४ ॥ राये वस्त्रें अळंकार आणून ॥ एकासीं स्त्री
वेष देउन ॥ सोमवारीं यामिनी माजी जाण ॥ पूजा समयीं
पातले ॥ २५ ॥ जे सकळ प्रमदाची इश्वरी ॥ जिची प्रति-
मानाहीं कुंभिनी वरी ॥ जी सदेखोनी नृत्य करी ॥ पंचश
र प्रीतिनें ॥ २६ ॥ रंभा उर्वशी चातुर्य रवाणी ॥ परी लज्जा
पावती जी सदेखोनी ॥ रेणुका जानकी श्री कृष्ण भगिनी
उपमा शोभे जियेसीं ॥ २७ ॥ तिणें हें दंपत्य देखोनी ॥ कृ-

त्रिमयाहूनिहांसोभनीं॥ परिभावार्यधरूनिचातुर्यरसा-
णी॥ हरमयानीस्योनिपुजित॥ २८॥ अलंकारवस्त्रे-
यथेष्टधन॥ षडरसअन्नेदेतभोजन॥ शिवगौरीस्यणू-
न॥ नमस्कारुनीबोकवी॥ २९॥ जातायामपंथलसुनी
पुटेपत्रतारमार्गेकामिनी॥ नानाविकारचेष्टाभाषिणी
॥ बहुतबोलेतयांसी॥ ३०॥ म्हणेआहेहेंएकांतवन॥
वृक्षलागलेनिबिडसघन॥ मीकामानकेंकरून॥ गेलें
आहाकूनिप्राणपती॥ ३१॥ तूंवर्योनिस्तरतमेघ॥ शी-
तकरीममांग॥ मीनितंबिनीझालेअभंग॥ जवळी-
पाहेयेवूनियां॥ ३२॥ तोस्योकांचेष्टाकरिसीविशे-
ष॥ फेडीवस्त्रहोईपुरुषा॥ विनोदकरिसीआसमास॥

हांसतीलोकमार्गचिं ॥ ३३ ॥ तंवतेकामेंहोऊनिभूछित
॥ मेदिनीवरीआंगटाकित ॥ म्हणोप्राणप्लाथ्याधोवद्धरित
करीशांतकामज्वरातें ॥ ३४ ॥ तंवतोपरतोनिआलास
वेग ॥ म्हणोहेंनसतेंकायमंडिलेंसोंग ॥ तुम्हीआम्हीगु-
रुबंधुनिसंग ॥ ब्रम्हचारीविद्यार्थी ॥ ३५ ॥ येरीम्हणे-
बोलसीकाय ॥ माझेअवयवचाचपोनीपाहे ॥ गेलेंपु-
रुषत्वलंचलाहें ॥ भोगीयेथेंमजआतां ॥ ३६ ॥ हातीं
धरुनितयासीं ॥ आडमार्गेनेलेंएकांतासीं ॥ वृक्षगेलें
गगनासीं ॥ पल्लवभूमीसीयसरले ॥ ३७ ॥ शालतमा
लदेवदार ॥ आश्रकटंबादीतरुवर ॥ त्यावनीनेईनिस
त्वर ॥ म्हणेशंकासांडीसर्वही ॥ ३८ ॥ मीस्त्रीतूंभता

रनिर्धार॥ नाहीं ये ये दुसरा विचार॥ ये रूढ गेहे न घडे
सांचार॥ तुम्ही आम्ही गुरुबंधु॥ ३९॥ शास्त्र पढल्य-
सी सकळ॥ त्याचे काय हे चिफळ॥ परबसाधन सुकू-
त निर्मळ॥ विचार करुनि पाहे पां॥ ४०॥ अधींच रची
वरी तारुण्य॥ परम निर्लज्ज एकान्त वन॥ मिठी घाली
गळां धांवुन॥ देत चुंबन बळेची॥ ४१॥ घेवूनिया त्या-
चा हात॥ म्हणो पाहे हे पयोधर कमंडलु वत॥ तंव तो-
झिडका रूनि मागे सारित॥ नसता अनर्थ करूं न को
॥ ४२॥ धन्य धन्य ते पुरुष जनी॥ परमोषिता येकांत
वनी॥ सभाग्य सधन तरुणी॥ प्रार्थितां मन चळेना
॥ ४३॥ वृत्तिसनद्धे विकार॥ लरीं तो नर केवळ शंकर

त्यापार्श्वान्तिर्थे समग्रयोवो निराहानी संवेसीं ॥ ४४ ॥ ज
नरहितघोरवनीं ॥ द्रव्यघटदंखिलानयनीं ॥ देवतां-
जायवोसंज्ञोनी ॥ तरींतोशंकरनिर्धारें ॥ ४५ ॥ सत्यवच
नीं सत्कर्मरितं ॥ निगमागमविद्यामुरेवाद्भुत ॥ इतुकें-
असोनिगंरहित ॥ तरींतोशंकरनिर्धारें ॥ ४६ ॥ आ-
पणादेवतांवर्मकादुनी ॥ निंदकविंधितीवाग्वाणीं
॥ परीस्वेदसहितआनंदमनीं ॥ तरींतोशंकरनिर्धारें ॥
॥ ४७ ॥ दुसरियाचेकूटदोषगुण ॥ देवदेवैकेजरींअनु
दिन ॥ परिमुरवासनार्णो गेलियाप्राण ॥ तरींतोशंकर
निर्धारें ॥ ४८ ॥ नदिसेरुनीपुरुषभान ॥ गुरुरूपपाहेच
राचरसंपूर्ण ॥ नसंगेआपुलेंसकृततपदान ॥ तरीं-

तोशंकरनिर्धारें ॥ ४९ ॥ गैलमूर्खहापंडित ॥ निवडुं
नेणेंसमानपाहत ॥ कीर्तीवादवाचीनावडेमनांत ॥ त-
रीतोशंकरनिर्धारें ॥ ५० ॥ अभ्यासिलेंनमिखीलोकां
त ॥ शिष्यकरावेहानाहींचहेत ॥ कोणाचासंगनावडे
आवडेएकांत ॥ तरीतोशंकरनिर्धारें ॥ ५१ ॥ विरोधीगे
ल्याचित्तवृत्ती ॥ समाधीअखंडगेलीआंती ॥ अर्थबु
डालियाचीनाहीरवती ॥ तरीतोशंकरनिर्धारें ॥ ५२ ॥
श्रीधरमूणेंसेपुरुष ॥ तेब्रह्मानंदपरमहंस ॥ त्यां-
च्यापार्याच्यापादुकानिः शेष ॥ होऊंघिराहावेरावेंद
॥ ५३ ॥ वेदमित्रपुत्रसाधुपरम ॥ धैर्यशस्त्रनिवरांनि
काममूणेंआमासचलाजारें उत्तम ॥ विचारकरूंया

गोष्ठीचा ॥ ५४ ॥ ऐसें बोलो निसार स्वतः पुत्र ॥ स्त्रीरू-
पें सदन आणिल्या सत्वर ॥ शुन केला समाचार ॥ गत-
कथा येवत लाजो ॥ ५५ ॥ सार स्वनें मांडिला अनर्थ ॥
रायाजवळी आला वक्षस्त्वक बडवित ॥ म्हणो दुर्जन तु-
वां केला घात ॥ हत्या करीन तुजवरी ॥ ५६ ॥ वेदशास्त्र
संपन्न ॥ येवदाच पुत्र मजला गुन ॥ अरे तुवां निवेश के-
ला पूर्ण ॥ काळें वदन झालें तुझें ॥ ५७ ॥ विदर्भा अधो-
मुख पाहत ॥ म्हणो कृत्रिम केवी झालें सत्य ॥ शिवमा-
या परम अद्भुत ॥ अधस्त कर्तृत्व तियेचें ॥ ५८ ॥ रा-
यें मेळवूनी सर्व ब्राम्हण ॥ म्हणो सतेज करा अनुष्ठान ॥
द्यावें यासीं पुरुषत्व आणून ॥ तरींच धन्य होईन मी ॥

॥५९॥ विष्णुमृणतीहेईश्वरीकळा ॥ आमुचेनीनया-
ल्लेश्मृयाळा ॥ तेन्हांविदर्भरावतयेवेकां ॥ आराधिता
आलादेवीते ॥ ६० ॥ हवनमांडिलेंदुर्धर ॥ रावसत्यदीन
निराहार ॥ देवीप्रसन्नआलीमृणामागवर ॥ मगबो-
ल्लेविदर्भती ॥ ६१ ॥ मृणोहासोमवंतस्त्रीविषयासींपु
नःकरीपुरुष ॥ देवीमृणोहीगोधनिःशेष ॥ नघडेसह
साकालत्रयी ॥ ६२ ॥ निःसीमयतिघ्रतासिमंतिनी ॥
परंमभक्तसद्गुणारवाणी ॥ तिचेंकर्तृत्वमाझेनी ॥ नमो
द्वेसहसाही ॥ ६३ ॥ यासारस्वतासीदिव्यनंदन ॥ हो
ईलसत्यवेदपरायणा ॥ ईससुमेधावरजाणा ॥ लुगंक-
रूनीदेईजे ॥ ६४ ॥ देवीच्याआज्ञेवरून ॥ त्यासींचदी-

धलेंलशक्रदन ॥ अंबिकेचेंवचेंमे जाय ॥ पुत्रज्ञाहला
सारस्वता ॥ ६५ ॥ धन्यसिमंतिनीचीशिवभक्ती ॥ उप
मानाहींभिजगतीं ॥ जिचेंकर्तृत्वहैमवती ॥ मोडूनंशके
सर्वथां ॥ ६६ ॥ सूतमूणोऐकासावधान ॥ अवंतीनगरीं
येकब्राम्हण ॥ अत्यंतविषयीनाममदन ॥ शृंगारसुगं-
धमाल्यविप्रध्वपिंगलानामेंवेश्याविरच्यात ॥ तिसीझा
लासदारन ॥ सांडूनिब्रम्हकर्मसमस्त ॥ मातापिता-
त्यागिलीं ॥ ६७ ॥ धर्मपत्नीटाकुनीदुराच्यारी ॥ तिच्या
चघरींवासकरी ॥ मध्यमांसरतअहोरात्रीं ॥ कामकद
मींलोकत ॥ ६८ ॥ कंरावयाजगदोत्तार ॥ आपणचि
अवतरलाशंकर ॥ ऋषभनामेंयोगेश्वर ॥ होवोनी-

विचरतमहिवरी ॥ ७० ॥ आपुलेजेजेनिर्वाणभक्त ॥ त्यां
चींदुःखेंसंकटेंनिवारित ॥ पिंगलेच्यासदनाप्रकस्मात
॥ पूर्वपुण्यास्तवपांतला ॥ ७१ ॥ तोशिवयागिंद्रदृष्टींदे
खोन ॥ दोघेहीधांवनीधरितीचरण ॥ बांडशोपच्यारं-
करून ॥ सप्रेमं होवूनिपुजिती ॥ ७२ ॥ शुष्कसुपद्मवि-
दग्ध ॥ चतुर्विधअन्नंउत्तमस्वाद ॥ भोजनदेउनीबहु
विध ॥ अलंकारवस्त्रेंदीधलीं ॥ ७३ ॥ करूनियांदिव्य
शंज ॥ निजविलातांशिवयोगिराज ॥ नळहानींतींदो-
घेंचरणोंबुज ॥ सुपर्णाग्रजउदयहोयतीं ॥ ७४ ॥ एक
निशीक्रमोजिजाण ॥ शिवयोगीपावलाअंतर्धान ॥ दो-
घेंमूढातीउमारमण ॥ देवूनिदर्शनगेलाम्हा ॥ ७५

मगपिंगलाआणिमदन ॥ कांलांनरिंयावलींमरण ॥
परीगांठींसंहोतेंपूवंपुण्य ॥ शिवयेन्नापूजनार्चें ॥ ७६
दशार्णवदेशांचाचूपती ॥ वज्रवाहुनामैविशेषकीर्ती ॥
न्याचीपदूराणीनामैसुमती ॥ जर्वांदमयंतीनळाची ॥
॥ ७७ ॥ तोमदननामैब्राम्हण ॥ तिच्यागर्भीराहिलाजा
उन ॥ सिमंतिनीच्यापोटींकन्यारत्न ॥ पिंगलावेश्याज-
न्मली ॥ ७८ ॥ कीर्तिमालिनीतिचेंनांव ॥ पुढेंकथाऐका-
अभिन्नव ॥ इकडेसुमतीचेपोटींभूदेव ॥ असतांविचित्र-
वर्तलें ॥ ७९ ॥ तिच्यासवतीहोत्याअपार ॥ हीपदूराणभेई
सहोईलपुत्र ॥ त्याहींतीसविषदुर्धर ॥ गर्भिणीअसतां-
घातलें ॥ ८० ॥ तीसतात्काळव्हावामृत्यु ॥ परीरोगलांग

लाभाली प्रसूत ॥ विष अंगावरी पुढलें बहुत ॥ बाळकां
सहित जननीच्या ॥ ८१ ॥ क्षतेपडलों आले घाग ॥ रक्तपू-
गळे रात्रंदिन ॥ रायें बहुत वैद्य आणून ॥ औषधें देतां व-
रें नांहे ॥ ८२ ॥ रात्रंदिव सरडे बाळ ॥ सुमंती राणी शोकें-
विवृळ ॥ मृत्युही नोहे व्यथा सबळ ॥ बरी नव्हे चिस-
र्वयां ॥ ८३ ॥ लेंक रंसदां करी रुदन ॥ रायासीं निद्रान
लागे रात्रंदिन ॥ कंराक त्या मगार थावरी घालुन ॥ घोर-
कान्नी सोडिलीं ॥ ८४ ॥ जेथें मनुष्याचें नाहीं दर्शन ॥
वसतीच्या घसर्पदारुण ॥ सुमंती बाळा कडे घेऊन ॥
सव्य अपसव्य हिंडतसे ॥ ८५ ॥ कंदक पाषाण रुतनी
वरणीं ॥ मृच्छायेऊन पडे धरणीं ॥ आत्रंदेरडे परी

नमिळे पाणी ॥ घणों करूनी आंगति डके ॥ ८६ ॥ म्हणे ज
गदात्म्या कैलासपती ॥ जगदंघ्राब्रम्हानंदमूर्ती ॥ भक्त
वज्रपंजरातूझी कीर्ती ॥ सदांगानी निगंभागम ॥ ८७
जंय जयविदोषरामनाभिनेचा ॥ जगदंकुरकंदापंचव-
क्का ॥ अजं अजितापर्यः फेनगात्रा ॥ जन्मयात्राचुक
वीकां ॥ ८८ ॥ अनादिसिद्धा अपरिमिता ॥ मायाचक्र-
चाळकासद्गुणभारिता ॥ विश्वव्यापका गुणातीता ॥
धांव अन्तां जगदुरू ॥ ८९ ॥ ऐसा धांवा करितां सुम-
ती ॥ तंव वनीं सिंहव्याघ्रगर्जनी ॥ परमभयापीन होछ
निचितीं ॥ बाळासंहितसिती पडे ॥ ९० ॥ श्रावणारीत
नयें येउन ॥ वनीं सांडिलें उर्वीगर्भरत्न ॥ कीं वीरसेन.

स्नुषाघोरकानन ॥ मतिवियोगेंसेबीजेंसे ॥ ९१ ॥ सुम-
तीन्वीकरुणाऐकून ॥ पशुपक्षीकरितीरुदन ॥ धरणींय
डतांमृच्छायेउन ॥ वृक्षपक्षीछायाकरिताती ॥ ९२ ॥ चुं
चुभरुनिचांजळ ॥ बाळावरीशिंपितीवेळेवेळ ॥ येकीं
मधुररसंआणोनिरुनेहाळ ॥ मुरवींघालोनीतोषवि-
ती ॥ ९३ ॥ वनगायींस्वपुच्छेंकरूनी ॥ वाराघालितोर
क्षितोरजनीं ॥ असोयावरीतेराजपत्नी ॥ हिंडतांअ
पूर्ववर्तले ॥ ९४ ॥ तोवृषभभारवणिकघेवोनी ॥ पंथें
जातांदेखेनयनीं ॥ त्याचियासंगेंकरूनी ॥ वैश्यनगरा
पातली ॥ ९५ ॥ तेथीलअधियतीवैश्यंसाचार ॥ न्यानें
नावयझाकर ॥ परमसभाग्यउदार ॥ रक्षकनानावस्तु

चा॥९६॥ तेगोंसुमतीसवर्तमान॥ सुसिलेंतुंकोठीलफो
णा॥ तिणेंजेवतलेंसुकीहून॥ श्रुनकेलेंतयातें॥९७॥-
तेंरोकूनपद्याकर॥ त्याचेंअश्रुधारास्त्रवर्तानेव॥ श्वा-
स्येश्वरासदाकूनिघोर॥ म्हणगतीथोरकमीची॥९८॥-
वज्रबाहूचीपद्मराणी॥ पतिव्रताअवर्तार्चास्वामिणी॥
अनाथापरीहिंदेवनी॥ दीनवदनआलीयेथें॥९९॥
मगपद्याकरह्यणेंसुमती॥ तूंमाझीधर्मकन्यानिश्चि-
ती॥ शेजारींघरदेवोनीअहोरात्री॥ पसमृशकरीतिये-
चा॥१००॥ बहुतवेद्यआणून॥ देताझालारसायन॥-
केलेबहुतप्रयत्न॥ परीव्याधीनराहेची॥१०॥ सुमतीम्ह-
णोताता॥ श्रीशंकरवैद्यनहोता॥ कवणासहीहेव्यथा॥

बरीन होय कल्यांती ॥ २ ॥ असो पुढें व्यथा होनां कठिण
गेल्याराज पुत्राचा प्राण ॥ सुमती शोक करी दीन वदन ॥
हृणोर त्व गेलें माझे ॥ ३ ॥ पद्या कर शांत वी बहु तारिती ॥
नगर जनमि काले सभोंवती ॥ तों निशांती उगवला गा
स्ती ॥ तें वी शिव योगीं आला तेथें ॥ ४ ॥ जें सें दुर्बळानें स
दन शोधित ॥ चिंता मणी ये अकस्मात ॥ कीं सुधे नें प्राण
जात ॥ तों क्षिराब्धी पुढें धाविं नला ॥ ५ ॥ पद्या करें धरि
लें चरणा ॥ पूजिला दिव्यासनीं बैसवून ॥ त्या वरी सुम
ती प्रति दिव्य निरोपण ॥ शिव योगी सांगता झाला ॥ ६ ॥
मृणो वत्से स मती ऐक ॥ कां होर डसी कर सी शोक ॥ तुझे
पूर्व जन्मींचें पति पुत्र जनक ॥ कोरें आहे त सांगयां ॥ ७ ॥

आलीसचें न्याशीं लक्षयोनीं फिरत ॥ तेथिचे स्वजनसो
यरे आत्य ॥ आले कोठूनि गेले कोठें त्वरित ॥ सांगमज
पासीं वृत्तांत हा ॥ ८ ॥ तूंना नायं नीं फिरशी ॥ पुढें ही-
किती फेरे घेशी ॥ कोणाचा पुत्र तू कां रडशी ॥ पाहे मान
सां विचारुनी ॥ ९ ॥ शरीर धरावें ज्या ज्या वर्णां ॥ त्या त्या
कुळाभिमानें नाचती प्राणी ॥ परी आपण उत्पन्न कोठू-
नी ॥ तें विचारुनी न पाहती ॥ १० ॥ त्वां पुत्र आणिलो को-
ठून ॥ कोण्या स्थळा गेलो मृत्युपावोन ॥ तूं आणि हे अ-
वघे जण ॥ जाती लकोठें कवण या देहा ॥ ११ ॥ आत्मा शि-
वशाश्चत ॥ शरीर क्षण मुंगुर ना शिवेत ॥ नरीं तूं शोक क-
रि सीव्यर्थ ॥ विचारुनी मनीं पाहे पां ॥ १२ ॥ आत्मा अ-

विनाशशाम्बन्त ॥ तोनहेकोणाचाबन्धुसुत ॥ शरीराका-
रणेंशोककरिसीब्यर्थ ॥ तरीपडलें येतजुजपुढें ॥ १३ ॥ ज-
कींउठतीतरंगअपार ॥ सर्वेचिफुरतीक्षणाभंगुर ॥ भृगे-
जळचिमिथ्यासमग्र ॥ तरीबुडबुडेसत्यकेसेनीं ॥ १४ ॥
चिभिच्यावृक्षछायेबेंसलाकोणा ॥ चित्रासीनेंकोणाचें
जाकिलेंसदन ॥ तेथेंगंगालिहिलीसहितमीन ॥ कोण-
चाहोनिगेलातेथें ॥ १५ ॥ वंध्यासुतेंद्रव्यआणून ॥ भी-
ष्मकन्यामारुतीसदेउन ॥ गंधर्वनगरीचेचन्हाडीआणू-
न ॥ लग्नकोणेंलाविलें ॥ १६ ॥ वान्याचामंडपशिवून ॥ सि-
कतादोरेंबांधिलाप्रवळून ॥ शुक्तिकारजताचेंपोथ-
करून ॥ रवपुष्पेंकोणींभारियेलें ॥ १७ ॥ कांसवीचेंघा

लूनघृत॥ मृगजळींचेमीनपाजळतीपोत॥ तेचरणीने
पुरेबाधोनिनाचत॥ जन्मांधपाहतबैसले॥ १८॥ अहि-
कर्णीचींकुंडलेंहिरोनी॥ चिन्निचेचोरआलेघेवोनी॥-
हाप्रपंचलटिकासुकींहुनी॥ तोसाचकैसाजाणावा॥ १९॥
सुकींचलटिकेंअशाश्वत॥ त्याचाशोककरणेंव्यर्थ॥-
केशतरुचेउद्यानसमस्त॥ शरीरहेउन्दवळे॥ २०॥ राक-
ळरोगांचेंभांडार॥ कुमिकीटकांचेंमाहेर॥ कींपाया-
चासमुद्र॥ कींअंबरभांतीचें॥ २१॥ मूत्रश्लोष्ममांस
रक्त॥ अस्थीचीमोळीचर्मवेष्टित॥ मातचाविषळपि-
तूरेत॥ अपवित्रअसत्यसुकींचहे॥ २२॥ ऐसेंहेंशरीर
अपवित्र॥ तेंपसुसुभेंझालेंपवित्र॥ सुरेंमूर्धजळेदिलेस

मय ॥ इतु कें निपावन के वी होय ॥ २३ ॥ शरण न जाती
देशी का प्रती ॥ तर्फी कें सें निपाणी तरती ॥ कल्प को दी फे
रे घेती ॥ मुक्त होती कंधी हे ॥ २४ ॥ समती तूं सांगे सत्वर
तुझे जन्मो जन्मी चिकोठें आहेत प्रतार ॥ अवघाहामाया
पूर ॥ सावंध सत्वर होई को ॥ २५ ॥ जाया चें हें सकळ लेणें
मागतां देतां लाजिरवाणें ॥ तनु पर बांधिलें विगुणें ॥ पां
चवांसे आणो नियां ॥ २६ ॥ याचा भरं वसाना ही जाण ॥
केधवां लागें लनफळे अस ॥ कीं हें सालें वस्त्र जीणें ॥ रि
णांनुबंध तंवतगे ॥ २७ ॥ मिथ्या जें सें सगळ ॥ कीं स्व
यं चें राज्य डिसाळ ॥ अहा पाणी पापी संवळ ॥ धन धा
न्य पुत्र इच्छिती ॥ २८ ॥ गंगें माजी काष्ठें मिळती ॥ एक

वटहोतीमागुतीविघडती॥ तैसीरुनीपुरुषेबोलिजेती
स्वेकमुकींचअसत्यहा॥२९॥ वृक्षावरपक्षीयेती॥ कि
तीयेकबैसतीकितीयेकजाती॥ आणिकथातरुवरीबैस
ती॥ अपत्येतैसीजाणपां॥३०॥ पथिकवृक्षातकीबैस
त॥ उष्ठासरलियाउठेनिजात॥ सोयरेबंधुआत्य॥ तै
सेंचजाणनिधारे॥३१॥ मायामयप्रपंचवृक्षां॥ जीव
शिवबैसलेदोनपक्षी॥ शिवसावधानसर्वसाक्षी॥ जीव
प्रक्षीविषयफळे॥३२॥ तींप्राक्षितांचिभुलोनगेला॥
आषणाआषणासींविसरंला॥ ऐसाअपरिमितजीव
प्रमला॥ जन्ममरणभोगीतसे॥३३॥ त्यामांजीयेरका
दापुण्यवंत॥ सद्गुरुसीशरणारिघत॥ मगतोशिवहोवो

निभजत ॥ शिवाल्लागीं अत्यादरें ॥ ३४ ॥ ऐसें ऐकतां दि
व्यनिरोपण ॥ पद्माकरसमती उठोन ॥ अष्टभावं दादोन
वंदिनीचरणतयाचे ॥ ३५ ॥ म्हणती येवढें तुझे ज्ञान ॥ का
यनकरि सी इच्छें करून ॥ तूं साक्षांत उमारमण ॥ भक्तर
क्षणा धांवलासी ॥ ३६ ॥ मग मृत्युंजय मंत्रराज योगी
सुमतीस सांग शिवयोगी ॥ मंत्रून भस्मलाविनां आंगी ॥
व्यथारहित जाहाली ते ॥ ३७ ॥ रंभा उर्वशी हून वहिलें ॥
दिव्यशरीर तिचें झालें ॥ मृत्युंजय मंत्रें भस्मचर्चिलें ॥ बा
क उगिलें तात्काळ ॥ ३८ ॥ व्रणव्यथा जावो निसकळ ॥ वं
तीस लक्षणी झाला बाळ ॥ मग शिव ध्याम उपासनां नि
र्मळ ॥ सुमती बाळ उपदेशिलें ॥ ३९ ॥ परीस झगदतां

पूर्ण॥ लोहनात्काकहोयसुवर्ण॥ नैसींदोघेंदिव्यरूपजा
ण॥ होनींझालेंतेकाकीं॥ ४०॥ आश्चर्यकरीपद्माकर॥
मृणोधन्यगुरुधन्यमंत्र॥ काळमृत्कमयअपार॥ न्यापा
सजीरसीगुरुनाथ॥ ४१॥ गुरुचरणींरतहोतीसदां॥ त्या
सीकेंचीभवमयआपदा॥ धनधान्यासींनाहींमर्यादा॥-
भेदस्वेदावारिलें॥ ४२॥ बाळचरणावरीघालानी॥ सुम
तीलागेंसप्रेमचरणीं॥ मृणोसदुरुतुजवरुनी॥ शरीरसां
डणेंहेंमाझें॥ ४३॥ याशरीराच्यापादुकाकरून॥ तुझि
यांदिव्यचरणींलेववीन॥ तरींमीनव्हेउत्तिर्ण॥ उफकारवु
झेंमुरुमुर्ती॥ ४४॥ मगशिवयोगीबोलेत॥ आंयुरारो-
ग्यऐश्वर्यबहुत॥ तुझियापुत्रासीहोईलप्राप्त॥ राज्म

पृथ्वीचेंकरीलहा ॥ ४५ ॥ त्रिभुवनभरीहोईलकीर्ती ॥
निजराज्यपावेलघुदती ॥ भद्रायुनामनिश्चिती ॥ याचें-
ठेविलेंमीजाण ॥ ४६ ॥ थोरहोयभद्रायुवाक ॥ तंववरीक
मीयेथेंचिकाक ॥ मृत्यंजयमंत्रजयविकाक ॥ निष्ठाध-
रूनीकरीतजा ॥ ४७ ॥ हाराजपुत्रनिश्चित ॥ लोकांतप्र-
गटोंनेदीमात ॥ हाहोईलविद्यार्जेत ॥ चतुःषष्ठीकळाप्र-
वीण ॥ ४८ ॥ ऐसेंशिवयोगीबोलोन ॥ पावलातेथेंचिअं-
तर्धान ॥ गुरुपदांबुजआढवून ॥ सुमतीसद्रदक्षणास-
णां ॥ ४९ ॥ पद्याकरासीसारखअत्यंत ॥ सुनयपुत्राहून
बहुत ॥ भद्रासुत्यांसीआवडत ॥ सदांपुरवींलाडत्याचा
॥ ५० ॥ पद्याकरेंआपुलीसंपत्तीवेचून ॥ दोघांचेंकैलेंमे-

स्वकाबंधन ॥ दोघांसीं भूषणों समान ॥ केले संपन्न
वेदशास्त्री ॥ ५१ ॥ द्वादशवर्षांचा झाला बाळ ॥ धीरं
गंभिरपरमसुशीळ ॥ मातेच्या शेवेसीं सदां काळं ॥ ज
व्हीं तिष्ठत सादर ॥ ५२ ॥ पदसीं पूर्वसकृताचे पर्वतं ॥
शिवयोगीं प्रगटला अकरमात ॥ सुमती भद्रा युधां व
त ॥ पायझाडिती मुक्त केशीं ॥ ५३ ॥ नयनोदकचरण
झाळया ॥ केशवसनं घुसिले पूर्ण ॥ सुगंधभरित जाण
स्नेहते बिलाविले ॥ ५४ ॥ वारंवार करिती प्रदक्षिणा ॥
दास्ती अष्टभावे करून ॥ षोडशोपचारें पूजून ॥ सो
हळा करिती अपार ॥ ५५ ॥ स्तवन करित सेतें ज्हां सुम
ती ॥ तुझीया प्रसादे करून मी पुत्रवंती ॥ यावरी भद्रं

सींनिती॥ शिवयोगीशिकवीतसे॥५६॥ श्रुतिस्मृतिपुराणो
क्तंवाही॥ धर्मनितीवर्ततजाई॥ मातापितागुरुपांथी॥
निष्ठाअसोदेसर्वदा॥५७॥ गोभूदेवप्रजापाळण॥
सर्वाभूतीपाहावाउमारमण॥ वर्णाश्रमस्वधर्माचर
ण॥ सहसाहीनसांडावे॥५८॥ विचारकेल्यावांचूनि
यां॥ सहसानकरावीआणक्रिया॥ मार्गेपुढेपाहोनि
यां॥ शब्दबोलावाकुशलत्वे॥५९॥ काळकोणामिग्र
किती॥ कोणदेखीशश्रुकिती॥ आयकायसर्वचकिती-
पाहावेचित्तीविचारुनीयां॥६०॥ माझेबळकितीका
यशक्ती॥ आपुलेसेवककैसेवर्तती॥ यशकींअपेश
देती॥ पाहावेचित्तीविचारुनी॥६१॥ अतिथीदेवमि

ॐ ॥ स्वामीवेदअग्निहोत्र ॥ पशुकृषिधनविद्यासर्वत्र
ध्यावासमाचारक्षणक्षणो ॥ ६२ ॥ लंकरंभार्याअरि-
दास ॥ सदनग्रहवार्तारोगविशेष ॥ येथेंउपेक्षाकरितो
निःशेष ॥ हानीक्षणांतहोतये ॥ ६३ ॥ ज्यापंथेंगेलेवि
हज्जन ॥ आपणजावेंतोचिपंथलक्षुन ॥ मातापिताय
तीनिंदाजाण ॥ प्राणांतीहीनकरावी ॥ ६४ ॥ वैश्वदेव
समर्थीअतिथी ॥ आल्यात्यासीनपुसावीयाती ॥
अन्नवरुनसर्वभूती ॥ धावेंप्रीत्यर्थशिखाचिया ॥ ६५ ॥
परोपकारकरावापूर्ण ॥ परपीडानकरावीजाण ॥ कस
वेंमोव्नाह्यारक्षण ॥ सत्यसजाणह्यणतीतया ॥ ६६ ॥
निंदावादराक्रोन ॥ सर्वदांकीजेशिवस्मरणा ॥ तेचम्ह

णावेमौन॥ शिवसेवनतयथोर॥ ६७॥ परदाराआ-
शिपरधन॥ हेनप्रहावेजेविवमन॥ करावेशास्त्रश्र-
वण॥ शिवपूजनयथाविधी॥ ६८॥ स्नानहोमजपा
ध्ययन॥ पंचयज्ञगोविप्रसेवन॥ श्रवणमनननिज-
ध्यासपूर्णा॥ अनालस्येकरावीं॥ ६९॥ सुरतनिद्राभा-
जन॥ येथेअसावेप्रमाण॥ दानसत्कर्मअभ्यासश्र-
वण॥ आळसयेथेनकरावा॥ ७०॥ कामपूर्णाधर्मफ-
र्सां॥ निषिद्धजाणपरयोषितेसीं॥ भोधेदंडावेशत्र-
सीं॥ साधुविप्रासीनमिजेसदां॥ ७१॥ द्वेषियांसींध-
रावामद॥ संतभक्तांसींनम्रताअभेद॥ संसाररिपू-
सींमत्सरप्रसिद्ध॥ असावेनिर्मत्सरसर्वाभूतीं॥ ७२॥

दुर्जनासीदंशदाविजे ॥ भल्याचें पदरजवंदिजे ॥ अहं
कारे पृथ्वीजिं किजे ॥ निरहंकार द्विजंसीं ॥ ७३ ॥ वा
चासावध शिवस्मरणीं ॥ पाणी सार्थक दाने करुनीं ॥
पाद पावन देवालय यात्रागमनीं ॥ नित्य शिवध्यानी
बैसावे ॥ ७४ ॥ पुराण श्रवणीं श्रोत्रसादर ॥ त्वचा-
संत आलिंगनीं पवित्र ॥ सार्थक शिवध्यानीं नेत्र ॥ नि
व्हेनें स्तोत्रवर्णावे ॥ ७५ ॥ शिवनिर्माल्यवास घेईजे-
घ्राणीं ॥ घेरीतीं इंद्रियें लावावीं भजनीं ॥ दीन अनाथ
अज्ञान देखोनी ॥ तयावरी कृपाकीजे ॥ ७६ ॥ इश्व-
रीं प्रेमसंतासीं मैत्री ॥ देवांचे द्वेषी त्यांची उपेक्षा करी ॥
युक्त निद्रा युक्त आहारी ॥ मृगया करी परमनीतीं

७७॥ अतिविद्या अतिमैत्री ॥ अतिपुण्य अतिस्मृती
उत्साह धैर्य दान धृती ॥ वर्धमान असावीं ॥ ७८॥ आ
पुलें वित्त आयुष्य ग्रह छिद्र ॥ मैथुन औषध सुकृतमं
त्र ॥ दानमान अपमान हीं सर्वत्र ॥ गुत्व असावीं जाणि
जे ॥ ७९॥ नष्ट पारवां डीश ठधूर्त ॥ पै सुन्य तस्कर जा
र पतित ॥ चंचक कपटी नास्तिक अनृत ॥ ग्रामीं सभे
सीं नसावे ॥ ८०॥ निंदक शिव भाक्ति उच्छेदक ॥ मद्य
पानी गुरु तं लपग ॥ मार्ग पाडक वृ. नम्र धर्म लोपक ॥
त्याचें दर्शन न व्हावें ॥ ८१॥ दाराधन आणि पुत्र ॥ यां
सीं आसक्त न सावें अणुमात्र ॥ अलिप्त पणें संसार ॥
करोनि असक्त असावें ॥ ८२॥ बंधु सोयरे स्वश्वर स्व-

जन॥ यंस्मिंस्नेहमसावासाधारण॥ भलताविषयदे
खोन॥ आसक्तीतेयेनकरावी॥ ८३॥ करवेरुद्राक्षधा
रणा॥ मस्तकींकंठींदंडींकरभूषण॥ गेलियाप्राणशि
वंपूजन॥ सर्वथाहीनसांडावे॥ ८४॥ शिवकूवचसर्वा-
गी॥ लेऊंशिकवीशिवयोगी॥ भस्मचर्चितारणारंगीं
शस्त्रास्त्रबाधानहोय॥ ८५॥ काळमृत्युभयापासुन
रक्षीमृत्युंजयप्रोपासन॥ आततार्थीमार्गमब्रम्ह॥
यांसींजिवेंमारावे॥ ८६॥ सोमवारव्रतशिवरात्रप्रदोष॥
विधियुक्तआचरावेविशेष॥ शिवहरीकिर्तननिर्दोष॥
सर्वसांडूनिऐकावे॥ ८७॥ महापर्वकुयोगश्चाद्धिनीं॥
व्यतीपातवैधृतिसन्नमणीं॥ नप्रवर्तावेमैथुनीं॥ ग्रह-

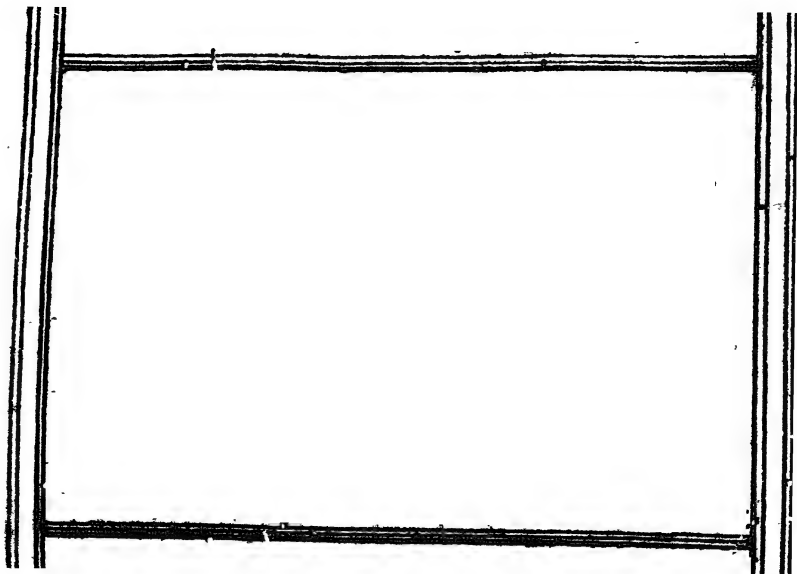
णीं भोजननकयवे ॥ ८८ ॥ सत्याभींदेतां दान ॥ होय
ऐश्वर्यवर्धमान ॥ अपाभींदानें दरिद्र पूर्ण ॥ शास्त्रप्र-
माण जाणिजे ॥ ८९ ॥ वेदशास्त्रपुराण कीर्तन ॥ शु-
रु ब्राह्मणसुरवेकरावें श्रवण ॥ दानदिधत्याचें पाळण
करितां पुण्यत्रिगुण होय ॥ ९० ॥ अपूज्याचें पूजन ॥
पूज्यत्याचा अपमान ॥ तेथें भयदुर्मिदामरण ॥ होनें
जाणविच्यारे ॥ ९१ ॥ महाडोही उडी घालणें ॥ महा-
पुरुषासीं विग्रह करणें ॥ बलवतासीं स्पर्धा बांधणें-
॥ हीं द्वारे अनर्थाचीं ॥ ९२ ॥ दानें शोभे सदाहस्त ॥ कंक-
णमुद्रिकाभार समस्त ॥ श्रवणीं कुंडलें काय व्यर्थ ॥
श्रवणसार्थक श्रवणेंची ॥ ९३ ॥ ज्याची वाचारसवें

ती ॥ भार्यारूपवतीसती ॥ औदायगुणसंपत्ती ॥ स
फलजीवित्तयाचें ॥ ९४ ॥ देईन अथवा नाही सत्य
॥ हें वाचेसी असावे व्रत ॥ विद्यापात्रें येती अमिंत ॥ -
संघः दानत्यादीजे ॥ ९५ ॥ विपत्तीकाळीं धैर्यधरी ॥
वादीजयवंत वैरवरी ॥ युद्धामाजी पराक्रमकरी ॥ या
चकांसीं पृष्ठीनदाविजे ॥ ९६ ॥ ब्राह्मणामित्रपुत्रास-
मवेत ॥ तेंच भोजन उत्तम यथार्थ ॥ गजतुरंगासहि
त पंथ ॥ चालणें तेचि श्रेष्ठ होय ॥ ९७ ॥ ज्यालिंगाचें
नाहीं पूजन ॥ तेथें साक्षेपें पूजा करावी जाउन ॥ अना
थप्रेत संस्कार जाण ॥ करणें त्या पुण्यासीं पारना-
हीं ॥ ९८ ॥ ब्रह्मदेखां एवढें विशेष ॥ मारक नाही कंदो

विष ॥ सत्संमार्गमरात्रंदिवस ॥ तुच्छसुधारसत्या-
पुढं ॥ ९९ ॥ प्रतार्येनह्रावेसंतत्य ॥ परसौरव्येहर्षभारि-
त ॥ सद्दार्तारोक्ततांसुरवअत्यंत ॥ तोचिभक्तशिवाचा
॥ १०० ॥ पाषाणानामरत्नव्यर्थ ॥ च्याररत्नेआहेतपृ-
थ्वीति ॥ अन्नोदकसुभाषित ॥ औदार्यरत्नचौथेपै ॥
॥ १ ॥ वर्मकोणाचेनबोलावे ॥ सद्दत्ताचेआशिर्वाद
ध्यावे ॥ भाग्याभाग्ययेतस्वभावे ॥ स्वधर्मध्रुवनदळा-
वा ॥ २ ॥ पूर्वविरोधीविशेष ॥ त्याचानधरावाविश्वा-
स ॥ गर्भिणीपाकीगर्भास ॥ तेविप्रजापाकीकांम ॥ ३ ॥
गुरुआणिसदाशिवयासीनकरावाभेदभाव ॥ भा-
ग्यविद्यागर्वसर्व ॥ सोडोनीयावाजाणपां ॥ ४ ॥

नराची शोभा स्वरूप पूर्ण ॥ स्वरूपाचे सद्गुणा अभि-
रणा ॥ गुणाचे अलंकार ज्ञान ॥ ज्ञानाचे भूषण समा-
शांति ॥ ५ ॥ कुलशील विद्याधन ॥ राज्यतत्पर रूप चौव-
न ॥ या अष्टमर्दे करून ॥ मन मुलें नद्यावें ॥ ६ ॥ ऐसा
नानापरी शिव योगी ॥ बौधितां झाला भद्रा सुलार्गी ॥
हे निती ऐकतां जर्गी ॥ सांकडें नयडें सर्वथा ॥ ७ ॥ सात
वा अध्याय गिरी कैलास ॥ यावरी वास्तव्य करी उमा-
विलास ॥ पारायण प्रदक्षिणा करिती विशेष ॥ निर्दो-
ष यश जोडे तयां ॥ ८ ॥ कीर्हा अध्याय हिमाचळ ॥
भक्ति भवानी कन्या वेल्हाळ ॥ तिसी वरोनी पंथः फेन
धवल ॥ श्वशुर गृहीराहिल्य ॥ ९ ॥ पुढिले अध्यायी

कथासुरस॥ शिचयोगीदयाकरीलभद्रायुस॥ ब्र
ह्ममंदनिशीदिवस॥ श्रवणकरोतविद्वज्जन॥ १०॥-
भवगजविदारकमृगेंद्र॥ श्रीधरवरदआनंदसमुद्र
॥ तोशिवब्रह्मानंदयतींद्र॥ जोजगद्गुरुजगदात्मा॥
॥ ११॥ शिवलीलामृतयंथप्रचंड॥ स्कंदपुराणब्रह्मो
त्तरखंड॥ परिसोतसज्जनअखंड॥ सत्यमोधाय
गोडहा॥ १२॥ ॐ ॥ श्रीसांबसदाशिवार्पणमस्तु
ओव्यासंख्या॥ २१२॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ . ॥

श्रीगणेशायनमः॥ जयजयशिवब्रह्मानन्दमूर्ती॥ वेदबंध-
तूभोळाचक्रवर्ती॥ शिवयोगीरूपंभद्रायूप्रती॥ अगाधनी-
तीप्रगटविली॥ १॥ तुझियावळेंविश्वव्यापका॥ सूतसांगे
शौनकादिका॥ भद्रायूसींशिवकवचदेखा॥ श्रीगुरूनेंशिक
विलें॥ २॥ मृत्यंजयमंत्रउत्तम॥ सर्वांगींचचिलेंभस्म॥ रु-
द्राक्षधारणसप्रेम॥ करीभद्रायुबाळतो॥ ३॥ एकशंखउत्त-
मदेत॥ ज्याच्याजादेशानुहोतीमूर्लित॥ खड्गदिधलेंअद्भुत॥
त्रिभुवनांतऐसेंनाहीकीं॥ ४॥ तेंशस्त्रशत्रूतेंदावितांनम-
जातीएकदांचभस्महोऊन॥ द्वादशसहस्रदंभबळग्राहण॥
तत्कालदिधलेंरुपेनें॥ ५॥ दिणेंशिवाचेंअद्भुत॥ ह्मणेहो-
ईऐश्वर्यवंत॥ आखुमारोग्यविरव्यात॥ सर्वरायांतश्रेष्ठतू॥

६॥ चिरकाळविजयी होउनी ॥ संतोषरूपे पाळी मेदिनी ॥ नि
ष्कामदाने करूनी ॥ माजेल त्रिभुवनां कीर्ति घोष ॥ ७॥ मांग्य
लक्ष्मी असोत वसदनां ॥ भूतकारुण्यलक्ष्मी हृदयभूषणी
दानलक्ष्मी येवोनी ॥ करकमळीं राहो सदां ॥ ८॥ सर्वांगी विसो
लक्ष्मी सौम्य ॥ दोर्दंडी वीरलक्ष्मी उत्तम ॥ दिगंतरीं कीर्ती पर
म ॥ सर्वदां ही वसोतुझी ॥ ९॥ शत्रुलक्ष्मी रवझापी वसो ॥ सा
म्राज्यलक्ष्मी सदां असो ॥ विद्यालक्ष्मी विलसो ॥ सर्वदां ही तुज
पाशीं ॥ १०॥ ऐसे शिवयोगी घोळोन ॥ तेथेंची पावला अंतर्धान
भद्रायुस्समतिगुरुचरण ॥ सर्वदां ही नृपि संबंती ॥ ११॥ इकडे
भद्रायुचापि ना निरुती ॥ दशांगदेशींचा चूंफती ॥ वज्रबाहू
हामती ॥ शत्रुचरी पातले ॥ १२॥ मागधदेशाधिपनी हेमरथ

तेणेदेशनागविलासमस्त॥ धनधान्यहरूनिनेत॥ सर्वकरं
गाहरण॥ १३॥ स्त्रियापुरुषधरोनिसमस्त॥ बृकेंनेऊनीवंदां
घालित॥ मुख्यराज्यग्रामवेंहेत॥ बाहेरनिघतवज्रबांहू॥ १४
सुखआलेंदरादिनपर्यंत॥ हायेकलारात्रूबहुत॥ मरात्यांमों
धरोनियांजित॥ रथांवांधिनीआकुर्योनी॥ १५॥ वज्रबाहूच
अमात्यधरोन॥ नेहाचालविलेबांधोन॥ सर्वग्रामप्रजालुटून
राजस्त्रियाधरियेत्या॥ १६॥ ऐसेंहरांनीसमस्त॥ येवोनिचा
लिलाहेमरथ॥ वज्रबाहूसचिवांसहित॥ मार्गेपुढेंपाहान-
से॥ १७॥ पुत्रनावंधुआह्यासी॥ कोणकेंवारीयासमयास॥ आ-
होम्पाहावीकवणाचीआस॥ सोडवीलकोणदुःखार्पावी॥ १८
तोसमाचारकळलाभद्राघूसी॥ कीशत्रुनेनापितयासी॥ गुरू

स्मरणकरूनीं मानसीं ॥ अंगीकवचलेइलें ॥ १९ ॥ मृत्युंजय
त्रयरम ॥ सर्वांगीचर्चिलें मस्य ॥ शंखरवद्धघेऊनिरुत्तम ॥ माने
लागीं नमस्कारी ॥ २० ॥ ह्मणे मानेशचूबहुत ॥ ग्रामहरूनी पि
तया सनेत ॥ नरीमीरुदासतुझासुत ॥ खंहारीनसमस्तांते
२१ ॥ मानेतुझासुत कुरुन ॥ कृतांतसमरीकरीनचूर्णा ॥ ए
थ्यांचैराजेजीतचिधरून ॥ आणीनतूझियादर्शना ॥ २२ ॥ नि
दोषयशाचाध्वज ॥ उजवीन आजनेजः पुंज ॥ शरत्कार्ळांचा
द्विजराज ॥ सौज्वळजैसा गोपत ॥ २३ ॥ पद्याकरपुत्रसूनय
वीर ॥ सर्वेधेतलासत्वर ॥ सर्पांचायागकाढोविनतापुत्र ॥ तें
सेदोघेधांवती ॥ २४ ॥ इत्यज्राहेकाणतेकांतारी ॥ शोधीतधां
वतीदोघेकैसरी ॥ कांजनक जान्वेकैवारी ॥ लहुअंकुशापु

वजेसे ॥ २५ ॥ पायीं कमिती भूमी सत्वर ॥ शोभती थाकु देव-
यें किशोर ॥ जब ली देखो नीश तूंचे भार ॥ सिंह नादें गर्जिन्न
ले ॥ २६ ॥ ह्मणती उभे राहारे स्वर समस्त ॥ वज्र बाहू ऐसी
दिव्य वस्त ॥ चोख निनेतां वरित ॥ शिक्षा लावी न तुम्हांतें ॥ २७
तस्करासीं हेंचि शिक्षा जाण ॥ छेदावे कर्ण नासिक कर चरण ॥
येवढा अन्याय करून ॥ कैसे वांचून जाल तुम्ही ॥ २८ ॥ अवघे
माघारे जंघा हाती ॥ तंब दोघे किशोर धांवती ॥ ह्मणती एक
रमा पती उमा पती ॥ येती निज भक्त कै वारें ॥ २९ ॥ एक मृगांक
एक मित्र ॥ एक वसिष्ठ एक विश्वामित्र ॥ एक वासुकी एक मो-
गेंद्र ॥ तेवीं दोघे मासती ॥ ३० ॥ असंख्यात सोडिती वाण ॥ जै
शाधा रावर्षे घन ॥ वीर खिलिले संपूर्ण ॥ मथुरा ऐसे दीस

ली॥ ३१॥ परतलेभैचुंचेभार॥ वर्षतीशस्त्रास्त्रेंसमय॥ बाघें
जतीभयंकर॥ तेपेंदिशाव्यापिल्या॥ ३२॥ तोंजलजवाजविलो
अब्दुस॥ धाकेंउबीडिळमळीत॥ पाताळींफणीनाथ॥ सांक्री
तकुंमिनीतें॥ ३३॥ दिशाकोंदल्यासमस्त॥ दिग्गजथरथरांकां
पत॥ शत्रूपडिलेमूर्च्छित॥ रितेरथथांबती॥ ३४॥ त्यांतीलदि
व्यरथघेवोनियोनी॥ दोघेत्तारुदलेतेचक्षणीं॥ चापींबाण-
त्याउनी॥ सोडितीप्रलयविबुधत॥ ३५॥ वज्रबाहूचेवीरबहुत
भारासमवेतगजरथ॥ भद्रायुमोंवतेमिळत॥ कैवारीआपुला
ह्मणवोनी॥ ३६॥ बाघेंराजनियांदळ॥ भद्रायुमोंवतेमिळले
सकळ॥ ह्मणतीकैवारीहायावेळ॥ आळनकळेकोठोनी॥ ३७
पाठीराखादेखोनीसमर्थ॥ वीरांसबळबदलेअब्दुत॥ हेस

रथाची सेना बहुत ॥ संहारिली नेकाळी ॥ ३८ ॥ वज्रबाहू सहि
त प्रधान ॥ रथी बांधले पाहाती दुरून ॥ ह्मणती त्रिपुरारी सुरांरी
दोघे जण ॥ किशोर ये वेंयात ॥ ३९ ॥ एक्यां गुरूने शिंकविलें
पूर्ण ॥ दिसे दोघांची विद्या मान ॥ त्यांत मुख्य राजनंदन ॥ दे-
खोनि स्नेह वाटतो ॥ ४० ॥ कोण आहे तनकळे सत्य ॥ मज वा-
टती परम आस ॥ हृदयीं धरुनी यथार्थ ॥ घावें चुंबन आव-
डीने ॥ ४१ ॥ मांडिलें घोरांदररण ॥ रक्त पूर चालिले जाण
वज्रबाहू दुरून ॥ प्रधाना सहित पाहातसे ॥ ४२ ॥ अनिवार
भद्रायुचा मार ॥ शत्रू केले तेव्हां जर्जर ॥ समरभूमी माजली
थोर ॥ बाणें अंबर कोंदलें ॥ ४३ ॥ ऐसें देखोनी हे मरथ ॥ लो-
टल्ये व्हांवतां तवत ॥ दोघांसीं युद्ध अद्भुत ॥ चार घटिका

जाहले ॥ ४४ ॥ शत्रुघ्नरथरांकापत ॥ ह्यणतीर्मा मकींहनूमस
किंवा आलारेवतीचाय ॥ समुलनांगरघेउनी ॥ ४५ ॥ शत्रुचा
देखोनि उल्कर्षयहुन ॥ भद्रायुनें शिवयोगिदन ॥ खड्गकाटिलें
तेज अद्भुत ॥ सहस्रमार्तडासमान ॥ ४६ ॥ काळाग्नीची जि
ह्वाकराल ॥ कीं प्रलय किंजुचामेळ ॥ कीं काल सर्पाची गरळ
तेवी खड्गसळकनसे ॥ ४७ ॥ तें शस्त्र सळकनां तेजाळ ॥ मा
गधदळ भस्म झालें सकळ ॥ मागें होना हे मरथनाळाळ ॥
समानास श्रुत जाहला ॥ ४८ ॥ कीं काल शस्त्र घेतां हातीं ॥
देखतांची हळें संहारनी ॥ ना पळूला गला पवनगती ॥
उरल्यादळासमवेत ॥ ४९ ॥ प्रधानासहि नवज्जवाहूटाकून ॥
पळनी शत्रुघ्न तलें रान ॥ तें भद्रायुनें देखोन ॥ धबिल्या देखो

नहेमरथ ॥ ५० ॥ धरिलासांहदकेशीं ॥ ओदनीपाडिलाभूमी
सी ॥ लताप्रहारदेतांहदयदेशीं ॥ अशुद्धओकितमडभ-
डां ॥ ५१ ॥ रयीं बांधिलाआकरीन ॥ मंत्रीप्रधानासहितजा
ण ॥ स्फुरमखशरघेउत्त ॥ पंचपादकादिले ॥ ५२ ॥ अर्धकां
डअर्धमिश्रीभादरूत ॥ भाघारेंचालवीसंपूर्ण ॥ राजस्त्रि
याअपारकोशधन ॥ घेतहिरोनतेधवां ॥ ५३ ॥ देवानागवि
लाहोनासकळ ॥ वस्तुमात्रआणवित्यानात्काळ ॥ गोभार-
परतविलासकळ ॥ जेर्यांचातेयेस्यापिल्ल ॥ ५४ ॥ अमा
त्यसमवेतपिता ॥ सोडवोनीपायींठेविलामाथा ॥ कज्जबाहू
होयबोलता ॥ त्याजकडेपाहूनी ॥ ५५ ॥ नयनींलोदल्याअ
शुधारा ॥ सुंकोणआहेससकुमारा ॥ मजअपेशसमुद्र

तूनत्तरा ॥ कदिले घालुनी ॥ ५६ ॥ जळताशत्रूदावाग्री
त ॥ वर्षलासी जलद अद्भुत ॥ मजवाटेतूंकें लासनाथ ॥ बा-
ळवेषे आलासी ॥ ५७ ॥ कींवाटेवैकुंठनायकें ॥ रूपें धरिलीं
वाळकांचीं कौतुकें ॥ कीं सहस्राक्षे येणें येकें ॥ केलें धांवणें
वाटतसे ॥ ५८ ॥ सकळराजस्त्रिया धांवोन ॥ उतरिती सुखा
वरूनि निंबलोण ॥ ह्मणती वाळातुजवरून ॥ जाऊं ओंवाळू
नसर्वही ॥ ५९ ॥ भद्रा युद्धांगनगरांत ॥ चलाशत्रू देवोनीस
मस्त ॥ बंदी घालुनी रक्षीव इत ॥ परमयत्नं करूनियां ॥ ६० ॥
नगरांत पिताने उनी ॥ वैसावेळा दिव्य सिंहासनीं ॥ जयवा
घांचा ध्वनी ॥ अपारवाजे लागल्या ॥ ६१ ॥ नगरशृंगारिलें
एकसरां ॥ रथीं परोनी वादिती शर्करा ॥ नगरजन धांवनी-

त्तरा ॥ वज्रनाहूसी मेरा वया ॥ ६२ ॥ वज्रबाहू ह्मणे सद्गद होउ
न ॥ जेणें मज सोडविलें धांवून ॥ त्याकें वरीयाचे चरण ॥ ध
रा जाऊन येवेळा ॥ ६३ ॥ भद्रा युह्मणे पितया लागुन ॥ शत्रूं स
कंरा बहु तजत न ॥ तीन दिवसां मी येईन ॥ परतो निजाणा तु
ह्मां पासीं ॥ ६४ ॥ मी आहे कोणाचा कोण ॥ कळे लसकळ व
र्तमान ॥ ऐसें बोलोनी दोघे जण ॥ रथारूढ पै झाले ॥ ६५ ॥ म
नो वेगें करून ॥ येऊनि वंदिले मातेचे चरण ॥ मग तिणें करूनी
निंबलोण ॥ सरखावे पूर्ण पद्माकर ॥ ६६ ॥ असो यावरी शिच
योगी दया घन ॥ चित्रांगद सीमंतिनी सीं भेरोन ॥ जच्चादार
पद वर्तमान ॥ त्यांसीं सांगे भद्रा यूचें ॥ ६७ ॥ पिता सोडवुनि
पुरुषार्थ ॥ केला तो ऐकिला कीं समस्त ॥ तशी तो तुम्ही क

रावाज्यामान ॥ कीर्तिमालिनीदेउनायां ॥ ६८ ॥ ऐकतांरंसाप्र
धुरशब्द ॥ सीमंतिनीआणिचित्रांगद ॥ हृदधरितीचरणारं
विंद ॥ पूजिनीमगधौडशोपचारं ॥ ६९ ॥ ह्यणतीनुअंवचन
प्रमाण ॥ वरआणावाआतांचिआहेलग्न ॥ मगदळभारवह
नेंपाठकून ॥ दिधलीवैश्यनगराप्रति ॥ ७० ॥ सूनयपुत्रासहि
तसमग्र ॥ नानासंपत्तिघेवोनिअपार ॥ लग्नासीचालिलापदा
कर ॥ वाघेंअपारवाजनी ॥ ७१ ॥ भद्राधूवैसलासरसासनीं ॥
तैशीचमाताशिविकाया ॥ चित्रांगदसोमोरायेवोनी ॥ घेवो
निगेलामिरवत ॥ ७२ ॥ वरगहूनीजनतदस्य ॥ ह्यणतीका
यसायापुदेंरतिनाथ ॥ पृथ्वीचैराजेसमस्त ॥ आणविंलेल
प्नासी ॥ ७३ ॥ त्यांनवज्जबाहूसहपरिवारें ॥ लग्नालागींपात

लात्वरें ॥ मराकडे पाहे सादरें ॥ नंव तो कैबारी ओळखिला ७४
पाय त्याचे धरावया धाविन्नला ॥ मद्राघूनें करि च्यावरी धरि
ला ॥ आलिंगन देतां वेळो वेळां ॥ कंठ दाटले उभयतांचे ॥ ७५
नयनांचा लिल्या विमल बुधास ॥ अभिषेक करि ती येर येरां
मग वज्र बाहु पुसेवरा ॥ देशतुझा कवण सांग ॥ ७६ ॥ फेडी सं
शय तत्त्वता ॥ सांग कवण माता पिता ॥ गोत्र ग्राम गुरू आतां ॥
सर्व सांग मज प्रती ॥ ७७ ॥ मग चित्रांग दे एकांती नेऊन ॥ सां
गितले साधंत वर्तमान ॥ हा शिव योगियांचा महिमा पूर्ण ॥ उ
पासना शिवाची ॥ ७८ ॥ अनंत पुण्य कोल्यान कोटी ॥ तें शि
व योगियांची होय भेदी ॥ तो साक्षांत धूर्जटी ॥ त्याचें चरित्र
जाणहे ॥ ७९ ॥ मंगते स्म मती पदुराणी ॥ भेटविली एकानां

नेउनी॥ वज्रबाहू शंख लवैया हुनी॥ रुदन करी ते धवां॥ ८०॥
हृणो ऐसीं निधान वरिष्ठें॥ म्याघोर वनीं टाकिलीं नष्टें॥ मज
येवंटा अन्यायी कोठें॥ पृथ्वी शोधितां न सेल॥ ८१॥ सुमती-
मागीलहुः ख अद्भुत॥ आठवूनि रडे सद्गदीत॥ म्हणो शिवयो-
गी गुरुनाथ॥ तेणें कृतार्थ केलें आम्हा॥ ८२॥ मग सीमंति-
नी चित्रांगद॥ उभयतां चाकरूनी ऐक्यवाद॥ वज्रबाहू बो-
ले सद्गद॥ धन्य सुमती रणीतू॥ ८३॥ बिंदूचा सिंधू कस्त
मजलांदा विला आपांत॥ सर्पपकनका द्रीहून॥ श्रेष्ठ कं-
ला गुण सरिते॥ ८४॥ त्वासा झाले लाउधारे॥ मज अभा-
ग्यास केंचा पुत्र॥ हेराज्य तुझें बीस मग्न॥ सुता सहित स्वां-
दी धलें॥ ८५॥ ऐसें बोलोनी त्वरित॥ वज्रबाहू बाहेर ये-

न॥ मद्रायूषांषोनीसद्गदीत॥ साष्टांगेनभित्तपितयाने॥ ८६
वज्रबाहुदंतआलिंगन॥ जेंविमंदतीशिवषडानन॥ कीं-
वाचस्पतीआणिकंचनिधान॥ संजीवनीसाधितंआलिं-
गी॥ ८७॥ मस्तकअवघागूनझडकरी॥ सप्रेमेंबैसविला
अंकावरी॥ कीर्तिमालिनारूपसुंदरी॥ दक्षिणांकींबैस
विली॥ ८८॥ तंवरजेसमस्तआश्चर्यकरिती॥ धन्यवज्र
बाहुनृपनी॥ मगपद्माकरसनयांप्रती॥ मद्रायूषेदवीपि
नयाने॥ ८९॥ गगनींनसमायेब्रह्मानंद॥ ऐसाझालासक
लांमोद॥ मगचारीदिवसआनंद॥ यथासांगलग्नझालें॥
९०॥ आंदणदीधलेंअपार॥ दोनलक्षबाजीअधुनकुंजर
दासदासीमांडार॥ मरुनिद्रव्यदीधलें॥ ९१॥ सर्वेघेऊं

नीकीर्तिमालिनी ॥ प्रव्याकर सहितजनकजननी ॥ निजन
रात्रेचक्षणी ॥ जात्रेझालेतैधवां ॥ ९२ ॥ गगनगभीनिसमा
येहरिख ॥ ऐसेंमातापितयांसींझालेंसुख ॥ पंढराणी
सुमतीदेख ॥ केलेंआधीनसर्वतिच्या ॥ ९३ ॥ मगरसकळ
शत्रूसोडोन ॥ अतिवर्षांकिरभारनेमोन ॥ करूनीआपणां
आधिन ॥ जीवदानदीधलेंतयां ॥ ९४ ॥ भद्रायूऐसापुत्रप्रा
प्त ॥ होयअर्चित्यापुण्यबहुत ॥ तरींजन्मोजन्मींहिमन
गज्यामात ॥ पूजिलाअर्धलभेमभरें ॥ ९५ ॥ स्त्रीपतिव्र-
तांचतुरसंदर ॥ पुत्रपंडितसभाग्यपवित्र ॥ गुरूसर्वज्ञ
उदारथोर ॥ पूर्वदत्तेंप्राप्तहोय ॥ ९६ ॥ समत्याभद्रायूवरी
छत्र ॥ वज्रवाहनेंउभवोनीसखर ॥ स्त्रीसुमतीसहित

तपश्चरं ॥ हिमकेदारीं करिता द्याला ॥ ९७ ॥ करितां शिव
आराधनं ॥ बिकाळ ज्योतिर्लिंगाचें पूजन ॥ मार्गें भद्रायूब
हुत दिन ॥ राज्य करीत पृथ्वीचें ॥ ९८ ॥ शिवं कवचं भस्म-
धारण ॥ रुद्राक्ष महिम ॥ अपार पूर्ण ॥ धन्य गुस्त शिवयो
गी सुजाण ॥ शिष्य भद्रायू धन्य तो ॥ ९९ ॥ असो भद्रायू
नृपनाथ ॥ कीर्ति मालिनी समवेत ॥ चालिला वनविहार-
र्थ ॥ अवलोकित वन श्रिये ते ॥ १०० ॥ छाया सघन शीतळ
पाटवा हाती जल निर्मळ ॥ तेथें बैसतां सूर्य मंडळ ॥ वरी
कदापी दिसेना ॥ १०१ ॥ नारळी पो फळी केळी रातां जन ॥ म-
ल या गरस वास चें दन ॥ अशोक वृक्ष रजरी सघन ॥
आंबे जां भळी खिरणि या ॥ १०२ ॥ वरपिंपळ कडवे निंब

दाळिंबसेवरीमंदारकदंब॥अंजिरऔतुंबरपारिमदन
म॥मेदीतगेलेगगनमार्ग॥३॥चंपकमोगरेजाईजिई
मालतीसेवतीबकुळठायींठायीं॥शतपत्रजपाअगली
चक्षुपाहीं॥वेष्टोनिवरीचाँलिले॥४॥कनकवेलीनागवे
लीपरिकर॥पोंचळवेलीनानालतासवासकार॥द्राक्षही
पद्राक्षतरुसंदर॥जायफळीडोलतीफळभारे॥५॥बद
केचातकेमयूर॥कस्तूरीमृगजवादीमार्जार॥चक्रवाक
नकुळमराळपरिकर॥मरोवरतीरींकीडती॥६॥असो
तथावनांत॥कीर्तिमालिनीसमयेन॥कीडतअसृतांअ
कस्मात॥एकअधूर्यवर्तले॥७॥दुरवरीमद्रायुविलोकि
त॥तोस्त्रीपुरुषयेतीथांबत॥अर्जकरोनियांहस्त॥दी

धस्वरं वोभाता ॥८॥ पाठीलागलासहं व्याघ्र ॥ आक्रोशं वों-
भातविप्रं ॥ म्हणेच पास्त्री पतिव्रता थोर ॥ मागेसकुमाररा-
हिनी ॥९॥ गजवंजोनी धांमिन्नलानृप ॥ शरलाकंभीओ-
दिलेंचाप ॥ तंवतोव्याघ्रकलिरूप ॥ स्त्रियेसीनेत धरुनियं
१० ॥ रायेंशरसोडिले बहुभ ॥ परीतो नगर्णोतें साचिजात ॥
विजुगेसेशरअद्भुत ॥ आंगांभेदिले तयाच्या ॥ ११ ॥ गिरी-
कंदरें ओलांडन ॥ व्याघ्रगेलास्त्रीस घेंऊन ॥ विप्ररायापुढें
येउन ॥ शोककैरीआक्रोशं ॥ १२ ॥ आहाललनेतुजवीण
गृहवाटतें महाअरण्य ॥ रायासह्यणें ब्राह्मण ॥ धिक्क्ष-
त्रियपणधिकजिणें ॥ १३ ॥ तुजदेखतांसत्य ॥ माझ्यास्त्री-
नें केलाआकांत ॥ अहाकांतपडलें व्याघ्रसुखांत ॥ सोड-

वीमजयापांसनी॥१४॥तुजहीहांकाफोडिल्याबहुत
धांवधांवहेजगतीनाथ॥धिकृतुझींशस्त्रेंसमस्त॥ख
ड्ययगुरुनंदीधलें॥१५॥डादशसहस्रनागांचेंबळ॥
धिकसंभअरुजाल॥क्षतापासोनीसोडवीताळाळ॥शर
णांगतारक्षीतोचिणार्थिवा॥१६॥धिकआश्रमधिकग्राम॥जेथें
नाहीसत्समागम॥धिकश्रोताधिकवक्तासमेम॥नाहीकी
र्तनशिवाचें॥१७॥धिकसंततीधिकसंपत्ती॥द्विजनरक्षी
नभजेउमापती॥तेधिकशरीयापमती॥पतिव्रताजेनहे
१८॥मातापितयासीशिणवोन॥धिकपुत्रवांचलाव्यर्थ॥
धिकशिष्यजेगुरुभक्त॥नहेचमतवादीर्थ॥१९॥गुरू
चीझांकोनपदवी॥आपुलीमहिमाविशेषमिरवी॥धिक

पार्थिवजनेन सोडवी ॥ संकरीं प्राणगे लिया ॥ २० ॥ मद्राघूबोले
उद्दिप्त ॥ मीतु जंडळिलें देईन ॥ करीं पुढतीं उत्तम लग्न ॥ अ
थवा राज्यदान घेमाझे ॥ २१ ॥ विप्र म्हणे कांसया लग्न ॥ स्त्री
हीनास कांसया धन ॥ जमां घासीं दर्पण ॥ व्यर्थ काय दाऊ
नी ॥ २२ ॥ मूढास कांसया उत्तम ग्रंथ ॥ तरुणास संन्यास देणों
हें अनुचित ॥ जरेनें कवळिला अत्यंत ॥ त्याचें लग्न व्यर्थ जे
सें ॥ २३ ॥ तृपाक्रांतासी पाजिलें घृत ॥ क्षधातुरासी माला
गंधाक्षत ॥ चिंतातुरां पुढें व्यर्थ ॥ गायन नृत्य कांसया ॥ २४ ॥
या लागीं नलगे तुझे राज्य धन ॥ देमाझी स्त्री आणोन ॥ राव
ण जे जाकीर्तीमालिनी घेऊन ॥ दीधली म्या तुज प्रती ॥ २५ ॥ रा
याचें सत्व पाहे ब्राह्मण ॥ म्हणे दे कीर्तिमालिनी मज दान ॥ मी

अंतपमेरुयर्वताहून ॥ उंचअसेनसरेकधीं ॥ २६ ॥ मीपाषाण-
सीप्रीतनाहीजाण ॥ अंगिकारिलेंतुझेस्त्रीरत्न ॥ सागरांतें
कुळपंडलेयेऊन ॥ तरींसागरकायडहुळेल ॥ २७ ॥ धुंळीनें
नमळेआकारा ॥ तैसामीसदांनिर्दोष ॥ रावंह्मणेहेंअपेश ॥
थोरआलेंमजवरी ॥ २८ ॥ माझेबळगेलेंतेचक्षणा ॥ व्याघ्रे-
नेलीविप्रललना ॥ आतांस्त्रीदेवोनीब्राह्मणा ॥ अग्निकाष्ठें
प्रक्षीनमी ॥ २९ ॥ विप्रांपुढेंसंकल्पकरूनी ॥ दानदिधली
कीनिमालिनी ॥ विप्रगुसंभालातचक्षणी ॥ रायेंअग्नीचे-
तविला ॥ ३० ॥ ज्वाळाचालित्याआकाशपंथें ॥ मगस्तन-
नकरुनिनृपनाथें ॥ मत्स्यचर्चेंसर्पगात्रें ॥ रुद्रांसधारणपेंके-
लें ॥ ३१ ॥ आठजूनीगुरुचरण ॥ शिवमंत्रशिवध्यान ॥ म-

दक्षिणाकरूनीतीन ॥ अग्निकुंडाभोंवत्या ॥ ३२ ॥ जयजयशं-
करउमारंगा ॥ मदनांतकाभक्तभवभंगा ॥ शिवव्यापकाआरा-
ध्यलिंगा ॥ नेईवेंगेतुजपाशी ॥ ३३ ॥ उडीराकोजातांतबेबी ॥ अ-
संभाव्यचेतलाज्वाळमादी ॥ तंवत्यामधूनकपाळमौळी ॥
अपणेसिद्धीतप्रगटला ॥ ३४ ॥ दशभुजपंचवदन ॥ कर्पू-
रगौरपंचदशनयन ॥ पंचविंशतितत्वाहून ॥ पंचभूतावेग-
ळाजो ॥ ३५ ॥ भद्रायूतदयींधरूनिसत्वर ॥ म्हणेसखयाइ-
च्छितमागवर ॥ तुझीभक्तीनिर्वाणथोर ॥ देखोनिप्रगटझालो-
मी ॥ ३६ ॥ भद्रायूबोलेसद्गदीत ॥ विमरूनीआणोनिदेत्वस्त-
तैहेकोनीहांसिन्हालागजसुरवतात ॥ म्हणेविमनोमीचझा-
लोहोनो ॥ ३७ ॥ आद्यमीचहोऊन ॥ गेलोभवानीसघेऊन ॥

तुझी भक्ती पाहावया निर्वाण ॥ दोघेंही आम्ही प्रगट
लों ॥ ३८ ॥ तुझी घेहे किर्ति मालिनी ॥ म्हणो निउभी-
केली तेच क्षणीं ॥ देव समनें वर्षती गगनीं ॥ रावचर-
णी लागतसे ॥ ३९ ॥ शिव म्हणो रे गुणवंता ॥ अये क्षि-
तवर मागे आतां ॥ येरु म्हणो वज्रबाहु पिता सुमती-
माता महासती ॥ ४० ॥ पद्या कर गुणवत ॥ कैलासी-
न्या वारुची समवेत ॥ इतु कथां सगळ्या थार्थ ॥ तुज स-
मी पदे इजे ॥ ४१ ॥ तुझियां या शर्व भागीं सकळ ॥ असो
तस्वामी अक्षयीं अटळ ॥ यावरी बोले प्रयः फेन धव-
ल ॥ किर्ति मालिनी तूं माग आतां ॥ ४२ ॥ ती म्हणो मा-
ता सिमांतनी ॥ पिता चिंतांगद पुण्यखाणी ॥ तुज स

भीपराहोतअनुदिनी ॥ शूलपाणीतथास्तुम्हणे ॥
॥ ४३ ॥ तुम्हीउभयतानीमागीतले ॥ तेंम्यासर्वदीधले
माझेचित्तपुंतले ॥ तुम्हापासींसर्वदां ॥ ४४ ॥ मराकि-
र्तीमालिनीसमवेत ॥ दाहासहस्रवर्षपर्यंत ॥ भद्रा-
युराजाराज्यकरित ॥ हरिश्चंद्रासारिरवे ॥ ४५ ॥ मरा
त्यावरीसकळी ॥ दिव्यदेहअवधींझाली ॥ दिव्यवि-
मानांकपालमौली ॥ नेताझालासंनिध ॥ ४६ ॥ चित्रां
गदसिमंतिनी ॥ वज्रबाहुसुमतीराणी ॥ अवधींवि-
मानारूढहोउनी ॥ पावलींशिवपदशाश्वत ॥ ४७ ॥
स्त्रीपुत्रासमवेतपद्माकर ॥ भद्रायुकिर्तीमालिनीस
कुमार ॥ त्यांसींविमानधाडुनिश्रीशंकर ॥ आयल्या

स्वरूपीमेकविली॥४८॥हेंभद्रायुआख्यान॥परमं-
यशदायकआयुष्यवर्धन॥ऐकतांलिहितांजाण॥
विजयकल्याणसर्वदां॥४९॥हेंआख्यानजेम्हण
त॥तेसर्वदांवादीजयवंत॥विजयधैर्यअत्यंत॥-
कीर्तिवंतसर्वोठारी॥५०॥भद्रायुआख्यानपुण्या
गळें॥पद्यरचनाहींबिल्वदळें॥उमावल्लभावाहा-
तीभावबळें॥तेतरतीसंसारि॥५१॥भद्रायुआ-
ख्यानकैलासगिरी॥जोकांपारायणप्रदक्षिणा-
करी॥त्याचासंगतोडोनिमदनारी॥निःपापकरीस
र्वदां॥५२॥धम्मनंदासुखदायका॥धीधरकस्दा
कैलासनायका॥भक्तकामकल्पद्रुमगजोतका॥

नयेसीतर्कानिगमागमा॥५३॥ शिवलीलासूत-
ग्रंथप्रचंडं॥ स्कंदपुराणब्रह्मोत्तरखंड॥ परिसो-
तश्रोतेअखंड॥ अष्टमोऽध्यायगोडंहा॥१५४॥-
॥श्रीसांब॥ ॥ओज्यासंख्या१५४॥ ॥७३॥॥

अध्यायः

श्रीगणेशायनमः॥ जेथेंशिवनामघोषनिरंतर॥ ते
थेंकैचेजन्ममरणसंसार॥ तिहींकळिकळजिकिला
समय॥ शिवशिवछंदेंकरुनियां॥ १॥ पापजळावयानि
श्चिती॥ शिवनामींआहेज्याचीआसक्ती॥ त्यासींनाहीं
पुनरावृत्ती॥ तोकेवळशिवरूप२ जैसंप्राणियाचेंचित्त
विषयींगुंतलेंअत्यंत॥ तैसंशिवनामींहीतारत॥ तरींबं
धनकैचेंतयां॥ ३॥ धनइच्छाधरोनिचितीं॥ धनाद्व्या
चीकरितीस्तुती॥ तैसंशिवनामींप्रवर्तती॥ तरींजन्म
मरणकैचेंतयां॥ ४॥ राजभांडारीचेंधन॥ साध्याव्या
करितीयत्न॥ तैसंशिवचरणींजडलेंमन॥ तरींसंकर
विघ्नकैचेंतयां॥ ५॥ धन्यतेशिवध्यानींरत॥ येचविष

यीं कथा अद्भुत ॥ नैमिष्यारण्यां संगत ॥ सूतशौनकां
दिक्कां प्रती ॥ ६ ॥ ब्रामदेवं नामें महाज्ञानी ॥ शिवध्यानीं
रत्नविचरेकाननीं ॥ एकाकी निर्मायशांतदांतं ज्ञानीं ॥
त्रिविधभेदरहितजो ॥ ७ ॥ दिशाजयाचें अंबर ॥ प्रस्म-
चर्चितदिगंबर ॥ निराहारनिरंतर ॥ एकलाचिहिंडत
से ॥ ८ ॥ कायकरावें कोठें जावें ॥ कायधेवोनी काय-
त्यजावें ॥ विश्वशिवमयअधवें ॥ रवेदमोहभेदना
हीं ॥ ९ ॥ अक्रोधवैराग्यइंद्रियदमन ॥ क्षमादयाकृ-
पासमान ॥ निर्लोभदाताभयशोकमान ॥ काकंब-
यीं न धरीच ॥ १० ॥ गृहायत्यदारावर्जित ॥ कोणही
एकपरिग्रहनाहींसत्य ॥ कायावाचामनोदंडयुक्त

मौनीनबोलै इतरासीं ११ ज्ञानचर्चा शिवस्मरण ॥ त्यावी-
णनेणेचि भाषण ॥ यानां वबोलिजे मौन ॥ भेदा भेदर-
हितजो ॥ १२ ॥ सर्वांच्या अनुग्रहास्तव ॥ तें स्वरूप धरू-
न विचरे शिव ॥ जंडजीवतारा वयासर्व ॥ विचरे स्त्रीं स्वं-
इच्छें ॥ १३ ॥ कार्याकार्यसारुनी कारण ॥ आत्मस्वरूपीं
पावलासमाधान ॥ देहत्रयरहितविधिनिषेधहीन ॥ प-
वृत्तिनिवृत्तीके गळा ॥ १४ ॥ निरंकुशजो निःसंग ॥ जैसा-
ब्रम्हारण्यां विचरे मातंग ॥ त्याचरीती अभंग ॥ वेदशा-
स्त्रे वर्णित ॥ १५ ॥ तो स्वरूपी सदासमाधिस्थ ॥ गगनतें
ही अंगासीरुतत ॥ म्हणून तें ही परतें सारित ॥ हेनु दृष्टान्त
वर्जितजो ॥ १६ ॥ तेथें ते जीचे दाहकत्व जाकिलें ॥ पूर्वी

चेंकठिणत्वमोडिलें ॥ चंचलत्वहिरोनिघेतलें ॥ प्रभां
जनाचेंतेणें ॥ १७ ॥ आर्द्रत्वनिरसोन ॥ ध्रुवोनिशुद्धके
लेंजीवन ॥ एवंपिंडब्रम्हांडजाळून ॥ भस्मअंभींचवि
लें ॥ १८ ॥ ऐसातोअमूर्तामूर्तकेवलशुककींजडभर
त ॥ भौंचारण्यांविचरत ॥ सर्वहीदेखतशिवरूप ॥ -
॥ १९ ॥ तोंएकब्रम्हराक्षसधांवत ॥ महाभयानकशरी
रअद्भुत ॥ कपाळींशेंदूरजिह्वालळलळित ॥ भयान
कसुरवाबांहेरी ॥ २० ॥ खंदिरांगारतैसेनेत्र ॥ बहुतजी
वभक्षिलेअपरिमित ॥ सुधिततृषीतपापीकुपात्र ॥ -
अकस्मातपातला ॥ २१ ॥ महाहिसकसर्वभक्षक ॥ ते
णेंवामदेवदेखिलापुण्यश्लोक ॥ धांवोनियांयेकायेक

कंठीं घालित मिठी त्यांच्या ॥ २२ ॥ लोहपरिसासी झ
गदता पूर्ण ॥ तत्काळ होय दिव्य सुवर्ण ॥ तें वित्याच्या अं
गस्पर्श करून ॥ मतीपाल दली तथाची ॥ २३ ॥ वामंदेवा
गींचें भस्म ॥ त्यांच्या आंगीं ला मलें उत्तम ॥ सत्ववृत्ती झा
ली परम ॥ असुरभाव पाल दला ॥ २४ ॥ आपुल्या आं
गीं झगटोन ॥ उद्धरिला पिशिताशन ॥ हे त्यासीं नाहीं
च मान ॥ समाधिस्थ सर्वदां ॥ २५ ॥ नेणें सुरवदुःख शि
तोषा ॥ लोकनिंदिती कीं वंदिती पूर्ण ॥ शरीरीं भोग कीं
रोगदारुण ॥ हे ही नेणे कदांतो ॥ २६ ॥ मी हिंड तों देशि
कीं विदेशीं ॥ हे ही स्मरण नाहीं त्यासीं ॥ तो ब्रम्हानंद सो
ख्य राशी ॥ विधिनिषेधीं स्पर्शना ॥ २७ ॥ ऐसाती योगीं

द्रुनिःसीम॥ त्याच्या अंगास्यर्शे पायें झालीं भस्म॥ दि-
व्यरूप होवोनि सधेस॥ चरणीं लागला तयाच्या॥ २८॥
सहस्रजन्मींचें झालें ज्ञान॥ त्यासीं आठव झाला संपू-
र्ण॥ मानस सरोवरीं उदक पान॥ करितां काक हें सहो-
य॥ २९॥ कीं हाटक नदी तिरींदे स्व॥ पडतां पाषाण का-
ष्ठादिक॥ दिव्य कार्तस्वर होय सरे स्व॥ तें विराक्ष संपें
झाला॥ ३०॥ कीं करितां सुधार सपान॥ तेथें सहज चि-
झाले देवपण॥ कीं शशिकिरणं स्यर्शें करून॥ द्रुवें जैसा
चंद्रकांत॥ ३१॥ कीं रवि उगवतां निःशेष॥ निशासरे
प्रगरे प्रकाश॥ तैसा उद्धरलाराक्षस॥ स्तवन करीत या-
चें॥ ३२॥ ह्यणु गुरुवर्था ऐक पूर्ण॥ मीतं वदर्शनं झा-

लों पावन ॥ तुजसी करितां संभाषण ॥ बाद ते पावे नशि
वपदा ॥ ३३ ॥ मजसहस्रजन्मींचें झालें ज्ञान ॥ परी पंच
वीस जन्मा पासून ॥ पापें घडलीं जीदारी ॥ तीं अनु-
क्रमें सांगतीं ॥ ३४ ॥ पूर्वी मी राजा दुर्जय ॥ यौवन मदे
मी निर्दय ॥ परमदुराचारी होय ॥ ब्राह्मण प्रजा पीडि-
त ॥ ३५ ॥ प्रजे सों नित्य करी मार ॥ आवडे ते साविचरे-
स्वेच्छाचार ॥ वेदपुराण शास्त्र ॥ कैसें आहे मी नेणे ३६
स्वर्ग्यां ही नेणें कदा धर्म ॥ ब्रम्हहत्यादि पापें केलीं परम
नारी अपूर्व आणोनि उत्तम ॥ नित्य नूतन भोगी मी ३७
ऐशा स्त्रिया असंख्य भोगून ॥ बंदीं घालोन केले रक्ष-
ण ॥ सर्व देश धुंडोन ॥ स्त्रिया नूतन आणवी ॥ ३८ ॥ -

एकदां भोगदेवून् ॥ दुसः न्यनेति चेन् नयाहे वदन ॥ त्यावं
दीरंडती प्राकंदेन ॥ शायदेतां मजलागीं ॥ ३९ ॥ वि-
प्रयळाले राज्यांतुन ॥ पदृणो ग्रामें रवेदकें जाण ॥ इतुकीं
ही खुंडोन ॥ स्त्रियां धरून आगिल्या ॥ ४० ॥ भोगिल्या
तीन शतें द्विजवारी ॥ चारी शतें क्षत्रियकुमारी ॥ वैश्य
स्त्रिया सुंदरी ॥ दाहा शतें भोगिल्या ॥ ४१ ॥ शूद्राच्यास
हस्रललना ॥ च्यां डाकवारी चार शतें जाणा ॥ त्याव-
रीं अपवित्र मांगकन्या ॥ सहस्र एक भोगिल्या ॥ ४२ ॥
चर्मककन्या पांचशत ॥ रजकांच्या चार शतें गणित ॥ वा-
रांगना असंख्यात ॥ मिनि नार्ही तयातें ॥ ४३ ॥ पांच शतें
महारिणी ॥ तितुक्याच वृषली नितें बिनी ॥ यावेगळ्या

कोणगणी॥ इतरवर्णअष्टादश॥४५॥ इतुक्काका-
मिनीभोगून॥ तस्यनक्केकदांमन॥ नित्यकरीमद्यपान
अभक्षतितुकेभक्षिले॥४५॥ ऐसेंभोगितांयापंभोग
मंजलागलासंयरोग॥ मृत्युपावलोंसवेग॥ कृतांतदू
तधरूननेती॥४६॥ यमंपुरीचंदुस्वअपार॥ भोगिले
म्याअतिडस्तर॥ तत्पतांभभूमीत्यावर॥ मजलागीं-
चालविले॥४७॥ लोहस्तंभतत्पकरून॥ त्यासींनेऊनदे
ववितीआलिंगन॥ माझेघोरकर्मजाणून॥ असिपत्र
वनीहिंडविती॥४८॥ कटईततेलझालेंतत्प॥ त्यांतने
ऊनबुडवित॥ तोंडिंघालितीनरकमुत्र॥ पापंबहुतजा
णोनी॥४९॥ महाक्षारकदुरसआणोनी॥ मुरवींघा-

लितीपासलेपाडेनी॥तीक्ष्णाचंचुचेष्टधयेवोनी॥-
नेत्रफोडितीयेकसरें॥५०॥कुंभीपाकींघालेनिशिज
विती॥कर्णीतित्यलोहदंडदडपिती॥अहातेचीची-
जाचणीकिती॥सांगोआतांगुरुवर्या॥५१॥तेथेरत
कुंडरेतकुंडारुण॥त्यांतयचवितीकित्येकदिन॥मां
सतोडितीसांडसेंकरून॥वरीशिंपितीक्षारोदक॥५२
जिह्वानासिकआणिकर्ण॥तीक्ष्णाशस्त्रेंटाकितीछे-
दुन॥हस्तपादरवंडून॥पोटफोडितीभूरशस्त्रें॥५३
आंगाचाकादितीभाता॥तत्पशस्त्रेंरोवितीमाथा॥-
शिश्नछेदूचगुदहारींअचचितां॥तत्पअर्गबाघालि-
ती॥५४॥सर्वांगासींदिपन्यालावून॥सर्वेचकरिती

पाशबंधन॥ पृष्ठींकडेवाकवून॥ चरणींशीवाबांधि-
ती॥ ५५॥ बोरींबोरींसुयारोवून॥ पाषाणेंवृषणाकरि
तीचूर्णा॥ हस्तपायींआणून॥ पाषाणबेडीघालिंती
॥ ५६॥ हस्तहस्त्रवर्षेनलगेअंत॥ ऐशियानरकींबुडवी
त॥ येकथेवोनीपाडितीदांत॥ पाशघालितीशीविसी
॥ ५७॥ आयलीविष्णामूत्र॥ बकेंचभक्षवितीयमदू
त॥ सर्वेचअंगाचेतुकडेपाडित॥ दोषअमितजाणो
नी॥ ५८॥ शामशबलश्वानलावून॥ चरचरांराकि
तीफाडून॥ एकशिरास्थींकाटितीओढून॥ एकमां
सउकरिती॥ ५९॥ लोहार्गळाउष्णातीव्र॥ पृष्ठींहृद
यींकरितीमार॥ उरवळींघालेनिसत्वर॥ लोहत-

त्यसुसळेंचेंचिती॥६०॥ नीक्ष्याओषधीचेरसआणि
ती॥ नासिकद्वारेआंतओतिती॥ सर्वेंचिवृश्चिककूर्यां-
टाकिती॥ बहुतविपत्तीभोगिल्या॥६१॥ ज्यांचेंबीषप्र-
रमदुर्धर॥ ऐसअंगासडसवितीविस्वार॥ अग्निशिखा
लेकींसत्वर॥ हेंशरीरभाजिलें॥६२॥ अंतरिक्षअ-
सिधारेबैसवून॥ पायींवांथितीजडपाषाण॥ सर्वेंचि
पर्वतावरीनेऊन॥ टकलूनदेतीनिर्दयपणें॥६३॥ आ-
तडीकाढूननिश्चिती॥ ज्याचीत्याजकडोनभक्षविती
उर्ध्वनेवांनिटांगिती॥ आपदीतीक्रोधभरें॥६४॥ लोह
कंठकींउभेंकरून॥ करितीइंगळाचेंअंथरूण॥ म-
स्तकींघांलुनियांपाषाण॥ फोहोनिटाकितीमस्तक-

॥६५॥ लोहचणककरूनतत्प॥ स्वाह्मणोनिदूतमारि
त॥ ओष्ठधरेनिफाडित॥ तत्पसक्यारवोवितीनाकीं॥
॥६६॥ उपरारेटांगून॥ शीवेसबांधोनिथोरयाषाण॥-
रीसव्याघ्रादिकआणोन॥ विदारितीत्याहतीं॥६७॥-
गजपदास्वालींचूर्ण॥ करवितीतत्पनीरप्राशन॥ अ
ष्टांगेकर्वतून॥ वेगळालेटाकिती॥६८॥ भयानकभु
तेभेडसावित्री॥ लिंगळेदूनस्वाह्मणाती॥ सांधेंठाई-
माईमोडिती॥ तीक्ष्णशस्त्रेकरूननियां॥६९॥ भूमीति
रोवोनियांशरीर॥ करितीबहुतशरमार॥ सर्वेविशू
ळपरमतीघ॥ त्यावरीपालथेयालिती॥७०॥ वरिमा
रितीसुसकघायें॥ भगंयाषाणबांधोनिलवलाहे॥-

नरकवापीं तदा किती पाहे ॥ अंत नलागे उत्तरतां ॥ ७१ ॥
कं चासि सेयां चार सकरुत ॥ बकें चिकर विती प्राश
न ॥ तेथें जात नाहीं कदा प्राण ॥ यात नादारुण भोगितां
॥ ७२ ॥ ऐसें तीन सहस्र वर्षे पर्यंत ॥ नरक यात ना भो-
गिल्या बहुत ॥ त्यावरी मजठकलो निदेत ॥ व्याघ्र ज-
न्मा पावलों ॥ ७३ ॥ दुसरे जन्मी झालों अजगर ॥ ति-
सरे जन्मी वृक भयंकर ॥ चौथें जन्मीं सूकर ॥ सरड
झालों पांचवा ॥ ७४ ॥ साहावे जन्मीं सार मेय सबळ
सातवे जन्मीं सृगाळ ॥ आठव्याने गवय विशाळ ॥ -
गुरुवयामी जाहालों ॥ ७५ ॥ नववे जन्मीं मर्वट प्रसि-
ध ॥ दहावे जन्मीं झालों गर्दभ निषिद्ध ॥ त्यावरी

नकुलमगधायसविधिः ॥ तेषां जन्मो बकशाला ॥ -
॥ ७६ ॥ चौदावे जन्मो बकशाला ॥ त्यावरी गीघशाला ॥ या
पिष्ट ॥ मगमाजं रयोनी दुष्ट ॥ गंधक त्यावरी जाया पा ॥
॥ ७७ ॥ अठरावे जन्मो शालो कर्म ॥ त्यावरी गंधशालो
दुर्गम ॥ सर्वे चिपावलो मूषक जन्म ॥ उलूक त्यावरी शालो
लोमी ॥ ७८ ॥ बाविसावे जन्मो विना हिरद ॥ त्यावरी उलू-
जन्म प्रसिद्ध ॥ मगदुरात्मा निष्पाद ॥ आतां राक्षस जन्म
लो ॥ ७९ ॥ सहस्र जन्मो चिं ज्ञान ॥ शालो स्वामी मजपू ॥
॥ तव दर्शनाच्या प्रतापें करून ॥ पावन शालो त्या मिश्र
॥ ८० ॥ गंगा स्नानें जळे पाप ॥ अभिनंदन हरी ताप ॥ सु-
रतरु दैन्य असुप ॥ हरित दर्शनें करूनिया ॥ ८१ ॥ पाप

तापआगिदैव्य ॥ संतस्रमागमें जायजकून ॥ यावरीवा
मदेवयोगिंद्रवचन, बोलताझालाते धव्मं ॥ ८२ ॥ एकविप्र
होतामहाअमंगळ ॥ शरदस्त्रियेसीरतलाबहुतकाळ ॥
तिच्याभ्रतारेंसाधुनीवेळ ॥ जिवेंमारिलेंहिजातें ॥ ८३ ॥
ग्रामाबाहेरटाकिलेंप्रेत ॥ कोणीसंस्कारनकरित ॥ तोय-
मदूर्तीनेलामारित ॥ जाचबहुतभोगीतसे ॥ ८४ ॥ इकडे
शिवसदनउत्तम ॥ त्यापुढेंपाडिलेंअसेभस्म ॥ महाशिव
रात्रीदिवसीसप्रेम ॥ भक्तपूजनाबैसले ॥ ८५ ॥ त्याभ्र-
स्मांतिप्स्वानसवेग ॥ येऊनिबैसलेंपाहेशिवलिंग ॥ भ्र-
स्मचर्चितत्याचेअंग ॥ जातमगत्वरेनें ॥ ८६ ॥ पाडलेंहेतें
विप्रप्रेत ॥ त्यावरीगेलेंअकस्मात् ॥ कुणापासभस्मलाग

त॥ पापरहितझालातो॥ ८७॥ तोयमदूर्तीनरकातूनि-
काटिला॥ शिवदूर्तीविमानीवाहिला॥ कैलासासीजा
वोनिराहिला॥ संहारिलापपसमूह॥ ८८॥ ऐसेंहेपवि
अशिवभूषण॥ त्याचेंनवणवेंमहिमान॥ राक्षसपुसे
करजोडुन॥ भस्ममहिमासांगकैसा॥ ८९॥ भस्मकोण
तेंउत्तम॥ शिवभक्तींलावावेंकैसानेम॥ यावरीवामदेव-
उत्तम॥ चरित्रसांगेशिवचें॥ ९०॥ मंदरगिरीपरमपवि
त्र॥ उंचयोजनेंअकरासहस्र॥ त्यावरीएकदांत्रिनेत्र॥
देवांसहितपातला॥ ९१॥ यक्षगणगंधर्वकिंनर॥ चार
णपिशाचगुत्यकसंमग्र॥ देवउपदेवपवित्र॥ महेशाचे-
छुनबैसले॥ ९२॥ मरुद्गणपितृगणसमस्त॥ एकादश

रुद्रद्वादशादित्य ॥ असुवसु असुभैरवसत्य ॥ असुदि-
क्कपातले ॥ ९३ ॥ अक्यायशीसहस्रभूषेश्वर ॥ सा-
ठसहस्रवालखिल्येब्रह्मपुत्र ॥ पाताळनागपृथ्वीचेनृप-
वर ॥ शंकरावेषितबैसले ॥ ९४ ॥ विष्णुविधिपुरंदर ॥ शि-
वध्यानपाहातीसमग्र ॥ भुतांचेमेळअपार ॥ मंदराच-
ळींमिळाले ॥ ९५ ॥ सिंधुरवदनवीरभद्रकुमार ॥ साठको-
टीगणसमग्र ॥ पुढेंविराजेनंदिकेश्वर ॥ दुसरामंदार-
शुभ्रदिसे ॥ ९६ ॥ तेथेंआलेसनत्कुमार ॥ साष्टांगकरू-
निनमस्कार ॥ स्तवनकरूनिअपार ॥ विभूतीधारण-
विधिपुसती ॥ ९७ ॥ यावरीबोलेजाशदनीळ ॥ विभूती-
जाणातेदिनिर्मळ ॥ शुत्यकरूनीगोमयगोळ ॥ सृत्तिक

कणविरहित ॥ ९८ ॥ नेपाकवूनी उत्तम ॥ मगकरावेसा
चें भस्म ॥ शुद्धविभूती मज परम ॥ शिवगायत्रीने सं-
विजे ॥ ९९ ॥ आधीं अंगुष्ठें लाविजे उर्ध्व ॥ मग मस्तकां
भीवतें वेष्टिजे शुद्ध ॥ तर्जनी नलाविजे निषिथ ॥ कनि-
ष्ठिका वेगळी करावी ॥ १०० ॥ दोबोरींनी लाविजे भाळीं ॥
अंगुष्ठें मध्यरेखा तेजागळी ॥ ऐसं विपुंड्वधारण चंद्रमौ-
ळी ॥ सनत्कुमारा सांगत ॥ १०१ ॥ तर्जनी नलावितां सर्वांगीं
विभूती ॥ त्रिबोरींनी लाविजे निश्चिती ॥ घेणें महत्पायें भ-
स्म होती ॥ शिवभूषण प्रसादें ॥ १०२ ॥ अगम्यागमनसुर-
पान ॥ ब्रह्मगोहत्या अभक्ष्य भक्षण ॥ महत्पायाचे पर्व-
त जाणा ॥ भस्म चर्वणें भस्म होती ॥ १०३ ॥ ऐसा भस्माचा -

महिमावामदेव ॥ बहुरक्षसासंगे सर्व ॥ विमानआले
अपूर्व ॥ दिव्यरूपअसुरझाला ॥ ४ ॥ कैलासाप्रतीजाउ
न ॥ राहिलाशिवरूपहोउन ॥ वामदेवपृथ्वीपर्यटना ॥
स्वेस्छेंकरीतचालिला ॥ सत्समागमाचामहिमायोर-
वामदेवासंगेतरलाअसुर ॥ आस्मलेयनेभाळनेत्र ॥ सदा
सुप्रसन्नभक्तगसी ॥ ६ ॥ मंत्रतीर्थविजदेव ॥ गुरुवज्ञ-
ज्योतिषीऔषधीसर्व ॥ येथेजैसाधारितीभाव ॥ सि-
द्धांतेशीतयासी ॥ ७ ॥ पांचाळदेशीचूषनाथ ॥ नामज
याचेसिंहकेत ॥ जैसाशक्रनंदनकीर्तनियसुत ॥ प्रथा
देवीचापुरुषार्थी ॥ ८ ॥ मृगयेसगेलातभूपाळ ॥ मार्गे
चालतधुरंधरदळ ॥ शबरचेहीमेळ ॥ बहुसालनिय-

तीतयासवें॥९॥वनोवनींहिंडतांभूपाळ॥शबरएकप
रमभाविक॥भग्नशिवालययेक॥गेल्याल्यांतनिषादते
॥१०॥उन्मळोनिपडिलेंदित्यलिंम॥पंचसुग्रीरमणीय
अभंग॥सिंहकेतरायातेंसवेग॥दाविताझाल्यातेथवां
॥११॥राजांमृणोलिंगचांगलें॥परींयाहिजेभावेंपुजिलें
उगेंचिदेवतार्चनमांडिलें॥दंभेकरूनीलोकिकी॥१२॥
लोकिकींमिरवावयाथोरपणा॥प्रतिमाठेविल्यासोज्ज-
ळकरून॥जेंविकांसारेंमांडिलेंदुकान॥प्रतिमाविभ्रय
करावया॥१३॥ब्राम्हणावेषधेवोनिशुद्ध॥यात्रेंतहिंस्र
ताजैसेमैद॥कींभार्गववाटेंतसाधुसिद्ध॥वेषधरू-
निबैसले॥१४॥काळनेमिसाधुवेषधरून॥वाटेसबै-

सलाकरात्राविष्म ॥ एवं प्राचैवीणदेवतार्चन ॥ व्यर्थका
यदांभिकसा ॥ ५ ॥ शबरासिम्हणेनृपसत्तम ॥ तुजहं-
लिंगसांपडवउत्तम ॥ निषादम्हणापूजनक्रम ॥ कै-
साआहेसांगा ॥ १६ ॥ विनोदबोलनृपवर ॥ पूजेचे-
आहेतबहुतप्रभार ॥ परीचिताभस्मपवित्र ॥ नित्यनू-
तनआणावे ॥ १७ ॥ चिताभस्माविण ॥ नैवेद्यकरूनये-
समर्पण ॥ हेचिमुखवर्मजाया ॥ शैवलक्षणनिष्ठचे ॥
॥ १८ ॥ नृपवचनमानुनियथार्थ ॥ शबरलिंगयराआ-
णित ॥ शबरीससांगेवृत्तांत ॥ हर्षभरिततेझाला ॥ १९
सुमुहुर्तेशिवलिंगस्थापून ॥ दोघेंपुजितीएकनिष्ठक-
रून ॥ चिताभस्मनित्यनूतन ॥ आणितीमेळवूनसा-

क्षेपें ॥२०॥ एकाती होतांचि सुदर्श ॥ नैवेद्य आणीत
झडकरी ॥ उभयनां जोडल्या करी ॥ शिवस्तवनीं सा
दर ॥२१॥ ऐसें नित्य करितां पूजन ॥ लोटलें कित्येक
दिन ॥ त्याची निष्ठा पाहावया पूर्ण ॥ केलें नवल पंचवद
न ॥२२॥ ऐसें एकदां घडोनि आलें ॥ चिता भस्म को-
ठेन मिळ ॥ शबरें बहुत शोधिलें ॥ अपार भूमिलें भूमं-
डळ ॥२३॥ परात्तेनि सदा सीयेत ॥ शबरी ससांगे वृ-
त्तांत ॥ तेही स्वकी चिंता भोत, म्हणो पूजन केवि होय ॥
॥२४॥ केलें शिव पूजन उत्तम ॥ परि न मिळतां चिता
भस्म ॥ तो शाब्द ॥ मत्करां जपरम ॥ नैवेद्य शिवासीं अर्पिना
॥२५॥ शिवा देखापरम कठिणा ॥ निष्ठा पाहे उमारमण

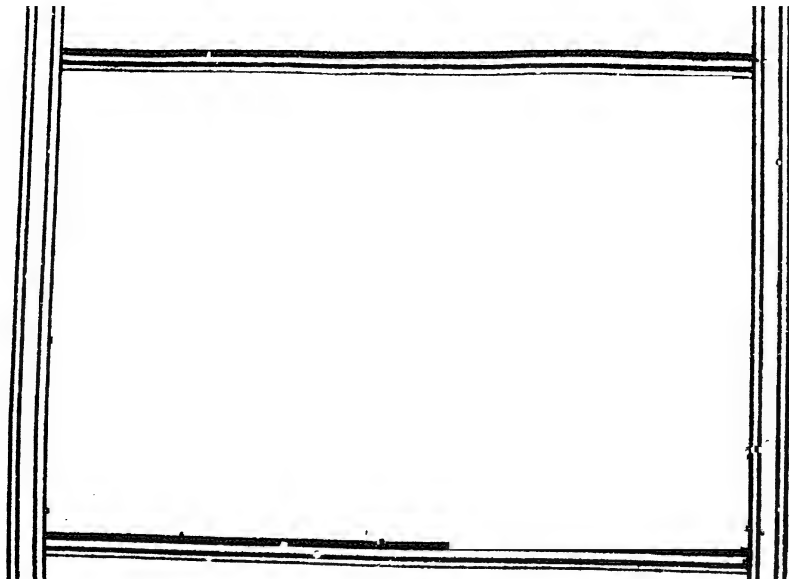
शबरी हृषीकेश्याल्लगुन ॥ श्री आपुले मत्स्यकारिते अतां ॥
॥ २६ ॥ पाकसदनत्रिसेन ॥ उवाच न येने आतां अम् ॥ तेचि
तामस्मचर्चुन ॥ सांबपूजनकरांचे ॥ २७ ॥ ममसुविर्मल
होवोनीशबरी ॥ शिवध्यानरसारवाकरांचे ॥ अमिलंगो-
नीझडकरी ॥ मस्मकरीकलेवर ॥ २८ ॥ शबरधेवोनीते
मस्म ॥ चर्चासदाशिवासीसप्रेम ॥ गरीतेवेद्यआणाव-
याउत्तम ॥ दुसरेकोणीनसेची ॥ २९ ॥ शोकाचक्रवर्ती
दार ॥ तारावयाधैर्यपाहेशंकर ॥ आसनधात्रीनिशबर
परमसादरशिवार्चनी ॥ ३० ॥ शबरीउत्तमपाककरून ॥
नित्ययेतनेवेद्यधेवोन ॥ शबरेणुकातीकरीन ॥ पूर्वाभ्या
सेंचोलावित्त ॥ ३१ ॥ एकातीहोताविसदाशिवा ॥ भुटी

नवाजतां नैवेद्यदावावा ॥ विलंबहोतां महादेवा ॥ क्षो-
भअत्यंतपैहीय ॥ ३२ ॥ सर्वअन्यायक्षमाकरीशंकर ॥
परानैवेद्यासीं होतां उशीर ॥ क्षोभोभिजांतो श्रीशंकर ॥
उशीरअणुमात्रसोसेना ॥ ३३ ॥ शबरआनंदमयशि-
वार्चनीं ॥ स्थियेनें शरीरजांकिलें हें ना उवेमनीं ॥ ह्यणोल
लनें नैवेद्यआणी ॥ तंवपाठीसी उभीघेवोनियां ॥ ३४ ॥
रंभाउर्वशीमेनिकासंदरी ॥ त्याहून दिव्यरूपझाली श-
बरी ॥ चतुर्विधनैवेद्यकरीं ॥ देतयतीच्यातेधवां ॥ ३५ ॥ नै-
वेद्यअर्पूनिशबर ॥ पूजाझाली घोडशोपचार ॥ दोघेजोडुनियां क-
स्तपनकरिती शिवाचें ॥ ३६ ॥ जयजयअनंतब्रह्मांडनायकां ॥ जय-
जयशिवमायाचक्रचाटकां ॥ दुर्जनदमनामदनांतका ॥ म-

वहरकाभवानीकरा॥३७॥ पूजनआलेंसंपूर्ण॥श-
बरपाहेस्त्रीविलोकोन॥अळंकारमंडितसद्गुण॥-
आयणाहीशिवरूपजाहला॥३८॥ एकनीळकंठवे-
गळाकरून॥शिवभक्तशिवासमान॥तंवआलेंदिव्य
विमान॥वाघेंअपारवाजती॥३९॥येतदिव्यसुमना-
चेपरिमळ॥आश्चर्यकरीसिंहकेतनूपाळ॥विमानींचे
सवूनितात्काळ॥शिवपदपावलींदोधेंही॥४०॥राव-
ह्यणोविनोदेकरून॥म्यासांगितलेंचिंताभस्मपूजन॥
परीधन्यशबराचेंनिर्वाण॥उद्धरोनिगेलांकैलास॥४१
धन्यतेशबरीकामिनी॥देहसमर्पिलमशिवाचर्चनीं॥ए-
वंएकनिष्ठदेरिवल्यावांचुनी॥पिनाकपाणीप्रसन्न-

नन्दे ॥ ४२ ॥ सिंहकेतासींलागलांतोचिछंद ॥ सर्वदा
शिवभजनाचावेध ॥ शिवलीलामृतप्रसिद्ध ॥ श्रवण
करीसर्वदां ॥ ४३ ॥ शिवरात्रीप्रदोषसोमवार ॥ व्रतेंआ
चरेप्रीतींनृपवर ॥ शिवप्रीत्यर्थउदार ॥ धनेंवादीसत्वा
त्रीं ॥ ४४ ॥ ऐसेंकरितांशिवभजन ॥ सिंहकेतशिवरूपहो
उन ॥ शिवपदींराहिलाजाउन ॥ धन्यभजननिष्ठेचें ॥
॥ ४५ ॥ शिवलीलामृतमंडपींसुरवाडली ॥ चढतजात
श्रीधरवागवल्ली ॥ अहळबहळपसरली ॥ ब्रम्हानंदेंकरू
नियं ॥ ४६ ॥ तीळायासघनअत्यंत ॥ तेथेंबैसोनशिव
भक्त ॥ प्रेमद्राक्षककेपक्षबहुत ॥ सदांसेवोतआदरें ॥
॥ ४७ ॥ श्रीधरवस्दाब्रह्मानंदा ॥ मूडानील्लदयाळामि

लिंदाकेयवत्यपददायकअभेदा॥लीलाअगाध-
बोलवीपुटे॥४८॥शिवलीलामृतग्रंथप्रचंड॥स्कंद-
पुराणब्रह्मोत्तरखंड॥परिसोतसज्जनअखंड॥नव-
मोअध्यायगोडहा॥१४९॥ श्रीसांब॥ओ०सं०१४९
॥ ७७ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७७ ॥

अध्याय १०

श्रीगणेशायनमः॥ कामगज विदारकपंचानना॥ क्रोध
जलदविध्वंसप्रभञ्जना॥ मदतमहारकाचंडकिरणा॥
चंद्रशेखरावृषभध्वजा॥ १॥ मत्सरदुर्धरविपिनदहना
दंभनगच्छेदकासहस्रनयना॥ अहंकारअंधकासुरमर्द
ना॥ धर्मवर्धनाभालनेत्रा॥ २॥ आनंदकैलासवनविहारा
निगमागमबंधासुहास्यवत्क्रा॥ दक्षमखदलनाआनं
दसमुद्रा॥ ब्रह्मानंदादयानिधी॥ ३॥ नवमाध्यायाचेअं
ती॥ उद्धरिलाशबरसिंहकेतनृपती॥ यावरीसूतशौन-
कादिकांप्रती॥ नैमिषारण्यांसंगत॥ ४॥ आनर्नदेशीं-
वास्तव्यकरित॥ एकद्विजनामंदेवस्थ॥ वेदाध्ययनीशा
स्वरत॥ पंडितआणिवंशजहोय॥ ५॥ त्याचीकन्याचा-

तुर्यखाणी ॥ शारदा नामें कमल नयनी ॥ जीचें स्वरूप दे-
खेनी ॥ जन होती तदस्थ ॥ ६ ॥ तंव ते झाली झाड शवर्षी
पित्यानें लग्न करूनिसंभ्रमेसीं ॥ पयना भद्रिजासीं ॥ दे-
ता झाला विधियुक्त ॥ ७ ॥ तोही परम अधीत ब्राम्हण ॥
समाग्य आणिवेदसंयन्त ॥ जयाची विद्या पाहोन ॥ रा-
जे होती तदस्थ ॥ ८ ॥ लग्न सोहळा झालिया वरी ॥ कांहीं दि-
वस होना श्वशुर घरीं ॥ सायंकाळीं नदी तीरीं ॥ संध्याव-
दनासीं तो गेल्य ॥ ९ ॥ परतोन येतां आंधार ॥ पायास-
झोबला दुर्धर विरवार ॥ तेथें चपडिलें कलेवर ॥ नगरांत
हाक जाहली ॥ १० ॥ माता पिता समवेत ॥ शारदा धांवो-
नि आली तेथ ॥ गत प्राण दखोनि प्राणनाथ ॥ शरीर-

घालितधरणीवरी ॥ ११ ॥ मृगोविद्याधनाचेंसतेज ॥ -
आजिबुडालेंमाझेजाहाज ॥ वोसपडसीरैज ॥ बोलों
गुजकोणापासीं ॥ १२ ॥ माझेबुडालेंभांडार ॥ सर्पसुपेंव-
रीपडलातस्कर ॥ दग्धशालींआभरणेंसमग्र ॥ ह्यणोनिग
कितीतोडोनियां ॥ १३ ॥ देरवोनिशारदेचीकरुणा ॥ अ-
श्रुआलेजनाचियानयना ॥ म्हणतीआहापशुपतेभाल
लोचना ॥ हेआतांकरीलकाय ॥ १४ ॥ मगत्याविप्राचेंक
रुनिदहन ॥ मातापिताबंधुआत्यजन ॥ शारदेससंगेंघे-
उन ॥ सद्नाप्रतीगेलेंते ॥ १५ ॥ कित्येकदिवसझालिया-
वरी ॥ घरचींकार्यासंगेलींबाहेरी ॥ शारदाएकलीमंदि-
री ॥ तंवएकअपूर्ववर्तलें ॥ १६ ॥ नैध्रुवनामेंऋषेश्वर ॥ -

वृद्धतपस्वीगेलेनेत्र॥ शिष्यहार्तांधरोनियवित्र॥ सदन-
आलाशारदेच्या॥ १७॥ शारदेनें आसनदेई निसत्वर॥
पूजमकरूनिकरीनंमस्कार॥ नैध्रुवहृणोसौभाभ्यवा-
मैअपार॥ होतुजपुत्रवेदवक्ता॥ १८॥ विप्रासनदिसे
केवळअंध॥ अमोघवदलाआशिर्वाद॥ हांसोनिशार
दाकरीरवेद॥ शोककरीदुःखभारें॥ १९॥ म्हणोहेंअघ-
दितघडेकेवीपूर्ण॥ सांगितलेंपूर्ववर्तमान॥ नैध्रुवहृ
णोंमाझेवचन॥ असत्यनोहेकल्पांती॥ २०॥ माझेजि
व्हाबाहेरआलें, तेंमाघारेंनसरेकदाकाळें॥ माझेतपा-
नुष्ठानवेगळें॥ अंधदिततेंचिघडवीन॥ २१॥ घरचीं-
बाहेरुनींआलीत्वरित॥ मातापिताबंधुसमस्त॥ समू

कुकुल्लावृत्तांत ॥ मृणतीविपरीतकेवीघडे ॥ २२ ॥ अ
षीआशिर्वादप्रमोघपवित्र ॥ क्षपेंरंकाचाकरीसहस्र
नेत्र ॥ शापेंनलागतांक्षणमात्र ॥ कुळासहितसंहारिंती ॥
॥ २३ ॥ शापबळेंचिनिशेष ॥ सर्पकेलाराजानद्रुष ॥ या
दवकुळनिःशेष ॥ प्रस्मंझालेंब्रम्हशापें ॥ २४ ॥ ब्राह्मणी
क्षोभोनिनिर्धारि ॥ शक्राचीसंपत्तीघातलीसागरी ॥ ब्र
ह्मशापेंसुरारी ॥ अंबभ्रूषीचेंजन्मघेत ॥ २५ ॥ विधिहरि
हरचिती ॥ ब्रह्मशापाचेंप्रयवाहाती ॥ विप्रशापेंरावपरि
क्षिती ॥ प्रस्मझालाक्षणार्थ ॥ २६ ॥ जमदग्नीन्सक्रोध
परम ॥ चौघेपुत्रकेलेंप्रस्म ॥ स्त्रियांसतांपांडुराजस
त्तम ॥ भोगनार्हांसर्वदा ॥ २७ ॥ विप्रशापाचीनवलग-

ती॥ सादसहस्रसगरजुळती॥ कुबेरपुत्रवृक्षहोती॥
नारदशापेंकरोनिग्र्यां॥ २८॥ कृष्णासहितयादवकुळ॥ ब्र
ह्मशापेंभस्मझालेंसंकळ॥ दंडकारेसानृपाळ॥ क्षणफ
र्षेंदग्धकेला॥ २९॥ ब्रम्हशापेंपरमहृद॥ भृगराजकेलास
रड॥ धराधरशत्रुबळप्रचंड॥ सहरभ्रमंतेत्याआंगी॥ ३०
क्षयरोगीकेलाअभिनंदन॥ मेदिनीवसनचेंकेलेंआच
मन॥ शायदेवोनीसूर्यनंदन॥ दासीपुत्रकेलापें॥ ३१॥-
पांघाणाचेकरितीदेव॥ रंकाचेहीकरितीराव॥ मंत्राक्ष
तांटाकितांनवपल्लव॥ कोरड्याकासाफुळलेकीं॥ ३२॥-
ब्राम्हणाथोरभिजंगतीं॥ हेंब्रम्हांडमोडुनीपुन्हाघडी-
ती॥ यावंशीनैध्रुवतयेप्रती॥ बोलताझालातेंऐका॥ ३३

मृणोरेकशारदेयथार्थ॥तूंधरीउमामहेशव्रत॥षडक्ष
रमंत्रविधियुक्त॥नित्यजपकरावा॥३४॥मृणोथाव्रत
चेंफलहोयपूर्ण॥तंववरीप्रीयेथेंचराहिन॥मगत्यांच्या
आंगणांतमठकरून॥राहाताझालनैध्रुवतो॥३५॥ह
णोव्रताचाआरंभप्रेमेशी॥करावाजाणचेंचमासी॥अ
थवामार्गशीर्षेशी॥शुद्धपक्षींकरावा॥३६॥पाहोनि
सुसुहूर्तसोमवार॥अष्टमीचतुर्दशीपरिकर॥पुजावा
उमामहेश्वर॥एकसंवत्सरनेमेशी॥३७॥गुरुवचन
शारदाऐकून॥तैसेंचकरीनपडेन्यून॥नैध्रुवगुरुपा
सून॥षडक्षरमंत्रघेतला॥३८॥दिव्यशिवमंदिरक
रून॥वरीदीधलेंशुभ्रवितान॥च्यारीस्तभशोभायमा

न॥ नानाफलें शोभताती ॥३९॥ अष्टगधें सुवाससुम-
नें॥ भूमीशोधूचिरंगमाळा आस्तरणें॥ षोडशवर्णयें
चक्रणें॥ अष्टदळें तयामाजी ॥४०॥ तयामाजीचु-
दळ॥ त्यावरी घालोनि तांदुळ॥ वरी चढस्थापोनी अ-
टळ॥ शोभाबहुत आणजे ॥४१॥ उमामहेशप्रतिमा
दोन्ही॥ स्थापिजे सुवर्णाच्या करुनी॥ मग एक निष्ठाध-
रुनी॥ षोडशोपचारें पूजिजे ॥४२॥ यथासांग ब्राम्हण
संतर्पण॥ सुवर्णसिनी पूजिजे प्रीती करून॥ षड्सचतुर्वि-
धअन्न॥ द्यावें भोजन तृत्पीवरी ॥४३॥ पुराण श्रवण
कीर्तन॥ श्रेणें चक्रावें जागरण॥ गुरुवचनीं विश्वासपू-
र्ण॥ धरुं नवर्तणें सर्वदां ॥४४॥ कुंदेंदुवर्ण केवळ॥ कपू-

रगौरपयः फेनधवल ॥ ज्योतिर्मयशुभ्रतेजाळ ॥ रजत
वर्णनिर्मळजो ॥ ४५ ॥ सूर्यकोटीसमतैजविराजित ॥ शु
भ्रआभरणींभूषीत ॥ जगदानंदकंदगुणातीत ॥ स्वर्भुंभी
विराजितमस्तकी ॥ ४६ ॥ शुभ्रजटापुगुटमंडित ॥ सयम
णियुक्तविराजित ॥ किशोरचंद्रभार्कींभिरवत ॥ भस्म
चर्चितशुभ्रदिसे ॥ ४७ ॥ उन्मीलीतभाललोचनकेयूरां-
गदशुभ्रवीरकंकणा ॥ शुभ्रमुंडमाळाशोभायमान ॥ दि
सतीलोचनसूर्येदुवत ॥ ४८ ॥ दिव्यगरुडपाचूहनिवारिष्ठ
विराजमानदिसेनीळकंठ ॥ दंशभुजआयुधेंसधर ॥ झळ-
कतींप्रळयचपळेरोसीं ॥ ४९ ॥ रवद्वांगत्रिशूलंकपाळ-
डमरु ॥ अंकुशपाशघटांजागधरु ॥ पिनाकपाशुपतकं

मलतेजाकारु॥ शुभ्रवर्ण आयुधे॥ ५०॥ शुभ्रतेजस्वी
शार्दूलचर्मवसन॥ शुभ्रस्फटिकवर्णगजाजिन॥ मणिम
यशुभ्रसिंहासन॥ नानारत्नैर्विराजित॥ कैलासपि
रीशुभ्रवर्ण॥ वरीमंडपशुभ्रसहस्र॥ तंमविरहि
तराहस्मकिरण॥ गगनीजिविंपका॥ ऐरावताह
निविशाकशुभ्र॥ पुटेंशोभेनंदिके॥ पयकुंडले
संदर॥ शेषतक्षकक्षकती॥ ५३॥ रवसुरोभ॥
ओतिलेंशिवस्वरूपसगुण॥ आतांभान॥ शार
दाध्यानींआणित॥ ५४॥ बालानन्व॥ विराजमान
चंद्रशेखर॥ चतुर्भुजपाशांकुशधर॥ तर्जो॥ ५५॥
सुरतरुसुमनमाकायुक्त॥ मल्लिका॥ गोविराजि

त॥ इभमुक्त अवतंस डोलत॥ शोभा आदुत कोणवणी
॥५६॥ हरिमध्या भुजंगवेणी॥ जलजवदन आकर्णनयनी
हादशादित्य शोभा जंघनी॥ कांचीवरी अककतसे॥५७॥-
मांगें स्त्रिया वणि ल्यावहुत॥ नासामरूप लक्षणा युक्त॥
ओवाकु निरांका व्यासमस्त॥ जिच्या पदांगुष्ठावरूनी॥-
॥५८॥ कोटिमन्मथ शोभा साजिरी॥ त्रिभुवन जननी भि-
पुरसंदरी॥ ब्रम्हांड फोडो नियांवरी॥ आंगीचा सुवास थां
वत॥५९॥ पदमुद्रा जेथें उमरती॥ तेथें आरक्त कमळें उग-
वती॥ द्विजपंक्ती चारंग पडतां क्षिती॥ खडे हांती दिव्यम-
णी॥६०॥ या ब्रम्हांड में डपांत देख॥ ऐसें स्वरूप नाहीं आ-
णिक॥ शशि मित्र द्विमुखी॥ जिच्या तेजें शोभती॥६१॥ वि-

धिशकादिबाकेअज्ञान॥स्नेहेनिजगर्भाकरीपाळया॥
 समस्तविभुवनलावण्य॥ओतिलेंस्वरूपदेवीचें॥६२॥
 विशाकताटेकेंप्रभाधन॥ओतिलींतेजगाळ
 न॥गंडस्थळींप्रभापूर्णा॥पडलीइत॥६३॥-
 बिंबाधरअतिरक्त॥नाशिकींचेंवर॥प्रवा
 कचिकेवळभासत॥तेजअमितनव॥नेत्रांजन
 प्रभापडलीमुक्तशिरीं॥तोरुंजेऐसें॥मरीं॥ज-
 गन्माताहास्यकरी॥तोरंगदिसंशुभ॥६४॥व्र-
 कीनेंबेसल्याहंसपंक्ती॥तैसेद्विज॥ककणी॥-
 मुक्तशुभ्रवर्णमांगुती॥हैमवतीं॥से॥६५॥-
 दंतपंक्तीशुभ्रअत्यंत॥अधरप्रभासत॥

डांकिंबबीजपक्षशोभत ॥ क्षणेकतैसोदिसती ॥ ६७ ॥
कंठीचेमुक्ताहारसंपूर्ण ॥ दिसती इंद्रनीलासमान ॥ शा
मलांगप्रभादैदिध्यमान ॥ मुक्तामाजीबिंबली ॥ ६८ ॥
कंमंडलुतेजस्वीसंदर ॥ तेंवीविश्वजननीचेपयोधर ॥
कुमारआणिइभवक्र ॥ ज्यांतीलअमृतप्राशिनी ॥ -
॥ ६९ ॥ प्रलयचपळागाळोनिसमग्र ॥ रंगविलेंवादेदेवी
चेंअंबर ॥ मुक्तलगकंचुकीप्रभाकर ॥ बाहुभूषणेंस
ळकती ॥ ७० ॥ इंद्रनीलकीलवर्णी ॥ लीलाविषधारिणी
भक्तानुग्रहकारिणी ॥ प्रलयरूपिणीआदिमाना ७१
आदियुरुषाचीज्ञानकळा ॥ घडीमोडीब्रह्मांडमाळा
जिचेंस्वरूपपाहतांलोळां ॥ जाश्वनीळाधणीनपुरे ॥

॥७२॥ कृत्तिकापुंज झळके गगनीं ॥ तैसे जलज घोष
डोलती कणीं ॥ अरुणसंध्या रागा उणें आणी ॥ कुकुम
रेखा आरक्त पणें ॥७३॥ विश्वपट्ट्यां शिवसगुणा पण
दाकोन होतां तात्काळ निर्गुण ॥ परतिनें सौभाग्य गहन
ताटकडुंकुममहिमा हा ॥७४॥ दोन पद्यावरिलें कपूर-
गौरा ॥ भवानीनें लाविला कपाळीं बिजवरा ॥ तांबूल रे-
खांकित वदन चंद्रा ॥ अपार कवी वाणिता ॥७५॥ प्रथा-
गात्री वेणी जैसी ॥ अंबेची वेणी शोभते ती ॥ कृष्णवर्ण
कुरळ निश्चयेसीं ॥ आदित्यनंदिनी होय ती ॥७६॥ शुभ
हार गुंफिला दिव्य समनीं ॥ तेचि ब्रह्मांता वस्ती स्वर्धुनी
माजी आरक्त पुष्पें दिसती नयनीं ॥ पद्मज नंदिनी गुत्य

ते ॥ ७७ ॥ मूदराखडीमच्छकच्छादिअलंकार ॥ हं प्र-
यागीनकपतीजकचर ॥ केशाशीगुच्छविशाकथौर ॥ :-
सागराकारशोभती ॥ ७८ ॥ कायेंब्रह्मांडेंगुंफिलीसंक-
ळ ॥ तेचिडोलतमोहनमाळ ॥ जीवशीवदोन्हीस्तनते-
जाळ ॥ आवरोनिधरिलेदोनपक्षी ॥ ७९ ॥ अक्षयसौ-
भाग्यनक्षेत्रवडन ॥ म्हणूनवज्रचुडेमांडितकरजाण ॥
दशांगुळीमुद्रिकाबंधुजनार्दन ॥ दशावतारनटलासे ८०
पाईनेपुरेंपेंजण ॥ गर्जतांशिवसमाधीविसरून ॥ पाहे
मुखचंद्रसावधान ॥ नेत्रचकोरेंकरूनियां ॥ ८१ ॥ भक्त-
जेकांएकनिष्ठ ॥ चार्यांपोल्हारेजोडवीअनुवदं ॥ ऐसें-
स्वरूपवरिष्ठ ॥ शारदाध्यातब्रह्मानंदें ॥ ८२ ॥ ऐसेंएक-

संवत्सरपर्यंत ॥ आचरली उमामहेश्वरव्रत ॥ नैधुवउ
घोषनकरचीत ॥ यथाविधीप्रमाणे ॥ ८३ ॥ अकराशते
दंपत्य ॥ वस्त्रअलंकारदक्षिणायुक्त ॥ पूजोनिशारदा
हर्षभरित ॥ तंवरविअस्तयावला ॥ ८४ ॥ जपध्यानकी
तनकस्ति ॥ शारदागुरुजवकीबैसत ॥ अर्धयामिनी-
शालियांअकस्मात ॥ भवानीतेथेंप्रगटली ॥ ८५ ॥ अ-
संभाव्यतेजदेखोनी ॥ नैधुवासीनेगआहेचक्षणीं ॥
नैधुवशारदालागेचरणीं ॥ प्रेमभावेकसमियां ॥ ८६ ॥ दे
वीचंकरितीस्तवन ॥ उमेराकतीकरजोतुन ॥ परीत्यादो
पांवांचुन ॥ आणीककोणीनदेखती ॥ ८७ ॥ जयजयभ
वानीजगदंबे ॥ मूळप्रकृतीप्रणवस्वयंभो ॥ महानंदपद

दायिनीसर्वारंभे ॥ चिह्निलासिनीतुं माथे ॥ ८८ ॥ धरा
धरेंद्रनंदिनी ॥ सौभाग्यसरिते हेरंबजननी ॥ भक्तहृ
दयार्विंदचिन्मयरवाणी ॥ वेदपुराणी वंद्यतुं ॥ ८९ ॥ तु
झिये कृपेनिश्चिती ॥ गर्भाधासीं नेत्रयेती ॥ मागे सांडुन
पवनगती ॥ पांशुलधांवती कृपेतुझ्या ॥ ९० ॥ मुके होतो
लघाचाळ ॥ मूर्खपंडित होय ताकाळ ॥ रत्नें होतो सिकता
हरळ ॥ गारा होतो चिंतामणी ॥ ९१ ॥ अवभयहारके भवा
नी ॥ भक्तपाळ के मनोल्हासिनी ॥ वेदमते द्विजजगरंज
नी ॥ वेधले ध्यानीं ब्रम्हादिकां ॥ ९२ ॥ त्रिपुरसुंदरी त्रिभुव
नजननी ॥ दोषत्रयहारके बितायशमनी ॥ भिकाळ जे रा
दरत वध्यानीं ॥ भिदेह विरहित ते ॥ ९३ ॥ शिवमानसस-

रोवरमराळिके ॥ जयस्तयविज्ञानचंपककळिके ॥ सक-
ळेश्वर्यकल्याणदायके ॥ सर्वव्यापकेमृडानी ॥ ९४ ॥
ऐसें ऐकतां सुप्रसन्न ॥ देवी म्हणे मागवरदान ॥ मैथुर्वेष्ट
तांत मुळीहून ॥ शारदेचा सांगितल्या ॥ ९५ ॥ ममसुरयांतू-
न वचन आले ॥ तें अंबे पाहिजे सत्यकळे ॥ गुणंजरी मनीं-
धरिलें ॥ तरी काय एकन करिसी ॥ ९६ ॥ यावरी शिवजा-
या बोले वचना ॥ हे शारदा पूर्वी शुभाचन ॥ इविड देशीं-
विप्रकन्या ॥ नाम भामिनी इयेचें ॥ ९७ ॥ इया भ्रतारा
सीं स्त्रिया दीधीजणी ॥ ही थाकुसी येया प्रभुमाषिणी ॥
इणे वरचश्यकरोनी ॥ वडील कामिनी पिळकीने ॥ ९८ ॥
शेजारी येऊं ज्या होता ॥ तोई सब इतक सज पत अस

तां॥ एकांतपाहोनीइच्याहाता॥ धरिताझालादुर्बुद्धि॥
॥९९॥ इणेंनेचकरोनिआरक्त॥ झिडकाविलातोज्यारप
तित॥ मगतोहोवोनिरवेदयुक्त॥ गृहासींगेलादुरात्मा॥
॥१००॥ इचेंत्यासलागलेध्यान॥ सुरतआलिंगनआ
ठवून॥ इच्याध्यासेंकरून॥ तोज्यारमृत्युपावला॥१॥
ईसविधवाहोमृणून॥ इच्यासवतीनेंशापिलेंदारुण॥
मगतीहीपावलीमरण॥ इच्यादुःखेंकरूनियां॥२॥ म
गहिहीकालेंमृत्युपावली॥ तेचिशारदाहेजन्मली॥ पू
र्वीच्याज्यारेंईसवरिली॥ येजन्मींजाणनिधीरें॥३॥ तो
त्तिपयनामब्राह्मण॥ गेलाइसींदावासायुन॥ इचापूर्व
जन्मींचाभ्रतारजाण॥ द्विडदेशींआहेआतां॥४॥

तीनशेंसाठियोजनयेथोजिदूरआहेतोब्राह्मण॥स्त्रीहो
नइचेंस्वरूपआठवून॥तळमळितसर्वदां॥५॥तोईसं
स्वप्नामध्येनित्ययेवान॥भोगदेईतजिणीसस्व॥जा
गृतीहूनीविशेषजाण॥सुखहोईतदेई॥६॥ऐसें-
लोस्तांबहुतदिवस॥पुत्रएकहोईतशारदा॥शारदा
नंदनामतयास॥लोकांविरव्यातजाण॥७॥ईसनि
त्यभोगींहोईलजोहरिख॥तैसाचरिखीतसुख॥-
स्वप्नानंदेविशेषदेख॥तृप्तिहोईतदेई॥८॥ऐसें
तयासींसांगोन॥अंबापावलीआंतपुत्रप्राप्तीप्राप्ति
दानित्यस्वप्न॥देखतीझालीतैसे॥९॥विनेझा-
लीगरोदर॥जननिंदाकरितीसम॥१०॥विसेसासू

श्वसूर ॥ आत्यसोयरेसवेआले ॥ १० ॥ देवीचेंकरणेंअं
घटित ॥ रंवदस्वदाजनहांसत ॥ म्हणतोहेंकेंचीघडेवि
परीत ॥ अंबाईसंभेळीकधीं ॥ ११ ॥ एकम्हणतीकण
नासिकछेदून ॥ बाहेरघालारवरारोहणाकरून ॥ तोंआ
कांशवाणीबोलेगजोर्न ॥ सत्यगर्भशारदेचा ॥ १२ ॥
जनपरमअमंगळ ॥ ह्मणतीहेकापल्यवाणीसकळ ॥
त्यांतएकवृद्धपुण्यशीळ ॥ वदताझालातेंऐका ॥ १३ ॥
ईश्वरीमायेचेंअगम्यचारित्र ॥ अघटितघडवीनिर्धार
स्तंभेवीणधरिलेअंबर ॥ कुंमितीनरेजळाचरीं ॥ १४ ॥
ग्रहगणभगणेंधिधुमित्र ॥ यांसआहेकोणाचाआ-
धार ॥ सर्वदेहींव्यापकपरमेश्वर ॥ परीशोधितांठायीं

नपडे ॥ १५ ॥ परस्परपंचभूतांसीवैर ॥ तींएकरुं
पेंचालतीकौतुकथोर ॥ जननीगर्भजीवसमग्र ॥ र
क्षितोकैसायाहाहो ॥ १६ ॥ कायाकल्यो जगन्नाथ
राजापूर्वीयूपकेत ॥ त्याचेंजकीं पडोनी ॥ तेजकप्रा
शितवेद्याएक ॥ १७ ॥ तितुकेनते दशगुणगिणी ॥ पु
त्रप्रसवली उत्तमगुणी ॥ विभांडक विजयकीं पडोनी
तेजकहरिणी प्राशित ॥ १८ ॥ तो जगन्नाथकृषीयुगीं
तेणेंख्याती केली दशार्थयागीं ॥ तो जगन्नाथस्य रक्षा
करें मृगी ॥ दिव्यपुत्रप्रसवली ॥ १९ ॥ तो जगन्नाथस्य
गर्भसंभूत ॥ तो मत्स्यराजपुत्रहो ॥ तो जगन्नाथस्य
महिषीगर्भज नमला ॥ २० ॥ कितें जगन्नाथस्य करुणाचें

त ॥ वचनमावेगभराहान ॥ रेवतीरमणजन्मन ॥ रो-
हिणीपोरीकैसापां ॥ २१ ॥ सांबांचपोरीमुसळझालें
तेंकोणीकैसेंघेतलें ॥ कुंतीपोरीपांडवजन्मले ॥ पंत
देवसमागमें ॥ २२ ॥ ऐसेंबोलतीवृद्धजन ॥ परीनिंदा
करितीदुर्जन ॥ मागुतीदेववाणीझालीपूर्ण ॥ एकाव-
चनमूर्खहो ॥ २३ ॥ शारदेसकोणीअसत्यम्हणती ॥
तरींजिह्वाचिरोनिकिडेपडती ॥ ऐसेंएकतांसात्विक
सुमती ॥ सत्यसत्यम्हणतीभिवाचा ॥ २४ ॥ कित्येक
दुर्जनपुन्हाबोलत ॥ हेसर्वहीकाम्पल्यअसत्य ॥ तोंजि-
ह्वाचिरोनिअकस्मात् ॥ किडेगळोलागले ॥ २५ ॥ हें
देवोनीसर्वजन ॥ शारदेसांघालितीलोटांगण ॥ ह्म-

णातीमानेतत्सत्यपूर्ण ॥ जानकीरेणुकेसारिखी २६ ॥
 मगतीसपुत्रसालासंतज ॥ लोकमूणतीशारदात्म
 ज ॥ वादतजैसाद्विजराज ॥ शुद्धिनिगेपासुनी ॥ २७ ॥
 उपनयनसालियापूर्ण ॥ आठवेदपनिदाययन ॥ -
 च्याखिंदघटशास्त्रजाण ॥ मुखोक्तनगराणें ॥ २८ ॥
 नवग्रहांतजैसानासरमणी ॥ तेंविपंडितांतप्रगणी ॥
 जेणेंअनुष्ठानेंपिनाकपाणी ॥ प्रसन्नकलासर्वस्वें २९
 यावरीशारदापुत्रसमवेत ॥ लक्षुनिशिचराभीवनअ
 द्रुत ॥ गोकर्णक्षेत्राप्रतिजान ॥ याजावदुर्गाभिलाक्षी ॥
 ॥ ३० ॥ तोद्विडदेशांचाआखण ॥ तोतीसालायात्रे
 लागुन ॥ परस्परेंपाहन ॥ कष्टीहोतीप्रवेश ॥ ३१ ॥

परस्परैकळलीगुण ॥ पूर्वीदंबांबालिलीवचन ॥ उमा
महेश्वरव्रतांचेपुण्य ॥ अर्धदेईयतीसीं ॥ ३२ ॥ पुनदे
ईत्याचात्यास ॥ तूत्यापासींराहेच्यारमास ॥ समागम
नकरीनिःशेष ॥ शिवपदासींपावसी ॥ ३३ ॥ मगशिव
रात्रायाचाकरून ॥ भ्रतांरासींकेलेनमन ॥ ह्यणेहाध्या
आपुलानंदन ॥ म्हणोनकरींदीधला ॥ ३४ ॥ उमामह
ेश्वरव्रत ॥ त्याचेंअर्धपुण्यदेत ॥ मगशारदासर्वेजात
दविडदेशाप्रतीतेज्जो ॥ ३५ ॥ शारदाव्रतस्वयंपूर्ण ॥ दुस
नपतीचेंघेदर्शन ॥ विख्यातझालाशारदानंदन ॥ महा
पंडितपृथ्वीवरी ॥ ३६ ॥ तपआचरलाअपार ॥ मातृपि
तृभजनींस्मदर ॥ माताभवानीपिताशंकर ॥ हेचिभाव

नातयाची ॥ ३७ ॥ जोमकरीजनकजननीचें भजन ॥ धि-
कृत्याचें तपज्ञान ॥ धिक् विद्या धिक् धोरपण ॥ धिक् भाग्य-
तयाचें ॥ ३८ ॥ घरीं साठविती स्त्रियेचें मोन ॥ आणि माय-
बापाशिणवीत ॥ अन्ननेदी बाहेर घा ॥ शब्द बाणीं हि
दय भेदी ॥ ३९ ॥ तो जरी पटला षडश ॥ पण प्रनामिका
हनि अपवित्र ॥ तयाचें न पाहावें वक्र ॥ कदा न द्या-
वा ॥ ४० ॥ यद्यपि झाला स्पर्श जाण ॥ तो न तयाचें लसना
न ॥ महादोषी तो कृतघ्न ॥ यमदारुण पात घेनी ॥ ४१ ॥ या
वरी शारदेचा भितार ॥ महातपस्वी तो भितर ॥ शरीरुठे-
वोनी परत्र ॥ पावला तो शिवपदा ॥ ४२ ॥ यात याही चिंतून
मदनदहन ॥ करी विधियुक्त सहगमन ॥ भक्ति मवेत कै-

लस सुवन ॥ पावोन सुखैराहिती ॥ ४३ ॥ शिवलीलामृत
सुरस पूर्णा ॥ किंवा हे दिव्य रसायन ॥ भवरीगि सेवितां जा
णा ॥ आरोग्य होवोनी शिव होती ॥ ४४ ॥ जे मृत्युने कव-
विल्लि सहज ॥ त्यांसीं नावडे हार सराज ॥ ज्यांची सुकूं
ते तेजः पुंज ॥ तेच अधिकारी येथींचे ॥ ४५ ॥ ब्रम्हानं
दें श्रीधर ॥ श्रोतयां विनवीजो डोनी कर ॥ शिवलीलामृ-
त निर्जर ॥ तुम्ही सेवा आदरे ॥ ४६ ॥ पुढील अध्यायीं सुर
सकथा ॥ पावन होय श्रोतावक्ता ॥ मृडानी सहित शिवत
त्वतां ॥ पायी राखी सर्वार्थी ॥ ४७ ॥ शिवलीलामृत ग्रंथ प्रच-
ड ॥ स्कंद पुराण ग्रंथोत्तर खंड ॥ परिसोत सज्जन असं ड
सामो ध्याय मोडहा ॥ ४८ ॥ श्रीसांख्यो ग्रंथ १४८ ॥ ७ ॥

अथाय१३वा

श्रीगणेशायनमः॥ धन्यधन्यतेचीजन॥ जेशिवमज्जनी
परायण॥ सदाशिवलीलामृतश्रवण॥ अर्चनसदाशिवा
चें॥ १॥ सूतमूणेशौनकादिक्रांपती॥ रुद्राक्षधारणाम-
स्मचर्चिती॥ त्यांच्यापुण्यासनाहीमिती॥ त्रिजगतींतेचि
धन्य॥ २॥ जोसहस्ररुद्राक्षकरीधारण॥ त्यासीवंदितीश
भादिसरगण॥ तोशंकरचित्याचेंदर्शन॥ घेतांतरतीजी
वबहु॥ ३॥ अथवाषोडशदंडीजाण॥ बांधावेरुद्राक्षस-
लक्षणा॥ शिखेमाजीएकबांधावापूर्ण॥ शिवस्वरूप-
मूणवूनी॥ ४॥ त्यावरुनीकरितांस्नान॥ तरीब्रीवेणीस्ना-
नकेल्यासमान॥ असोद्वादशद्वादशमणगटीपूर्ण॥ रु-
द्राक्षबांधिजेआदरें॥ ५॥ कंठींबांधावेबत्तीस॥ मस्त

काभोवतेचोवीस॥सहासहाकर्णीपुण्यविशेष॥बांधि-
तांनिर्दोषसर्वदां॥६॥अष्टोत्तरशतमाळा॥सर्वदांअसा-
वीगळां॥एकसुरवीरुद्राक्षआगळा॥पूजिताभांग्यवि-
शेष॥७॥पंचमुखवषण्मुखअष्टमुख॥चतुर्दशमुख-
लक्ष्मीकारक॥सकळमंत्रसफळदेख॥रुद्राक्षजपनि-
त्यकरितां॥नित्यरुद्राक्षपूजन॥तरीकैलेंजाणितेशि-
वार्चन॥रुद्राक्षमहिमापरमपावन॥इतिहासएकायेवि-
षयीं॥८॥काश्मीरदेशींचानृपपावन॥नामाभिधान-
प्रदसेन॥विवेकसंपन्नप्रधान॥परमब्रह्मरूपेडित् १०
प्रजादायादभूस्वर॥धन्यम्हणतीतोचिराजेश्वर॥-
लांचनघेन्यायकरीसाचार॥अमात्यशौरतोचिपें ११

सुंदरपतिघ्नतामृदुभाषणी॥ पूर्वदत्ते॥ शीलाधिजे-
कामिनी॥ सुतसभाग्यविद्वानगुणी॥ विशेषसुकृते-
पाविजे॥ १२॥ गुरुकृपावंतसर्वज्ञथोर॥ शिष्यप्रज्ञावं-
तगुरुभक्तउदार॥ वक्ताक्षमावंतशास्त्रज्ञस्तरसफार
विशेषसुकृतेलाधिजे॥ १३॥ श्रोतासप्रेमचतुरसावधान
यजमानसाक्षेपीउधारपूर्ण॥ कायाआरोग्यसुंदरकु-
लीन॥ पूर्वसुकृतेप्राप्त्यहोय॥ १४॥ असोतोभद्रसेन
आणिप्रधान॥ बहुतकरितांअनुष्ठान॥ दोषांसीझा
लेनंदन॥ शिवभक्तउपजतांवि॥ १५॥ राजपुत्रनाम
सुधर्म॥ प्रधानात्मजातारकनाम॥ दोषेशिवभक्त
निःसीम॥ सावधानशिवध्यानी॥ १६॥ बाकेहोवोनी॥

सदां प्रेमळ ॥ अनुरागचित्ती वैराग्यशीळ ॥ लौकिकसं-
गेंधुर्तअमंगळ ॥ त्यांची संगती नावडे तया ॥ १७ ॥ पंच
वर्षा दोघे कुमर ॥ लेवविती वस्त्रे अलंकर ॥ गजभुक्तमा
ळा मनोहर ॥ नाना प्रकारें लेवविती ॥ १८ ॥ तंव ते बाळ-
दोघे जण ॥ सर्वालंकार उपाधी येकोन ॥ करिती रुद्रा
क्षधारण ॥ भस्मचर्चिती सर्वोर्गी ॥ १९ ॥ आवडे सर्व-
दां एकोत ॥ श्रवण करिती शिवलीलामृत ॥ बोलती-
शिवनामा वळीसत्य ॥ पाहाणे शिवपूजा सर्वदां ॥ २० ॥
आश्चर्य करिती रावप्रधान ॥ धोसकां नावडे वस्त्रभूष
ण ॥ करिती रुद्राक्षभस्मधारण ॥ सदां स्मरणा शिवा
चें ॥ २१ ॥ त्रिभुती पुसून रुद्राक्षकाटिती ॥ मागती वस्त्रे

मूषणेंलेवविती॥तेसवेंचिबाम्हणास्यअर्पिती॥घेतां
माणुतीशिषदीक्षा॥२२॥शिक्षाकरितांबहुत॥परीतेन
सांडितीआपुलेंव्रत॥रावप्रधानचिंताग्रस्त॥म्हणती
करावेंकायआतां॥२३॥तोंउगवलासुकृतमित्र॥धंरा
सीआलापराशर॥सवेंवेष्टीतक्रुषीचेंभार॥अपर-
सूर्यतेजस्वी॥२४॥जोकृष्णहैपायनाचाजनिता॥-
भिकाळज्ञानीप्रतिसृष्टीकर्ता॥जोवसिष्ठाचानातूतत्व
ता॥राक्षससबजेणेंकेलें॥२५॥जेविमनुष्येंवागतीअ
पार॥तैसेचपूर्वीह्मेतेरजनीचर॥तेपितृकैवायेंसमग्र
जालिलेसबकरूनियां॥२६॥जन्मेजर्येंसपेंसबकेलें
तेंअस्तिकेंमध्येचराहाविलें॥पराशरासीपुलस्तीनेंप्रा-

थिलें॥ मगवांचले रावणादिक॥ २७॥ विरंची सदयानुनी क्षणमा-
त्रे॥ प्रतिसृष्टी केली विश्वामित्रि॥ ते विपितृ कै वारें पराशरें॥ वादी
जर्जर केलें पै॥ २८॥ ते सांगावी समुळकथा॥ तरी विस्तार होई
लुग्या॥ यालागी ध्वनीतार्थ बोलिलें आतां॥ ककलें
पाहिजे निर्धारें॥ २९॥ ऐसामहाराज पराशर॥ ज्याचा
नातू होय शुक योगींद्र॥ तो भद्रसेनाचा कुळगुरु नि-
र्धार॥ घराआला जाणोनी॥ ३०॥ रावप्रधान सामारं-
धावती॥ साष्टांग नमुनी घरासी आणितो॥ षोडशोप-
चारें पूजितो॥ भावचित्तीं विशेष॥ ३१॥ समस्तां व-
स्त्रें भूषणें देवून॥ रावविनवी कर जोडून॥ हणो रोघें कु-
मर रात्रंदिन॥ ध्यान करिली शिवाचें॥ ३२॥ नावडती

वस्त्रे अलंकार ॥ रुद्राक्षमस्मावरीसुदांभर ॥ वैराग्य
शील अणुमात्र ॥ भाषणनकरितीकोषप्रसी ॥ ३३ ॥
इंद्रियभोगावरीनाहींभर ॥ नावडेराज्यविलास अणु
मात्र ॥ गजवाजीयानेंसमय ॥ आरुढविं आवडेनां ॥
॥ ३४ ॥ पुढेंहेकैसेंराज्यकरिती ॥ हेंअम्हासीगूढपड
लेंचिती ॥ मगतेदोघेकुमरआणोनीगुरूप्रती ॥ दा-
खविलेभद्रसेनें ॥ ३५ ॥ गुरूनेंपाहिलेंदृष्टीसी ॥ जैसे
मित्रआणिशशी ॥ तैसेतेजस्वीउपमात्यांसीं ॥ नाहीं
कोरेंशोधितां ॥ ३६ ॥ यावरीबोलेशक्तिसुत ॥ म्हणेहे
कांशालेशिवभक्त ॥ यांचीपूर्वकथासमस्त ॥ ऐकतू-
जसांगतीं ॥ ३७ ॥ पूर्वीहंकाश्मीरदेशांतउत्तम ॥ मं

ह्रापट्टणनंदीग्राम ॥ तैथीलवारांगनामनोरम ॥ महा
नंदीनामतियेचें ॥ ३८ ॥ त्याग्रामींचातोविभूष ॥ पृथ्वी
माजीनिःसीमस्वरूप ॥ ललिताकृतीपाहोनि कंदर्प ॥ त
न्मय होवोनी नृत्यकरी ॥ ३९ ॥ जैसा उगंवला पूर्णचंद्र
तैसैंतिजवरी विराजे छत्र ॥ रत्नखचीतयानें अपार ॥ -
भाग्यासी पार नाही तिच्या ॥ ४० ॥ रत्नमय देड युक्त ॥ -
च्यामरें जीवरी सदां दळत ॥ मणिमय पादुकारत्न खची
त ॥ चरणीं जिच्या सर्वदां ॥ ४१ ॥ विचित्र वसनें दिव्य स
वास ॥ हिरण्य रत्न पर्यं करांजस ॥ चंद्रश्मी समप्रका
श ॥ शय्या जिची अभिनव ॥ ४२ ॥ दिवा भरणीं संयु
क्त ॥ आंगीं सगंध विराजित ॥ गोमहिणी खिलु रें बहु

त॥ वाजीगजघरीं बहु॥ ४३॥ दासदासी अपार॥ घ
रीं मातासंभा ग्यसहोदर॥ तिचें गायन ऐकतां किन्नर॥ त
टस्थ होती कोकिका॥ ४४॥ तिच्या नृत्याचें कौशल्य दै-
खोन॥ सकळ नृप डोलविती मान॥ तिचा भोग काम इ-
च्छून॥ भूपसंभा ग्ययेती घंरा॥ ४५॥ वेश्या असो निप-
तिव्रता॥ नेमिला पुरुष जो तत्वता॥ त्याचा दिवसन स-
रतां॥ इंद्रासही वश्यनोहे॥ ४६॥ परम शिव भक्त वि-
ख्यात॥ दानशीळ उदार बहुत॥ सोमवार प्रदोष व्रत॥
शिवरात्र करी नेमेसी॥ ४७॥ अन्नसत्र सदांचालुवीत॥
नित्य लक्षत्रिदके शिव पूजित॥ बाम्हाहास्ते अर्चुत॥
अभिषेक करवी शिवासी॥ ४८॥ याच कमनी जें जें इ

कित ॥ तेतेमहानंदापुरवित ॥ कोदिलिंगेकरवित ॥ श्राव
णंमासींअत्यादरे ॥ ४९ ॥ ऐकभद्रसेनासावधान ॥ कुकु
टमर्कटपाळिलेंप्रितीकरून ॥ त्यांच्यागळारुद्राक्षबांधो
न ॥ नाचूंशिकविलेंकौतुकें ॥ ५० ॥ आपुलेंजेंकांनृत्यागा
र ॥ तेथेंशिवलिंगस्त्रायिलेंसंदर ॥ कुकुटमर्कटत्यास-
मोर ॥ तेथेंचिबांधिप्रितीनें ॥ ५१ ॥ करीशिवलीलापुरा
णश्रवण ॥ तेहीऐकतीदोषेजण ॥ सर्वेंचिमहानंदाक-
रीगायन ॥ नृत्यकरीशिवापुरें ॥ ५२ ॥ महानंदात्यांसी
सोडून ॥ नृत्यकरवीकौतुकेंकरून ॥ त्यांच्यागळांकृपा
ळींजाण ॥ विभुतीचर्चिलीस्वहस्ते ॥ ५३ ॥ एवंचित्या
संगतीकरून ॥ त्यांसहीघडतसेंशिवभजन ॥ असो-

निचेंसत्वपाहावयालागून ॥ सदाशिवपतला ॥ ५४ ॥ -
सौदागराचावेमधरिला ॥ महानंदेच्यासंदनाआला ॥ -
त्याचेंस्वरूपदेखोनितेअबला ॥ तन्मयझालीतेधकां ॥
॥ ५५ ॥ पूजाकरूननिस्वहस्तकीं ॥ त्यासबैसविलेंरत्नमं
चकीं ॥ तोपृथ्वीमोलचेंहस्तकीं ॥ कंकणत्याच्यादेखि
लें ॥ ५६ ॥ देखतांगेलीतन्मयहोईन ॥ म्हणोस्वर्गाची-
चस्तुवाटेपूर्ण ॥ विश्वकर्मानेंनिर्मिलीजाण ॥ मान-
वीकर्तृत्वहेंनव्हे ॥ ५७ ॥ सौदागरेंतेकाटून ॥ तिच्या
हस्तकींघातलेंकंकण ॥ येरीहोवोनीआनंदघन ॥ नेम
करीतयासीं ॥ ५८ ॥ पृथ्वीचेंमोलहेंकंकण ॥ मीहीव-
त्तीसलक्षणीपद्मीण ॥ तीनदिवससंपूर्ण ॥ दासीतुम-

चीशाल्यें मी ५९॥ तथासीं तें मानवले ॥ सर्वें चित्याणें
दिव्यलिंगका दिलें ॥ सूर्यप्रभे हून आगळे ॥ तेजवर्णि
लेन वजाय ॥ ६० ॥ लिंगदेखो निते वेळीं ॥ महानंदात-
भयशाली ॥ म्हणे जयजय चंद्रमौळी ॥ म्हणो निवंदी-
लिंगा तें ॥ ६१ ॥ म्हणो या लिंगाच्या प्रभें वरूनी ॥ कोटि
कंकणें दांकावां ओवाकुनी ॥ सौदागर म्हणे महानंदे-
लागुनी ॥ लिंगदेवी जतन हें ॥ म्हणो या लिंगापासी मा-
झा प्राण ॥ भंगले कीं गेले दग्ध होईन ॥ तरी मी अग्निप्र-
वेश करीन ॥ महाकठिण व्रत माझे ॥ ६४ ॥ येरी नें अव-
श्य म्हणून ॥ ठेविलें नृत्यागारीने झुज ॥ मग दोघे करि-
ती शयन ॥ रत्नरवचीत मंचकीं ॥ ६४ ॥ तिचे कैसें आहे

सत्त्व, धैर्य पाहे सदा शिव ॥ भक्त तारां वघा अभिनव ॥ कै
तुक चरित्रं दाखवी ॥ ६५ ॥ त्याच्या आज्ञे करून ॥ नृत्य
शाळेस लागला अस ॥ जनधांवू लागले चहूकडून ॥
एकचिहाकजाहली ॥ ६६ ॥ तीस सावध करी मदनारी
मृगो अग्नीलागला उठले वकरी ॥ येरी उठली घाबरी
तेवचा तात्मजचे तला ॥ ६७ ॥ तैशा माजी उडी घालोन
कंठ पाश त्यांचे काटून ॥ कुक्कुट मर्कट दिधले सोडून ॥
गेले पळोन वनाप्रती ॥ ६८ ॥ नृत्यशाळा भस्मजाहा-
ली समग्र ॥ मग शांत झाला सत्यकर ॥ यावरी प्रसेसो
दागर ॥ महानंदे मती तेथवां ॥ ६९ ॥ माझे दिव्यलिंग
आहे कीं जतन ॥ महानंदा घाबरी ऐकोन ॥ वक्षस्क-

कींघेतबडवून॥ म्हणोद्विगलिंगदग्धशालें॥७०॥-
सौदागरबोलैवचन॥ नेमाचाआजिदुसरादिन॥ मी-
आपुलादेतोंप्राण॥ लिंगाकारणेंतुजवरी॥७१॥ मम
भीचरणचेतविला॥ आकाशपंथेंजातीज्वाळा॥ सौदा
गरसिद्धजाहला॥ समीपआलाकुंडाच्या॥७२॥ अ-
तिलघवीउमासंगजोभक्तजनभवभंग॥ उडीघात-
लीसवेग॥ नमःशिवायम्हणवूनी॥७३॥ ऐसेंदेरवतां
महानंदा॥ बोलाविलेंसर्वब्रम्हवृंदा॥ लुरविलीसर्वसंप
दा॥॥ कोशसमवेतसर्वही॥७४॥ अश्वशाळागजशा
ळासंपूर्ण॥ सर्वसंपत्तीसहितकरीगृहदान॥ महानंदे
नेंस्नानकरून॥ भस्मअंगींचविलें॥७५॥ रुद्राक्ष-

सर्वांगीलेउन॥ तृदयांचितिलें शिवध्यान॥ हरहर
शिवमूणोन॥ उडीनिःशंकयातली॥ ७६॥ सूर्यवि-
बनिघेउदयाचलीं॥ तैसाप्रगरळाकपाळमौळी॥ दश
भूजपंचवदनचंद्रमौळीसंकटीपाळीभक्तांतें॥ ७७
मांथांजटांचाभार॥ तृतीयनेत्रवैश्वानर॥ शिरींसुळसु-
ळावाहेनीर॥ अभयकरमहाजोगी॥ ७८॥ चंद्रकळा
तयाचेंशिरीं॥ नीळकंठरवडांगधारी॥ भस्मचर्चिलेंश-
रीरीं॥ गजचर्मपांघुरला॥ ७९॥ नेसलासेव्याघ्रांबर॥
गळामनुष्यमुंडाचेहार॥ सर्वांगीवेष्टिलेफणिवर॥ दश
भूजाभिरवती॥ ८०॥ वरचेवरीकंदकझेलित॥ तेविदा
हाभुजापसरोनिअकस्मात्॥ महानंदेसीझेळुनिधं

रित॥ तद्दयकमच्छीं परमात्मा॥ ८१॥ सृणो झालोमी
सुखसन्न॥ महानंदे मागवरदान॥ ती म्हणो हें नगर उद्ध
रून॥ विमानां बैसवी दयाळा॥ ८२॥ माताबंधुसमवे-
त॥ महानंदा विमानां बैसतं॥ दिव्यरूप पावोनी त्वरित
नगरासमवेत चालिली॥ ८३॥ पावलीं सकळ शिवपदीं
जेथें नाहीं आधिव्याधी॥ स्फुटातृषा विरहित विशादी॥
भेद बुद्धी केंची तेथें॥ ८४॥ नाहीं कामक्रोधद्वंद्वदुःख
मंदमत्सर नाहीं निःशंक॥ जेथीं चेंगोड उदक॥ अमृता
हनी कोटिगुणें॥ ८५॥ जेथें सरत रत्नानें अपारे॥ स
रणीची बहुतरिवल्लारें॥ चिंता मणीची धवलागारें॥ अ
कांकारणें निर्मिलीं॥ ८६॥ जेथें ओसातां बोलती

शिवदास ॥ तें तें प्रात्य होय तयांस ॥ शिवदास सर्वदां अवि
नाश ॥ महानंदा तेथें पावली ॥ ८७ ॥ हे फ. थापरमसर
स ॥ पाराशरसांगे भद्रसेनास ॥ ह्मणे हे दोघे कुमरनिः
शेष ॥ कुक्कटमर्कटपूर्वीचे ॥ ८८ ॥ कंठीं रुद्राक्षधारण
भांळीं विभूतीचर्चन ॥ त्याच पूर्वपुण्यें करून ॥ सधर्म-
तारक उपजले ॥ ८९ ॥ हे पुढें राज्य करतील निर्दोष ॥
ब्रह्मसलक्षणीं डोकस ॥ शिवभजनीं लावुनी बहुतां
स ॥ उद्धरतील तुम्हातें ॥ ९० ॥ अमात्यसहित भद्रसे-
न ॥ गुरूसीघाली लोटांगण ॥ म्हणे इतुकें नमीधन्य-
सम्पुज नमले उद्धरीं ॥ ९१ ॥ भद्रसेन बोले पुढती ॥ हे-
राज्य किती वर्षे करिती ॥ आयुष्य प्रमाण किती ॥ सां

गयथार्थगुरुवर्या ॥९२॥ बहुतकरितांनवस ॥ येवदा.
चंपुत्रआम्हास ॥ परमपीयकरराजस ॥ प्राणाहनीआ
वडेबहु ॥९३॥ तुमंच्याआगमनेंकरून ॥ स्वांभीमज-
समाधान ॥ तरीयापुत्राचेंआयुष्यप्रमाण ॥ सांगा-
स्वामीनत्वता ॥९४॥ भ्रूषीबोलेमीसत्यबोलेनदेख
परीतुम्हासीऐकतांवाढेलदुःख ॥ हेसभासकळिक
दुःस्वार्णवींण्डेलये ॥९५॥ प्रत्ययरादशबोलावेंव
चन ॥ नातरीअंगासीयेतेंमूर्खपण ॥ तुम्हावाढेलवि
षाहून ॥ विशेषतेगोष्टी ॥९६॥ भद्रसेनमूणेसत्य
वचन ॥ बोलावयानकरावेंअनुमान ॥ तरितुझ्यापु
त्रासीबारावर्षेपूर्ण ॥ झालीअसतीआणयां ॥९७॥

आजयासोनसातवेदिवसीं ॥ मृत्कपांलयाचसमया-
सीं ॥ रावंऐकतांधरणीसी ॥ मूर्छायेवोत्रियडियेला ॥
॥ ९८ ॥ अमात्यासहितत्यास्थानीं ॥ दुःखाशीतंगेले
अहाळोनी ॥ अंतःपुरीसकळकामिनी ॥ आकांतकरि
तीआकोरीं ॥ ९९ ॥ करूनियांहाहाकार ॥ वक्षस्व-
कपीयिनृपवरं ॥ मगरायासीपराशर ॥ सावधकरूनी
गोष्टीसांगे ॥ १०० ॥ नृपश्चेष्टानसोडीधीर ॥ ऐकएक
सांगतांविचार ॥ जैपंचभूतेनहृतींसमग्र ॥ शशि-
मिन्नहृतेतें ॥ १ ॥ नहृतामायामयविकार ॥ क्रेवळ-
ब्रम्हमयसाचार ॥ तेथेंजाहालेंस्फुरणजागर ॥ अ-
हंब्रम्हम्हणोनिष्ठां ॥ २ ॥ तेध्वनीमायासत्व ॥ तेथो-

निजाहलेंमंहत्तत्त्व॥ मगत्रिविधअहंकारहोन॥ शि-
वइच्छेकरूनियां॥ ३॥ सत्वांशेंनिर्मिलापीतवसन॥
रजांशेंशृष्टीकरितांदुहिण॥ तमांशेंरुद्रपरिपूर्ण॥ स-
र्गस्थित्यंतकरविता॥ ४॥ विधीसमूहणेंसृष्टीरचीपूर्ण
येरूमूहणेंमजनाहीज्ञान॥ मगशिवेंतयालागुन॥ च्या-
रीवेदउपदेशिले॥ ५॥ चंहूवेदांचेंसारपूर्ण॥ तोहारु-
द्राध्यायपरमपावन॥ त्याहूनविशेषगुत्यज्ञान॥
भुवनत्रयींअसेना॥ ६॥ बहूकरीहाजतन॥ त्याहून
आणीकनांहींथोरसाधन॥ हारुद्राध्यायशिवरूप-
ह्मणून॥ श्रीशंकरस्वयेंबोले॥ ७॥ जेरुद्राध्यायऐ-
कतीयरती॥ त्यांच्यादर्शनेंजीवउद्धरीती॥ मगकम

लोन्दवएकांतीं॥ सत्यपुत्रांसांगेरुब्रह्म॥८॥ मग-
सांप्रदायभ्रष्टीपासोन॥ भूतर्षींआलाआध्यायजा
णा॥ थोरुजपतपंज्ञान॥ त्याहूनिआमनसेचि॥९॥
जोहाअध्यायजपेसंपूर्ण॥ त्याचेनिदर्शनेतीर्थेपाव
न॥ स्वर्गीचेदेवदर्शन॥ त्याचेघेऊंइच्छिती॥१०॥ ज
पतपशिवार्चन॥ त्याहूनीथोरनाहींजाणा॥ रुद्रमहि
माअगमधपूर्ण॥ कितीमूणोनिवर्णावा॥११॥ रुद्र-
महिमावाढलाफार॥ ओसपडलेंभानुपुत्रनगर॥-
पाशसोडोनियमकिंकर॥ रितेहिंडोंलागले॥१२॥
मगायमेंविधीलुगीपुसोन॥ अभक्तिकृत्यानिर्मि-
लीदारुण॥ तिणेंकुतर्कवादीभेदीलक्षुन॥ त्यांच्या

हृदयीं संचरली ॥१३॥ त्यांसीं मत्सरवादविलाविशेष
वांटेकरावाशिवद्वेष ॥ तेणें तेजावोनियमपुरीस ॥ म-
हानरकीं पडलेसदां ॥१४॥ यमसांगेदूतापती ॥ शिव
द्वेषीजेपापमती ॥ तेअत्यायुषीहोती ॥ नानारीतीजा
चणीकरा ॥१५॥ शिवथोरविष्णुलहान ॥ हरिविशेष
हरगौण ॥ ऐसेमूढातीजेत्यांलागुन ॥ आपोनीनर-
कीं घालावें ॥१६॥ रुद्राध्यायनावडेज्यांसीं ॥ कुंभ-
प्रांकीं घालावें त्यांसीं ॥ रुद्रानुष्ठानें आयुध्यासीं ॥ वृ-
द्धीहोयनिर्धारें ॥१७॥ चाकरितां भद्रसेनअवधा-
री ॥ अयुतरुद्रां वर्तनें करीं ॥ शिवावरी अभिषेकधा-
राधरी ॥ मृत्युदुरीहोयसाच ॥१८॥ अथवाशन-

घटस्थापुन॥ दिव्यवृक्षाचे पल्लव आणून ॥ रुद्रें उ-
दक अभिमंथोज ॥ अभिषिंचावे पुत्राक्षरी ॥ १९ ॥-
नित्यदाहासहस्र आवर्तनें पूर्ण ॥ क्षोणी पाळाक
करी सत्पदिन ॥ रायें धरिलें दृढचरणा ॥ सद्गद हो-
वोनी बोलत ॥ २० ॥ सकळ भूषीरत्न मंडित पदक ॥
स्वामी त्यांत तूं मुरव्य नायक ॥ काळमृत्यु भयशो-
क ॥ गुरुरक्षीत्या पाझनी ॥ २१ ॥ तरी त्वा आचार्यत्व
करावें पूर्ण ॥ तुज सर्वें जे आहे त ब्राम्हण ॥ आणीक
सांगसी ते बोलावून ॥ आतां चि आणितों अरंभी
॥ २२ ॥ मग सहस्रविप्र बोलावून ॥ ज्यांची रुद्रानु-
ष्ठानी भक्ती पूर्ण ॥ त्यास ध्यान युक्त पढून ॥ गुरुपा

सूनजेआले॥२३॥परदाराआणिपरधन॥ज्या-
सर्वमनाहनीनीचपूर्ण॥विरक्तसुशीळगेलियापा-
ण॥दुष्टप्रतिग्रहणघेती॥२४॥जेशापानुग्रहसमर्थ
सामर्थ्यचालोनदेतीमिग्रथ॥किंवासाक्षांतउभा-
नाथ॥पुढेआणोनीउभाकरिती॥२५॥ऐसेलक्ष-
णयुक्तब्राम्हण॥बैसलाव्यासपिताघेउन॥सह-
स्रघटमांडून॥अभिमंभोनीस्थापिले॥२६॥स्वधु-
नीचेंसलिलभरलेंपूर्ण॥त्यांतआम्रपल्लवघालोन॥
रुद्रघोषेंगर्जिनलेब्राम्हण॥अनुष्ठानदिव्यमांडिलें
॥२७॥शास्त्रसंख्याज्ञालेदिवस॥सातवेदिवशींम-
ध्यानींआलाचंडांश॥मृत्युसमययेनांधरणीस॥

बाळमूर्छितपडियेला ॥ २८ ॥ एकमुवृत्तेनिचेष्टित ॥
चलनवलनराहिलेंसमस्त ॥ परमधावरलानृपनाथ
गुरुदेतनाभिकरा ॥ २९ ॥ रुद्रोदकशिंधोनं ॥ सावंध-
केलाराजनंदन ॥ त्यासीपुसतीवर्तमान ॥ वर्तलेंतेनि
सोंग ॥ ३० ॥ एककाळपुरुषप्रयानकथोर ॥ उर्ध्वज-
टाकपाळींशेंदुर ॥ विष्काळदाटाप्रयंकर ॥ नेत्ररवदिरां
गारासप्ररिरेवे ॥ ३१ ॥ तोमजघेवोनिजातअसतां ॥ -
चौघेपुरुषधावोनिआलेनत्वतां ॥ पंचवदनदशभुज
त्यांचीसाम्यता ॥ कमळप्रवांडींदुजीनसे ॥ ३२ ॥ तेवे
जेंजेंसेगभस्ती ॥ दिगंततमसंहारिती ॥ परमआंगीं
व्याघ्रांबरदिसती ॥ दशहस्तींआयुधें ॥ ३३ ॥ तेमहारा

जयेउनि॥भजसोडविलेंतोडोनिबंधन॥त्याकाळपुरं
षासींधरून॥करीतताडणगेलेते॥३४॥ऐसेंपुत्रम
स्वींचेंऐकतांउत्तर॥भद्रसेनकरीजयजयकार॥ब्रा
ह्मणासीघालीनमस्कार॥आनंदाश्रुनेत्रीआंल३५
आंगीसेमांचदादले॥मगविप्रचरणीगडबडालोळे
शिवनामगर्जतांतयेवेळे॥देवसमनेंवर्यती॥३६॥
अनेकवाद्यांचेगजर॥डुंकागर्जेअवध्यांतथोर॥मु-
खड्याचेमहासस्वर॥मृदंगवाद्येंगर्जती॥३७॥अ-
नेकवाद्यांचेगजर॥शिवलीलागातीअपार॥शृंग-
बृंगेकाहाळाथोर॥सनयाअपारवाजती॥३८॥चं-
द्राननाधडकतीभोरी॥नादनमायेनभोदरी॥असो

भद्रसेनयावरी ॥ विधियुक्तहोमकरीमसे ॥ ३९ ॥ षड्
सअनेंशोभिवंत ॥ अकंकारवरुंदेत ॥ आंमौलिकव
स्तुअद्भुत ॥ आंणोनिअर्पिब्राह्मणांसी ॥ ४० ॥ र्द-
क्षिणेंलागींभांडारें ॥ मुक्तकेलींराजेंद्रें ॥ म्हणोआ
वडेतितुकेंभराएकसरें ॥ मागेंपुढेंपाहूनका ॥ ४१ ॥
सर्वयाचककेलेचृत्य ॥ पुरेपुरेहेचिऐकलीमात ॥ ध
नभारझालाबहुत ॥ म्हणोनिसांडितीठायींठायीं ॥ ४२ ॥
ब्राह्मणादेतीमंभाक्षता ॥ विजयकल्याणाहोतुश्रियास
ता ॥ ऐसाअतिआनंदहोतअंसता ॥ तोंअद्भुतवृत्तलें ॥
॥ ४३ ॥ वसंतयेतसुगंधवनीं ॥ कींकाशीक्षेत्रावरीस्व-
र्धुनी ॥ कींश्वेतोत्पलेंमृडानी ॥ रमणालिंगअर्चिजें ॥

॥४४॥ कीं निर्देवाससापडे चिंतामणी ॥ कीं स्फुटि-
तां पुदेंक्षीराब्धीये धांवेनी ॥ तैसा कमलोद्भव नंदन ते-
चक्षुणीं ॥ नारद मुनी पातला ४५ ॥ वाल्मीक संत्यव-
ती नंदन ॥ औत्तानपादी कया धूत्तदयरत्न ॥ हे शिष्य
ज्याचे भिषु नीं जाण ॥ वंघजे कां सर्व ते ॥ ४६ ॥ जो च-
तुः षष्ठी कळा प्रविण निर्मळ ॥ चतुर्दशविद्यावरतळा
मळ ॥ ज्याचें स्वरूप पाहतां केकळ ॥ नारायण दुसरा
कीं ॥ ४७ ॥ हे कमळ भवोड मोडोनी ॥ पुनः सृष्टी कर
णार मागु तेनी ॥ अन्याय विलोकितां नयनीं ॥ दंडेंतां
डील शक्रादिकां ॥ ४८ ॥ तों नारद देखोनि ते चक्षुणीं
कुंडातुनीं मूर्ती मंतति येअ सी ॥ दक्षिणासी गार्ह

पत्यआहवनी॥ उभेगकलेदेखतां॥ पाराशरादिक
सकळब्राम्हणा॥ प्रधानासहितभद्रसेन॥ धांवोनि-
यांधरितीचरणा॥ ब्रम्हानंदेंउचंबळले॥ ५०॥ दिव्यसु-
गंधादिव्यसुमर्नी॥ षोडशोपचारेंपूजिलानारदमु-
नी॥ रावउभाठाकेकरजोडोनी॥ म्हणोस्वामीअति
द्वियद्रष्टातूं॥ ५१॥ त्रिभुवनींगमनतुझेंसर्व॥ कांहीं
देखिलेंअपूर्व॥ नारदम्हणोमार्गीयेतांशिव॥ दूतचौ
घेदेखिले॥ ५२॥ दशभूजपंचवदन॥ तिहींमृत्युने
लाबांधून॥ तुझ्यापुत्राचेंचुकलेंमरण॥ रुद्रानुष्ठा-
नधन्यकलें॥ ५३॥ तवपुत्ररक्षणार्थतथेवेळां॥ शि-
वेंवीरभद्रसुरव्याठाविला॥ मजदेखतांमृत्यूसपु-

सोंलागला ॥ शिवस्तुतएकते ॥ ५४ ॥ तूकोणाच्यां
आंशेकरून ॥ आणीतहोतासीभद्रसेननंदन ॥ त्या-
सदाहासहस्रवर्षपूर्ण ॥ आयुष्यअसेनिश्वयं ॥ ५५ ॥
तोसार्वभौमहोईलतत्त्वतां ॥ रुद्रमहिमातुजठाउकअ-
सतां ॥ शिवमर्यादाउल्लंघुनितत्त्वतां ॥ कैसाआणितहो-
तासी ॥ ५६ ॥ मगचिन्नगुत्पापुसेसूर्यनंदन ॥ पबिकाणा
हिलीवाचून ॥ तंवद्वादशवर्षामृत्युचिन्ह ॥ गंडांतरथोर
होते ॥ ५७ ॥ तेमहत्पुण्येनिरसुनिसहज ॥ दाहासह-
स्रवर्षेकरावेराज्य ॥ मगतेसूर्यनंदनमहाराज ॥ स्वाप
राधेंकष्टीबहु ॥ ५८ ॥ मगउभाठाकुनीकृतांत ॥ करजो
डुनिस्तवनकरित ॥ हेअपर्णाधवहिमंनगज्यामात ॥

अपराधनकळतां घडला हा ५९ ॥ ऐसिं नारदे सोग-
तां ते चक्षणीं ॥ राये पाषावर घातली लोक्षणी ॥ आ-
णी कसह खरुद्र करोनी ॥ महोत्साह करीत सै ॥ ६० ॥ श-
तरुद्र करितां निःशेष ॥ शतायुषी होय ती पुरुष ॥ हा अं-
ध्याय पदती निर्दोष ॥ ते शिव रूप याच देहीं ॥ ६१ ॥ तो
येथें चिझाला मुक्त ॥ त्याच्या तीर्थे तरती बहुत ॥ असो
यावरी घ्रमूसूत ॥ अंतर्धान पावला ॥ ६२ ॥ आनंदम-
यशक्तिनंदन ॥ रायें शतपद्यें धन देउन ॥ तोषविला गुरु
संपूर्ण ॥ ऋषी सहित जाता झाला ॥ ६३ ॥ हे मद्रसेन-
अमरव्यान जे पदती ॥ त्यासीं होय आयुष्य संपत्ती ॥ त्या
सकाळ न बाधे अंती ॥ वंदी न नेती शिवपदा ॥ ६४ ॥ दश

शतकपिलादान ॥ ऐकतांपदतांघडेपुण्य ॥ केलें अ
सेल अभक्षभक्ष ॥ सरापानब्रम्हहत्या ॥ ६५ ॥ ए
वं महापापपर्वततत्वंतां ॥ भस्महोतीश्वणाकर्शतां ॥
हाअध्यायत्रिकाळींवाचितां ॥ गंडांतरेंदूरहोती ॥ ६६ ॥
यावरिफलियुंर्गांनिःशेष ॥ शिवकीर्तनाचामहिमावि
शेष ॥ आयुष्यहीनलोकांस ॥ अनुष्ठानहेंचिनिर्धारें
॥ ६७ ॥ मग तो रावभद्रसेन ॥ रुधर्मपुत्रासराज्यदेउ
न ॥ युवराज्यत्तरकालागुन ॥ देताझालातेकाळीं ॥
॥ ६८ ॥ मग प्रधानासमवेतं रावजाणा ॥ जाताझाला
तपोवन ॥ शिवानुष्ठानरुद्राध्याना ॥ करिंतां महारुद्र
तोषला ॥ ६९ ॥ विमानीं बैसवृनीत्वस्ति ॥ रावप्रधान

नेलेमिरवत ॥ विधीलोकवैकुण्ठीवांसबहुत ॥ स्वेच्छेक
रूनिराहिले ॥ ७० ॥ शैवरीशिवपदासीपावून ॥ राहि
लेशिवरूपहोउन ॥ हाअकरावाअध्यायजाण ॥ स्वरू
पएकादशरुद्राचे ॥ ७१ ॥ हाअध्यायकरितांश्रवण ॥
एकादशरुद्रासमाधान ॥ कींहाकल्पद्रुमसंपूर्ण ॥ इ-
च्छिलेंफळदेणारा ॥ ७२ ॥ मृत्यंजयरूपरुद्रानुष्ठान ॥
त्यासनबाधीग्रहपीडाविघ्न ॥ पिशाचबाधारोगदारु-
ण ॥ नबाधीचसर्वथांही ॥ ७३ ॥ येथेंजोमानीलअवि-
श्वास ॥ तोहोईलअल्यायुषीतामस ॥ हेंनिंदीलतोचां
डाळनिःशेष ॥ त्यांचांविदाळनव्हावा ॥ ७४ ॥ त्यासप्र-
संवोनीवांझझालीमाता ॥ त्यांचीसंगतीनंधरावीतत्व

तां॥ त्यांसींसंभाषणकरितां॥ महापातकजाणिजे
॥७५॥ ते आपुले गृहासन आणावे॥ आपण त्यांचे
सदनासन जावे॥ ते त्या जावे जिवें भावें॥ जे विसंशीळ
हिंसक गृह॥७६॥ जो प्रत्यक्ष भक्षितो वीष॥ जे मूर्ख
वैसर्ती त्याचे पत्नीस॥ त्यासी मृत्यु आल्या गोष्टीस
संदेह कांहीं असेना॥७७॥ असो सर्व भावें निश्चित
अखंड पाहावे शिवलीलामृत॥ हें न घडे तरी त्वरित॥
हा अध्याय तरी वाचावा॥७८॥ या अध्यायाचे करि
तां अनुष्ठान॥ तयासी नित्य रुद्र केल्याचें पुण्य॥ त्या
च्या घरी अनुदिन॥ ब्रम्हानंद प्रगटेल॥७९॥ अपर्णा
हृदयाज्जमिलींद॥ श्रीधरस्वामी तो ब्रम्हानंद॥ जो

जगदानंदमूलकंद ॥ अभंगनविंदेकालुभर्यां ॥ ८० ॥
शिवलीलामृतग्रंथप्रचंड ॥ स्कंदपुराणब्रम्होत्तरखंड
॥ परिसोतसज्जनअखंड ॥ एकादशोऽध्यायगोडहा
॥ ८१ ॥ ॥ श्रीसांबसदाशिवार्पणमस्तु ॥ ७ ॥
॥ ७ ॥ ॥ ओ० सं० १८१ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥

अध्याय १२

धीगणेशायनमः॥ ब्रह्मणाक्षयियं वैश्वरूपा इवर्ण॥ ब्र
ह्मचारी गृहस्थवानप्रस्थपूर्ण॥ स्त्रीवाक्यवृद्धतस्या-
सर्वा शिवकिर्तनकरावे॥ १॥ शिवस्मरणकरितांना वडे
अणुमात्र॥ तो अंत्यज्याहूनी अपवित्र॥ तो लेईला व
स्त्रें अळंकार॥ जेविं प्रेन शृंगारिलें॥ २॥ तें पो माक्षिलें
जे अन्न॥ जे संपशू माक्षितीयथेष्टतृण॥ जे सें मयुरा
अंगी नयन॥ ते सें चने घेतयांचे॥ ३॥ वल्मीक छिद्र वन-
कर्ण॥ दुमश्या रवा वनहस्तचरण॥ ज्याची जननी व्य-
र्थलाग॥ वियोनि वांसजाहली॥ ४॥ जा शिव भक्तना-
विगा॥ तो जा वो ससुद्रांत बुडोन॥ अथवा भस्म करोवडग्या॥
कांसर्प संडोतयासी॥ ५॥ त्रिशूळ वणीं धरावी आवडी जे शोधि-

पीलिकागुळंसीनसोडी॥अर्धतुटेपरीनकाढि॥मुखं
तेथोनीसर्वदां॥६॥कींचुकलाबहुत्तदिवससुत॥तेव
रांचपोटींप्रीतीवंत॥त्याचीशुभवार्तीऐकतांअकस्मा
त॥धांवतीमातापिताजेवीं॥७॥अमृताहूनीवाद॥
गोष्टीलागतीकर्णासगोड॥तैसेंकथाश्रवणींज्यांचें
नपुरेकोड॥सर्वदांकूनीजाईजे॥८॥गांवासगेला-
प्राणनाथ॥प्रियापतिव्रतावादयाहान॥तोंपत्रआले
अकस्मात॥धांवेश्रवणकरावया॥९॥निर्धनासींसां
पडलेंधन॥कींजन्मांधासीआलेनयन॥कींतृषेनेंजा
तांप्राण॥जीवनशीतळमिळालें॥१०॥ऐसेंऐकावया-
कथापुराण॥धांवावेंसर्वकामेंदाकून॥चिंतानिद्रादू-

रकरूल ॥ श्रवणींसादरबैसावे ॥ ११ ॥ वक्तापंडित-
चातुर्यरवाणी ॥ नमावातोसद्गुरुमहोनी ॥ कींहाशं
करचिमानुनी ॥ धरिजेपूजनीआदर ॥ १२ ॥ संरभी
च्यास्तनातुनीअवधारा ॥ स्रुतीजैशासुधारसधा-
रा ॥ तैसावक्तावदतांशिवचरिभा ॥ कर्णद्वारेप्रारिजे
॥ १३ ॥ वक्ताश्रेष्ठमानावाअत्यंत ॥ नयुसावेभलतेपा-
खांडमत्त ॥ नसतेकुतर्कधेवोनिचित्त ॥ नशिणवावेस-
र्वथा ॥ १४ ॥ नकळेतरींपुसावेआदरे ॥ सांगेलतेश्रव-
णकरावेसादरे ॥ उगेचळकतांपामरे ॥ तरितेपिशाच-
जन्मपावती ॥ १५ ॥ वक्त्यासींळकतांअवधारा ॥ त-
रीदोषधडेत्यानरा ॥ पुराणिकावेगळेनमस्कारा ॥ न

करावेसभेंतकोशासी॥१६॥ मध्येचदावूनकथाश्र-
वणा॥ उगाचगर्बजायउठोन॥ तरींचोअल्पायुषीजां
ण॥ संसारीअपदांबहुतभोगी॥१७॥ कुटिकेरवळ
पापीधूर्त॥ तोमुरव्यश्चोतानंकरावायथार्थ॥ दुग्धपि-
तोसर्वेगीपुष्टहोत॥ परिनवज्वरिताविषवत्त॥१८॥
तेसाश्रवणीबैसोन॥ कुतर्कघेवोनिकरीकथारवड-
ण॥ त्याचेंव्यर्थगेलेंश्रवण॥ नरकासीकारणपुढेंके-
लें॥१९॥ कथेंतनबोलावेंइतर॥ मनकरावेंएकाग्र॥ क-
थेचीफलश्रुतीसाचार॥ तरींचभावतीबैसतां॥२०॥
वस्त्रेंअळंकारदक्षिणासहित॥ वक्तापूजावाप्रीती
अत्यंत॥ धनदेतांकोशबहुत॥ भरेआपुलानिर्धारें

॥२१॥ रत्नें देतां बहुत ॥ नेत्र होती प्रकाशवन्त ॥ अलं
कारे प्रतिष्ठा बहुत ॥ श्रोतयाची वाढतसे ॥२२॥ एवं
पूजितां षोडशोपचार ॥ तेणें संतुष्ट मान होय उमाव-
र ॥ जेपदार्थ अर्प्य वेसाचार ॥ त्याचें कोटिगुणें प्राप्य-
होती ॥२३॥ त्यासीं कंदोनाहीं दरिद्र ॥ शेवटीं स्वप-
दाने ईल भालचंद्र ॥ कथें सियेतां पाउलें टाकि निर्धार
पापसंहार पदोपदीं ॥२४॥ मस्तकीं उष्णीष घालुनि
ऐकती ॥ तरीं जन्मांतरीं बाळपक्षी होती ॥ म्हणाल-
उष्णीष काटितां नये सभे प्रती ॥ तरीं मुरव्य पल्लवसे
झवा ॥२५॥ जे विडा घेवोनि ऐकती ॥ तरीं यें मकिं व-
र त्यासीं जाचिती ॥ नानायातना भोगविती ॥ मूळ-

व्यासवचनप्रमाणहैं॥२६॥ एकबैसतीउगेचश्रवणी॥
निद्रामोडावीबहुप्रकारेंकरूनी॥ अंतरसद्गदितनेभीं
यावेंपाणी॥ मगनिद्रास्पर्शलकैची॥२७॥ वरीजी
वनकायव्यर्थलावून॥ जैसेंएकांतींद्रव्यआपुलेंपू-
र्ण॥ तेथेंघडतांजागरण॥ निद्रानयेप्राणियां॥२८
निद्रालागलीदारुण॥ तरींउभैराहावेंकरजोडून॥
निद्रानयेतोउपायकरून॥ मुख्यश्रवणकरावें२९
वत्तयाहूनीउंचआसनतत्वतां॥ तेथेंनबैसावेंधरु-
निअहंतां॥ हेंनमानितीतेकागतत्वतां॥ जगपुरि
षप्रक्षिती॥३०॥ जेबैसतीवीरासनघालून॥ तेही
तीवृक्षअर्जुन॥ पायपसरितीत्याससूर्यनंदन॥-

शष्पकाष्ठेंझोडीबकें॥३१॥जेसोंगतांहीनऐकती
बळेचिजेठाघालुनिबैसती॥त्यांसीयषट्पदबांधोमि
नेती॥नेऊनयाकितीनरककुंडीं॥३२॥जेश्रवणीं-
निजेदाडुन॥तोउपजेअजगरहोउन॥बैसेनम-
स्कारकेलियावांचून॥वंशवृक्षहोयतो॥३॥कथेंत
बोलेभलत्यागोष्टी॥तोमंडूकहोयसदांवटवटी॥-
हर्षटाळियाजवाजवीहारां॥तोहोयकष्टीसंसारि॥
॥३४॥जेशिवकीर्तनहेळसिती॥तेथेजन्मींसारमे-
यहोती॥दुरुत्तरेंबोलतीनिश्चिती॥जन्मायेतीसर
इच्या॥३५॥जेश्रवणींनहोतीसादर॥तेंअन्यज
न्मींहोतीसूकर॥जेउळेदितीशिवचरित्र॥तेवृकयो-

नीपावती ॥ ३६ ॥ वक्तव्यासींदेतां आसन ॥ शिवास-
न्निधवैसेजाउन ॥ वस्त्रदेतांबहुतअन्न ॥ प्राप्त्यहोय
तयांते ॥ ३७ ॥ करितांपुराणकथाश्रवण ॥ भक्तिवै-
राग्ययेओगीपूर्ण ॥ यदर्थीकथासुगमजाण ॥ जेणे-
अनुतापउपजेमनीं ॥ ३८ ॥ दक्षिणेकडेएकग्रामअ-
मंगळ ॥ त्याचेंनांवमुळींचबाळ्ळ ॥ सर्वधर्मविवर्जित
केवळ ॥ स्त्रीपुरुषज्यास्कर्मी ॥ ३९ ॥ धर्मनाहींचअ-
णुमात्र ॥ अनाचारीपरमअपवित्र ॥ जपतयविव-
र्जितअसीहोत्र ॥ वेदशास्त्रतेथेंकैचें ॥ ४० ॥ वेदआणि
शास्त्रहेविप्रांचेउभयनेत्र ॥ एकनाहींतरींसाचार ॥ ए-
काक्षतयासींबोलिजे ॥ ४१ ॥ वेदशास्त्रउभयहीन ॥

तोवेंवळअंधचिजाण॥ असोत्यानगरींचेलोकसंपू-
र्ण॥ सर्वलक्षणीअपवित्र॥ ४२॥ तस्करचाहाडआ-
णिजार॥ मद्यपीमार्गमदुराचार॥ मातापित्यांचादो-
हकरणार॥ एवंसर्वदोषयुक्तजे॥ ४३॥ त्याग्रामींचाए-
कविप्र॥ नामतयाचेंविदुर॥ वैश्येसींरतअहोरात्र॥ को-
मकर्दमींलोकत॥ ४४॥ त्याचीस्त्रीबहुलानाम॥ तीही
जारिणीअपवित्रपरम॥ एकेजारसींअसतांसका-
र्म॥ भितारेंजपोनधरियेली॥ ४५॥ जारपळालासत्त-
र॥ तीसभितारेंदिधलामारं॥ यथेष्टलत्तामुष्टीप्रहार
देतांबोलेकायते॥ ४६॥ ह्मणोंतूंजाहालासोजार॥
मीहीतेंचकरितेंचिरंतर॥ मगबोलितोविप्रविदुर॥ तुषां-

द्वयअपारमेळविलें ॥४७॥ तेंद्रव्यदेमजलागून ॥ मीः
दर्शनवारांगनेसीनेउन ॥ तीमृणोमीदिऊंकोरून ॥ ऐकजा
मारींपुढतीतो ॥४८॥ मगतिचेअलंकारहिरानिघेत ॥
घरचीसर्वसंपत्तीनेत ॥ तेवारांगनेसीदेत ॥ तेहीसम
पोंजारातें ॥४९॥ ऐसेंदोषेहीपापआचरत ॥ तोंकिदुर
विप्रपावलामृत्य ॥ यमदूतींनेलामारित ॥ बहुतजा-
चितीतयातें ॥५०॥ कुंभीपाकादिपरमदुःख ॥ भोगू
नियांरात मूर्ख ॥ मगविंध्याचळाच्यादरींनदेख ॥
भयानकपिशाचजाहला ॥५१॥ आळेपिकेआंगा
सीदेत ॥ हिंडेक्षान्धातृषापीडित ॥ रक्तवर्णअंगत्या
चंसमस्त ॥ जोविशेंदुरचर्चिला ॥५२॥ वृक्षासीघेत

टांगून ॥ सर्वेचि हाकदेतफिरेवन ॥ रक्तपितीभरोन ॥
सर्वांगत्याचेंनासलें ॥ ५३ ॥ कंदकवनपरमदुर्धर ॥ न-
मिळेकदांफळमूळआहार ॥ आपल्यापापाचेभोग-
समय ॥ भोगीविदुरविप्रतो ॥ ५४ ॥ इकडेबहुलाध-
वरहित ॥ एकहोतातियेसीसुत ॥ तोकोणापासोनि
झालात्वरित ॥ तेंस्मरणनाहींतियेसीं ॥ ५५ ॥ तंव-
आलेंशिवरात्रीपर्व ॥ गोकर्णयात्रेसचालिलेसर्व ॥ ना-
नावाद्यैवाजतीअभिनव ॥ ध्वजपताकामिरवती ॥ ५६ ॥
शिवनामेंगर्जतीदास ॥ वारंवारकरितीघोष ॥ कैंचाउरेलु-
पापलेश ॥ सर्वदानिर्दोषसर्वजन ॥ ५७ ॥ त्यांच्यासंम-
तीबहुलानिघत ॥ सर्वेधैरूनधाकुटासुत ॥ गोकर्णक्षे

अदेखिलें पुण्यवंत ॥ झाले पुनीत सर्वजन ॥ ५८ ॥ बहु
लें नें स्नान करू न ॥ घेतलें महाबळेश्वराचें दर्शन ॥ पु
राण श्रवणां बैसलों येउन ॥ तों निरूपण निघालें ॥ ५९
जीवनि ताजारीण ॥ तीस यमदूत नेती धरून ॥ लोहप
री घेतल्य करून ॥ स्मरगृहामाजि घालिती ॥ ६० ॥ ऐ
सें बहुला ऐकोनी ॥ भयाभीत झाली ते चक्षणी ॥ अ-
नुताप आंगीं भरोनी ॥ रडों लागली अद्वाहास्यें ॥
॥ ६१ ॥ मग पुराणिकासीं समस्त ॥ आपुला सांगे वृ-
त्तांत ॥ झाले जे जे पायाचे पर्वत ॥ ते निज मुखें उच्चारी
॥ ६२ ॥ अंतकाळीं यमकिंकर ॥ ताडन करिती मज्ज-
अपार ॥ ते वेळीं मज्जकोण सोडविणार ॥ दुःख अ

पारसोसंकितो ॥ ६३ ॥ स्वामीमाझें कांय तें शरीर ॥ का
य करूं सो गाविचार ॥ गळां पाश पालोनी यमकिंकर ॥
करिती मारत त्यशस्त्रें ॥ ६४ ॥ नानापरी विटंबिती ॥ अ
सिपत्रवनीं हिंडविती ॥ उपराटे बांधो निरांगिती ॥ नर-
क कुंडीं अधोमुख ॥ ६५ ॥ ताम्रभूमी तापवून ॥ त्याव
री लोळविती नेऊन ॥ तीक्ष्णशस्त्रें आणोन ॥ पोरामा
जी रक्तीं विती ॥ ६६ ॥ तीक्ष्णधुम्रकरून ॥ त्यावरी रांगि
ती नेऊन ॥ भूमीत मजलारोऊन ॥ तत्यशरें मार करिती
॥ ६७ ॥ तत्यशूळावरी घालिती ॥ पांथीचंड शिळाबां-

धिती ॥ महानरकीं बुडविती ॥ सोक्ष्णील कोण तेथुनी ॥
॥ ६८ ॥ बहुले समोड नलागे अन्न ॥ दुःस्वेर डेरा बंदिन ॥
ह्मणी मी कोणा राजा ऊंशरण ॥ आश्रय धरूं कोणाचा
॥ ६९ ॥ कौण्या नरकीं पडेन जाउन ॥ मग त्या ब्राह्मणाचे
धरी चरणा ॥ सदुरु मजतारी येथुन ॥ आलें शरण अ-
नन्यमी ॥ ७० ॥ मग गुरु पंचाक्षर मंत्र ॥ सांगे बहुले प्र-
तिसत्वर ॥ शिव लीला मृतसर सफार ॥ श्रवण कर-
वी शिवदारी ॥ ७१ ॥ मगानिणें सर्व ग्रंथ ॥ गुरु मुरें वेष्टे-
किले प्रेम युक्त ॥ श्रवण भक्ती अवघ्यांत ॥ श्रेष्ठ गेसें-
जाणिजे ॥ ७२ ॥ सत्संगें होय निःसंग ॥ निःसंगें निर्मोह सहज
मग ॥ निर्मोह त्वें निश्चित उद्देग ॥ कैंचा मगत यासी ॥

॥७३॥ बहुलाशालीपरमपवित्र ॥ शिवनामजपे
अहोरात्रं ॥ दोषनउरेतिळमात्र ॥ शूचिभूतसर्वदां
॥७४॥ तव्याचाजायबुरसा ॥ मगतोसहजहोयआ
रसा ॥ कींलोहलागतांपरिसा ॥ च्यामीकरसहजची-
॥७५॥ कींअमींतकाष्ठपडलें ॥ मगतेंसहजचिअग्नि
मयझालें ॥ गंगेसीवोहळमिळाले ॥ गंगाजळसहज-
चि ॥७६॥ जपकरितांपापजायनिःशेष ॥ ज्ञानाहनि-
ध्यानविशेष ॥ श्रवणाहनिमननास ॥ सतेजतासहज
चि ॥७७॥ मननाहनीनिजध्यास ॥ त्याहनिसाक्षा-
त्कारसमरस ॥ मगतोशिवरूपनिर्दोष ॥ संशयनाहीं
सर्वथा ॥७८॥ बहुलानिर्दोषहोउर ॥ श्रवणेंझाली-

सर्वपावन॥ जिह्वेनेकंरूलायलीशिवकीर्तन॥ मगकैंचेबंधन-
तियेसी॥७९॥ श्रवणेंथोरपावनहोत॥ श्रवणेंयाजघ्नीमुक्त, नल
गेतीथोर्टनश्रमबहुत॥ श्रवणेंसार्थकसर्वही॥८०॥-
ज्यासीनमिळेसत्समागमश्रवण॥ त्याणेंकरूजावेंती
थोर्टन॥ नलगेंअष्टांगयोगसाधन॥ करावेंश्रवणअ
त्यादरें॥८१॥ योगयागव्रतसाधन॥ नलगेकांहींच-
करावेंजाण॥ नवविधाभक्तिपूर्ण॥ श्रवणेंविहातांये-
तसे॥८२॥ च्यारीवर्णच्यारीआश्रम॥ श्रवणेंचियाव
नपरम॥ असोबहुलेससंतसमागम॥ सर्वाहनीथो
रवारे॥८३॥ गुरुचीसेवाअखंडकरी॥ त्यांवरीराहि
लीगोकर्णक्षेत्री॥ जटावलकलअजिनधारी॥-

तीर्थं किरीनित्यस्नान ॥ ८४ ॥ सर्वोर्गां भस्मलेपन ॥ क
रीपुण्यरुद्राक्षधारण ॥ सर्वभ्रात्यसोडोभियां जाण ॥
गुरुसेवाकेलीतिष्ठे ॥ ८५ ॥ नित्यगोकर्णलिंगाचें दर्श
न ॥ गोकर्णक्षेत्रपुण्यपावन ॥ तेथींचामहिमाविशेष
पूर्ण ॥ तृतीयाध्यायां वर्णिला ॥ ८६ ॥ स्वयातीकीर्ती
पुष्टिवर्धन ॥ बहुलेनें तीन देह जाकून ॥ तेंच भस्म आं
गींच बुन ॥ झाली पावन शिक्कणी ॥ ८७ ॥ शंकरें वि-
मान धाडिलें ते काळी ॥ बहुला शिवपदापतीनेली ॥
एवढी पायीण उद्धरली ॥ चतुर्दशलोक नवल करिती
॥ ८८ ॥ सदा शिवा पुढें जाउन ॥ बहुलेनें केलें बहुत स्न
वन ॥ मग अंबेची स्तुती करितां पावन ॥ झाली प्रस-

नहिमन्मकन्या ॥८९॥ म्हणेइच्छितवरमागत्वार-
त ॥ येरीम्हणेपतीपडिलाअधोगतींत ॥ कोठेंआहे
नकळेनिश्चित ॥ पावनकरुनिआणीयेथें ॥९०॥ मग
तेविजगज्जननी ॥ अंतरांपाहेविच्चारुनी ॥ तोंविं-
ध्याचकींपिशाचहोउनी ॥ रडतहिंडेपापिष्ठ ॥९१॥
मगबहुलेसीम्हणेभवानी ॥ जाईसवेंतुंबरघेउनी ॥
पतीसआणीविंध्याद्रीहूनी ॥ श्रवणकरवीशिवकथा
॥९२॥ मगगेलीविंध्याचळा ॥ तंवपिशाचनसदेरिब-
ला ॥ धरोंनिवृक्षासीबांधिला ॥ तुंबरूबळेकरूनिया
॥९३॥ मगबल्लिकाकाहन ॥ सत्सस्वरमैळवुन ॥ आ-
रंमिलेंशिखकीर्तन ॥ ऐकतांपशुपक्षीउड्डरती ॥ -

॥९४॥ शिवकीर्तनरसराज ॥ तुंबरेमात्रादेतां सतेज-
सावधझालाविदुरद्विज ॥ म्हणोमजसोडाआतां ॥९५
मगसोडितांविधांवन ॥ धरिलेतुंबराबेचरण ॥ म्हणो-
स्वामीधन्यधन्य ॥ केलेपावनपापियाते ॥९६॥ स्त्रिये
सीं म्हणोधन्यतूंसाचार ॥ केलासीमाझाआजिउद्धार-
मगतुंबरेंशिवपंच्याक्षर ॥ मंत्रत्यासीउपदेशिला ९७
त्याचाकरितांजय ॥ तंवविमानआलेंसतेजरूप ॥ वि-
दुरझालादिव्यरूप ॥ स्त्रीसहितविमानांबैसला ॥९८
आणिलींशिवायासीमिरवत ॥ दोघेंहीशिवचरणांला
गज ॥ लवणजळींविरत ॥ तैशींभिळतशिवसूर्यां ॥९९॥
जळींविरालीजळगण ॥ नभींनादविरेसत्वर ॥ तैशींबं

हुलाआणिविदुर॥शिवस्सजाहली॥१००॥ज्योतिं
मिळालीकर्पुरी॥गंगासामवलीसागरी॥ब्रह्मस्वरू
पीनिर्धारी॥विरालीऐक्यहोउनियां॥१॥शिवमंत्रशि
वकथाश्रवण॥शिवदीक्षारुद्रासधारण॥भस्मले
पनेंकस्न॥गैलींकितीसंख्यानाही॥२॥भस्मात्तू
नीनिघालाभस्मासर॥शिवद्रोहीपरमपामर॥त्याचा
कैसाकेलाउद्धार॥तेंचरित्रसामकैसें॥३॥हेशिवपुरा
णींकथासरस॥श्रोतींऐकावीसावकाश॥कैलासींअ
सतांमहेश॥प्रदोषकाळींएकदां॥४॥भस्मस्वकरीं-
घेउन॥आंगीचिर्चिउमारमण॥तंवएकरवंडालागला
तोशिवेंजाण॥भूमीवरठेविला॥५॥नवलशिवाचेंच

रिच ॥ तेथेंचि उत्पन्न जाहला असुर ॥ नाम ठेविलें भ
स्मासुर ॥ उभासदां कर जोडनी ॥ ६ ॥ म्हणे वृषभ-
ध्वजासदाशिवा ॥ मजकां हों सांगिजे सेवा ॥ शंभू म्ह
णे मज नित्य येथवां ॥ चिताभस्म आणी नीदेइजे ७
नित्य नूतन आणी भस्म ॥ हीच सेवा करी उत्तम ॥ ऐ
शी आज्ञा होतां परम ॥ भस्मासुर संतोषला ॥ ८ ॥ क
र्म भूमी सनित्य ये वोन ॥ वसंधरा शोधी संपूर्ण ॥ जो
शिव भक्त परायण ॥ लिंगार्चन घडलें ज्यासीं ॥ ९ ॥
शिवरात्री सोमवार प्रदोष ॥ सदां ऐके शिव कीर्तन स
रस ॥ त्याचेंच भस्म भवानीश ॥ अंगिकारी आदरे १०
जेकां भक्त अभेद प्रेमळ ॥ त्यांच्या मुंडांची करी माळ ॥

स्मशानीवैराग्यपादेप्रबळ ॥ म्हणोनिदयाळराहेनेथें
॥११॥ लोकस्मशानाहूनीघरायेती ॥ वैराग्यजायवि-
षयींजडेप्रीती ॥ म्हणोनिउमावल्लभेंवस्ती ॥ केलीम-
हास्मशानीं ॥१२॥ पंचभूतेंसत्वासहित ॥ पिंडब्रम्हां
उजाळोनीसमस्त ॥ सर्वनिरसूनीजेंउरत ॥ स्वात्म-
सरवभस्मतेंचि ॥१३॥ तेंचिब्रम्हानंदसरवसोज्वळ
॥ तेंभस्मनर्चिदयाळ ॥ तोअमूर्तमूर्तकृपाळ ॥ षड्विक्का
ररहितजो ॥१४॥ अस्तिजायतेवर्धतेविपरीणामन ॥
अपक्षीयतेनिधनषड्विकारसमस्त ॥ शिवपरब्रम्हशा-
श्वत ॥ विकाररहितनिर्विकारजो ॥१५॥ जोषडगुणो
श्वर्यसंपन्न ॥ यशस्वीकीर्तीविज्ञान ॥ औदार्यवैरा-

ग्यसंपूर्ण ॥ ऐसेंकोठेंअसेना ॥ १६ ॥ आणीकषट्-
चिन्हींमंडित ॥ तींऐकासर्वज्ञयंडित ॥ कर्तृत्वनियंतृत्व
भोक्तृत्व ॥ विभुत्वसाक्षित्वसर्वत्वपैं ॥ १७ ॥ याचिन्हीं
मंडितशब्द ॥ शंकरपरिपूर्णब्रम्हानंद ॥ मायाचक्रचाक
कंशब्द ॥ त्रिविधभेदरहितजो ॥ १८ ॥ भक्तरक्षणार्थ
सगुण ॥ शंभूझालाचैतन्यधन ॥ तेणेंभस्मास्करनि-
र्मुन ॥ धाडिलाभस्मआणावया ॥ १९ ॥ ऐसेंनित्य-
आणितांचिताभस्म ॥ अस्करमातलामदेपरम ॥ गो-
ब्राह्मणादेखेमनुष्यउत्तमं ॥ म्हणोसंहारूनटांकूंहे ॥
॥ २० ॥ हेसंहारुनीयांसकळ ॥ अस्करराज्यकरावेंसब
ळ ॥ जाऊनियानिर्जरमंडळ ॥ शक्रकमलोद्भवजिं-

कावे ॥२१॥ विष्णु आग्निधूर्जटी ॥ हेही संहारावेशेक
टीं ॥ त्रिभुवनजिंकिल्यापाठीं ॥ मीचइंद्रहोईन ॥२२॥
ऐसीमनीबांधोनिगांठी ॥ गेलकैलासातोकपटी ॥ म्ह
णोएकतोसीधूर्जटी ॥ भस्मसृष्टीनमिळेकोठें ॥२३॥
च्यास्लक्ष्मनुष्ययोनीपाहें ॥ नित्यसवालक्ष्मघडामोड
होय ॥ शोधिलीसर्वअवनीहि ॥ परीभस्मशब्दूनमिळे
त्रि ॥२४॥ ऐसीकपटप्राक्तिदावीपरम ॥ ह्मणोमाझा
टळतो नित्यनेम ॥ नूजअर्पावेचिनाभस्म, तरीएकव
र्मसुगमअसे ॥२५॥ म्हणोहरापंचवदना ॥ विरूपा
क्षाभिपुरछेदना ॥ उमावल्लुभानागभूषणा ॥ वरप्र
दानदेमातें ॥२६॥ मजदेईएकवर ॥ ज्याच्यामाथांठे

वीनकर ॥ तो भस्म न्हावा निर्धार ॥ कार्य फार साधे ये
णें ॥ २७ ॥ म्हणो निलोटांगण घालित ॥ इतुकें माझें चा
लवीं व्रत ॥ निःकं पट शिव भोक्षनाथ ॥ वर द्यावया सि
द्ध जाहला ॥ २८ ॥ मग बोले हिमनगराज कुमारी ॥ हान
ष्टु परमदुराचारी ॥ यासि वर देतां धरित्री ॥ भस्म करील
निर्धारें ॥ २९ ॥ महाशब्द करावयाची होस ॥ तों पातला
फाल्गुन मास ॥ आधींच वाट पाड्याचो रास ॥ निरोप-
दीधला भूभुजें ॥ ३० ॥ आधींच ज्या रकर्म रित ॥ त्या-
सी प्रभुत्व दिधलें स्त्री राज्यांत ॥ कीं मद्य पीयासीं-
दावित ॥ सिंदीवनं साक्षेयें ॥ ३१ ॥ मर्कटासीं मद्य पाव
त्यांत झालें वृश्चिक दंशन ॥ त्याही वरी भूत संचरलें हा

रुणा॥ मगअन्योन्यवर्तेजेवीं॥ ३२॥ यालागीं हामहा
तामसीअसर॥ यासनद्यावाकदापीवर॥ षडास्यग-
जास्यवीरभद्र॥ नंदिकेश्वरहेंचिसांगे॥ ३३॥ परमो
काशंकर॥ ह्यणेआमचेंलेंकसंभस्मासर॥ यासद्या
वाअगत्यवर॥ तोअन्यभराहारीनकरीच॥ ३४॥ ह्यणे
बाळकातुजदिथलावर॥ ऐसेंऐकतांचिअसर॥ उडे
नाचेआनदथोर॥ त्रिभुवनामाजिनसमाये॥ ३५॥-
मृत्कलोकासीआलासत्वर॥ मगकरीतचालिलासं
हार॥ संतभक्तगोविष॥ शोधूनभस्मकरीतसे॥ ३६॥
॥ मस्तकीं हस्तठेवितांतात्काळ॥ भस्महीयनलगेवे
क॥ भूषीचेभ्रशोधुनीसकळ॥ भस्मकरीएकदांचि

॥३७॥ कृपन्नदेशशोधित ॥ चमूसाहित भूभुजनाग
स्त ॥ भस्मकरीक्षणान्त ॥ थोरअनर्थबोदबला ॥३८॥
कुटुंबासहितब्राह्मण ॥ मिरीदिवरीबिसतीलपोन ॥ पृ
थ्वीउध्वससंपूर्ण ॥ बाहेरकोणीनफिरेचि ॥३९॥
जैसास्थेनंपक्षीअकरमात ॥ पक्षीधरोनिसंहारित
तैसाअंतरिक्षयेवोनित्वरित ॥ मस्तकींहस्तस्पर्शक
री ॥४०॥ महायोद्धारणपंडित ॥ समरींजिंकीकृतां
त ॥ परीभस्मासुरापुटेबलहत ॥ कांहींचनचालेयु
क्तितया ॥४१॥ जैसापारवंडीरवळतत्वता ॥ तोनाव
रेबहुतांपंडितां ॥ तैसात्याअसुरापुटेपाहांतांनच-
लेयुक्तीकवणान्वी ॥४२॥ असुरकरितोनित्यसंहा

र॥ शिवासीनककेसमाचार॥ भस्मनेऊनदेतसत्वरं
महानमहोयनेथें॥४३॥ सर्वेचियेमृत्युलोका॥ म-
नीधंरिलोएसाआवांका॥ त्रिदशासहितशचीनायकां
भस्मकरावेंयावरी॥४४॥ मगकमलोन्देवकमलावर॥ शे-
वरीभस्मकरावागंगाधर॥ उमात्रिभुवनांतसंदर॥ हि-
रोनिध्यावीवृत्ताची॥४५॥ पृथ्वीपडलीउद्दस॥ मि-
थ्याप्रजात्रयीआसमास॥ सर्वेचिभयपावले-
मानस॥ पुरुहूतासशरणाआले॥४६॥ मगमयवा-
सकळांसहित॥ पद्मजाप्रतीगांहाणेंसांगत॥ तो
क्षीराब्धीज्यामात॥ त्याससांगूंचलाआता॥४७॥
अक्षजनामइंद्रियज्ञान॥ तेंज्याणेंकेलेंआधींदमन

मूणोनिअंधोक्षजनामत्यालागुन॥अतींद्रियदृष्टानो॥
॥४८॥ऐसाजोअंधोक्षज॥जवकीकेलावैकुंटराज॥गृहाणें
सांगतीप्रजादिज॥भस्मासुराचेंसमस्त४९॥मगसमस्तोंस-
हितनारायेण॥शिवाजवकीसंगिवर्तमान॥भस्मासुरेंजाकून
भस्मकेलेंसर्वही॥५०॥उरलोंआम्हीसमस्त॥इतुक्याचाही-
करीलअंत॥सदाशिवातुझाहीयांत॥बरानदिसेआम्हानें॥५१॥
हैमवतीकरीजनन॥ऐकौनिहांसलाभाललोचन॥मूणोभस्मास-
ुरासमरणा॥जवकीआलेंयावरी॥५२॥तुम्हीजावेंस्वस्थानास-
त्वर॥ऐसेबोलेजोकर्पूरगोर॥तोंअकस्मातआह्लाअस-
र॥भस्मघेउनीतेधवों॥५३॥आयुलेंगाहाणेंआणिलें
येथ॥मिळालेतेदेखिलेसमस्त॥असरमानतकावि-

त॥ सरड्याऐसीतयांवरी ॥ ५४ ॥ सुणीजेजेआलेवेयां ॥
उंचांभस्मकरीनसमस्त ॥ मगक्रोधेंबोलेउमानाथ ॥
भस्मासरासींतेधयां ॥ ५५ ॥ अरेतूंअधमअसर ॥ केस्य
पृथ्वीचासंहार ॥ तुजआम्हीधिदलान्वर ॥ परिणाम-
त्याचाबराकेला ॥ ५६ ॥ असरक्रोधेंबोलेतेसमयां ॥
तुझीसंदरदारामजदेई ॥ नाहींतरींतवमस्तकींलवला
हीं ॥ हस्तआतांचिठेवितों ॥ ५७ ॥ भावानीउदोनगेली-
सदनांत ॥ असरग्रीवांतुकावित ॥ शिवाच्यामाथांठेवो
निहस्त ॥ तुजनेईनक्षणार्थी ॥ ५८ ॥ शिवमस्तकींठेवा-
वयाकर ॥ वेर्गांधावेचलाभस्मासर ॥ प्रजाआणिब्र-
वीश्वर ॥ पळोंलागलेदशदिशा ॥ ५९ ॥ जोभक्तजन

भवभंग ॥ मायालाघवाउमारग ॥ पळताझालासवे
ग ॥ घोरान्दर वन घेतलें ॥ ६० ॥ पाठीलागलाभस्मासु
र ॥ म्हणोजोगड्याउभाधरीधीर ॥ आजितुझाकरीन
संहार ॥ रक्षालावीनआंगासी ॥ ६१ ॥ वेदशास्त्रानक
केपार ॥ मायाचक्रचाळकअगोचर ॥ त्यासपामरभस्मा
सुर ॥ धरीनम्हणोनिजबळें ॥ ६२ ॥ जोब्रम्हादिकदेवां
चेंध्यान ॥ सनकादिकान्चेंदेवतार्चन ॥ त्यासभस्मासु
रआपण ॥ धरीनम्हणोपुरुषार्थ ॥ ६३ ॥ त्यासवाटेधरी
नमीआतां ॥ दिसेजवळीपरीनाहोपेसर्वथा ॥ ऐसाको
टिवर्षेधांवतां ॥ नलंगेहातांसर्वेश्वर ॥ ६४ ॥ उणोपुरे
शब्दबोलत ॥ शब्दानातुंडेगिरिजाकांत ॥ तर्ककुतर्क

करितांबहुतं॥ हांकफोडितांनातुडे॥ ६५॥ वेदशास्त्रां
चातर्कचांचरे॥ धेकितांशास्त्रज्ञजाहालेम्हानारे॥ स
कळकळाविद्याधेतांएकसरे॥ मदनांतकनाटोपे॥ -
॥ ६६॥ जेप्रेमळशब्दभावि॥ त्यांचाविकलाकेला-
सनाचक॥ उमासहितत्याचेंघरींदेरव॥ वासकरीसर्व
दा॥ ६७॥ नयबळेंविद्याधन॥ याबळेंधरूंम्हणानी-
तेमूर्खपूर्ण॥ कल्पकोटिजन्ममरण॥ फिरतांगणितन
होय॥ ६८॥ असोअहंकारंभास्मासर॥ धांवतांनाटो
पेसंकर॥ इकडेभवानीइंदिरावर॥ बंधूआयुक्तास्त
वीतेहंम॥ ६९॥ म्हणोकमलोन्दवजनकाकमलन-
यना॥ कमलनाभाभुरुमर्दना॥ कमलधारकाक-

मलशयना ॥ कमलाभरणा कमलाप्रिया ॥ ७० ॥ ज-
गद्धाजगद्धापका ॥ जनजराजन्ममोचका ॥ जना-
र्दनाजगरक्षका ॥ जगदोद्धारजलाब्धिशयना ॥ ७१ ॥
ऐसेऐकतांमाधव ॥ मोहिनीरूपधरुनिअभिनव ॥ -
शिवमनरंजनकेशव ॥ आडवाआलाअसरानें ॥ -
॥ ७२ ॥ शिवन्यग्रोधहोऊनिदेख ॥ दुस्स्वपाहानाझा-
लाकोतुक ॥ मोहिनीदेखतांअसरनिःशंक ॥ भुलानि-
गे ॥ बां ॥ ७३ ॥ विमानीं पाहानीसमस्तदेव ॥ म्ह-
णती ॥ एकैचेंअभिनव ॥ अष्टनायकांचेंवेभव ॥ च-
रणांयुक्तनतुकेवि ॥ ७४ ॥ नृत्यकरित्तमोहिनी ॥ -
असरतन्मयझालादेखोनी ॥ म्हणोललनेंतुजकरो-

नि॥ कमला अपर्णा ओवा किजे ॥७५॥ तुझें देखतां
पंदन ॥ वाटे ओवा कुनिसांडावा प्राणा ॥ तुवां नयन कं
टास बाणें करून ॥ मन मृगमाया विंधिला ॥७६॥ तुझें
पद कमल जेथें उमटलें ॥ तेथें सवास ध्यावयावसंत-
लोके ॥ तुवां पसरुनि शृंगार जाळें ॥ आकळिलें चित्त
मीना ॥७७॥ मज माळ घालीं सत्वर ॥ तुझें दास्य करी
न निरंतर ॥ माया वैषधारी मुर हर ॥ हास्य वदनें बोलत
से ॥७८॥ न्हणे मी तुजवरी न त्वरित ॥ पैल तो न्यग्रोध-
तरु देसत ॥ माझें त्यांत आहे आराध्य दैवत ॥ नवस
तेथें केला म्या ॥७९॥ लया आधीं पती सहित ॥ तेथें क
शवें गायन नृत्य ॥ परी जेथें मी उबी न हस्त ॥ तुवां तेथें व

ठेवावा ॥ ८० ॥ मीजेदावीनहावभाव ॥ तूंहीतैसेचदावीस
र्व ॥ तेथेंच्युनंपडतां देव ॥ क्षोभेलमगतुजवरी ॥ ८१ ॥ म
हारवडतरमाझेदेवत ॥ सकळघमहांडजाळीलक्षणंत
अंकरतियेसींअवश्यमूणत ॥ सांगसीतैसावर्तेनमी-
॥ ८२ ॥ ऐसाफलवू नियांतयासीं ॥ आणिलातोवदळा
येसीं ॥ मगनभूनिदेवतासीं ॥ आरंभाचृत्यमोहिनी ॥ -
॥ ८३ ॥ मोहिनीचृत्यकरीत ॥ अष्टनायिकातटस्थपाहा
त ॥ किन्नरगंधर्वतेंथ ॥ गायनऐकतांभूलले ॥ ८४ ॥ देव
सर्वषट्पदहोऊनि ॥ सुखासातिआवेधुनी ॥ सुत्परूपें
गुंजारवकरितांवनी ॥ परितेकामिनीकोणानेणवें ॥ ८५
॥ तिचेसुस्वरऐकतांगायन ॥ विधिकुरंगगेलासुलोन

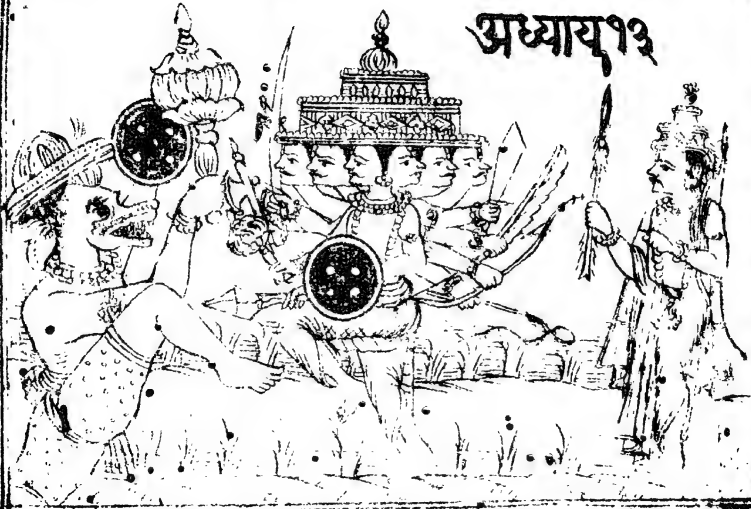
कुंभिनीसोडौनीकरावयाश्रवण ॥ कद्रुतनययेउपाहे ॥
॥८६॥ मोहिनीजेथेदेवीहस्त ॥ असुरहीतैसेचकरित
आपुलेमस्तकींठेवित ॥ आत्मकरमोहिनी ॥ ८७॥ मग
असुरेंहीआपुलेशिरींहात ॥ ठेवितांझालाभरमतेथ-
मोहिनीरूपत्यागुनिभगवंत ॥ चतुर्भिजजाहला ॥ ८८
॥ वटरूपसोडूनीदेख ॥ प्रगटझालातेथेंमदनानकह
रिहरभेटलेजाहलेएक ॥ देववर्षनीसमनमाळा ८९
मोहिनीरूपजेव्हांथरिलें ॥ पाहोनशिवाचेंवीथेंद्रवलें-
भूमीवरीपडतांअष्टभागजाहलें ॥ अष्टभैरवअक्ता-
रते ॥ ९०॥ असितअंगारचंडक्रोध ॥ उन्मत्तकपाल-
भीषणप्रसिद्ध ॥ संहारभैरवआठवाससिद्ध ॥ ऐसे

अवतारशिवाचे ॥९१॥ परमास्तरवधिलाहे मात ॥ प्रण
त तांत्रैलोक्य आनंदभरित ॥ हस्तधरो निरुमानाथ उमा
नाथ ॥ ये ते झाले कैलासा ॥९२॥ अंबिकातात्काळ प्र
मदोन ॥ करीत हरिहराचे वंदन ॥ दोनी मूर्ती बिसवूना ॥
करी पूजन हे मवती ॥९३॥ हरिहर नारायण नागभूष-
ण ॥ शिवसीतावल्लभ नामें सगुण ॥ पंचवदन पन्नग-
शयन ॥ कर्पूरगौरकमलोद्भवपिता ॥९४॥ पिनाकपा
णी पीतांबरधर ॥ नीलकंठ नीरद्वर्ण शरीर ॥ वृंदारक-
पंती वृंदावनवासी मधुहर ॥ गौवाहन हरगोविंद ॥९५॥
चंद्रशेखर शंखचक्रधर ॥ विश्वनाथ विश्वंभर ॥ कपा-
लनेत्र कमनीयगाथ ॥ लीलाविचित्रदोषांची ॥९६॥-

मुरहरमायांमल्लहर॥ व्यालभूषणमोहहर्तृश्रीध-
र॥ अंधकर्मर्दनअधवकहर॥ अस्फरमर्दनदात्रेही॥
॥९७॥ सिद्धेश्वरसिंधुजाहर॥ निःसारनिरहंकारं॥ नग-
तनयावरनंदकिशोर॥ ईशानईश्वरइंदिरापती॥ ९८॥
क्षीरवर्णतनुक्षीराब्धिशयन॥ एकब्रह्मादिवंद्यएकब्र-
ह्मानंदपूर्ण॥ त्यादोघांसीपुजोन, आनंदमयजगदंबा॥
॥९९॥ आतां श्रोतेसावधान॥ पुढेंसरसकथाअमृता-
हून॥ वीरभट्टजन्मशिनपार्वतीलग्न॥ आणियडानन-
जन्मअसे॥ १००॥ शिवलीलामृतग्रंथसिंहस्थ॥ गौ-
तमीस्वर्धुनीतेढोंयेन॥ याअध्यायीकैलासवैकुण्ठना-
थ॥ एकैस्थानींभिळाले॥ १०१॥ तरींयासिंहस्थीं-

भाविक्जन ॥ ग्रंथगोतमीतकरितीस्नान ॥ अर्थजी
वनीबुडीदेवोन ॥ अघमर्षणीनिभग्रजे ॥ २ ॥ श्रीधर
स्वामीब्रम्हानंद ॥ सरवावलातेथेचिर्पासिद्ध ॥ जेथे-
नाहीभेदाभेद ॥ अक्षयअभंगसर्वदां ॥ ३ ॥ शिवली
लामृतग्रंथप्रचंड ॥ स्कंदपुराणब्रम्होत्तरखंड ॥ परि
सोतश्रोतेअखंड ॥ द्वादशोऽध्यायगौडहा ॥ ॥ ४ ॥
॥ श्रीसांब ॥ ॥ ओ० सं० २०४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७५ ॥

अध्याय १३

श्रीगणेशायनमः॥ जोस दुखब्रह्मानंद॥ अपणी-
हृदया छामिलिंद॥ स्मरारिगजास्यजनकप्रसिद्ध॥
चरणारविंदनमूं त्याचें॥ १॥ स्कंदपुराणीं सूत॥ शौन
कादिकां प्रनिसंगत॥ वेतायुगीं अद्भुत॥ कथाएकव
र्तली॥ २॥ दक्षप्रजापतीपवित्र॥ आरंभिनाझालामा
हासत्र॥ निंदोनस्वामीभिनेत्र॥ सर्वनिर्जरबोलाबिले
॥ ३॥ जगदात्मासदाशिव॥ जयासीवंदिनीपद्मजर-
माधव॥ आम्हायआणिवासव॥ स्तवितीज्यासीस
र्वदां॥ ४॥ शिवमहिमानेणोनिअद्भुत॥ दिवसनिशीं-
दक्षनिंदीत॥ नरमुंडमाळाअपवित्रबहुत॥ गळां-
घालिनकैसाहो॥ ५॥ करीबोलेगजचर्मप्रावर्ण॥ नः

कंराकेदुर्गधीनेमन ॥ भिक्षामागेनरकपाकघेरुच ॥
वसेसमशानीसर्वदा ॥ ६ ॥ चितामस्यअर्गाचिचिलेवि
स्वारगार्थीगार्थीवेष्टिले ॥ अष्टतितुकेअंगिकारिले ॥
सर्वपाकेभूतांचे ॥ ७ ॥ अष्टतितुकेअंगिकारिले ॥
यासंकीर्णमृगातीलभले ॥ ज्यासीजेयोग्यनाहीबो-
लिले ॥ तेदिल्लेयेणेसर्वस्वे ॥ ८ ॥ यासीदेवमृणोत्कको
ण ॥ श्रापेसंतत्यअनुदिन ॥ तृतीयनेत्रीप्रलयास ॥
वाटविभुवनजाकिल ॥ ९ ॥ मस्तकीवाहेसदापाणी
नाभतजाऊनिनिजकीर्तनी ॥ भक्तदेवतांनयनी ॥
बैसेदेऊनिआवघे ॥ १० ॥ दैत्यांसीदेवानियांवर ॥ ये
णेंचिमाजविलेअपार ॥ नककेत्यासींलहानथोर ॥

वाहनदोरतयाचें ॥ ११ ॥ शिवनिंदाकरावयाकारण ॥
एकदादक्षगेलाकैलासालागुन ॥ शिवेंनाह्रींदिधलें अ
प्युत्थान ॥ तेणोंदुःखेंसोमला ॥ १२ ॥ ऐसादक्षशिवा
सनिंदी ॥ येज्ञांनपूजीविभागनेदी ॥ पुरलीआयुष्याची
अवधी ॥ तरींचहेबुद्धीउपजली ॥ १३ ॥ शिवभजनन
करीजोपतित ॥ त्यावरीविमेंपडतीअसंख्यात ॥ यामा-
जपतपदानव्यर्थ ॥ उमानाथनावडेजया ॥ १४ ॥ जेणों
निंदिलाशिवदयाळ ॥ परमनिर्दयतोदुर्जनरवळ ॥ मनु
ष्यांमाजीतोचांडाळ ॥ त्याचाविटाळनव्हावा ॥ १५ ॥
असोदक्षकन्यादासायणी ॥ कैलासींवाटणहेभ
वानी ॥ म्हणोयागमांडिलापितृसदनीं ॥ मजकैलां

बुनयेकां ॥ १६ ॥ अयणीं म्हणे भिनेत्रा ॥ मीजाई तं पि
तया चासत्रा ॥ बेणें सर्व कल्याणंच वक्त्रास न्माने सीबो-
लाविल्या ॥ १७ ॥ मंजविसरला काय म्हणोन ॥ तरीं-
मी तेथ वरी जाईन ॥ यावरी बोले माललोचन, मृडाना-
प्रतीजेधवां ॥ १८ ॥ म्हणे मृगलोचने ऐक गौरी ॥ पद्म-
जजनक सहोदरी ॥ लावण्या मृतसरिते अवधारी ॥ क-
दां हा ते येन जावें ॥ १९ ॥ तव पिता निंदक कुटिळ ॥ मम
दुष्टी दुर्जनरपट्ट ॥ तुं जीतां वेतात्काळ ॥ अयमानील-
शद्मानने ॥ २० ॥ ज्याचें अंतरांना हीं प्रीती ॥ त्याचें वद-
न न पाहावें कल्पांतीं ॥ ऐसें व्यंकव बोले अंबिके प्रती ॥
तों नारद ते ये पातला ॥ २१ ॥ म्हणे पितृसदना जावया

लायन ॥ मया हा वाकदां ही मानं ॥ मग नंदीवर आरु
ढोत ॥ दासायणी चालिली ॥ २२ ॥ सर्वे धेतले भूतग
ण ॥ मनो वेगें पातली दक्ष सदत्त ॥ तंव मंडप शोभाय-
मान ॥ भ्रुषी सरवरी भरलासे ॥ २३ ॥ आपुला त्या
पूज्य स्थानी ॥ देव बैसा वलें सभानें करूनी ॥ एक सदा
शिव वेगळे करूनी ॥ पूजीले भ्रुषी सरवर ॥ २४ ॥ जैसा
उडुगणांत मिरवे अभिरुत ॥ तैसा दक्ष मध्ये विराजित
शिव हे षी परम अभक्त ॥ कुंडींटा किन अवदानें ॥ २५ ॥
भवानी जवळी आली तेवेळे ॥ देखा नि सरवर आज्ञं
दले ॥ परी दक्षाचे धुरेंडो के भरले ॥ कन्ये कंडीन पाहे
चि ॥ २६ ॥ नंदी वरी नि उतरोनी ॥ पितया समीप आ

लीभवानी॥दक्षेमुखमुखडोनी॥ घालीग्रंथीभूमं
डका॥२७॥जगन्मातागुणनिधान॥न्याहाकूनि
पाहेपितृवदन॥मृणोधुरेंभरलेनयन॥मृणोनिन
पाहेमजकडे॥२८॥सकळभगिनीचासन्मानबहु
त॥दक्षायणीतेब्रह्मांदेवत॥जननीकडेविलो-
कित॥तेहीनपाहेतियेतें॥२९॥मनांतदक्षभावि-
त॥यीसकोणीबोलविलेंयेथ॥कन्याआणिज्याम
त॥दृष्टीमजनावडती॥३०॥आदिमायाप्रणवरूपि
णी॥अनेतब्रह्मांडांचीस्वामिणी॥तिचाअपमानदे
खोनी॥भ्यालेसकळसरवर॥३१॥मृणतीदक्षमु
ललांयथार्थ॥हेब्रह्मांडजाळीलनिमिषांत॥अप-

मानदेखोनीउमातेथ॥भोधेंसंतत्य जाहली॥३२॥
प्रक्यवीजपृथ्वीवरीपडत॥तैसीउडीघातलीकुंडो
त॥उर्वीमंडळडळमळीत॥होयकंपितभागींद्र॥
॥३३॥वैकुण्ठकैलासडळमळी॥कमळभवांडीहा
कवाजली॥कृतांतकांपेचळाचळी॥मृणोबुडा-
लीसृष्टीआता॥३४॥हाकधेवोनीशिवगण॥गे
लेशिवापासींधावोन॥सांगतीसर्ववर्तमान॥जै-
जैझालेंदसगृहीं॥३५॥ऐकतांक्षीभलाउमाकां
त॥जैवीमहाप्रक्यींचाकृतांत॥हाकदेवोनिअ-
भुत॥जराआपरीतआवेशें॥३६॥तोंअकस्मा
तवीरभद्रप्रगदलातेथेंप्रक्यरुद्र॥वारेप्रक्यांगी

आणिद्वादशमित्र॥ एकत्रहोवोनीप्रगटले॥३७॥
॥ वांटेत्याचीयातेजांत॥ चंद्रसूर्यबुचकळ्याहेत॥-
आकाशअसेआसुडत॥ सडाहोतनक्षत्रांचा॥-
॥३८॥ कुंभिनीबुडालीदेख॥ चतुर्दशलोकींगा-
जलीहाक॥ दक्षगृहीबलाहक॥ रक्तवर्षाचकरीत
से॥३९॥ अवचीतउलंडलीक्षिती॥ दिवसादिवा-
भीतेबोभाती॥ दक्षआंगींचीसर्वशक्तीनिघोनगे
लीतेधवां॥४०॥ इकडेवीरभद्रशिवस्तवन॥ कळ
नशिवालाक्रोधायमान॥ एकवीसपद्मेदळघेउन॥
मनीषेगेंधाविन्नला॥४१॥ साठकोटीगणघेउन-
मागूनिधाविन्नलाअपर्णाजीवन॥ पुढेंशिवपुत्रार्थ॥

वोन ॥ रव्यातीकेलीदक्षयागीं ॥ ४३ ॥ वारणचक्र-
असंभाव्य ॥ त्यावरीएकलालोटेकेरीव ॥ कींवि
नापकेघेतलीधांव ॥ अपारअहिषाहोनी ॥ ४३ ॥
आलादेखोनीवीरभद्र ॥ पळोंलागलेदेवसमय ॥
अंबदानेंसोडोनिसत्वर ॥ भुविजपळालेत्युनि-
या ॥ ४४ ॥ आकांतलात्रिलोक ॥ प्रलयकाळीचा-
पावक ॥ दुमडुमिलाब्रह्मांडगोळक ॥ शक्रादीदेव-
कांयतो ॥ ४५ ॥ एकमळमूचभयेंविसर्जिती ॥ धो
भेंगळालंमिणार्तक्षिती ॥ कुंकुररूपेंरोहिणीपती
पळताआलातेथवां ॥ ४६ ॥ शिखीहोवोमियांशि-
खी ॥ पळताआलाएकाएकी ॥ यमआपुलेंस्वरं

पद्मांकी ॥ बकवेषधेवोनिधां ॥ ४७ ॥ नैऋत्यपत्नी-
होयकाक ॥ शशंकहोयरसनायक ॥ कपोतहोवोनि
अर्क ॥ पळताझालातेधवां ॥ ४८ ॥ कीरहोवोनिवृत्रा
री ॥ पळतांभयवाटेअंतरां ॥ नानापक्षीरूपेंझडक
री ॥ नवग्रहपळाले ॥ ४९ ॥ मिंधियावरीवीजपडत
दक्षावरीतेवीअकस्मात ॥ महावीरशिवसुत ॥ वीर
भद्रपातला ॥ ५० ॥ षट्बाहुवीरदेदीप्यमान ॥ अ-
सिलतारवेटकधनुष्यबाण ॥ त्रिशूलडमरूशोभाय
मान ॥ सायुधरोसायगदला ॥ ५१ ॥ मूषाचेयाडिले
दांत ॥ मगरवांचेनेबफोडित ॥ खाडमिश्राउपडीत
भ्रुतिजांच्यातेधवां ॥ ५२ ॥ चरणीधरूनीआपडिले

बहुतांचेचरणमोडिले॥ कितिकांचेप्राणगेले॥ वी
रभद्रदेखतां॥ ५३॥ मागूनिपातलाशंकर॥ तेणेंद
क्षभूतनामारिलीसत्वर॥ कुंडमंडपसमग्र॥ विध्वं-
सनीजाकिला॥ ५४॥ देखोनियांविरूपाक्ष॥ भया
भीतजाहलादक्ष॥ पयजआणिसहरनाक्ष॥ पूर्वी
चतेशुनिपळाले॥ ५५॥ वीरभद्रमृणेशतमूरवादक्ष॥
त्वांकैसेनिंदिलेंविरूपाक्ष॥ तुजलावीनआतांशि-
क्षा॥ शिवह्नेषियापाहेपां॥ ५६॥ विद्युत्यायअसि-
लतातीव्र॥ उर्ध्वहस्तैमहावीर॥ छेदिताझालादक्ष-
शिर॥ प्रलयथोरजाहला॥ ५७॥ दक्षशीरंगगनीउ
सळलें॥ वीरभद्रेंपयांतळींरगडिलें॥ मगउमाध-

वासीतेवेके॥ देवपातलेचहूकडोनी॥५८॥ सकळ-
सरांसहितकर्मकसन॥ करीतउमांवलभाधेंस्तक
मृणोवृषभध्वजाकृपाकरून॥ दसाळागीउठवी॥-
॥५९॥ संतोषोनीकर्पूरगौर॥ मृणोआणोनीळावा
दसाचेंशीर॥ परीतेंनेंदीवीरभद्र॥ पायानळींरग-
डिलें॥६०॥ मृणोशिवदेवीदुराचार॥ त्याचाकरीन
ऐसासंहार॥ जोशिवत्तामनघेअपवित्र॥ जिह्याछे
दीनतयाची॥६१॥ जोनकरीशिवार्चन॥ त्याचेहस्त
चरणाछेदीन॥ जोनपाहेशिवस्थान॥ त्याचेनयन-
फोडीनमी॥६२॥ विष्णुथारशिवलहान॥ हरविशे
षविष्णुसान॥ ऐसेंमृणोलजोरवळदुर्जन॥ संहारी

नतयाते ॥६३॥ सर्वथानेदीमोदक्षशीर ॥ कयकर-
तीलविधिहारहर ॥ मगमेषशीरसत्वर ॥ दक्षालागीं
लाविलें ॥६४॥ सजीवकरूनियांदक्ष ॥ तिथीरनागे
लाविरूपाक्ष ॥ द्वादशवर्षेनिरापेक्ष ॥ सेवीतवनेंउप-
वनें ॥६५॥ महास्मशानंजेंआनंदवन ॥ तेथेंशंकर
राहिलायेऊन ॥ मगसहस्रवर्षेसंपूर्ण ॥ तपासनीं
बैसला ॥६६॥ पुढेंहिमाचळाचेंउदरीं ॥ अवतरली
त्रिपुरसुंदरी ॥ शिवाराधनानित्यकरी ॥ हिमाचळीं
सर्वदां ॥६७॥ हिमनगाचीरुचीमेनिका ॥ तीसपुत्र
जाहलामेनाकसर्वतदेखा ॥ पार्वतीकन्याजगंदबि-
का ॥ आदिमायाअवतरली ॥६८॥ बम्हांडमंडपां-

माझारी ॥ जिची प्रतिमानाही हुं सरा ॥ कमळजन्मावृ-
त्रारी ॥ त्यां सहीं दुज्जीन करवें ॥ ६९ ॥ तिचें स्वरूप पाहा-
वया ॥ येति सरभूसरमि कोनिया ॥ जिचें स्वरूप वर्णा-
वया ॥ सहस्रवदनाशक्तिन के ॥ ७० ॥ मृगमीन कल्हा-
र रवंजन ॥ कुरवंडी करावी निया वस्तुन ॥ अष्टनायि-
कांचें सौंदर्य पूर्ण ॥ चरणां गुण्यां न तु के जिच्या ॥ ७१ ॥ -
आकर्णने अनिमित्त मुराज ॥ देखो निलज्जित होय
द्विजराज ॥ कंधार वदेखांनी जिचामाज ॥ मुरवनदावी
मनुष्यां ॥ ७२ ॥ परमसकुमार धनश्याम वर्णा ॥ ओ-
तिली इंदुनाळ गाळुनि ॥ दंतने जपडनां मेदिनी ॥ पाषा-
णमंहा मणी पै होती ॥ ७३ ॥ आदिमाया प्रणवरूपि

गी॥तीजाहलीहिमनगनंदिनी॥ अनंतशक्तींचीस्वा-
मीणी॥ नंदपुराणींचंजजे॥ ७४॥ कोट्यानकोटीमीन
केमेन॥ सांडणीकरावीनखावरून॥ आंगींचासुखा-
ससंपूर्ण॥ ब्रह्मांडफोडोनीवरीजाय॥ ७५॥ ब्रह्मादि
देवमुळींहुनी॥ गर्भांपांकीबाळेंतिहीं॥ बोलतांप्रका-
शपडेसदनीं॥ निराळवणीकोमळांगी॥ ७६॥ सह-
जबोलतांक्षितीं॥ वाटेरत्तराशीविरचुरती॥ पदमुद्रा-
जेंथेंउमरती॥ कमळेंउठतीदिव्यतेथें॥ ७७॥ त्यासु-
वासासीवेधुनिक्संन॥ भोंवतागडबडालोकत॥ के-
वूळकनकलताअद्भुत॥ कैलासाहूनीउतरली॥ ७८॥
नंदिसहितविपुरारी॥ येवोनिहिमाचळींतपकरी॥ ७९॥

शिवदर्शनां झडकरी हिमनगचेताजाहला ॥७९॥ -
घालोनियालो भंगण ॥ करीन ते कावहुत सुवन ॥
यावरी पार्वती येऊन ॥ करीत भजन शिवाचें ॥८०॥ सा-
ठी सहस्रलाप यरपाणी ॥ सवें सखिया जेशा पद्मि-
णी ॥ तयांसहित गजास्यजननी ॥ सेवावरी शिवाची
॥८१॥ द्वारीं सरभा पुनरक्षणा ॥ ध्यानस्थ सदां पंच
वदन ॥ लाविले पंचदशलोचन ॥ सदां निमग्न स्वरू-
पी ॥८२॥ तारकासरीचे पुत्रनिपेजण ॥ तारकास
विष्णु बालीक मललोचन ॥ तिहीं घोरतप आचरोन-
उमर मण आर्चिला ॥८३॥ सहस्रदळ कमळे करून
भिवर्ग पुजितो भानपन ॥ सहस्रान एक न्युन ॥ कम

कसालें एकदां ॥ ८४ ॥ तिथे ही काहुनि नेत्र कमळें ॥
शिवार्चन करिते जाले ॥ मागुती एक न्यून आलें ॥ म
गस्थ शिर कमळें अर्धलीं ॥ ८५ ॥ प्रसन्न होवोनि वि
नेत्र ॥ तिथे उठविले तारक पुत्र ॥ तिघासीं दिले अये-
क्षितवर ॥ आले अनिवार विभुवनी ॥ ८६ ॥ तिघांसीं
चतुर्मुख प्रसन्न होउनी ॥ त्रिपुरें दिधलीं अंतरिक्षा
मनीं ॥ दिव्य सहस्र वर्षे पाहानां शोधूनी ॥ निमिषार्ध
एक होती ॥ ८७ ॥ इतुष्यांत जो धनुर्धर ॥ मारी लल-
क्ष्य साधुनी शर ॥ त्रिपुरां साहित संहार ॥ तुमचा करी
ल निधरि ॥ ८८ ॥ यावरी त्या तिघां जणीं ॥ विभुवनचा
सिलें वळें करूनी ॥ देव पळविले स्वस्थानाहनी ॥ पि-

डिलीघरणाबहुपायें ॥८९॥ मगदेवभ्रूषीसकळ-
मिळोन ॥ वैकुंठपतीसगेलेशरणा ॥ गरुडध्वजसर्वा-
सघेउन ॥ शिवापांशीं पानझा ॥९०॥ करितांअद्भुत
स्तवन ॥ परमसंतोषपावलापंचवदन ॥ म्हणेमीझा
लोंप्रसन्न ॥ मागावरदानअपेक्षित ॥९१॥ म्हणती-
त्रेपुरेपिडिलेंबहुत ॥ देवभ्रूषीझालेपदच्युत ॥ शिव-
म्हणेपाहिजेरथ ॥ त्रिपुरमर्दनाकारणें ॥९२॥ तंवदेव
बोलतीसमस्त ॥ आम्हीसजवूनदेतोदिव्यरथ ॥ मग
कुंभिनीस्यंदनहोत ॥ चक्रांनिश्चितशशिभिन्न ॥
॥९३॥ मंदरगिरिअक्षहोत ॥ स्तंभसालेंच्यारीयुरु
षार्थ ॥ च्यारीवेदतुंबरतुरंगबळिबंत ॥ मूर्तीमंतपै-

शाले ॥ ९४ ॥ सारथीविधी होत सत्वर ॥ लाविलेशा-
स्त्राचे वाह्यार ॥ पुराणेंत बंध साचार ॥ उपपुराणें-
खिल बहु ॥ ९५ ॥ कनकाद्या धनुष्यथोर ॥ धनुर्ज्यो हो-
त भोगींद्र ॥ वैकुंठिचा सकुमार ॥ शालाशर तेजस्वी ॥
॥ ९६ ॥ रथींच हता उमानाथ ॥ रसातकींचालिलारथ
कोणासीन उपडे निश्चित ॥ भगनंदीकाटी शृंगानें ॥
॥ ९७ ॥ मगस्थंदनी एकचरणा ॥ दुजानंदी वरी ठेवून ॥
अपार युद्ध करून ॥ त्रिपुर दंड संहारिलीं ॥ ९८ ॥ होतां
युद्धाचें पनचक्र ॥ वीरभट्टे संहारिले अस्कर ॥ परीं अ-
मृत कुंडें समग्र ॥ दैत्या कुंडें असती ॥ ९९ ॥ अमृत-
शिंपितां बहुत ॥ सजीक होतां सवें चिदैत्य ॥ शिवें मे-

घास्त्रघातुं निसमस्त ॥ अमृतकुंडें बुडविलीं ॥ १०० ॥
अंतराळीं विपुरें भ्रमती ॥ लक्ष्मसाधी मृडानी पती ॥ दि
व्यसहस्रवर्षे सालीं येचरिती ॥ नलवती पातीं कदापीं
॥ १ ॥ आंगी लोरला घर्मपूर ॥ तेही भीमरथांगगाथो
रं ॥ नेवींचे जळविंदु पडतां अपार ॥ रुद्राक्षनेथें जाह
ले ॥ २ ॥ दैत्यास्त्रिया पतिव्रता थोर ॥ तेणें असुरासज
य अपार ॥ मग यों दहलें श्रीकरधर ॥ दैत्यास्त्रियांत
प्रवेशला ॥ ३ ॥ नंदवात्यला पवित्र ॥ प्रगल्भे लेंचा
र्वा लशास्त्र ॥ पतिव्रता थोरें मोठी निसमग्र ॥ व्यभि
चारकर्म करविलीं ॥ ४ ॥ तेणें दैत्यांस झालें अकल्या
ण ॥ तें पद्मदेवि तें लक्ष्मसाधुन ॥ धनुषीं योजि

लाविष्णुबाण॥ याशपतस्त्रंस्थापूनी॥ ५॥ उग
वलेसहस्रमार्तंड॥ तैसेअस्त्रचालिलेप्रचंड॥ कीं
उभारिलाकाकंदंड॥ संहारखयाविश्वाते॥ ६॥ कीं-
प्रळयाभीचीशिरवासबळ॥ कींकृतांताचीजिह्वाते
जाळ॥ कींतेप्रळयमेघांतील॥ मुख्यचपळानिपडि
ली॥ ७॥ कींसत्यकोटीमंभतेजपाहीं॥ एकवटलें-
त्याअस्त्राठायीं॥ देवदैत्यभायाभीतहृदयीं॥ म्हण-
तीकल्यांतमांडिला॥ ८॥ न्याससहितजपोनिमंत्र॥
सोडोनिदिधलेंदिव्यास्त्र॥ नवरवंडधरणीआणि-
अंबर॥ तडाडिलेंतेकाळीं॥ ९॥ सहस्रविज्जाकंडकड
ती॥ तैशीधाविन्नलीअस्त्रशक्ती॥ भयेंव्यापिलास

रितायता ॥ आगटाकूपाहातीदिग्गज ॥ १० ॥ देववि-
मानेपळविती ॥ गिरिकंदरीअसरदंडती ॥ एकमूर्छ-
नायेबोनपडती ॥ उंठतीनामागुती ॥ ११ ॥ त्याअरुत्रेन
लगताक्षणा ॥ विपुरेंटाकिलींजाकूनं ॥ त्यांततृतीयने
थींचाप्रळयांय ॥ साहज्यालातयाते ॥ १२ ॥ तीन्हींशा
मसेनेसहित ॥ विपुरेंभरमझालींतेथ ॥ देवशिवस्त
वन्नकरीत ॥ चरणधरितीसयेमें ॥ १३ ॥ त्यावरीविपुर-
पितातारकासर ॥ तेथेंप्रळयमांडिलाथोर ॥ देवषळ
विलेसमय ॥ चंद्रसूर्यधस्तनिनेले ॥ १४ ॥ प्रागिरथी-
आदेगंगपवित्र ॥ धरोनिनेततारकासर ॥ देवांगना
समय ॥ दासीकरोनीठेविल्या ॥ १५ ॥ ब्रम्हाविष्णूश

चीवर ॥ करिती एकांती विचार ॥ म्हणती शिव उमा-
कगवी एकत्र ॥ होईल पुत्रपण मुख ॥ १६ ॥ त्याचे हसे
मरेल तारका सर ॥ मग बोलावू न पंचशर ॥ म्हणेतू
वाजाऊनी सत्वर ॥ शिव पार्वती ऐक्य करी ॥ १७ ॥ हि
मांचळी तं प करी व्योम केश ॥ मन्मथातू भुलवीत यास
मगर ती सहित कुसुमेश ॥ शिवाजवळी पानला ॥-
॥ १८ ॥ पार्वतीच्या स्वरूपांत ॥ रती ते ज्हां प्रवेशन ॥-
वसंते वन समस्त ॥ शृंगारिलें ते धवं ॥ १९ ॥ शिवा-
च्या मानसीं सतेज ॥ प्रवेशला शफरी ध्वज ॥ पारकरें
करिती बहु गजबज ॥ शिव ध्यान विक्षेपती ॥ २० ॥ ते
पक्षी हाका वयानं दिक्ेश्वर ॥ गेला होता ते ज्हां दूर ॥

तोंपार्वतीहोवोनीकामातुर॥ पाठीसीउभीमन्मथा-
च्या॥२१॥ शिवेंउघडिलेनयन॥ तोंपुटेंदेसिलामी-
नकेतन॥ म्हणोमांड्यातपासींकेलेविघ्न॥ मगंभाल-
लोचनउघडिला॥२२॥ निघालाप्रकयवैश्वानर॥ भ-
स्मकेलाकुसुमशर॥ फाल्गुनपूर्णिमेसीसाचार॥
कामजाळिलातेदिनीं॥२३॥ शिवदूतभूतगण॥ महा-
शब्दहाकदेऊन॥ स्मरगृहशब्दउच्चारून॥ नानापरि-
उपहासिती॥२४॥ शिवाचीआज्ञातेपासून॥ फाल्गु-
नमासीहुताशनीकरून॥ जोहेंव्रतनपाळीपूर्ण॥ अ-
वदसाज्जाणात्याबाधी॥२५॥ ऐसासंहासूनपंचशर-
विचारकरूनीपंचवक्त्र॥ तात्काळउठोनीकर्पूरगौर

गेलाकैलाससदनासी ॥ २६ ॥ रतीशोककरीबहुत ॥
ममसमाधानकरीनिर्जरनाथ ॥ म्हणेकृष्णाअवता-
रीनुसाकांन ॥ रुक्मिणीरुदरीअवतरिल ॥ २७ ॥ कम-
लासनेंकन्येसीभोगितां ॥ कंदर्पासशापदिधलाहो-
तां ॥ कींशिवदृष्टीनेंतत्वतां ॥ भस्महोसीलकामातूं
॥ २८ ॥ असोहिकडेहिमनगकुमरी ॥ शिवप्रात्पीला
गीतपकरी ॥ सत्यऋषीप्रार्थितीत्रिपुरारी ॥ वरीकन्या
हिमनगाची ॥ २९ ॥ पार्वतीतपकरीजेवनीं ॥ शिवते-
थेमेलाबदुवेषधरूनी ॥ गायनाच्याछंदेंकरूनीं ॥ पु-
सेभवानीप्रतीतेधवां ॥ ३० ॥ कांसयातपकरिसीखे-
थ ॥ येरीम्हणेजोकेलांसनाथ ॥ पतीव्हावयायद-

र्थ ॥ आचरेतं पथे र्थे मी ॥ ३१ ॥ बटु बोले ते अवसरी ॥ -
तू तं वहि मनगरा जकु मरी ॥ शंकर के वळ भिकारी ॥ महा
क्रोधी दारुण ॥ ३२ ॥ ओले गज चर्म प्रावर्ण ॥ शांदूल च
र्म ने सला सर्प भूषण ॥ वसविलें महा स्मशान ॥ भूत ग-
ण सभों वते ॥ ३३ ॥ तरी विष्णु पिला सी सगुण ॥ त्या सी
परी तू ऐक वचन ॥ तुज यो म्य पंच वदन ॥ वर न जे सर्व यां
॥ ३४ ॥ ऐकतां सो भली जगन्माता ॥ म्हणो शिव निंदक
होय परता ॥ वदन न दाखवी मागुता ॥ परम रवळ हे वि-
या ॥ ३५ ॥ शिव निंदक जो दुर्गाचार ॥ त्याचा विटाळ न
व्हावा स्मचार ॥ तुज शिक्षा करी न निर्धार ॥ विप्र म्हणो-
निराहिलें ॥ ३६ ॥ देखा निदुर्गेचा निर्धार ॥ स्वरूप प्रग

टकरीकपूरगौर॥ पार्वतीनें करूनी जयजयकार॥ चर-
णहृदधरियेले॥ ३७॥ शिवमूणें ते समर्था॥ प्रसन्नझा-
लों यागलबलाहीं॥ अंबिका मूणें वापदेई॥ अर्धांगी-
तुझ्या जगदात्मया॥ ३८॥ अवश्यमूणें निधिपुरारो॥
कैलासागें लाते अवसरीं॥ पितृसदना झडकरी॥ गे-
ली ते कांजगदेबा॥ ३९॥ मग सत्यक्रुषी ते वेळे॥ शिवें
हि माचळ्या पाठविले॥ हिमनगें ते आदरें पूजिले॥ षो-
डशोपचारें करूनिया॥ ४०॥ अरुंधतीनें येऊन॥ -
भवानी पाहिली अवलोकुन॥ मूणें शिव भवानी पू-
र्ण॥ जोडा होय निर्धारें॥ ४१॥ मन्मथ संवत्सरींचें ब्र-
ह्मसी॥ लग्ने मिलें शरद्व अष्टमीसी॥ मिश्रयक-

रूनीसत्यंभुषी॥स्वस्थानासीपातले॥४२॥कधीं
होईलशिवगौरीलस॥इच्छितीब्रम्हादिकसहस्रनय-
न॥तारकासुराचांतोपाण॥शिवपुत्रघेईलकधीं॥
॥४३॥इकडेनंदीसपाठवूनतेवेळे॥सर्वदेवशिवेंबो-
लाविले॥घेरुनित्रिदशांचेपाळि॥पाकशासनपात-
ला॥४४॥इंदिरेसहितइंदिरावर॥सावित्रीसहितच
तुर्वत्र॥अक्यायशींसहस्रनयनेश्वर॥शिष्यांसहि-
तनिघाले॥४५॥सिद्धचरणपुत्रक॥पितृगणम-
रुद्रणवसुअष्टक॥एकादशार्द्रद्वादशार्क॥यक्ष-
नायकपातला॥४६॥आपुल्यावहनीर्बेसोन॥लो-
कपाळनिघालेसंपूर्ण॥नवग्रहअष्टनायकाआदि-

करून ॥ किन्नरगंधर्वसर्वही ॥ ४७ ॥ एवंसर्वसहि
तशंकर ॥ हिमाचळसिआलासत्वर ॥ नगेंद्रयेवोनि
सगौर ॥ पूजोनंनेतसकळांतें ॥ ४८ ॥ दशसहस्र-
योजनेमंडप ॥ उभविळाज्याचेंतेजअमुप ॥ सव-
र्णसदनेंदेदिष्य ॥ जानवसासींदीधलीं ॥ ४९ ॥ शि-
वस्वरूपपाहातांसमस्त ॥ वन्हाडीहोतविस्मित ॥
एकम्हणतीवृद्धबहुत ॥ पुराणपुरुषअनादी ॥ ५०
॥ हाआहेकेवळनिर्गुण ॥ नवरीस्वरूपेंअतिसगु-
ण ॥ असौदेवकप्रतिष्ठाकरून ॥ मूळआलाहिमा-
द्री ॥ ५१ ॥ आद्यंतआवघेंसाहित्य ॥ कमलोन्दव-
स्वयेंकरित ॥ नवनिधीअष्टमासिद्धीराबत ॥ न्यून-

तेथेनसेकांहीं॥५२॥ असोनवरामिरवत॥ नेलाआ
पुल्यामंडपांत॥ सधुपर्कादिपूजाविधीसमस्त॥ हिं-
माचळकरीतसे॥५३॥ लग्नघटिकाआलीजवळी॥ तं
वंतेशृंगारसरोवरमराळी॥ बाहेरआणिलीहिमनग-
वांळी॥ उभीकेलीपराआड॥५४॥ लग्नघटिकापाहे-
दिनवती॥ मंगळाष्टकेमूणेबृहस्पती॥ ओंपुण्यानि
श्चिती॥ कमळासनमूणतसे॥५५॥ असोयथावि-
धीसंपूर्ण॥ दोघांझालेंपाणिग्रहण॥ होमासीकरि
तांपदक्षिणा॥ शिवशक्तीतेथवां॥५६॥ इतुकेंयाज्ञी-
कजाहलेंसर्वही॥ परीनोवरीकोणीदेखिलीनाहीं॥
पदक्षिणाकरितांतेसमयीं॥ पदनरयदेखिलेंविधीनं

॥५७॥ कामें व्यापिला सूर्य ज्या मान ॥ पद पदां विर्य वि
दुपडत ॥ समी साहस्य वाल खिल्य तेथ ॥ जन्म लेख-
ण न लागता ॥५८॥ अन्यायंदरं वा निश्चर ॥ मदनान
क कोयला अनिवार ॥ ब्रम्हयाचें पाचवें शिर ॥ छेदून-
टा किलें तेथ वा ॥५९॥ जाहला एकचि हाहाकार ॥
त्यावरी वैकुंठाचा सुकुमार ॥ समाधान करी अपार
चतुर्वक्त्र नाम तें पावन ॥६०॥ असोयथा विधी सो
हळे ॥ च्यारी दिवस संपूर्ण जाहले ॥ सकळ देव गौर-
विले ॥ वस्त्रालंकारी हिमनगें ॥६१॥ सर्वे पार्वती ये-
उनि ॥ कैलासा आला शूळ पाणी ॥ यावरी सर्व देव-
मिळोनी ॥ पार्थिते जाले विश्वनाथा ॥६२॥ खुंदली

विश्वाची उत्पत्ती ॥ मन्मथ उठवी उमापत्ती ॥ मंगतो-
मी नध्यज पुढती ॥ अनंग करूनि जीव विल्ल ॥ ६३ ॥
अंधक पुत्र तारकासर ॥ तेणें पळविले देव समग्र
शिवासी होईल कथी पुत्र ॥ देव समग्र चांछिती ॥ ६४ ॥
व्यासी सुगें पर्यंत ॥ शिव उमा एकांती रमत ॥ परी नहे
वीर्य पात ॥ नव्हे सुत या करिता ॥ ६५ ॥ तों तारका सरें के-
ला आकांत ॥ स्वर्ग जाळीलें सगल ॥ देव ललना धरू-
नि नंत ॥ दासी ब्रह्म पै केल्या ॥ ६६ ॥ देव शिवासी श-
ण जाती ॥ नवती दोघें एकांती रमती ॥ देव भ्रष्टी बां-
रति छति ॥ प्रवेश कोणा नव्हेची ॥ ६७ ॥ मग अशी आ-
त पाठविला ॥ अतिथि वेबतेणें धरिला ॥ तो तृतीयने

ॐ शिवाच्याराहिला ॥ देवीं पाठविला भिवम्हणोनि-
॥ ६६ ॥ हाकफोडुनी भिक्षामागत ॥ शिवपार्वती स-
अज्ञापित ॥ माझे वीर्य धरुनि अन्दूत ॥ भिक्षादेई अ-
तिथीते ॥ ६९ ॥ मग अमोघ वीर्य धरुज ॥ अग्नी सदेत-
अंबिका आणोन ॥ सांदलें जेथें वीर्य जाण ॥ रेत कूप-
झाला तो ॥ ७० ॥ तो चिपारा परमचंचळ ॥ न धरंवे को-
णा हातीं ते जाळ ॥ असो कृशानें वीर्य तात्काळ ॥ प्राश-
न केले ते धवां ॥ ७१ ॥ अग्नी जाहला गरीदर ॥ परमल-
ज्जित हिंडे कांतार ॥ तो साही कृत्तिका परमसंदर ॥ भू-
षीयल्या देरिवल्या ॥ ७२ ॥ त्या गंगेंत स्नान करुनी ॥
ताप तबैसल्या साही जखी ॥ तंव अग्नीने गर्भ काढूनी

पोटांतघातलासाहींच्या ॥७३॥ साहिजणीझाल्यां-
गर्भिणी ॥ परमस्माश्चिर्यकरितीमनीं ॥ मंगलज्जेने
गर्भकाटुनी ॥ साहिजणीनींत्यागिला ॥७४॥ साहीं
चेंरत एक झालें ॥ दिव्यशरीरतात्काळघडिलें ॥ सा-
हासुरवेंहस्तरोगभले ॥ द्वादशसरळतेजस्वी ॥७५॥
फार्तीकमासीकृत्तिकायोगी ॥ कुमारजन्मलामहा-
योगी ॥ मयूरवाहनभस्मांगी ॥ उपासितशिवाते ॥
॥७६॥ शिवेनेजपुत्रजाणीनी ॥ नेवोनिलाविला-
अपर्णास्तनी ॥ सत्यवर्षेमृडानी ॥ लालनपालन-
करोत्यांच ॥७७॥ देवांसीसांगेवैश्वानर ॥ शिवासी
जाहंलास्कंदपुत्र ॥ ऐकंतांदेवसमग्र ॥ तारकावरी

चालिले ॥ ७८ ॥ सेनाजयाची बाह्यांतरक्षोहिणी ॥
त्याचें नगर वेष्टिती स्रधापानी ॥ घृत्तने सहित ते क्षणीं
तारकासरबाहेर निघे ॥ ७९ ॥ इंद्रें स्वामी कार्तीकाया
सीं जाऊन ॥ सेनापतित्व दिधलें संपूर्ण ॥ दिव्य रथीं
बैसवून ॥ अभिधे किला कुमार ॥ ८० ॥ इकडे तारका
सर स्रधापानी ॥ युद्ध करिती झोट धरणी ॥ देव ब्रासि
ले दैत्यानीं ॥ आले पळोनि कुमाराकडे ॥ ८१ ॥ स्कंदा पु
ढें कर जोडून ॥ देव करिती अपार स्तवन ॥ रक्षीता स्का
सरापासून ॥ शिव नंदन तोषला ॥ ८२ ॥ देवांचा वृत्तां
त जाणोनि सकळ ॥ कुमारें धरिलें रूप विशाळ ॥ तो
तारका सरधां विन्नलां प्रबळ ॥ शिव कुमार लक्ष्मी ॥

॥८३॥ तेहतीसकोटीस्फुरवर ॥ उभेस्वामीचेंपाळीं-
भार ॥ तारकाअंगींबळअपार ॥ दशसहस्रकुंजरां
चें ॥ ८४ ॥ तारकासरअनिवार ॥ वर्षसायकांचेसं-
भार ॥ स्वामीचेपाठीसींसर ॥ लपतीसत्वरजाउनी-
॥ ८५ ॥ लक्षनियोंपाकशासन ॥ तारकेशाक्तीदिध-
लीसोडुन ॥ प्रलयचपळेसीमागेंटाकून ॥ मनोवेगें
चालिली ॥ ८६ ॥ आयाभीतशक्तीहोऊन ॥ करीहरि-
स्मरणकरजोडुन ॥ म्हणेंहेइंदिरामानसरंजन ॥
निवारीयेवोनीशक्तीहे ॥ ८७ ॥ प्रमृष्टानंदावि-
श्वव्यापका ॥ दशापितारचारित्रचाळका ॥ मधुमु-
रनरकांतका ॥ निवारीप्रलयशक्तीहे ॥ ८८ ॥ वै

कुंठं हनयोगमाया ॥ हरीनें धाडिली लवलाह्यां ॥ ति
णें तेशे शक्ती परतो नियां ॥ एकी कडे पाडिली ॥ ८९ ॥
या वरी तार के बाणाचे पुर ॥ स्वामी वरी सोडिले अ-
पार ॥ सूरवपसरो नी शिवकुमर ॥ तितु के गि किना-
जा हला ॥ ९० ॥ नाना शस्त्रें अस्त्र शक्ती ॥ तार के सो-
डिल्या अनिवार गती ॥ तितु क्या गि किल्या सहज-
स्थिती ॥ शास्त्र संख्या वदनानें ॥ ९१ ॥ कल्यांतरु-
द्रा समान ॥ भयानक दिसे मयुर वाहन ॥ तार के ब्रम्हा-
स्त्र दिधलें सोडोन ॥ तेही गि की अवलीलें ॥ ९२ ॥ -
जितु के शस्त्र मंत्र निर्वाण ॥ तितु के प्रेरीत चहूंकडून-
प्रळय काळा सम शिव संदन ॥ गि कि क्षण न लगतां

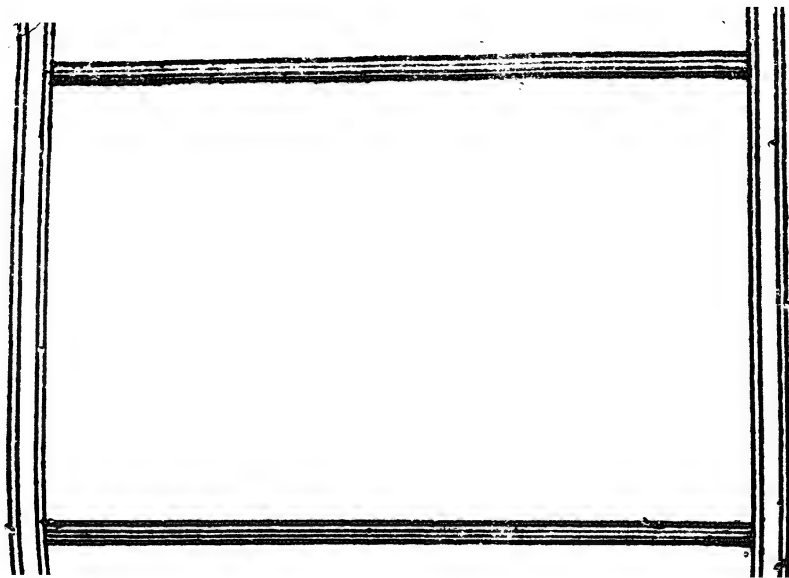
॥९३॥ मगनिःशस्त्रनारकासर ॥ स्यंदनाहूनीउं
तरलासत्वर ॥ स्वामीवरीधांवेअनिवार ॥ सौदामि-
नीसारिरवा ॥९४॥ ऐसंदेरवोनिषडानन ॥ कृतां-
ताऐसीहाकदेउन ॥ रथारवालीउतरून ॥ मल्लयुद्ध
आरंभिलें ॥९५॥ सत्यदीनपर्यंत ॥ युद्धझालेंपरम
अभुत ॥ तारकासरअत्यंत ॥ जर्जरकेलाआपटोनी
॥९६॥ पाईधरोनीअवलीला ॥ चक्राकारमोंवडिला
मगधरणीवरीआपटिला ॥ चूर्णाझालामृदुघटबन-
॥९७॥ निघोनिगेलाप्राण ॥ दुंदुभीवाजवीशचीर-
मण ॥ सुखेंवर्षतीसरगण ॥ करजोडोनिस्तकीक
रिती ॥९८॥ जेज्हांमारिलातारकासर ॥ तेज्हांसा-

तवर्षाचाशिवकुमर॥ मगसिनायतीत्वसमय॥ इंद्रेंत्या
सीदीधले॥ ९९॥ तारकाकराचेंमगर॥ इंद्रेलुटिलेंस
मय॥ देवस्त्रियासोडविल्यासत्वर॥ सर्वदेवमुक्तझा-
ले॥ १००॥ लागलातेव्हांजयवाद्यांचाघोष॥ कुमार
गेलावाराणसीस॥ नमूनशिवमृडानीस॥ सरपअ-
पारदीधलें॥ १०१॥ मगझालेंमौजीबंधन॥ सर्वतीर्थक
रीषडानन॥ मगकपारीबेंसलाजाऊन॥ अनुष्ठान-
करीसरवें॥ १०२॥ षडाननासभवानीस्वयात॥ धम्मच
र्यकेलेंआजपयेंत॥ आतांस्त्रीकरूनीयथार्थ॥ गृह-
स्थाश्रमकरीकां॥ १०३॥ षडाननमूणेंअंबेप्रती॥ सांग
स्त्रियाकेशाअसती॥ म्यादेखिल्यानाहींनिश्चिती-

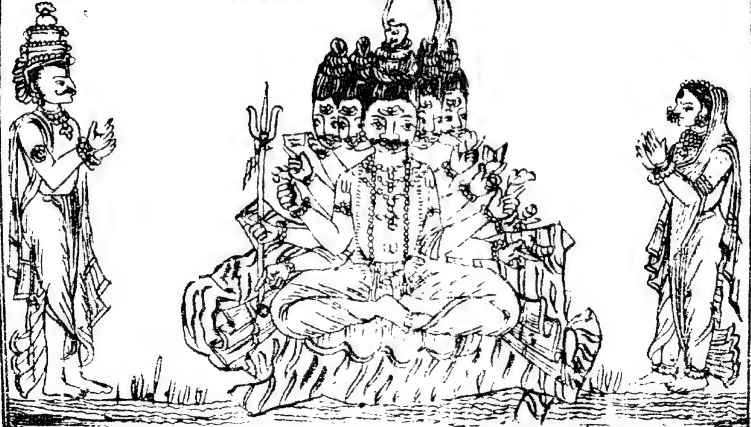
कैशी आकृती सांगें मज ॥ ४ ॥ अपर्णा म्हणे सकुमा-
र ॥ मज सारिरव्यास्त्रिया सर्वथ ॥ ऐकतां हांसें आलें
कुमारा ॥ काय उत्तर बोलत ॥ ५ ॥ तुज सारिरव्यास्त्रि-
या जरीं ॥ तुज समान मज निर्धारीं ॥ तुझ्या वचना-
सी मातोथी ॥ अंतर पडों नेदीमी ॥ ६ ॥ ऐसें कुमार-
बोलोन ॥ महा कपाटांत जाय पळोन ॥ मग ते जगन्मा-
ता आयण ॥ धरूं धाविन्नलीत यातें ॥ ७ ॥ नादो ये कु-
मार ते क्षणीं ॥ अंबादुःखें पडे धरणी ॥ जे त्रिभुवन
पती वीराणी ॥ वेदपुराणी वंद्य जे ॥ ८ ॥ अरे तूं सकु-
मार दावी वंदना ॥ आला माझा स्तनासी पान्हा ॥
कोणासी पाजूषडानना ॥ निज वंदनादारवची ॥

॥९॥ घेई तुझे दुधलोणी ॥ म्हणो निकुमार वमीते
क्षण ॥ चोले ते न्हां शापवाणी ॥ भो धेकस्त निकुमार
तो ॥ १० ॥ माझे दर्शना जी र्त्रायेईल ॥ तो सत्य जन्म
विधवा होईल ॥ स्वामी दर्शना पुरुष येईल ॥ कार्त्तिक-
मासा कृत्तिका योगी ॥ ११ ॥ तो सत्य जन्म सभाग्य
होईल धनाढ्य वेदपारंग ॥ अनामिक हो अथवा मातं-
ग ॥ दर्शनेला भसमानचि ॥ १२ ॥ स्वामी सत्त्व वी विन
विती समस्त ॥ भवानी तुज लागीं तळमळित ॥ भेटोन
येथी त्वरित ॥ वाराणसी संजाउनी ॥ १३ ॥ मग स्वा-
मी आनंद वनाहुनी ॥ आनंद विलीं शिव भवानी ॥ उ-
भयतांचें समाधान करूनी ॥ मागु ती गेला पूर्वस्थ-

का ॥१४॥ स्कंदपुराणीकथासूतशौनकादिकां प्रतीसो
गता ॥ ऐकतांविमैसमस्त ॥ श्रवणमात्रेदग्धहोती ॥
॥१५॥ अपर्णाहृदयाभूमिलिंदा ॥ श्रीधरवरदाब्र-
ह्मानंदा ॥ पूर्णब्रह्माअनादिसिद्धा ॥ आनंदकंदाज-
गदुःख ॥१६॥ शिवलीलामृतग्रंथप्रचंड ॥ स्कंदपु-
राणब्रह्मांतरखंड ॥ परिसोतसज्जनअखंड ॥ ब्र-
ह्मोदशोऽध्यायगोडहा ॥१७॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७७ ॥
॥ ओ० सं० २१७ ॥ ७७ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ श्रीसांब ॥

अध्याय १४

श्रीगणेशायनमः॥ भस्माक्षरहरणाभाललोचना-
भार्गववरदाभस्मलेपना॥ भक्तवत्सलाभवभयह-
रणा॥ भेदातीताभूताधिपती॥१॥ भवानीवराभ-
क्ततारका॥ भोगीभूषणभूतलपालका॥ भाविक-
रक्षकाभवभयहारका॥ भक्तरक्षकाभवशोषणा
॥२॥ भितापशमनाभिदोषहारका॥ भिगुणातीता-
भिपुरातका॥ भिभुवनजनकाभ्यंबुका॥ भयरक्ष-
काभिकांडवेद्या॥३॥ तुझ्याकृपाबळेसमस्त॥ भ-
योदशअध्यायपर्यंत॥ कथिलेंशिवलीलामृत॥
आतांकळसाध्यायचौदावा॥४॥ तेराव्याअध्या-
यांशिवगौरीलग्न॥ सांगितलेंस्वामीकार्तिकाचेंज

नन॥ याचंरीशौनकादिकांलागुन॥ सूतसंगैनेमि
वारण्यां॥५॥ सिंहावलोकनेतत्वंतां॥ परिखाष-
डास्यगजास्याचीकथा॥ दीपेहीधाकुटेअसतां-
जगदंबारवेळवीप्रीतीनें॥६॥ गजंतुंडाओसंगा
घेउन॥ विश्वजननीदेतस्तनयान॥ शंढादंडेकरू-
न॥ दुग्धओदीतगजास्य॥७॥ अंबेच्यापृष्ठीव
रीप्रीती॥ शंढाफिरवीतगणायती॥ शंढेंतपय-
साठवूनीषण्मुखाप्रती॥ बोलतसेंतेधवां॥८॥
मृणंहेघेईकांअमृत॥ ब्रम्हादिकांजेअप्राप्त॥-
स्कंदबोलेक्रोधयुक्त॥ उच्छिष्टतुझेनघेमी॥९॥
षडाननमृणेचराचरजननी॥ लंबनासिकमजं

लागुनी॥ उच्छिष्टदुग्धदेनों पाहे लीचनीं॥ सांगमृ
डानी कांहीं याते॥ १०॥ शंडेस धरू नियां रवालीं॥
पाडुं काय ये वेळे॥ माने याचें नासिक विशाळ आंगळें
कां हो ऐसें केले तुवां॥ ११॥ इंद्रचंद्र मित्र निज र॥ मू-
र्ती प्रसवली समनोहर॥ परी हाल बूनासिक कर्ण थो-
र॥ दंत एक बाहेर दिसतसे॥ १२॥ ऐसा कां प्रसवली
सबाळ॥ ऐकतां हांसे पयः फेन धवल॥ धरा धरेंद्र न-
दिनी विल्हाळ॥ तिसी ही हास्य नाटोपे॥ १३॥ स्कंद-
मृगो जननी पाहीं॥ यासं उत्तरी मजस्तन पान देई
मग जगदंबेनें लवला हीं॥ विघ्नेशारवाळीं बैसवि-
ले॥ १४॥ षष्मरुव आडवा घेवोनी॥ स्तन जो या-

लीं त्याचे वदनीं ॥ पांचहीं मुखें आभंदोनीं ॥ रडूं लां
गंलीं तिधवां ॥ १५ ॥ ते देखोनीं गणनाथ ॥ पीठर्थें
नीं गंदगदां हांसतं ॥ म्हणो अंबेतु झा हावें सासतं
हाक फोडी आभोशें ॥ १६ ॥ एक स्तन घातला या-
चे वदनीं ॥ आणीक पांच आणिसी कोठुनीं ॥ ऐ-
सें ऐकतां पिनाक पाणी ॥ काय हांसोनीं बोलत ॥
॥ १७ ॥ काय म्हणतो राजवदन ॥ ऐसाकां पसवली
सनंदन ॥ यावरी आपणा हास्यवदन ॥ पति उत्तर
देतसे ॥ १८ ॥ म्हणो हातुं म्हासारिखा लालनंदन
तुम्ही पंचमुख हाषधं मुख पूर्ण ॥ ऐकतां हांसला-
बिनयन ॥ पुत्रया होनीं सरवादे ॥ १९ ॥ यावरी ष

एमुखआणिगणपती॥लीलाकौतुकेंदोघेभीष-
ती॥विनोदेंकलहकरिती॥अंतरीपानिअखंड॥
॥२०॥दोघेहीरडतांऐकोनी॥धांवोनीआलीज
गत्रयजननी॥वन्नतुंडासींहृदयींधरूनी॥म्हणे
बाळाकायझालें॥२१॥तेंवतोम्हणेस्कंदयेवोन॥-
अंबेधरिलेमाझेकर्ण॥बोलिलाएककठीणवच-
न॥तुझेनयनसानकरे॥२२॥जगदंबामगहांसो-
न॥अग्निसंभूताप्रतिबोलिवचन॥गजाननासी
कठीणप्रावण॥ऐसेंकेसेंबोलिलासी॥२३॥-
स्कंदम्हणेतर्जनीउचलून॥येणोमोजिलेमाझे-
हादशनयन॥यावरीहैमवनीहांसोन॥एकदंता

प्रतीबोलत ॥ २४ ॥ म्हणे हे तुवां अस्तचित् केलें ॥ कु-
माराचे नयन कांसे जिलें ॥ यावरी नागानन बोलि ॥ ऐ-
क माते अन्याय याचा ॥ २५ ॥ माझी रांडाल बायं मान-
येणें मोजिली चंव घे घालुन ॥ अन्यायी हा थोर भिमुव-
नाहम ॥ करीताडन अंबेयासी ॥ २६ ॥ यावरी स्वामी-
कार्तिक बोलत ॥ अंबेयेणें भाझे मोजिले हस्त ॥ याव-
री करि मुख बोलत ॥ मैनाक भगिनी ऐकयां ॥ २७ ॥ या-
चा अन्याय एक सांगेन ॥ ऐकतां यासीं तूं करसिलता-
डन ॥ नगां तमजा आपि धिलोचन ॥ सावधान होवो-
नी ऐकती ॥ २८ ॥ इम मुख म्हणे भेडसाडन ॥ मज बो-
लिलान साहपें वचन ॥ तुझे गोद कां थोर पूर्ण ॥ मोदक

बहुभासिलें ॥ २९ ॥ ऐसैं एकता मृदानी ॥ दोघांसीद
दर्यांधरीपितीकरुनी ॥ दोघांसीपीधवस्तदेऊनी ॥ स
मजाविलेंतेधवां ॥ ३० ॥ यावरीमदनात्कपाहात ॥ सिं
हासनीबैस ॥ लाआनंदयुक्त ॥ जगदंघामुरवाकडेया
हात ॥ हास्यवदनकरुनियां ॥ ३१ ॥ यावरीविरुयास
बोलत ॥ कां होहास्यकेलें अकरमात ॥ यावरीबैलो
क्यमाताम्हणत ॥ नवलएकदिसतसे ॥ ३२ ॥ तुम-
च्याजगामुकुटांत ॥ ललनाकृतीकायदिसत ॥ तुम-
च्याकर्णीअखुत ॥ पयजाबिडीजासमजेना ॥ ३३ ॥
कैलासपतीम्हणोइ भगमने ॥ हरिमध्येमृगशव्नयने
॥ मस्तकींजळधरिलें वसनने ॥ बिंवाधरेपीकस्वसे ॥

॥ ३४ ॥ यावरीचातुर्यसरोवरमराठी ॥ हेरंबजननी-
हृणिकपाळमौळी ॥ जलांतररीखीचेंवदनयेवळी ॥ दि-
सतेमजभालनेत्रा ॥ ३५ ॥ यावरीबोलेकैलासराज ॥
विद्रुमाधरेसुरवनव्हेवारिज ॥ शोभायमानसतेज-
टवटचीतदिसंतसे ॥ ३६ ॥ यावरीसजलजलदव-
णी ॥ स्कंदमाताम्हणेपंचदशनयना ॥ नीलकेशव्या-
घ्रचर्मवसना ॥ कृष्णवर्णदिसताती ॥ ३७ ॥ याव-
रीबोलेपंचवदन ॥ कमळींमिलिंदसंगंधधैबैसोन-
॥ नंसतेचंपुससीळंदधैवीन ॥ रमारमणसहोदरी-
॥ ३८ ॥ यावरीबोलेप्रजंगनिवेणी ॥ कमळासंभि-
वयाकारवद्वांगपाणी ॥ तुमच्यामायेचीविचित्रक

रणी॥ आम्नायश्रुतीनेणती॥३९॥ यावरीबोलेहि
मनगज्यामात॥ भृकुट्यानव्हेपाहात्वरित॥ सलि
ललहरीतळपत्त॥ दृष्टीतरळलीतुझीकांहो॥४०॥ या
वरीसकळप्रमदाचीस्वामिणी॥ बोलेकंबुकंठीकमंड
लुस्तनी॥ म्हणोके रवासनेत्रपिनाकपाणी॥ कांहो
दिसतीआकर्णते॥४१॥ यावरीशफरीध्वजदहन
बोलत॥ कमळाभोंवतेंनीरबहुत॥ नेत्रनव्हेतमी
नतळपत॥ हंसगमनेनिरखींबरे॥४२॥ जेअनंत
गुणपरिपूर्णवेल्ल्याळ॥ त्रिपुरसंदरीबोलेप्रेमळ॥
म्हणोराजीवास्तनयगुळ॥ कमंडलुऐसेदिसतीकां
॥४३॥ यावरीबोलेत्रिशूळपाणी॥ एकेवसंधायं

रनंदिनी ॥ तेस्तननन्दे तदोन्ही ॥ विलोकोनी पाहे
बरे ॥ ४४ ॥ गंगा हृदा चेदोन्ही तीरी ॥ चक्रावर्के बै
सलीं साजिरी ॥ दुर्गा म्हणे मदनारी ॥ बहुत साहि-
त्य पुरवित सा ॥ ४५ ॥ एकाचे अनेक करून ॥ दावि
लें हे त्रिभुवन ॥ तुमचे मौने च धरावे चरण ॥ बोलतां
अप्रमाण न म्हणावे ॥ ४६ ॥ मग मांडूनियां सारि पाट
खेळती दाक्षायणी नीळकंठ ॥ ज्यांचे खेळ ऐकतां व
रिष्ठ ॥ भक्त होती भिजगती ॥ ४७ ॥ दोघे खेळतां-
आनंद धन ॥ तो आला कमलें नन्दबनंदन ॥ ब्रह्मवी-
णा वाजवून ॥ करी स्तवन अपार ॥ ४८ ॥ मग क्षण
एक स्वस्थ होउनी ॥ खेळ विलोकी नारद मुनी ॥ म्ह

पोषणकेल्यावांचुनी ॥ रंगनयेरवेळानें ॥ ४९ ॥ दो-
घांसीमानलें नें बहुत ॥ मगपणकरुनीरवेळत ॥ जिं
किलत्यासीं एकवस्त ॥ आपुलाद्याचीनिर्धारहा ॥
॥ ५० ॥ तोप्रथमडावतेचक्षणीं ॥ जिंकित्तीझालीमे-
निकानंदिनी ॥ व्याघ्रांबरघेतलेंहिरोनी ॥ नारदमुनी
होसतसे ॥ ५१ ॥ दुजाहीडावजिंकित्ताभवानी ॥ घेत
लेंगजचर्महिरोनी ॥ एकामागें एकतेचक्षणीं ॥ बा-
हाहीआयुधेघेतलीं ॥ ५२ ॥ जोतोडावजिंकीभवा-
नी ॥ सर्वभूषणेंघेतलींहिरोनी ॥ शेवटींकोपीनहीसां
डोनी ॥ शंकरझालादिगंबर ॥ ५३ ॥ सरभीपुत्रजिं
किला ॥ तोहीदेवीचेंआपुलाकेला ॥ नारदगदगदंही

सिन्नला ॥ कायबोल्लिला शिवासी ॥ ५४ ॥ म्हणोस्त्री
नैजिकिलें पण करून ॥ गेला तुझा महिमा पूर्ण ॥ स-
ष्टीं अवधी माया आधीन ॥ तू निर्गुण निर्विकार ॥ ५५
चराचर आहें माया आधीन ॥ तुज इणें दिधलें सगुण
पण ॥ येरवीं तू अव्यक्त पूर्ण ॥ तुज कोणा पुसतसे ॥
॥ ५६ ॥ एवंच माया आधीन झाला सि पूर्ण ॥ आता भ-
क्तासी कै सें दाविसी वदन ॥ ऐसें ऐकतां भाल लोचन
गेलारु सून घोरवनी ॥ ५७ ॥ इतुकें कृत्य करून ॥ गे-
लां तेथून ब्रम्ह नंदन ॥ शंकरें सर्व संगां कून ॥ निरं-
जनीं वास केला ॥ ५८ ॥ शोधितां न पडे कोणासीं गयीं
योगीध्याती सर्वदां हृदयीं ॥ न कळे मूढांय कोठें कां-

हीं॥ जाती कुब्ज न से नी ॥ ५९ ॥ नाम रूप गुणातीत ॥ -
गोत्र वर्ण आश्रम विरहित ॥ चहूँ देहासी अतीत ॥ को
णा अंत न कळे चि ॥ ६० ॥ असो जगदंबा सरव्या धेउ-
नीयां ॥ वनासी चालिली शोधायया ॥ गिरी कंदरी मठ
गुहा शोधो नियां ॥ भागली बहूत जगदंबा ॥ ६१ ॥ स
र्व ही तीर्थें शोधिलीं सवेग ॥ बहुतांसी पुसिला त्या-
चा मार्ग ॥ जो साधितां अष्टांग योग ॥ योगी ठायीं पडे
ना ॥ ६२ ॥ पंचामि साधन धूम्र पान ॥ जटा धारी नम
मौन ॥ एकीं सदां झाले नयन ॥ एक गगन विलो-
कृती ॥ ६३ ॥ एक उभे चि निरंतर ॥ एक धेती वायुचा आ-
हार ॥ त्यां सही पुसतां श्री शंकर ॥ कोठें आहे न बोलं-

ती ॥ ६४ ॥ एक करिती सदां यज्ञ ॥ करिती हिंसा बलि
दान ॥ परीते ही धरें डोके भरून ॥ कष्टो होती सर्वदां ॥
॥ ६५ ॥ एक चौसष्ट कळा दमविती ॥ एक चौदा विद्या मि
रविती ॥ वाद विवाद निगुती ॥ करितां बहूत भागले ॥
॥ ६६ ॥ एक सांगती पुराण ॥ एक नाचती उड्या धेउन
लोकास सांगती उपदेश ज्ञान ॥ परी उमार मणादुराव
ला ॥ ६७ ॥ एक नाशिती कुशमृत्तिका उदक ॥ म्हण
ती आम्ही इतुके न पावन देख ॥ त्यांस ही पुसतां कैला
सनायक ॥ न पडे रांघीत त्वतां ॥ ६८ ॥ जे आदिमाया
विश्व जननी ॥ अनांशान्तींची स्वामिणी ॥ ते अमली
नाना साधनी ॥ सांदो घंधार हणी काय तेथें ॥ ६९ ॥ ठ

यीपडावयाशिः नसेनी ॥ क्षीराब्धीजापतीकरीत
प ॥ मध्यादुहिणक्त्वासाक्षिप ॥ निशीदिनीयाच-
त्तार्गी ॥ ७० ॥ ऋग्वेदस्थापितकर्म ॥ यजुर्वेदबोले
ज्ञाननिःसीम ॥ उपसिनामार्ग उत्तम ॥ अथर्वणस्था
पितसे ॥ ७१ ॥ सामवेदसांगेगायन ॥ त्यायशास्त्रीभेद
गहन ॥ मृणती ईश्वरसमर्थजीवसान ॥ त्याचेंपदन
पावतीते ॥ ७२ ॥ मीमांसकस्थापितीकर्ममार्ग ॥ सां-
ख्यप्रकृतीपुरुषविभाग ॥ पातोजलीसांगतीयोग ॥
शत्यविभागव्याकरणी ॥ ७३ ॥ सर्वनिरसोनीउरले
उत्तम ॥ वेदांनीमृणतीतेंचिब्रम्ह ॥ तोशिवब्रम्हानंद-
परम ॥ वेदशास्त्रांअगम्यजो ॥ ७४ ॥ त्याशिषाचें :

नामधेवोनी ॥ जगदंबाबाहेघोरवनी ॥ सकळअभि-
मानटाकोनी ॥ वल्लभामाशरणतूले ॥ ७५ ॥ सक-
ळतत्त्वेंशोधितांसांचार ॥ शीवटीं होयसाक्षात्कार ॥
तेसाहिमाचकीं त्रिपुरहर ॥ विलोकिलाजगदंबेनें ॥
॥ ७६ ॥ तोस्वात्मसुखांझालातल्लिन ॥ झांकिलेअ-
सतीपंचदशनयन ॥ देवीमृणेश्वशरगृहीयेऊन ॥
रहिवासकेलासे ॥ ७७ ॥ अपर्णामनीविचारी ॥ याच-
रूपेजवळीजाऊंजरीं ॥ तरीमजकरीयेअवसरीं ॥ ओ-
धायमानहोईल ॥ ७८ ॥ मगमिलीचावेषधरून ॥
मयूरपिच्छाचेंकेलेवसन ॥ अनुपमवेषधरून ॥
पुरहरंभगिनीच ॥ ७९ ॥ अनंतकमळभवां-

॥५॥
डमाळा॥ विभुवत्सेची॥ गुंफीहेळा॥ तिणेंस्परहर
मोहिला॥ नृत्यगायनकरूनियां॥ ८०॥ अनंतशक्ती
भोंवत्याविराजिती॥ विमानींअष्टनायकातन्मयहो
ती॥ किन्नरगंधर्वआश्चर्यकरिती॥ गायनकरिती
ऐकूनियां॥ ८१॥ वैरभाववनचरेंविसरती॥ आहार
त्यजिलातन्मयहोती॥ नद्यांचेजलप्रवाहखुंदती॥
पक्षीविसरतीदेहभाव॥ ८२॥ निश्चळझालापवन-
विधुकुरंगगोलावेधोन॥ कुंभिनीभारसांडुन॥ फ-
णीपतिवरयेऊं पाहे॥ ८३॥ अंगीचासुदलादिव्य-
आमोद॥ देवपाहांतीहोऊनिषट्पद॥ नृत्यकरितां-
भावविविध॥ दावीज्ञानाप्रकारचे॥ ८४॥ शीतकत्वं

दाहाकत्वसांङ्गना॥ वाटेताटगझालेविधुचंद्राविरुणं
देवललनामृणतीओवाकून॥ इजवरूनीजविमम-
स्ती॥ ८५॥ आदिजमनीचेंअपारलाघव॥ नेणती
शक्रादिकमलोद्भव॥ दिव्यहिरेरवाणीचेंवैभव॥ दंत
तेजेंझाकिलें॥ ८६॥ दंतपंक्तीचाझळकतारंग॥ ख
डेतेहीहिरेहोतीसरंग॥ तनूचासुवासअभंग॥ न-
भभेदुनीवरीजाय॥ ८७॥ पदमुद्राजेथेंउमटत॥
सुवासकमळेतेथेंउगवत॥ जेथोंच्यापरागासवेधो-
निंवसंत॥ प्रदक्षिणाकरीप्रीतीने॥ ८८॥ अनंतवि-
धुल्लूतांचाकल्लोक्॥ तेसंस्वरूपतेजनिर्मळ॥ नेत्र
उघडोनीजाश्रुतीसोचंधा॥ गहताझालातेथवां॥ ८९॥

पायीं पैजगने ॥ झुणती ॥ त्यांत क्षद्र घंटा
रसाळ गर्जती ॥ कराचीं कंकणें झणकारिती ॥ नृ
त्यगती सरसीच ॥ ९० ॥ भ्रूलताचा पचद वूनी काम
शत्रु विंधिलानयन कटाक्ष बाणी ॥ मन कुरंग पाडिला
धरणी ॥ स्फुरवरां करणी न कळेचि ॥ ९१ ॥ दिव्य स्व-
रूप विलोकितां पूर्णा ॥ पंचबाणें व्यापिला पंचवदन ॥
तपध्यान विसरून ॥ वृत्तांत पुरेति येतें ॥ ९२ ॥ म्हणे
तूं नारी कोठी लकोण ॥ कामान कशांत वी वर्षां निघ
न ॥ तुझें स्वरूप लावण्य ॥ त्रिभुवनीं ऐसें दुजें ना-
हीं ॥ ९३ ॥ तुझा वदनें दुविलो कून ॥ चकोर झाले मा-
झें नयन ॥ आतां वरी मज लागुन ॥ तुज आधीं न झाले

लोंमी॥९४॥यावरीबोलेभिल्लीणी॥उमे,शील-
 लनाटांकोनी॥कांबैसलासिघोरवनी॥कैलासभु-
 वनत्यजोनियां॥९५॥मीतांपरनारीभिश्चित॥न-
 वरीनघडेकदांसरत॥तुवांमनजिंकिलेंनाहींयथा-
 र्थ॥तरीतपुस्वीकैसातू॥९६॥यावरीबोलेपिना-
 कपाणी॥दुर्गेवरीमीआलोंरुसोनी॥तिचेंमुखन-
 पाहेपरतौनी॥नावत्वर्यांनेघेचि॥९७॥यावरीभि-
 ल्लीबोलत॥पतीमाझारगिष्ठअत्यंत॥हेंत्रिभुवन-
 जाकिलक्षणांत॥अणुमात्रगोष्ठकळतांचि॥९८
 ॥यावरीबोलेज-य॥तीबहुकाळाचीअत्यंत-
 दक्षयागीउर-तोयअद्भुततितियेचा॥९९

पुढें गेली पर्वत ॥ मागुती तिसी वरी मीधू-
जरी ॥ परी ते को ॥ अनुमोठी ॥ अतिक पटी मीजा
णे ॥ १०० ॥ भिल्ली म्हणों मी ऐकिलें कार्ना ॥ तूंक प
टी आहे सति जडुनी ॥ शिरी ठेविली स्वर्धुनी ॥ मो-
की भवानी अत्यंत ॥ ५ ॥ दुर्गे ऐशी पदराणी ॥ दाकू
न कां हिडसी वनी ॥ परललना देखोनी ॥ गळाय वो
नी पडों पाहासी ॥ २ ॥ मागुती बोलें कैलासनाथ ॥
सणांत सर्वा पडां मोड करित ॥ शुभनिशं भादि दे
त्य ॥ युद्ध करुनी मर्दिलि तिणें ॥ ३ ॥ ती जरी येथें आ-
ली धांवोन ॥ उदंड प्रार्थना केली पूर्ण ॥ तरां मी न जा-
य परतोन ॥ कैलासासी निश्चयें ॥ ४ ॥ तिसो मी न-

करीं संभाषण॥ तूं चिबरीमीआलोंतुजआधीन
जिंकडेनेसीलतिंकडेयेईन॥ वचनाधीनतुझ्यामी
॥५॥ यावरीबोलेगोरटी॥ भवानीबैसलीतुझ्यापाठी
दीनवेळावरिल्लादुर्जरी॥ तिचीगतीहेकेली॥६॥ मग
माझापालकायतुज॥ केव्हांदाकोनजाशीलनकळम-
ज॥ घूतांपणारवकतीसहज॥ तुझेत्वांचीहरविलें॥-
॥७॥ नबोलेबिमदनदहन॥ भिल्लिणीमागुतीकरीनृ-
त्यायन॥ मगउठेल्यापंचदशनयन॥ तिसीआलि-
गनद्यावया॥८॥ अवाचालिलीसत्वर॥ दीर्घशब्दंबो-
लेअपुरहर॥ सुरवणीदावीसंदर॥ भाकयेईपैमा-
झी॥९॥ तूमन ॥ येउन॥ मीनजायतुजरा

कोन॥ मयज... ॥ सोन॥ यावें भुवनामाश्रित्य
॥ १०॥ मगनुमची ह... कामिनी॥ अवश्यम्हणोखड्ग
पाणी॥ मदनान्तकवेधोनी॥ कैलासीनेलातेधवा॥ ११॥
सिंहासर्नाबैसवून॥ षोडशोपचारेंकेलेंपूजन॥ देवी
नेंदुदधिलेचरण, कंठींमाळ्यांतली॥ १२॥ देवीआपु
लेंस्वरूपघनरुकरी॥ तदस्थपाहेत्रिपुरारी॥ मगहांस
तीपरस्परि॥ एकमेकांपाहोनी॥ १३॥ शिवम्हणधन्य
भवानी॥ त्वांचेआणिंलंमजसमजावोनी॥ सतशौच
कादिकांलागोनी॥ कथासंगेविचित्र॥ १४॥ करोंविण
घेऊनीब्रम्हसूत॥ शिवाजवळीआलाअकस्मात॥
म्हणोहेविश्वंभरविश्वनाथ॥ तुझेभक्तदेसिलेबहू॥

॥१५॥ परीकांतीनगरींश्रियाळ ॥ धीरगंभीरुदर-
शीळ ॥ कीर्तिनें भरलें दिग्मंडळ ॥ सात्विकवेषूळसमा-
वत ॥ १६ ॥ तेणें घातलें अन्नसत्र ॥ झालीं वर्षेदहास-
हस्र ॥ इच्छा भोजनदानपवित्र ॥ अतीताप्रतीदेत
असे ॥ १७ ॥ अवनीवरीजे अगम्यवस्तु ॥ भोजनी-
मागीतली अकस्मात ॥ ती प्रयत्नें आणोनि पुरवित
शिवभक्तथोरतो ॥ १८ ॥ ऐसें नारदसांगतां वर्तमान
त्याच्या गृहाप्रतिपंचवदन ॥ कुश्वळ अतितवेषधरू-
न ॥ येता झाला ते समर्थी ॥ १९ ॥ अंगणी उभाठाक-
ला येऊन ॥ परमवर्णीजे विदावाग्न ॥ दुष्टवचनबोल
कठिण ॥ रूपं स्वळचि ॥ २० ॥ म्हणें मज

देई इच्छा भोजन ॥ राजातों सत्त्वधेऊन ॥ श्रिया
कचांगुणायेवोन ॥ यधरितीसदावे ॥ २१ ॥ आणो
निबैसविला आसनी ॥ त्याचीं क्रोधवचनें सोसनी ॥
षोडशोपच्यारें पूजा करूनी ॥ कर जोडुनि ठाकती पुढे
॥ २२ ॥ मागा स्वामी इच्छा भोजन ॥ येरू म्हणे नरमांस
दे आणोन ॥ तूं चोर हेर आणसी धरून ॥ त्यांचें मांस
न घेयी ॥ २३ ॥ धरूनी माझा उद्देश ॥ विकत आणसी
लमनुष्य ॥ तें न घेमी निःशेष ॥ सत्य सत्य भिवाचा ॥
॥ २४ ॥ चांगुणा म्हणे कर जोडुन ॥ मां आपुलें मांस
देतें करी भोजन ॥ श्रिया क म्हणे मानेल पूर्ण ॥ माझे
मांस देतों मी ॥ २५ ॥ येरू म्हणे तुम्ही पवित्र तत्त्वतां ॥

परीसर्वथाचकांचेमातापिता॥तुम्हादोघांसभस्मि-
तां॥अन्नसत्ररकंडेल॥२६॥तरीतुमचाएकुलता
एकरुनेहाळ॥पंचवर्षाचाचिल्याबाळ॥बत्तीसल
क्षणीविल्हाळ॥तोमजदेईभोजना॥२७॥ऐसेंऐक
तांवचन॥मायामोह जाळदूरकरून॥म्हणतीअव
श्यजावेंघेवोन॥मगसदाशिवबोलन॥२८॥मी-
कायआहेंवृकव्याघरीस॥भक्षूनवपुत्रांचंमांस॥-
उबगनमानुनीविशेष॥पंचवूनिघालीमजआतां॥
॥२९॥मायामोहधरून॥काणीकरालुजरीरुदन-
तरीमीजाईन॥सत्वघेवोनितुमचं॥३०॥अ
वश्यम्हणोमीळाकोनबाहेनिजस-

ता॥ म्हणे बों३ ॥ गुणवंता॥ रेळावयाको-
ठें गेलीसि॥ ३१॥ तुजलागीं रेळाक बला अति॥ बा-
ळामाझ्यायेई धावत॥ ऐसें ऐकतां अकस्मात॥ बा-
ळ अलाधावोनी॥ ३२॥ अतीतासी करूनी नमन॥
मातापितयांचे धरीचरण॥ माता म्हणे तुझे पिशित
दान॥ अतीत मागतो राजसा॥ ३३॥ बाळबोलून
हें करून॥ हा देह म्याके लाशि बापणा॥ अतीत होतां-
तृत्य पूर्ण॥ उमारमण संतोषेल॥ ३४॥ ऐसें ऐकता
झडकरी॥ बाळ येतला कडियेवरी॥ पाकशाळेभीत
रें॥ घेऊनी गेली वधावया॥ ३५॥ चिलयासी चुंबन
देउन॥ हृदयीं धरिला प्रीती करून॥ बाळ म्हणे पुढ-

तीयेईन॥ तुझ्या दराजन् ये॥ ३६॥ माराजांक-
सर्वसोडून॥ मनक ज्वाहिरिकाठिंगा॥ चिलयाचे
शिरछेदून॥ काढले मांस आगीचे॥ आपणासीपु
धनाहोमहयोगोनियां॥ शिरकमळ ठेविलें पाहावया॥
शरीराचा पाककसूनियां॥ उठवी भाजना अतीता-
तें॥ ३७॥ अतींद्रिय द्रष्टा शंकर॥ अनंत ब्रह्मांडिचा
समाचार॥ सर्वठाउकें सूत्रधार॥ कळलें शिर ठेविलें
तें॥ ३८॥ उठो निचालिला तात्काळ॥ धांवती चागु-
णाश्रियाळ॥ घेरून म्हणो कळलें सकळ॥ शिरकमळ
ठेविलें॥ ४०॥ सर्वगात्रांत शिर प्रधान॥ तेंच कें सेंधे
लें वंचु न॥ तंवती दोघें धरिता चरण॥ तेंही पचवोनि

घालितो॥४१॥ क्षोभनधरावाअंतरी॥ सर्वज्ञातू-
क्षमाकरी॥ नेणतपर्णीचुकलोजरी॥ तरीसत्वआ-
मुचैरारवावे॥४२॥ मगबैसलाइसनीवेऊन॥ म्ह-
णैशीरवेईबाहेरयेऊन॥ उचळोतपाहुनीकंडगा॥
मजदेखनाकरीआता॥४३॥ अश्रुआलियातुइय-
नयनी॥ कींकषीआलियाअंतः कदणी॥ तरीपुवग-
लारात्वासहानी॥ करूनजाईनतुमच्या॥४४॥ अ-
वश्यम्हणेनृपललना॥ शीरआणोनीकरीकंडगा॥
सत्वपाहेकैलासराणा॥ अंतरींसद्दहोउनी॥४५॥
॥ निजसत्वाचेंउग्वळ॥ गरिलेंयेयीचेंकरीमसक॥-
कंडीतबैसलीवेल्हाळ॥ निरीरअचकथरुनेया॥-

॥४६॥ अतितम्रुणेपरमसंगळ ॥ गीतगायसिकरा
टाळ ॥ स्वंतीकरितांपयः फेनधवल ॥ दुरावेलजायाण
॥४७॥ तेसद्दावसरोवरविलासिनी ॥ कोमलहृदयनृ
पकामिनी ॥ कींनिश्वळगंगाभरुनी ॥ जातमर्यादाध
रुनियां ॥४८॥ तिचेंपाहतानिजवदन ॥ काळवंडलांगे
हिणीरमण ॥ मृगशावाक्षीगुणनिधान ॥ उपमानाहीं
स्वरूपातें ॥४९॥ म्हणेकोमळांगाबाळासकुमारा ॥
सलक्षणासुशीळानृपकिशोरा ॥ सहास्यवक्त्रा-
राजीवनेत्रा ॥ येवोनीउदराधन्यकेलें ॥५०॥ तूंसकु-
मारगरभगुणवंता ॥ माझेनिष्ठुरघावलांगतीमाथें ॥
तुजवीणपरदेशींआतां ॥ दुबळीभणंगझाल्येंमी

॥५१॥ कुचकमंडली अतिसंदरा ॥ कंचुकी बाहेर गुल्ल
ल्यादुग्धधारा ॥ कींभृत्तिंगासीयकसरां ॥ गळत्याला
विल्यातियेनें ॥५२॥ म्हणोहा अतितयेउनी अवधारी-
जाउंदराज द्वाराबाहेरी ॥ देहत्यागीनये अवसरीं ॥ या
वरीधारन धरवयै ॥५३॥ कैलासपंथलक्षन ॥ स-
खयायंकलाजातोसीमजरांकुन ॥ तुझेसंगतीमीये
ईन ॥ उभाराहेक्षणभारी ॥५४॥ तूमीसहोपाचकं-
णोभरून ॥ जासीकैलासपेंठराजलक्षन ॥ तुझेसंग
तीमीउद्धरेन ॥ मजरांकोनीजाऊनको ॥५५॥ उद-
कावीणजेसामीन ॥ तैसीमीतान्हयातुजवीग ॥ मा-
झेहृदयनिदयकठिण ॥ ओकांतवदनकेंविदाधूं ॥५६॥

तुझीमाउलीमीम्ह... जिजवादेरेगुणवता। तुवा
आंपुलीसार्थकर्ता। कर्त्तृमंगेलासीशिवपदा॥५७॥
हेत्रिभुवनशोधितासंकळ॥ तुजऐसानदिसेबाळ॥ म
गतेपचवूनीतात्काळ॥ उठाम्हणेअतीताते॥५८॥
अतीतम्हणेअवनीपती॥ उठतुम्हीमाझेपंक्ती॥ ऐ
सेंऐकतांश्रियाळनृपती॥ झालाचितीसंकोचित॥-
॥५९॥ चांमुणाम्हणेनृपनाथा॥ सत्वरारवावेंसत्वरआ
तां॥ विन्मूरवनजाऊंघ्या॥ अतीता॥ मनींचिंतानधरा-
वी॥६०॥ नवमासवाहिलाम्याउदरांत॥ तुम्हांसज्जड
नव्हेचहं ग्रहरांत॥ पोरीचापोरीघालितांरुत॥ चिंता
कायनृपश्रेष्ठा॥६१॥ रावबैसलापंक्तीसी॥ नदवा-

दुन आणिलें वेगेसीं ॥ अतीत म्हणे चांगुणेसीं ॥ तूं ही-
धेईस वेग ॥ ६२ ॥ अवश्य म्हणोनी झडकरी ॥ येवोनी-
बैसली संदरी ॥ यावरी अतीत म्हणे तुमच्या मंदीरी ॥
अन्न न घ्यावें सर्वथा ॥ ६३ ॥ निपुत्रिकांचे न पाहावें घ-
दन ॥ मग तेथें कोण घेईल अन्न ॥ दीपे वीण शून्य स-
दन ॥ पुत्राविण तेवें तुम्ही ॥ ६४ ॥ नासिकावांचो न व-
दन ॥ कीं वृक्ष जैसा फळाविण ॥ कीं बुध्दुळे वीण जैसे न
यन ॥ शून्य सदन तुमचें तेवी ॥ ६५ ॥ तंव तीं दोघें बोल
तीराद्दद ॥ एक होना तो अर्थिलासत ॥ चांगुणा म्हणे
गेले सत्व ॥ अतीत वजाईल आतां ॥ ६६ ॥ एक
वाक तो दिथला भासनीसी ॥ आतां महाराजा राखनि

तीपाहासी॥ ऐसैंबोलतांचांगुणेसी॥ अन्दुतगादिबरदा
टला॥ ६७॥ म्हणेसत्वहीबुडालेंसकळ॥ ध्यागेलें
माझेंबाळ॥ मगकंठमोकळाकरूनीतेस्नेहाळ॥ हाड
फोडीचांगुणा॥ ६८॥ नयनींचालिल्याप्रेमाश्रुधारा॥
म्हणेआहाशिवकर्पूरगौरा॥ दीर्घस्वरेंबाहेउमावरा॥
पावसत्तरीयाआकांती॥ ६९॥ अहाझालेंवंशखंडन
नदेस्वोंपुढतीपुत्रवदन॥ ऐसैंऐकतांअतीताचेनयन
सवोंलागलेप्रेमभरें॥ ७०॥ बाहेरफुटलीमात॥ ब्रह्म
साथोरहोनगरांत॥ लोकदुःखेंवक्षस्वळपिहित॥
राजकिशोरआठवूनी॥ ७१॥ विमानींदाऱलेसरवर
म्हणांतीधन्यपतिव्रतासत्वधीर॥ ईसप्रसन्नहोवोनी

श्रीशंकर॥ कायदंडैलतेनकळेवि॥७२॥ अतितम्ह-
णेचांगुणोसी॥ जेंप्रीयअसेलतुझेंमानसी॥ तेंमजमा-
गसदुणराशी॥ थावरीसतीकायबोले॥७३॥ मजनिपु-
बीकाम्हणतीलोक॥ ताधुवोनिकाटीकलंक॥ ऐसेंऐक-
तांकैलासनायक॥ बोलवीम्हणेषुत्रासी॥७४॥ सत्य-
मानुनीअतितवचना॥ दीर्घहाकफोडितचांगुणा॥ म्ह-
णेविलयागुणनिधाना॥ येईस्नेहाळाधांवोनी॥७५॥
अतिततुजविणनघेयास॥ कोठेंगुंतलासीखेळावया-
स॥ माझेंतान्हेंतूपाडस॥ सत्तरारवेंयेवोनियां॥७६॥
तूनयेसीजरींथांन॥ तरींमाझाजाऊं पाहेपाण॥ द-
शदिशाविलोकून॥ चांगुणाबाहेतेधवां॥७७॥ मा

गुतीं हाक फोडी विल्हाळ ॥ तों उगवें जै सें मित्र गं ॥ तै
साधांवत चि आल बाळ ॥ पाहे थियाळ प्रेम भरें ॥ ७८
॥ अतीत स्वरूप टाकोन ॥ शिव प्रगटला निजरूप पूर्ण
दशहस्त पंचवदन ॥ दीनोद्धारण जगदुरु ॥ ७९ ॥ चिल
या शिवें तद्दयीं धरिला ॥ निज अंकावरि बैसविला ॥ श्रि
याळ चांगुणा ते वेळ ॥ पाथां वरी लोळती ॥ ८० ॥ सरव
रस मनें वर्षती अपार ॥ दुंदुभीना दे कोंदलें अंबर ॥ आ
नंद मय झालें नगर ॥ धावती लोक पाहावया ॥ ८१ ॥ शि
वें प्राण विलें दिव्य विमान ॥ श्रीयाळ चांगुणा दिव्य रूप हो
ऊन ॥ चिलया सीं सिंहासनीं स्थापून ॥ छत्र धरिलें तथा
वरी ॥ ८२ ॥ सचिवास निरवूनी सज्ज भार ॥ विमाने बै

सविलांसत्वर ॥ निजपदींजगदोद्धार ॥ श्रीशंकरस्था-
पीतदां ॥ ८३ ॥ कांतीनगरींसौरव्यअगाध ॥ विभुवनीं
नमायेआनंद ॥ श्रीधरस्नामीतोब्रम्हानंद ॥ अभंगन-
विदेकालभयो ॥ ८४ ॥ शिवलीलामृतग्रंथ ॥ जाह्लाच
तुर्दशअध्यायपर्यंत ॥ चौदाभुवनचेंसारयथार्थ ॥ चौ-
दाअध्यायनिर्मिले ॥ ८५ ॥ कींचौदाविद्यांचेंसार ॥ कीं
चौदागांठीचाअनंतपरिकर ॥ कींचौदापदेंनिरंतर ॥ ग-
यावर्जनघडेहें ॥ ८६ ॥ कींचतुर्दशरत्नांचाप्रकाश ॥
यथेंचिझालाणकरस ॥ कींचौदाचक्रेंनिःशेष ॥ प्रिय-
चौदाहीलोकानें ॥ ८७ ॥ कींचौदाकांडेवेद ॥ कींचौदा
कोहळींद्रव्यप्रसिद्ध ॥ कींचौदाकोठड्याशुद्ध ॥ शेष

मंदिरनिर्मिलें ॥ ८८ ॥ श्रवणपठनलेखन ॥ निजया
सअनुमोदन ॥ परमप्रीतींकरितां ग्रंथरक्षणा ॥ फल
समानसर्वासी ॥ ८९ ॥ इतुक्यां सही शिवहोवोनिमा
उली ॥ करील निजंगाची साउली ॥ आयुरारोग्य ऐश्व
र्य सकळीं ॥ ग्रंथ श्रवणें प्राप्त होय ॥ ९० ॥ आधिव्या
धी जाय निरसोन ॥ लंघ्याही पावे पुत्रसंतान ॥ ग्रामा
गेला बहुत दिन ॥ पिताबंधू भेटेल ॥ ९१ ॥ घरीं संपत्ती
दाटेबहुत ॥ भ्रूण मोच गहाय त्वरित ॥ शत्रुक्षय यथा
र्थ ॥ दक्षिणां मुखें वानितां ॥ ९२ ॥ शत आवर्तनें क-
रितां भक्तियुक्त ॥ पोटीं होय शिव भक्तसुत ॥ ज्या-
च्या घरीं असेल हा ग्रंथ ॥ पिशाच भूतनां घेतेथें ॥

॥९३॥ विमासकरितां नित्य आवर्तन ॥ सर्वसंकटे-
जाती निरसोन ॥ भावे प्रचित पाहावी वांचोन ॥ ना-
ही कारण अभावाकरे ॥९४॥ सोमवार शंभू यजु-
न ॥ अथवा प्रदोषकार ॥ शिवरात्री लक्ष्म ॥ शनि-
भूत होवोनी करवें शयन ॥ स्वर्ग्यां प्रगटोनी शिवसां-
गे ॥९५॥ जें जें पडेल संकट ॥ तें तें निवारिल नीळकं-
ठ ॥ चौदा आध्यायांचें फळ वरिष्ठ ॥ वेगळालें लि-
हिलें असें ॥९६॥ प्रथमाध्यायी मंगलचरण ॥ दा-
शार्हरायांचें आरव्यान ॥ कलावतीनें पती उद्धरिला-
पूर्ण ॥ हेचिकथन निर्धारें ॥९७॥ द्वितीयाध्यायीनि
रूपण ॥ शिवरात्री कर्मविपाक कथन ॥ तिसऱ्यां तों

तमेकथासांगेन ॥ कल्माषपादउद्धारला ॥ ९ ॥
चोव्यांतमहाकठलिंगार्चन ॥ गोपबाळगे उडुद्ध-
रून ॥ पांचव्यांत उमेनें पुत्रपाळन ॥ राज्यारूढ ॥ १० ॥
शिवप्रसादे ॥ ११ ॥ साहावा अध्याय अतिरसीक-
सीमंतिनी आरव्यान पुण्यकारक ॥ सातवा आठवा-
सरसकोतुक ॥ भद्रायुरायचें कथनपै ॥ २०० ॥ नव-
मांत वामदेवानें आरव्यान अतिसरस ॥ दुर्जयरजा
आलारासस ॥ जन्म ॥ सर्वेकथिलीं बहुवस ॥ अति-
सरस अध्याय तो ॥ १ ॥ दहाव्यांत शारदा आरव्या-
न ॥ अकराव्यांत रुद्राक्षमहिमा पूर्ण ॥ महानंदागे
लोड्डरून ॥ भद्रसेनरावतरला ॥ २ ॥ बाराव्यांत

विदुरबहुलाउद्धार॥ विष्णूनेंमर्दिलाभरमासर॥
तेराव्याअध्यायांतसमग्र॥ शिवगौरीविवाहपै॥३॥
चनदाव्यांतशिवअपण॥ विनोद॥ गौरीभिल्लीणीझा-
लीप्रसिद्ध॥ पुढेंथियळचरित्रअगाध॥ चौदावाअ-
ध्यायसंपूर्णहा॥४॥ श्रीधरस्वामीब्रम्हानंद॥ आनं-
दसांप्रदायपरमअगाध॥ क्षीरसागरींगोविंद॥ आ-
धीउपदेशीकमलोद्दवा॥५॥ तेशूनिअत्रिभूषिप्र-
सिद्ध॥ पुढेंपूर्णब्रम्हदत्तात्रयअगाध॥ त्यापासून-
सदानंद॥ रामानंदयतीतेशूनि॥६॥ तेशूनिअन-
लानंदगंभीर॥ नगब्रम्हानंदउत्तार॥ त्यावरिब्रह्मा-
णीराहाणार॥ सद्गजानंदयतींद्रपै॥७॥ तेशूनि-

पूर्णानंद्यसीशङ्ख ॥ त्यापासावपितामहादत्त ॥ द-
पितातोचिसद्वृत्तसिद्ध ॥ ब्रम्हानंदयतींद्रजं ॥ ८॥
पंढरीहनीचारीयोजनेंदुरी ॥ नैकत्यकोणीं प्रहरे
नगरीं ॥ तेथीलदेशलेखकनिर्धारि ॥ पूर्वाश्रमीं ब्र-
म्हानंद ॥ ९ ॥ पुढें पंढरीस येऊन ॥ केलें तेथें संन्या-
सग्रहण ॥ तेथें चिसमाधिस्थ होउन ॥ अक्षयवस्ती
केलें तेथें ॥ १० ॥ तो ब्रम्हानंदमाझापिता ॥ सावित्रीना
मैमाझीमाता ॥ वंदूनि याउभयतां ॥ शिवलीलामृत-
ग्रंथसंपविला ॥ ११ ॥ १. केसोकाशेंचाळिस ॥ विलंबी
नामसंवत्सरास ॥ पौर्णिमाफाल्गुनमास ॥ रविवा-
रीं ग्रंथसंपविला ॥ १२ ॥ ब्रम्हकमंडलूच्यातीरीं ॥ हा

दशमतीनामनगरीं॥आद्यंतग्रंथनिर्धारिं॥तेष्वेचि
 आलाजाणिजे॥१३॥शिवलीलामृतग्रंथ॥आद्यंत
 चतुर्दशअध्यायपर्यंत॥जयजयशंकरउमानाथ॥-
 तुजप्रीत्यर्थहोकांसदं॥१४॥अपर्णाजीवनकर्षूर
 गौरा॥ब्रह्मानंदाजगद्धोदारा॥श्रीधरहृदयाक्षम
 मरा॥अक्षयअमंगादयानिधे॥१५॥शिवलीलामृ
 तग्रंथप्रचंड॥स्कंदपुराणब्रह्मोत्तरखंड॥सदाप-
 रिसोतअखंड॥चतुर्दशोऽध्यायगोडहा॥२१६॥-
 इतिशिवलीलामृतसमाप्तं॥ ॥ ७७ ॥

पुणें पेठ बुधवार येथें गंगाधर गोविंद सापकर यांनी अ/

ज्ञान चक्षुः आप्तव्यात आ. ५॥ शके १७८८ वर्ष ।
वाम संवत्सरे माहे अश्विन वृ. णा पंचमी रांज संवत्सर
तारिख २८ माहे अक्टोबर सन १८६६ क्रि. श. १।

